Dr. Ilkei Csaba

Szabadkőművesek,

papok, bankárok, titkos szervezetek

Szerzői kiadás

2013

Dr. Ilkei Csaba

SZABADKŐMŰVESEK, PAPOK, BANKÁROK, TITKOS SZERVEZETEK

Szerzői Kiadás
2013

Dr. Ilkei Csaba: *Szabadkőművesek, papok, bankárok, titkos szervezetek*
Szerzői Kiadás, 2013

A kötetbe foglalt írások és forrásuk:

Dr. Ilkei Csaba: *Egy sikeres ügynök a jelentések tükrében – Kiszely István hálózati munkájáról*
Forrás: http://www.utolag.com/KiszelyII.htm

Dr. Ilkei Csaba: *Újabb jelentések Kiszely István besúgó magyar- és egyházellenes tevékenységéről*
Forrás: http://tdyweb.wbteam.com/KiszelyIII.htm

Dr. Ilkei Csaba: *Kiszely István volt állambiztonsági besúgó bocsánatot kért a bencés rendtől*
Forrás: http://www.utolag.com/KiszelyBocsanatotKert.htm

Dr. Ilkei Csaba: *Szennay József – egy állambiztonsági ügynök, akiből főapátot csináltak*
Forrás.
http://www.nemenyi.net/default.asp?Location=_arc&SID=0&AID=0&Direkt=104540&offsetlo=0

Dr. Ilkei Csaba: *Pannonhalmi látogatás: Várszegi Asztrik püspök, bencés főapát nyíltan vall titkairól*
Forrás: http://www.utolag.com/PannonhalmiLatogatas.htm

Dr. Ilkei Csaba: *Titkos szervezetek a nemzetközi magántőke globális rendszerében*
Forrás: *Leleplező* 2012/1, pp.: 60-81.

Dr. Ilkei Csaba: *Egy KGB-CIA kettős ügynök jött hozzám a paradicsomból*
Forrás:
http://www.utolag.com/Egy_KGB_CIA_kettos_ugynok_jott_hozzam.htm

Tipográfia: Cser Ferenc

Tartalomjegyzék

Tartalomjegyzék 3

Bevezetés 5

Egy sikeres ügynök a jelentések tükrében – Kiszely István hálózati munkájáról 10

I. Néhány alapvetés az átmentett állambiztonsági múltról 10
II. A látszat és a valóság Kiszely István fejlődéstörténetében . 15
Néhány tény és tartalmi kérdés a jelentések előtt 18
A jelentések meghatározó vonásai: 18
További jelentések és kapcsolódó dokumentumok 22

Újabb jelentések Kiszely István besúgó magyar- és egyházellenes tevékenységéről 25

"...*mérhetetlenül sokat ártott nekünk*" 26
A kommunista- és szovjetbarát Kiszely 33
Az egyházi oktatás felszámolásáért 38
Rokonát és legjobb barátját is feljelenti 42
Bécsben és Rómában sem kímélt senkit 45

Kiszely István volt állambiztonsági besúgó bocsánatot kért a bencés rendtől 56

Egy állambiztonsági ügynök, akiből főapátot csináltak 59

Kiegészítő ecsetvonások Szennay József András arcképéhez . 59
„*Szemere*", „*Szénási*" megbízhatóan jelentett 71
Jáki Zénót megválasztották, de nem lehetett főapát 89
Az ÁEH-nek és a BM-nek elfogadhatatlan a választás eredménye. 92
A pannonhalmi főapát választás végeredménye 95

Pannonhalmi látogatás 99

Várszegi Asztrik püspök, bencés főapát nyíltan vall titkairól . 99
A lelkiismereti küzdelmek sikere és kudarca 108
Fortitudo mea Deus! 112
Hálószoba családi fényképekkel 116
„*Per ducatum evangelii*" 124

Múltfeltárás: csalódás és lemondás 127
„Ávós! Fogják meg!” 129
Hogyan maradt meg a bencés rend? 133
Hitvallók és ügynökök 137
Hozzászoktunk a párturalomhoz 139

Titkos szervezetek a nemzetközi magántőke globális rendszerében 143

A világot egészen mások irányítják 145
Az 1848-49-es szabadságharc igazi oka 151
Miért kell a titkosság? 157
A Komintern és a Kapintern közös forradalma 160
Rakovszkíj: „*AZOK*”-hoz tartozom: zsidó vagyok 165
Az Európai Unió – a világállam régiója 168
A történelem titkos erői és a geopolitika Két történelemformáló erő geopolitikai irányultsága Atlantizmus és eurázsizmus 171
A nemzetközi pénzhatalom hálózatának megszervezése 177
1891: Rhodes Társaság, "Round Table", Hálózat 179
"*Akár tetszik, akár nem, világkormány lesz!"* 187
A világot egészen mások irányítják, mint ahogy azt a színfalak mögé nem látók elképzelik. 188
A Hálózat háttérhatalma 190
Rhodes beteljesülő életműve 195
Ha a magánhatalom erősebb, mint az állam 200

Egy KGB-CIA kettős ügynök jött hozzám a paradicsomból 209

Tizennyolc évig volt sétáló számítógép 211
Egy briliáns pilóta, aki ellen a legjobb nőket vetették be 214
Egy magyar volt hírszerző főtiszt hozta 216
Bobikék Sátoraljaújhelyről Amerikába mentek 221
Amerikából Budapestre Németországon át 224
A BM. III/I Csoportfőnökség 5. osztálya bejelentkezik 228
Az áru a Hotel Pentából Moszkva felé tart 231
Az elnök előfutára Orbánt figyeli Oxfordban 235
A háborúnak most üzlet a neve 238

Bevezetés

A politika egyre inkább a látszatok világa. Semmi sem az, aminek mutatja magát. A megtévesztő kirakatok mögött kettéválik a valóság és annak médiatükre. Fecseg a felszín és hallgat a mély. A láthatatlan háttérhatalom bábfigurákat mozgat: felemel és elsüllyeszt; legnagyobb fegyverével: a pénzzel mindent és mindenkit meg tud venni.

A világot ma egészen mások irányítják, mint ahogy azt a színfalak mögé nem látók elképzelik.

Egy demokráciában - többpártrendszer és szabadságjogok közepette - épp úgy tönkre lehet tenni egy országot, mint az egy párti diktatúrában, a kollektivizmus szabványos keretei között. Csak meg kell fogadni a dinasztiaalapító **Rothschild** bankár fő tanítását**:** ***"Adjátok kezembe egy ország pénzügyeit, s nem érdekel, kik hozzák a törvényeket a parlamentben!"*** Azaz: **egy ország közpénzrendszerét meg kell szereznie a nemzetközi vagyonokra épülő magánpénzrendszernek**. Ez utóbbinak az a jellemzője, hogy bankjai hitel és kamat pénz-mechanizmusa olyan uzsorajövedelmet biztosít, amellyel adósságfüggésbe lehet taszítani egész népeket, azok gazdaságát; ellenőrzés alá helyezhetők kormányok, látszatdemokráciájuk és bábként mozgatott intézményeik, valamint tömegtájékoztatási eszközeik.

A Nemzetközi Pénzügyi Közösség magánpénzrendszere az uzsoracivilizáció programját igyekszik rokonszenvesen becsomagolni: a szegénység leküzdését, jólétet és biztonságot ígér a világ népeinek. A jelszavak: **globalizáció, liberalizáció, dereguláció, privatizáció.** Az erősek szabadságának korlátlan növelése a tőke és a szabadpiac korlátozatlan uralmához vezet, az egyenlőtlenségek sorához, a versenyképtelenek tömeges elszegényedéséhez, testi, lelki és szellemi nyomorához.

1912-ben, az Egyesült Államok 26. elnöke: **Theodore Roosevelt** (1858-1919) egy választási gyűlésen a következőket mondta:

> *"A látható kormányok mögött trónol egy* ***láthatatlan kormány****, amely nem tartozik hűséggel a népnek, és nem ismer felelősséget. Az államférfi feladata ennek a*

láthatatlan kormánynak a megsemmisítése, a korrupt üzlet és a korrupt politika közti szövetség széttörése."

Caroll Quigley, amerikai egyetemi tanár, a washingtoni Georgetown Egyetem, a Princeton Egyetem és a bostoni Harvard Egyetem professzora, a globális pénzhatalom titkainak egyik legjobb ismerője ezt írja a globális háttérhatalom nemzetközi hálózatának céljairól:

*"...ez nem kevesebb, mint létrehozni a pénzügyi ellenőrzés olyan magánkézben lévő világrendszerét, amely képes uralni valamennyi ország politikai rendszerét és a világgazdaság egészét. Ezt a rendszert a világ központi **bankjai** feudális módon kontrollálják, összhangban azokkal a **titkos** megállapodásokkal, amelyeket a rendszeresen tartott **magántalálkozókon** és konferenciákon elfogadnak."*

Míg a felszínen a nemzeteket megosztó és gyengítő többpártrendszerű álságos demokráciák manipulált nyilvánossága előtt versengenek egymással a bábként mozgatott politikusok, addig a nemzetközi magántőke **láthatatlan és titkos szervezeteiben** néhány kiválasztott a pénz és a tömegtájékoztatás feletti ellenőrzés jogának megszerzésével eldönti a kis nemzetek sorsát, mindenekelőtt az uzsorakamatra adott hitelekkel és az ellenőrizhetetlen, kiszámíthatatlan nemzetközi szervezetekbe kényszerítés könyörtelen diktátumaival. A nemzetek feletti „kerek asztaloknál" aztán a globális hálózatok megbízottaival találják szemben magukat a kisnemzetek becsapott képviselői, akik csapdába kerülve birka módon szavazzák meg nemzetük szuverenitásának feladását, hazájuk hosszú távú gazdasági-pénzügyi eladósítását. (Lásd a lisszaboni szerződés valódi tartalmát és hatását.)

Érdemes kutatni a különböző **szabadkőműves irányzatok** (Grand Orient, az angol és az amerikai szabadkőművesség, a Priory of Sion és az Illuminátusság) valamint a pénzhatalom intézményeinek az **együttműködését** az új világrend kialakításában és egy szinkretikus világvallás elterjesztésében. *(Szinkretizmus: különféle vallási, filozófiai irányok felszínes*

összehangolását célzó irányzat és az így kialakított rendszer.) Ez annál is fontosabb kutatási terület, mert több esetben is bebizonyosodott, hogy az intézményesült pénzhatalom, a titkos társaságok és a különböző szabadkőműves irányzatok legfelsőbb vezetői **perszonáluniót** alkotnak. Sok hasznos ismerettel gyarapítaná tudásunkat annak kutatása is, hogy milyen a közvetlen és közvetett, nyílt és rejtett kapcsolat a pénzhatalom nemzetközi HÁLÓZATA és a domináns politikai irányzatokat képviselő **pártok** vezetői között.

A politikai elit világszerte politikai játékokat játszik, de a klasszikus ideológiáknál erősebben hat a piaci-üzleti élet logikája, ezért a hatalmi elit a tulajdonjogok alapján különül el, - egyesek gazdagsága mások elszegényedéséből származik -, a vagyon feletti korlátlan uralomhoz pedig annak két legfontosabb garanciáját is megteremtette: zavartalan befolyás a **jogalkotásban és a jogérvényesítésben**.

A négyévenkénti kurzusváltások alkalmával meghirdetett új gazdasági-társadalmi programok ellenére 1990 óta tartósan maradt az uzsoracivilizáció tendenciája : termelőgazdaság helyett pénzgazdaság; teljesítmény helyett spekuláció; emberközpontú gazdaság helyett pénzközpontú; ellenőrzött közhatalom helyett ellenőrizetlen magánhatalom; érdemi demokrácia helyett formális és kiüresedett tartalmú demokrácia

A két tömbre szakadt ország négy évenként ígérgető versennyel és hazugságokkal válaszol a világméretű kihívásokra. Semmi sem drága a hatalom megszerzéséért és megtartásáért. **Deák Ferenc**, a haza bölcse mondta 1869-ben: *"Sem a népnek, sem az országnak nem barátja az, aki elérhetetlen vágyakat ébreszt a könnyen hívők kebelében."*

> ***"A fény nem azt jelzi, hogy nincs már többé éjszaka, de azt igen, hogy hajnalodik, és a sötétség legyőzhető."*** (H. Fries)

Minden **hatalom** az egyházzal akarja legitimizálni magát, még akkor is, ha előbb összetöri, mint a kommunista hatalom az Állami Egyházügyi Hivatal és a BM Állambiztonsági Főcsoportfőnöksége segítségével. A politikai pártok szeretik azonosítani magukat némely egyházzal, feladatot is szánnak neki,

de a manipulált egyházat ez visszanyesi, foglyul ejti, s előbb utóbb elveszti önálló fejlődésének dinamikáját. A kitartott, **megfizetett egyház** menthetetlenül válságba kerül. Az állam istenítheti a pénzt, az egyház soha, mert tudja, hogy ez előbb-utóbb teljes leépüléshez vezet, aminek gonoszság, gyűlölet és háború lesz a vége.

> *„ Az ateista **lenini út tévedése** az volt évtizedeken keresztül, hogy ha a kollektivizmus sablonos, uniformizált keretei között megváltoztatják a társadalmat, az majd később kívülről megváltoztatja az embert is. Rossz ez a sorrend, mert noha az út széles, tetszetős és sokan próbáltak menetelni rajta, mégis a pusztulásba visz, mint láttuk, a társadalmi békétlenséget az egyén belső békétlenségévé tette. A keskenyebb úton kevesebben járnak, ám ez a belső út vezet az élethez, ez ad belső szabadságot, harmóniát, noha fegyelmet követel, rendet.* ***Nem a hit van válságban, hanem az a felfogás, mely szerint minden a pénztől, a vagyontól, a hatalomtól, s a kapcsolatoktól függ.”*** *(Várszegi Asztrik)*

1988-ban **a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 13 tagja közül 10 volt állambiztonsági hálózati személy.** A Konferencia elnökét: **Paskai László** bíborost 1972. június 3-án szervezte be a BM Állambiztonsági Főcsoportfőnökség III/III-1-a osztálya hazafias alapon „Tanár” fedőnéven a római katolikus egyházi reakció elhárítására. „Tanár” titkos megbízott jelentései olvashatók az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában.

Egy másik jellemző adat: a **II. Vatikáni Zsinatra (**1962-1965) Rómába utazott magyar egyházi küldöttség tagjai közül az I. ülésszak idején a küldöttség (9 fő) **háromnegyede volt ügynök,** a II. ülésszakon (15 fő) a kétharmada, a III. ülésszakon (14 fő) a fele, a IV. ülésszakon (13 fő) szintén a fele. A nem hivatalosan jelen volt magyar katolikus újságírók mindegyike állambiztonsági hálózati személy volt.

Az egyházi besúgók még nem kértek bocsánatot, akárcsak a Vatikán a kommunista hatalommal kiegyező Kelet-politikájáért. Bűnbánat és a múlt bevallása nélkül azonban nincs megtisztulás.

A bűnt nem elhallgatni, elkenni, elsimítani kell, hanem nyíltan megbánni.

Az igazi közösségekhez az egyénen keresztül vezet az út, de az új kollektivizmus mindig új formákban üti fel a fejét, például egy-két párttal való kötelező együttműködésként, s ez azért is tetszetős, mert az egyénnek így nem kell felelősséget vállalnia tetteiért, felmentést kap attól a kollektívától, melyhez átmenetileg csatlakozik. **A hívő embernek és a nemzetnek is önmagával kell együttműködnie,** ebben teljesedik ki szabad választása, miközben keresi, de nem birtokolja az igazságot.

A Szerző

Egy sikeres ügynök a jelentések tükrében – Kiszely István hálózati munkájáról

I. Néhány alapvetés az átmentett állambiztonsági múltról

A rendszerváltás óta eltelt időszak súlyos adóssága az átmentett állambiztonsági múlt teljes körű feltárása.

Az 1990 utáni politikai elit felelőssége, hogy 18 év elteltével is megmaradt a jogállamisággal ellenkező tisztázatlanság és bizalmatlanság légköre.

Az egykori állambiztonsági hálózati személyek – akárcsak hivatásos kapcsolattartóik – nem távoztak a közéletből és a közvéleményt formáló személyiségek köréből.

1990 óta minden olyan kísérletet jégre vittek, amely a volt állambiztonsági főcsoportfőnökség 1990 előtti teljes hálózati és hivatásos névsorának, valamint iratainak nyilvánosságra hozataláról, korlátlan levéltári megismerhetőségéről és az áldozatok információs kárpótlásáról szólt.

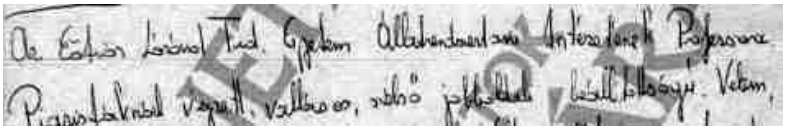

Részletek Kiszely jelentéseiből

Minden párt gyűjtögetett már más pártok ellenében kompromittáló dokumentumokat, minden párt vagy annak holdudvara elő tud húzni váratlan leleplező iratokat a magánarchívumából, amelyeket időben kimazsoláztak és spájzoltak kritikus pillanatokra.

A szolgálatok gyakran megvezették a politikusokat, a lebeszélő emberek mindig megindultak, amikor kellett, a politikai pártok fertőzöttségük fokától függően rettentek vissza a jogi lépések következetes végig vitelétől, például akkor, amikor alkotmánymódosítással kellett volna garantálni a közérdekű nyilvánosság elsőbbségét a jogtalan magánérdekkel szemben. Kijátszották az átvilágítási törvényt, menekülő kiskapukat nyitottak.

A jogi következetlenség miatt nem sikerült szinkronba hozni a rendezés alapvető kritériumait: a közérdekű adatok nyilvánosságát, az állami és szolgálati titok védelmét, a személyes adatok védelmét, a levéltári szakmai szempontokat, a tudományos kutatás szabadságát és a nyilvánosságra hozatal módját.

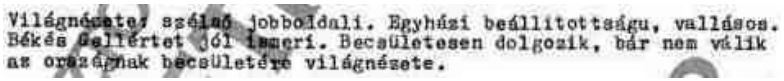
Világnézete szélső jobboldali. Egyházi beállitottságu, vallásos. Békés Gellértet jól ismeri. Becsületesen dolgozik, bár nem válik az országnak becsületére világnézete.

Folytatódott a társadalom félrevezetése: azért tudunk keveset az állam biztonságáról, mert eltűntek az iratok.

Nemcsak a parlamenti pártok takargatják kritikátlanul, beismerés és konzekvencia nélkül, farizeus módon a bűnöket. Nem működik az állampolgár kontrollja sem. Az elszegényedő, gyűlöletre hangolt ember morálisan is leépül egy megosztott, kétpárti országban. Az ellenséges pártot jobban gyűlöli a besúgó bűnösségénél, ezért ha választania kell, inkább a besúgóra szavaz. Az ezzel kapcsolatos társadalmi jelenségek sora így egyre bővül: erkölcsi relativizmus, cinizmus, nihil, közöny, szubjektivizmus és

önkény. *"Az én ügynököm vétlen áldozat, bezzeg a te ügynököd egy mocskos gazember!"*

A hiszékeny olvasó, néző bedől a legátlátszóbb és leggátlástalanabb tagadásnak is – a besúgónak ezt tanították –, mások a rossz hír hozóját fogják hibáztatni, és nem azt, aki emberileg megbukott, amikor nem volt bátorsága nemet mondani a beszervezőknek. Lelepleződés esetén tipikus magatartások: tagadj a végtelenségig, a bizonyítékok ellenére is, vagy épp azért, mert tudod, hogy nem maradt semmilyen bizonyíték a levéltárban, pártod nem fog elítélni, leváltani, ellenkezőleg: ápol és eltakar.

Az sem baj, ha a leleplezett ügynök nem kér bocsánatot, *"Mi így is szeretünk"*. Sőt, akadnak aláírásgyűjtők és aláírók, akik szolidaritást vállalnak az ügynökkel, s felmentik, például azzal az önkényes megkülönböztetéssel, hogy ő, az alkotó, tudományos munkája alapján más elbírálás alá esik, mint a társadalom többi, kevésbé ismert tagja, akikre csak vonatkozzanak a morális szabályok, senki sem mozdul meg értük.

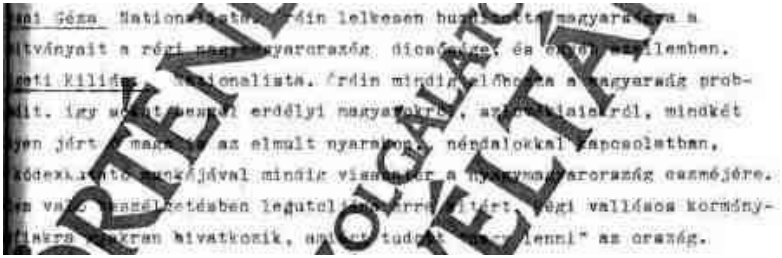

Lehet-e különbséget tenni ügynök és ügynök között aszerint, hogy ki milyen érdemeket szerzett, milyen teljesítményt nyújtott az élet egyes területein, a munkában vagy az alkotásban, művészetben, sportban, újságírásban, írói munkásságban? Elválasztható-e az ember és az alkotó, az ember és az Isten szolgálja? Ha igen, milyen előnyökkel és megkülönböztetésekkel járhat ez? Melyikért kell szégyenkezni és melyikért nem? Utólagosan milyen érdemek számíthatók be, milyenek nem, s ki mondja meg mindezt?

Minden 1990 utáni kormány kitüntetett már ügynököket, magasan kvalifikált márkás neveket, volt ÁVH-sokat. Nem

tudnak a múltjukról? Akkor az a baj, ha meg tudnak, akkor az. És ha mondjuk véletlenül nem tudnak, akkor muszáj elfogadni a kitüntetést? Nem lehet visszautasítani lelkiismereti okokra hivatkozva?

Ha egy vezető újságíró veszélybe kerül, akkor kilép az állásából, és külsősként dolgozik ugyanoda, mert akkor már nem számoltatható el. Így lettek főszerkesztőkből "alapító főszerkesztők".

Akik papírt lobogtatnak, hogy őket átvilágították, s nem találtak semmit, azok is keveset bizonyítanak. Csupán annyit, hogy nem voltak nyilasok, karhatalmisták vagy III/III-asok. De ettől még lehettek: III/I-es hírszerzők, III/II-es kémelhárítók, katonai hírszerzők és katonai elhárítók, szigorúan titkos tisztek, T (találkozási)-lakás gazdák, társadalmi kapcsolatok, fogdaügynökök. Sőt, lehet, hogy III/III-asok voltak, de az átvilágító bíráknak akkor és ott négy irattári bizonyítékból (6-os karton, beszervezési nyilatkozat, jelentés, pénzügyi bizonylat) nem állt rendelkezésére legalább kettő, csak egy, s a beszervező, a kapcsolattartó és a vonalvezető állambiztonsági tiszt vallomása sem volt meg vagy nem volt terhelő, ebben az esetben kénytelenek voltak érintetlenséget igazoló papírt kiállítani. Ez az átvilágítási törvény csődje, de gyakorlata mégis megmaradt a bíróságokon.

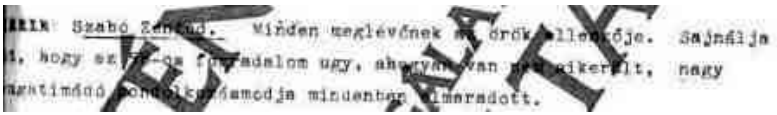

Az ügynöktörvény toldozgatásával-foldozgatásával nem lehet kikerülni a négyévenként változó politikai érdekek mókuskerekéből, a jognak a történeti valóságon, a társadalmi igazságosságon és az alkotmányos értékeken kell alapulni. A titoktörvényt addig érdemes puhítani, amíg a közérdekű adatok áttörhetnek a törvény résein. A célokat tekintve azonban még helyesebb, ha a jogalkotó nyilvánosság-törvényt alkot, amely a nemzetbiztonsági szolgálatok információs monopóliumát egyszer s mindenkorra feltöri az állampolgárok tájékozódása érdekében. Különben arra

gondolhatunk, hogy az információs monopóliumot titkon azért is meg kell őrizni, mert négyévenként más és más hatalom szolgálatába kell szükségszerűen állítani. De milyen alkotmányos rend az, amelynek nincs hatalma érvényesíteni az akaratát?

Természetesen vannak árnyalatok a hálózati személyek megítélésében. Voltak passzívak és az együttműködést megtagadók, mások hamar abbahagyták a tevékenységet, kérték a kapcsolat megszakítását különböző okokkal; volt, akit terhelő, kompromittáló adatok, tények alapján szerveztek be zsarolással, fenyegetéssel, börtönbüntetés kilátásba helyezésével. De a többség hazafias alapon vállalta a feladatot, vagy maga jelentkezett önként előnyszerzés céljából, netán egyszerűen azért, hogy ártson másoknak, bosszút álljon magánéleti vagy munkahelyi riválisain. A különbségeket mindig nagy körültekintéssel, empátiával és megértéssel kell vizsgálni, mérlegelni. Hihetetlenül egyedi és utánozhatatlan életutakkal találkozunk, ahol a sablonok rossz tanácsadók.

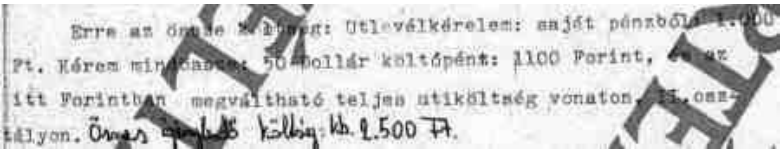
Erre az ö[illegible]: Utlevélkérelem: saját pénzből 1.000 Ft. Kérem mindössze 50 dollár költőpénz: 1100 Forint, az itt Forintban megváltható teljes utiköltség vonatom. [illegible] tályon. Ömer [illegible] költség kb. 1.500 Ft.

Valamennyiünk joga – sőt, kötelessége is –, hogy megismerhesse saját történelmét! Nem lehet nyugodt a jövőnk, ha nem tiszta a múltunk! *"Akik nem emlékeznek a múltra, arra ítéltetnek, hogy újra átéljék azt!"* Egyre nehezebb titokban tartani a bűnöket, a társadalom elemi igénye a tisztánlátás, a múlttal való szembenézés. Nem lehet végtelen ígéretekkel elaltatni a közvélemény többségének érdeklődését. Hamis a megalkuvók kommunikációja: *"Kit érdekelnek már ezek az ügyek?"* A tisztességes, politikai elfogultságoktól mentes múltfeltárás érdekli az embereket.

A hálózati személy neve három esetben hozható nyilvánosságra: 1., hozzájárult ahhoz, 2., közszereplő, 3., ha a történelmi múlt feltárásához nélkülözhetetlen az ügynök megnevezése. Az utóbbit a törvény szerint csak a tudományos kutató teheti meg, ha *"Az a történelmi eseményekről folytatott kutatások eredményeinek*

bemutatásához szükséges."

II. A látszat és a valóság Kiszely István fejlődéstörténetében

A "**Feledy Zsolt**" fedőnevű állambiztonsági hálózati személy valódi nevét előttem már többen is nyilvánosságra hozták. (Először egy volt állambiztonsági "szakértő" tette fel listáján a világhálóra 2005-ban, ma lsd. a http://www.utolag.com/Ilkei/-Ugynok/Ugynoklista.htm oldalán.) A legigényesebben Tabajdi Gábor és Ungváry Krisztián tárta fel a fedőnév alatt rejtőző Kiszely István antropológus hálózati múltját. Tavaly megjelent **Elhallgatott múlt** című könyvük önálló fejezetben foglalkozik vele "Egy III/III-as ügynök fejlődéstörténete: a Feledy-dosszié" címmel. Állításaik alátámasztására – kutatói joguknál fogva – idéznek azokból a dokumentumokból, amelyek megtalálhatók az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában. (Azért csak idéznek, s nem mutatják be illusztrációként Kiszely több száz jelentését, mert ez terjedelmileg lehetetlen egy több tanulmányból álló kötetben. Ám megtehető a tág interneten, s kutatóként élek is ezzel a lehetőséggel.)

A kötet szerzői a máig nem cáfolt tények mellett azt is megállapítják, hogy Kiszely *"Közszereplőként átvilágítási papírokkal rendelkezik arról, hogy nem érintett ügynökügyekben, ami önmagában is az átvilágítási törvény csődjét mutatja."* A csőd

okára, az elhibázott átvilágítási törvényre már fentebb utaltam.

Kiszely István **titkos megbízott** 481 jelentése 5 kötetben kb. 1500 oldalon olvasható az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában, ahol megtalálható a volt állambiztonsági nyilvántartó **6-os kartonja** is róla (ld. itt, jobb minőségben, két részre osztva itt és itt).

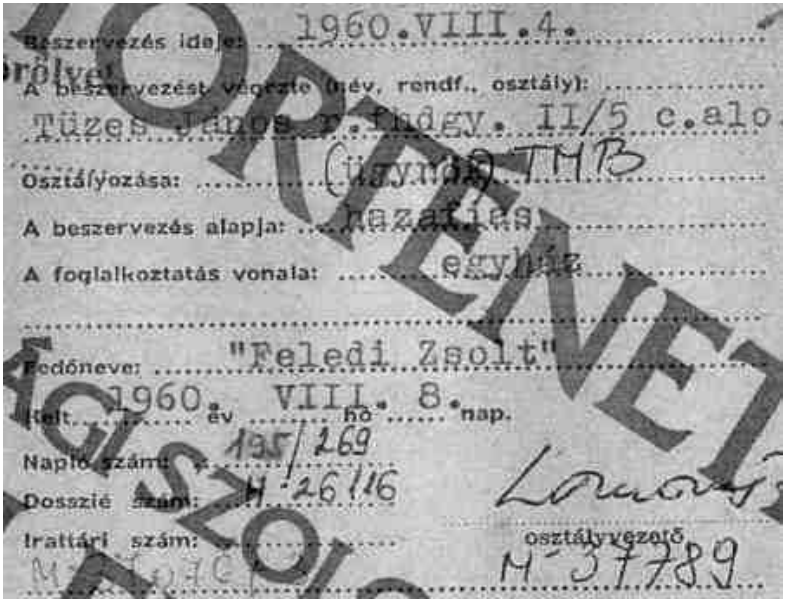

Miután január 29-én ifj. Hegedűs Loránt református lelkész megjelentette közleményét, miszerint Kiszely Istvánt kitiltják a Hazatérés Templomából, s megjelent a Heti Válasz cikke is, röviden kiegészítettem Kiszely portréját az interneten azzal, hogy az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában található dokumentumok szerint Kiszely nemcsak egyházi vezetőkről, bencés rendtársairól, az ELTE-n tanuló társairól, a titokban működő katolikus ifjúsági csoportokról jelentett, hanem saját családi rokonságáról is, mindenekelőtt felesége, Hankó Ildikó rokonairól.

Az előzőekre reagálva (ld. Nemzeti Hírháló és barikád.hu) Kiszely István előbb közölte, hogy az átvilágítás 1997-ben az

MTV-nél érintetlennek találta, s nem róla van szó, hanem *"A hajtóvadászat az egyház és a jobboldal ellen folyik."* Majd elismerte, hogy **politikai hangulatjelentéseket** írt ugyan, de *"...soha egyetlen emberről, egyházi személyről kompromittáló írást nem adtam le. Amennyiben ilyen jellegű írást találnak az archívumban, azt utólag valakik gyártották."* De ennél tovább is ment. Mivel felajánlottam neki: ha megnevezi, melyik általam felsorolt személlyel kapcsolatban nem jelentett, úgy szívesen nyilvánosságra hozom az eredeti dokumentumot, erre azt a méltatlan és komolytalan ostobaságot válaszolta, hogy ezeket a jelentéseket én gyártottam vagy gyártattam. Ezért önmagában nyomban beperelhetném, de csak mosolyogni tudok, gondolják el, nem kevesebbet állít egy tudós, mint hogy az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában lévő 1500 oldal túlnyomó többségét én gyártottam vagy gyártattam, ebből dolgoznak a kutatók, következésképp ebből írta könyvét Ungváry Krisztián és Tabajdi Csaba is. Ehhez a képtelen formális elutasításához hozzátette tartalmi érvét is: *"A rágalmak nem igazak: magyar vagyok, nemzeti és keresztény."*

Az előbbiek miatt Kiszely István nemcsak felhatalmazott, hanem kényszerített is jelentéseinek nyilvánosságra hozatalára, amelyhez **tudományos kutatóként** amúgy is jogom lett volna, hiszen az egyházak tevékenységének üldözése az adott kor meghatározó történelmi eseménye volt, a végrehajtó állambiztonsági szervek titkos hálózatának pedig az egyik legaktívabb, legtermékenyebb, legsikeresebb és egyúttal legtipikusabb személye a "Feledy Zsolt" fedőnevet viselt Kiszely István volt, aki – az életrajzi lexikon szerint – konzervatóriumot végzett, katolikus teológiát, biológia-földrajz szakos tanár, a Magyar Néppárt és a KDNP volt országgyűlési képviselőjelöltje, az I. kerület alpolgármestere, Torgyán József Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumának tudományos tanácsadója.

A jelentések **külalakra** háromfélék: az ügynök saját kézzel írta jelentését, vagy legépelte és saját kézzel aláírta, vagy, ha az előbbiek nem voltak jól olvashatók, akkor a kapcsolattartó tisztek átgépeltették és fedőnévvel. s.k. írták alá. A negyedik változatra akkor került sor, ha az ügynök szóbeli jelentését a kapcsolattartó tiszt utólag leírta és aláírta saját maga.

Néhány tény és tartalmi kérdés a jelentések előtt.

Kiszely Istvánt 1960. augusztus 4-én szervezte be a BM Politikai Nyomozó Főosztály **II/5 osztálya** (belső reakció-elhárítás), amelynek vezetője **Hollós Ervin** volt. Beszervezője **Tüzes János** r. főhadnagy az egyházi (c) alosztályról. Négy kapcsolattartó tisztjéről tudunk a 18 év alatt: Tüzes János, **Ferencz Lajos**, **Bozsik László** és **Frigyik Jenő**. Az osztály jogutódja 1962-től a **III/III-1**, az egyházi elhárítás, amelynek (**a**) alosztálya a római katolikus egyházzal, (**b**) alosztálya római katolikus egyház vezetőivel és intézményeivel foglalkozott. Kiszely a (**b**) alosztálynak dolgozott a legtöbbet. 6-os kartonja szerint 1979. március 31-én átvette a **III/III/5-b**, ami a művészeti objektumok és intézmények elhárítását jelentette. Kartonja nincs lezárva és irattárazva, ez azt is jelentheti, hogy egészen a rendszerváltásig foglalkoztatták.

Az állambiztonsági nyilvántartó kartonja szerint "**hazafias**" alapon szervezték be, a "foglalkoztatás vonala **egyház**".

A hazafias alapon, tehát önként és dalolva vállalt ügynökmunka ellen egyetlen megjegyzést találtam: 1962. június 8-án Ferencz Lajos r. százados kézzel írt megjegyzésén túl a következő mondattal kezdi "Feledy" a Keresztény Szocialista Pártról adott terjedelmes jelentésének "értékelés"-ét: *"Feledi Zsolt fn. ügynököt a c.-alo. szervezte be kompromittáló adatok alapján a bencés rend területére. Az ügynök 2 éven keresztül jelentős terhelő és kompromittáló adatokkal szolgált..."* Lehet, hogy Ferencz százados tévedett, de az is lehet, hogy neki volt igaza, nem lenne meglepő, hiszen maga "Feledy" írta az operatív tiszteknek 1960. november 8-án az "Egyházi iskolák"-ról szóló jelentésében: *"... azért az életem, mint ahogyan Önök igen jól tudják, nem egészen feddhetetlen.*"

A jelentések meghatározó vonásai:

1., Kiszely állításával szemben jelentéseinek többségét utasításra vagy önként konkrét, **megnevezett** egyházi és világi személyekről írja, ide értve rokonait is.

Információi, adatszolgáltatásai jórészt elmarasztaló, **kompromittáló**, feljelentő, vádaskodó jellegűek, melyek nyomán megtorló intézkedések születtek, egzisztenciális, anyagi és erkölcsi kárt okoztak, egyeseket ezek alapján sikerült beszervezni ügynöknek.

Széles körű ismeretségénél fogva több száz nevet közöl a hatóságokkal nemcsak egyházi körökből, hanem egyetemekről, főiskolákról, kutatóintézetekből, akadémiai műhelyekből. A pannonhalmi bencésekről például egyetlen jelentésében **180** személyről ad információt, jellemzést.

Jelentéseivel hozzájárult, hogy egykori osztálytársát, a regnumos **Hagemann Frigyest** 1971-ben 5 évre elítéljék, de szabadulása után a rendőri felügyelet alatt is jelent róla.

Feljelentést ír Rómába a szerzetes kongregációt vezető bíborosnak, melyben vizsgálatot kér a megromlott magyarországi bencés rend és vezetésre alkalmatlan főapátja: **Legányi Norbert** ellen, aki miatt ő elhagyta a rendet (dokumentum itt).

De **rokonait** is besúgja, kit disszidálási szándék, kit valuta kiajánlás, kit szélsőjobboldali világnézete miatt, Magyarországra látogató rokonát követik, megfigyelik.

Lehallgató és hangrögzítő készülékeket, rejtett fényképezőgépet használ munkájához, több filmtekercset ad át **Olofsson Placid** atya édesanyjának temetéséről (dok.), pontos helyszínrajzot készít Bécsben **Polgár Vilmos** (dok.), itthon pedig **Szunyogh Xavér** lakásáról.

2., Mindaz, amit tett, ellentétes azzal, amit ma állít magáról: *"Magyar vagyok, nemzeti vagyok és keresztény."*

a., Magyarságukért – mai szóhasználattal "magyarkodásért" – ítél el jelentésében bencés tanárokat.

1963. október 1-én például azt jelenti, hogy,

Karsai Géza *"Nacionalista. Óráin lelkesen buzdította magyarságra a tanítványait a régi nagymagyarország dicsősége és egyéb szellemben."*

Szigeti Kilián *"Nacionalista, óráin mindig előhozza a magyarság problémáit, így sokat beszél erdélyi magyarokról, szlovákiaiakról, mindkét helyen járt maga az elmúlt nyarakon népdalokkal kapcsolatban, kódexkutató*

munkájával mindig visszatér a nagymagyarország eszméjére, velem való beszélgetésben legutoljára erre kitért, régi vallásos kormányfiakra gyakran hivatkozik, amiért tudott nagy lenni az ország."

Szabó Zerind *"Sajnálja azt, hogy az 56-os forradalom úgy, ahogy van, nem sikerült."*

Mátéfy Balázs *"...Mindszenty imádó... lázította az embereket és a gyerekeket az iskolában. Fanatikus. Mindszenthynek a politikáját mindenben helyesli és az iránta való tiszteletből még a reverendája is ugyanolyan, mint Mindszentynek volt, nagy pelerines. Asztalán ott van Mindszenty képe. Fanatikus, elfogult."*

Vanyó Tihamér *"Kifejezetten fasiszta",* ***Kelemen Szulpic*** *"Álszent ájtatosságra neveli az ifjúságot",* ***Lővey Félix*** *pedig "A régi Tóth Tihaméri szellemben nevel... fanatikus katolikussá neveli a fiatalokat."* (Lásd: Nacionalisták, magyarkodók, álszentek 1963. okt. 10. 1. és 2. old.)

Az 1956-os forradalom napjait idézi fel 1962. március 18-i jelentésében, érdekes *"az orvosegyetem jobb szárnya"* által végzett munkáról való beszámoló és az a megállapítása, hogy: *"A vöröskeresztes csomagoknak pedig az lett a vége, hogy a piaristák és a többi papok elosztották azt maguk között."*

b., Aki elolvassa az ügynök 1960. november 8-i terjedelmes jelentését az "**Egyházi iskolák**"-ról, annak egyértelművé válik egyház- és vallásellenessége, legszívesebben **bezáratná** az egyházi iskolákat, melyek az államellenes légkört hozzák magukkal. Az iskolák bezárásától nem kell félni, *"sokkal könnyebb kérdés, mint amilyennek látszik"*, a **Szovjetunióban** ez már teljesen megoldódott, nincs szükség a hazug papokra, helyettük jól képzett és megbízható pedagógusokra van szükség, most már van belőlük elég, akik **kommunista öntudatra** nevelik a rendszerért mindent megtevő embereket. De *"...vannak még mindig, akik nem akarják, hogy az élet szebb legyen."* Ő személy szerint a gigantikus szovjet

víztárolókról írja szakdolgozatát az egyetemen.

3., Az állambiztonsági szervek roppant meg voltak elégedve Kiszely rátermett, termékeny és eredményes munkájával. Amikor első 4 munkadossziéját a BM. III/III/1-b osztály lezárja, **Bozsik László** őrnagy 1977. március 23-án értékelő jelentésében saját kezűleg ezt írja:

> *"A dossziékban elfekvő anyagok operatív szempontból értékesek. Több jelenleg is élő külföldi és hazai ellenséges ellenzéki beállítottságú személyekre vonatkozó információkat tartalmaznak." (Dokumentum itt.)*

Az állambiztonsági szolgálat értékelte, megbecsülte és jutalmazta a titkos megbízott tevékenységét. Mindvégig **támogatta** életútját és szakmai pályáját, gondoskodott róla, utazhatott a nagyvilágban és szabadon mozoghatott.

"Én egyszer dolgozom az életben, hát megbecsülnek" – mondta nevetve Legányi Norbert főapátnak, aki sohasem bízott benne. (Jelentés, 1967. febr. 13, 3. oldal, dokumentum itt.)

Fontosságát, nélkülözhetetlenségét érezte az ügynök. Nemcsak útlevelet kért magának és feleségének, hanem például azt, hogy szerezzenek neki egy tanársegédi státust az ELTE Természettudományi Karának Földrajzi Intézetében, vagy helyezzék el az MTA-nál vagy egy budapesti iskolában.(Jelentés "Elhelyezkedésem" címmel 1963. március 8-án. Dokumentum itt.) De erre a lépésére is, mint majd' mindegyikre tudatosan készül, mert kérni is tudni kell. Már 1962. július 8-án nyugtázott jelentésében megírja: hogyan képzeli el a jövőjét:

> *"Jövőre, amint befejezem az egyetemet, bejelentem Pannonhalmán, hogy kilépek a rendből. Ugyanekkorra megszerzem a tanári diplomámat is, amire az egyetemen lévő biztatásokra 1/2 évre le is doktorálok. Önöknek a segítségét egy dologban kérném, még pedig nagyon. Mégpedig abban, hogy Pesten maradhassak... ambícióim vannak tovább kutatni. Ugyancsak azt is kérném, hogy Hankó Ildikót is Pestre helyezzék."*

Felesége előtt igyekezett legalizálni dolgait. Például: 1965.

december 12-i jelentésében beszámol nyugat-európai utazása előkészületeiről. Költségekre 2500 forintot kér. A jelentés végére kézzel oda írja:

> *"Feleségem előtt az összeg legalizálása könnyen megy: hivatalos költség címén. A költőpénz pedig: "megspórolt pénzem" címén." (Ld. itt.)*

Ami pedig a jövőt illeti, az ügynök hálás és felajánlja további szolgálatait : *"Ami pedig a jövő munkámat illeti, én már mint nem pap szeretnék önöknek valamilyen formában tovább dolgozni. Bizonyára lesz alkalom és mód rá."* (1962. július 8-i jelentés, „Az ügynök elképzelései", vette: Ferencz Lajos r.szds – dokumentum itt és itt.)

Bizonyára lett alkalom és mód rá. Kiszely István a mai napig az egyik büszkesége a sikeres egyházi elhárításnak: aktivitása, termékenysége, eredményessége példa lehet minden erre a pályára készülő fiatalnak.

Amiről pedig ma még nem tudunk, tán az is kiderül egyszer.

Addig is igazi jó magyar embernek látszik, ahogy mondja: nemzeti és keresztény.

Dr. Ilkei Csaba
tudományos kutató

További jelentések és kapcsolódó dokumentumok

Dudich Endre vallásos, szélsőjobboldali – 1966 máj. 23.
Egyetemek, kutatóintézetek – 1962. jún. 27., 1. old.
Egyetemek, kutatóintézetek – 1962. jún. 27., 4. old.
Egyetemek, kutatóintézetek -1962. jún. 27., 5. old.
Egyetemek, kutatóintézetek – 1962. jún. 27., 6. old.
Érdy világnézete szélsőjobboldali -1969. márc. 31.
Feleségem bátyja és barátja – 1965. jún. 7, 1. old.
Feleségem bátyja és barátja – 1965. jún. 7, 2. old.
Feleségem bátyja és barátja – 1965. jún. 7, 3. old.

Feleségem bátyja és nyugatnémet barátja – 1965. máj. 19.
Feleségem unokatestvérének férjéről – 1969. márc. 31.
A Hankó családról, rokonokról – 1963. okt. 22. 1. old.
A Hankó családról, rokonokról – 1963. okt. 22. 2. old.
Hankó László és Sándor – 1965. aug. 26.
Hankó László kint maradna – 1965. ápr. 23.
Hankó László útleveléről – 1965. júl. 6.
Hankó Lászlóról – 1965. ápr. 12.
Hankó-rokonság, Érdi Sándor – 1965. febr. 3., 1. old.
Hankó-rokonság, Érdi Sándor – 1965. febr. 3., 2. old.
Ismerősökről és a Hankó családról – 1965. ápr. 15., 1. old.
Ismerősökről és a Hankó családról – 1965. ápr. 15., 2. old.
Jelentés Vilma néniről, a portásról – 1962. márc. 1.
Jelentés Pászthory Valterről – 1962. márc. 15., 1. old.
Jelentés Pászthory Valterről – 1962. márc. 15., 2. old.
Kapcsolatom az angol kultúrattaséval – 1977. ápr. 27.
Kérem feleségem kiutazását támogatni – 1968. febr. 14.
A Keresztény Ifjúsági Szövetségről – 1962. jún. 27., 1. old.
A Keresztény Ifjúsági Szövetségről – 1962. jún. 27., 2. old.
A Keresztény Ifjúsági Szövetségről – 1962. jún. 27., 3. old.
A Keresztény Ifjúsági Szövetségről – 1962. jún. 27., 4. old.
A Keresztény Szocialista Pártról – 1962. jún. 8., 1.old.
A Keresztény Szocialista Pártról – 1962. jún. 8., 2.old.
A Keresztény Szocialista Pártról – 1962. jún. 8., 3.old.
A Keresztény Szocialista Pártról – 1962. jún. 8., 4.old.
A Keresztény Szocialista Pártról – 1962. jún. 8., 5.old.
A Keresztény Szocialista Pártról – 1962. jún. 8., 6.old.
A Keresztény Szocialista Pártról – 1962. jún. 8., 7.old.
Kiszely György és Sarolta nem jönnek haza – 1966. aug. 29.
Korzenszky Richárdról – 1966. dec. 5.
Korzenszky – Róma Legányinek hitt – 1967. márc. 4.
Korzenszky Valter börtönbüntetéséről – 1967. jan. 15.
Leányom, Noémi – 1977. ápr. 27.
Legányi Norbert főapátról – 1960. dec. 13.
Lugosfalvy Viktorról, Kiszely Györgyről – 1962. márc. 8.
Lugosfalvy Viktorról, Kiszely Györgyről – 1962. márc. 23.
Munka Dosszié 37076 – 1- 1960-1977
Munka Dosszié – 37076 – 2. kötet – 1963-1977

Munka Dosszié 37076 – 3. kötet – 1964-1977
Munka Dosszié 37076 – 4. kötet – 1966-1977
Munka Dosszié – 37789 – 5. kötet – 1970. VI.1.
Pannonhalmi bencések – 1961. okt. 10., – 1. old.
Pannonhalmi bencések – 1961. okt. 10., – 2. old.
Pannonhalmi bencések – 1961. okt. 10., – 3. old.
Pannonhalmi bencések – 1961. okt. 10., – 4. old.
Pannonhalmi bencések – 1961. okt. 10., – 5. old.
Pannonhalmi bencések – 1961. okt. 10., – 6. old.
Pannonhalmi bencések – 1961. okt. 10., – 7. old.
Pannonhalmi bencések – 1961. okt. 10., – 8. old.
Pannonhalmi bencések – 1961. okt. 10., – 9. old.
Pannonhalmi bencések – 1961. okt. 10., – 10. old.
Pannonhalmáról eredeti – 1961. szept. 19., 4. old.
A Pannonhalmi Gimnáziumról – 1963. márc. 21. – 6. old.
Pászthory Valter felelősségre vonható – 1966. jan. 8. – 1. old
Pászthory Valter felelősségre vonható – 1966. jan. 8. – 3. old
Polgár Vilmosnál Bécsben – 1968. febr. 14. – 1. old.
Polgár Vilmosnál Bécsben – 1968. febr. 14. – 2. old.
Polgár Vilmosnál Bécsben – 1968. febr. 14. – 3. old.
Stipsiczről – a lakáskulcs másodpéldánya – 1966. okt. 5., – 1. old.
Stipsiczről – a lakáskulcs másodpéldánya – 1966. okt. 5., – 2. old.
Unokatestvérem valutakiajánlása – 1968. nov. 24.
Utazás Torinóba, Bécsbe, Rómába – 1967. szept. 25.
Utazásom előkészítése – 1965. dec. 12., – 1. old.
Utazásom feleségem előtt – 1965. dec. 12., 2. old.

Újabb jelentések Kiszely István besúgó magyar- és egyházellenes tevékenységéről

Előző tanulmányomban beszámoltam a "Feledy Zsolt" fedőnevet viselő Kiszely István antropológus roppant kártékony állambiztonsági múltjáról.

A teológiát végzett biológia-földrajz szakos tanár, a Magyar Néppárt és a KDNP volt országgyűlési képviselőjelöltje, a főváros I. kerületi alpolgármestere, az MTV külpolitikai főmunkatársa, Torgyán József Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumának tanácsadója az 1990 előtti állambiztonsági szolgálat egyik legaktívabb egyházi elhárítója volt előbb ügynökként, majd titkos megbízottként. Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában 481 jelentése olvasható 5 kötetben kb. 1500 oldalon. Termékenységénél csak karriervágya volt nagyobb. Magyar-, keresztény- és konzervatívellenes jelentései, információi, adatszolgáltatásai jórészt elmarasztaló, kompromit-

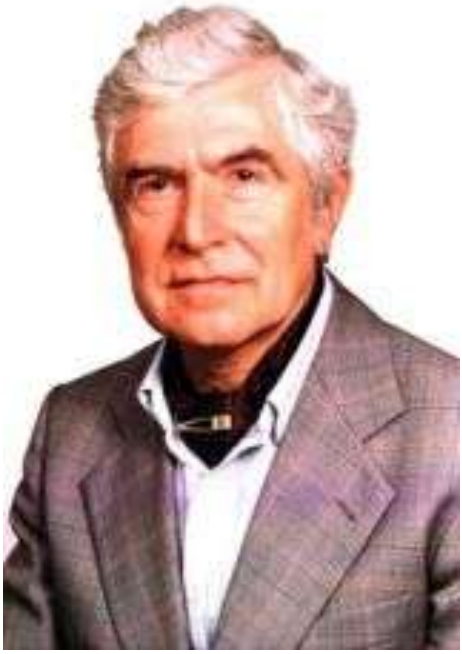

Egyesek még mindig közösséget vállalnak vele

táló, feljelentő, vádaskodó jellegűek, melyek nyomán súlyos intézkedések születtek, egzisztenciális, anyagi és erkölcsi kárt okoztak. Több száz emberről jelentett nemcsak egyházi körökből, mindenekelőtt a bencés rendről, hanem egyetemekről, főiskolákról, kutatóintézetekből, akadémiai műhelyekből – hazulról és külföldről.

"...mérhetetlenül sokat ártott nekünk"

Dr. Várszegi Asztrik püspök, pannonhalmi bencés főapát áprilisban írta e sorok szerzőjének – egyebek között – a következőket:

> *"Feledy Zsolt ügynökünk hírhedt munkásságának egy része a bencés rend közelmúltjának története, fájdalmas történet. A közelmúltban bemutatott '**Hitvallók és ügynökök**' c. filmben is nevesítik. Tanár úr azt írja, hogy 'egykori növendékünk', sajnos itt többről van szó: Kiszely István budapesti bencés diákunk volt, majd ünnepélyes fogadalmas bencés szerzetes, felszentelt pap lett. 1960-1962 között már ügynökként és menyasszonnyal oldalán volt a bencés rend tagja. A magam kutatásai tükrében azt írhatom, mérhetetlenül sokat ártott nekünk. Amikor először olvastam jelentéseit, valósággal belerendültem!"*

(Áprilisban mutatta be a Nemzeti Filmszínház és a Duna TV Kabay Barna és Petényi Katalin filmjét "Hitvallók és ügynökök" címmel 2x55 percben az egyházi besúgókról és áldozataikról Várszegi Asztrik történelmi eligazítást nyújtó narrátor szövegével; a film leleplezi Kiszelyt is, a bebörtönzött regnumos Hágemann Frigyes szól alantas szerepéről, s kiderül, mit keresett Rómában Békés Gellért rezidenciáján.)

Mielőtt néhány újabban feldolgozott jelentés alapján új tényekkel és körülményekkel bővíteném a titkos megbízott hálózati tevékenységéről szóló eddigi ismeretanyagot, s árnyalnám a róla kialakult képet, röviden emlékeztetek korábbi tanulmányom legfontosabb megállapításaira.

Kiszelyt **1960.** augusztus 4-én szervezte be a BM Politikai Nyomózó Főosztályának **II/5** osztálya (belső reakció-elhárítás). Az osztály jogutódja 1962-től a **III/III-1**, az egyházi elhárítás. Az állambiztonsági operatív nyilvántartó 6-os kartonja szerint a tmb.-t **1979.** március 31-én átvette a **III/III-5-b**, amely a művészeti objektumok és intézmények elhárításával foglalkozott. Kartonja nincs lezárva és irattározva, ami azt is jelentheti, hogy egészen a rendszerváltásig foglalkoztatták. Kartonja szerint hazafias alapon szervezték be, egy állambiztonsági tiszt feljegyzése viszont kompromittáló adatokat említ. Kiszely sem nevezi magát feddhetetlennek egyik jelentésében.

Jelentéseinek többségét utasításra vagy önként konkrét, megnevezett egyházi és világi személyekről írta, ide értve rokonait is. A jelentések csoportosítása tartalmuk szerint:

1., Egyház- és vallásellenesek; az **egyházi iskolák** bezárását célozzák; Kiszely szerint a papság nem szolgálja a szocializmust, még a békepapság sem, államellenes légkört hoznak. Megbízható pedagógusoknak kommunista öntudatra kellene nevelniük a rendszerért mindenre kész embereket,

ahogy a Szovjetunióban ezt már teljesen megoldották.

2., Feljelenti bencés társait, tanárait, akik elő merik hozni a **magyarság** nemzeti problémáit, Nagy-Magyarországról, erdélyi és szlovákiai magyarokról beszélnek, vallásos nagy magyarokról és Mindszentyvel lázítják az embereket s a gyerekeket az iskolákban.

3., Feljelenti Rómában a megromlott magyarországi **bencés rendet** és főapátját, vizsgálatot kér.

4., Feljelent civil, világi személyeket is, de **rokonait** is besúgja, kit disszidálási szándék, kit valuta-kiajánlás, kit szélsőjobboldali világnézete miatt; Magyarországra látogató rokonát követik, megfigyelik.

5., Titkosszolgálati **eszközöket** és módszereket alkalmaz (pl. lehallgató- és hangrögzítő készülék, rejtett fényképezőgép, stb.), pontos helyszínrajzokat készít bencés társai lakásáról.

Az állambiztonsági szervek értékelik Kiszely igyekezetét, a rendszer iránti lojalitását. Amikor első dossziéit a BM. III/III-1-b osztálya lezárja, kapcsolattartó tisztje 1977. március 23-i értékelő jelentésében saját kezűleg ezt írja: "*A dossziékban elfekvő anyagok operatív szempontból értékesek. Több jelenleg is élő külföldi és hazai ellenséges beállítottságú személyekre vonatkozó információkat tartalmaznak*."

Az állambiztonsági szolgálat megbecsülte és jutalmazta a titkos megbízott tevékenységét. Támogatta életútját és szakmai pályáját, gondoskodott róla, utazhatott a nagyvilágban feleségével együtt. ***"Én egyszer dolgozom az életben, hát megbecsülnek"*** – mondta szemébe nevetve **Legányi Norbert** pannonhalmi főapát-nak, aki sohasem bízott benne, igyekezett teljesen eltávolítani, de ezt az állambiztonság mindaddig megakadályozta, míg Kiszely ki nem lépett magától a bencés rendből. Felesége előtt igyekezett legalizálni a dolgait, a pénzügyieket is, például amikor 1965-ben nyugat-európai utazásának költségeire 2500 forintot kér a szolgálattól, saját kezűleg odaírja: *"Feleségem előtt az összeg legalizálása könnyen megy 'hivatalos költség' címén. A költő pénz pedig 'megspórolt pénzem" címén."* Mi ez, ha nem saját kezű

pénzügyi bizonylat?

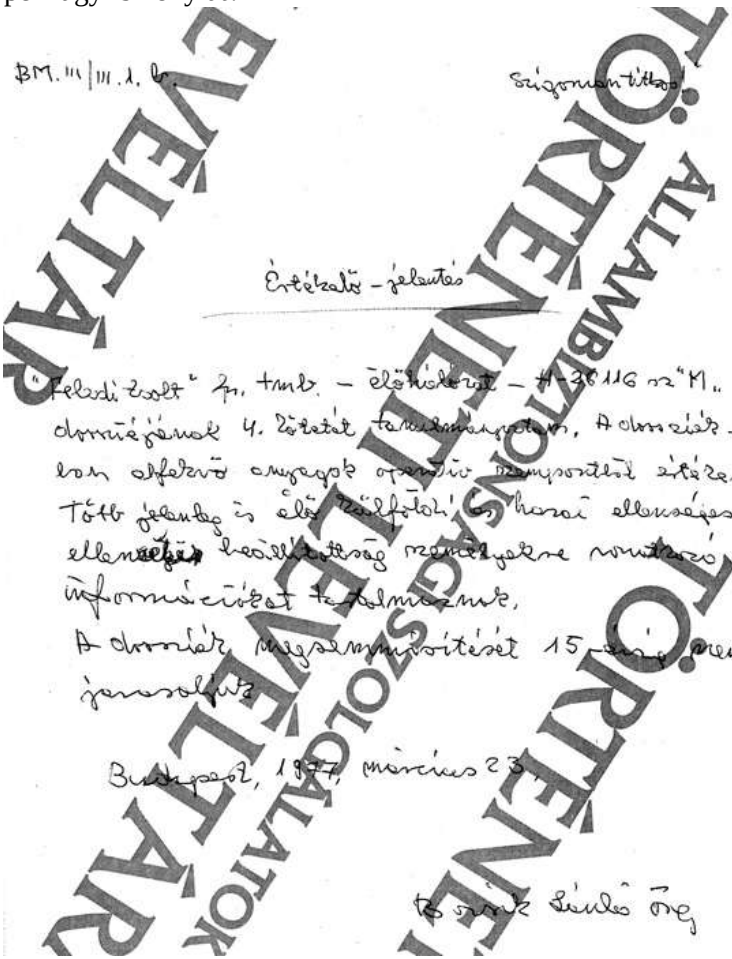

ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLATOK TÖRTÉNETI LEVÉLTÁR

Jövőjéről korán, már 1962 júliusában közölte terveit a politikai rendőrséggel:

> *"Jövőre, amint befejezem az egyetemet, bejelentem Pannonhalmán, hogy kilépek a rendből. Ugyanekkorra megszerzem a tanári diplomámat is... le is doktorálok. Önöknek a segítségét egy dologban kérném, még pedig nagyon. Mégpedig abban, hogy Pesten maradhassak... ambícióim vannak tovább kutatni. Ugyancsak azt kérném, hogy Hankó Ildikót is Pestre helyezzék."*

A titkos megbízott hálás és felajánlja további szolgálatait:

> ***"Ami pedig a jövő munkámat illeti, én már mint nem pap szeretnék önöknek valamilyen formában tovább dolgozni. Bizonyára lesz alkalom és mód rá."***

saját ügyem érdekében hozok. Bécsben, pedig "éppen benéztem" utközben.

Az egész utazás időtartama: 10 nap lenne legfeljebb, mely a következőképen oszlana meg: Béca: 2 nap, Utazás 1 nap, Róma 2 nap, Milanó 2 nap utazás Neumarktba 1 nap Aliéknál:1 nap, visszaut és bécsi Béca: 1 nap. Összesen: 10 nap.

Erre az összeg: Utlevélkérelem: saját pénzből 1.000 Ft. Kérem mindössze: 50 dollár költőpénz: 1100 Forint, és az itt Forinthan megváltható teljes utiköltség vonaton, II.osztályon. Összes szükséges költség kb. 2.500 Ft.

Természetesen mielőtt indulnék, bemennék Pannonhalmára, onnan kérnék egy pár levelet, ugyszintén Olofsson Placidtól, Szilveszter tól, stb. Szeretnék előtte elmenni Pannonhalmára akkor, amikor Attila /Tibold/ megjött, főleg neveket, címeket és egyéb felvilágositást kérni a Keresztény Ügyekre vonatkozóan.

Utazásom előtt az összeg lepénzelésére kérnem meg: Hivatalos költség címén. A költségem pedig: "meppzelt pénzen" címén.

Tisztelettel:

Budapest, 1965 dec.12.

Megjegyzés: Példány utazási naplóm pontos leírásában írta le utazási programját, melyet a jóváhagyás rémítése során felhasználtunk.

Szerkesztő rnds.

LEVÉLTÁR
ORFEUM
ALAMBIZONSÁG SZOLGÁLATÁBAN

Belügyminisztérium
II/3. f. osztály.

Szigorúan titkos!

Adta: "Feleky" fn. ü.
Vette: Perenőcz Lajos r. őrzds.

Iktsz.: 1962. VII. 28.
Tárgy: Ügynök elképzelései.

J e l e n t é s.

Budapest, 1962. július hó 3-án.

"Feleky" fn. ügynök jelenti:

Ami addig az én jövőmet illeti, én a következőként gondolom el: Jövőre, amint befejezem az egyetemet, bejelentem Pannonhalmán, hogy kilépek a rendből. Ügyanekkorra megszerzem tanári diplomámat is, mivel az egyetemen levő biztatásokra 1/2 évre le is doktorálok. Önöknek a segítségét egy dologban kérném, mégpedig nagyon. Mégpedig abban, hogy Pesten maradhassak. A magam részéről legjobban szeretném, ha az intézetben, azaz az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Természettudományi Karának Földrajzi intézetében maradhatnék tanársegédként. Hely ugyanis van, én is nagyon szívesen dolgoznék bent, mert ambicióim vannak tovább kutatni, és ott is szívesen vennének, mert jól tudok előadni, és tudok egy pár nyelvet. Önnek megbeszélése miatt nagyon szépen kérném, hogy majd valamilyen formában beszéljenek Mihalics József tanársegéddel a földrajzi intézetben /Ajnezum krt. 6-8 sz./ Ő régi BM-es, barátja, stb. nagyon sok bizik bennem, persze, hogy önökkel hogy vagyok azt nem tudja. Ügyanezt kérném, hogy Hankó Ildikó is Pestre hívjanak. Ő jelenleg velem egy évfolyamon jár és az egyetemi intézetben /Puskin u 3. sz./ dolgozik, mint gyakornok. Ő professzora Bartucz Lajos bent is akarja tartani magánál, mint tanársegédet, mert az egész évfolyamból a legjobb tanuló, és olyan fluoros csontmeghatározásokat csinál, amit sehol sem csinálnak még a világon, önálló, pedig csak az a nehézség, hogy jelenleg nincsen státus, azaz állás - bár az egész intézetben nincsen tanársegéd. Amennyiben én ígéretet kapok, hogy Pesten az állásomat /ha nem itt, akkor valahol máshol/ elintézik, én elkezdek már most lakás után nézni, hogy mire oda kerül a sor, már legyen lakásom.

Erre önöktől nem kérek segítséget, bár ismerősöm nincsen/ ugyanis, ha eladom motorkerékpáromat, magnetofonomat, és még hozzá kiadják a kosten leszerződött könyvemet, és közben tudok tovább is dolgozni a Tudományos Kutatóban /Népköztársaság u 62./ mint fényképész, akkor talán tudok OTP kölcsönre egy lakást venni. Ami, pedig a jövő munkámat illeti, én már, mint nem pap szeretnék önöknek valamilyen formában tovább dolgozni. Bizonyára lesz alkalom és mód rá. Azt, pedig, hogy pl. 2 év mulva megnősülök, azt ne vegyék rossz néven tőlem, hiszen én is csak ember vagyok, és Ildikóval igen jól megértjük egymást. Persze addig ugy csináljuk dolgainkat, hogy Pannonhalmának ne legyen a

Ábtl 5.1.2 M-37616/4

nni. Ami, pedig a jövő munkámat il[illeti], én már, mint nem pap szeretnék önöknek valamilyen formában tovább dolgozni. Bizonyára lesz alkalom és mód rá. Azt, pedig, hogy pl. 2 év mulva megnő-

Kiszely István lelepleződése óta a bizonyítékok ellenére is nevetségesen tagad, folyamatosan és gátlástalanul hazudik; önkritikára, beismerésre, bocsánatkérésre nem hajlandó. Dajkamesékkel szórakoztatja a témában járatlan újságírókat, teljes tájékozatlanságot árul el a levéltári tudományos kutatásokról, igyekszik befeketíteni leleplezőit.

A kommunista- és szovjetbarát Kiszely

Az újabban feldolgozott "Feledy"-jelentések egyértelművé teszik a paptanár farizeus és kaméleon viselkedésének gyökereit, azt, hogy valójában ateista, kommunista- és szovjetbarát volt ügynökéveiben. 1960. november 8-án alapvető nézeteit tükröző, filozofikus jelentést küld a BM II/5-c alosztályának az "**Egyházi iskolák**" címmel. Egyebek között kifejti:

> *"Az egyházi iskolák fennállását, hogy az igazat megvalljam, nem értem, hiszen az ifjúság nevelése minden rendszernek a szívügye kell, hogy legyen. A jövő generációja szempontjából is, kell hogy egységes nevelést kapjanak. 1950-ben hagytak meg Magyarországon 8 szerzetesiskolát, amiből évente 600 gyerek kerül ki az életbe. Nem sok az a 600 ember, de ha évente mindig ugyanazt az* ***államellenes*** *légkört hozza magával, az, úgy hiszem, hogy mégsem lehet mindegy. 1945 után, amikor még nem voltak jól képzett és megbízható pedagógusok, akik nevelhették volna* ***kommunista öntudatra****, hazáját nagyon szerető, az országért, az emberekért és a* ***rendszerért*** *mindent megtevő embereket, akkor lehet, hogy tényleg valamelyest feladatot végzett el sok papnevelő is, de úgy hiszem most már ez a nehézség nem áll fenn. Emberünk van bőven, nem kell arra szorulni, hogy mintegy azok tegyenek szívességet nekünk, akik* ***ellenségeink****. Mert azért akárhogy is van, a* ***papság*** *sohasem szolgálta a* ***szocializmust****. Szerintem még a békepapság sem, ez most meglévő állapot, amely azért kell, mert még az emberekben nagyon de nagyon sok a külsőség, sok a*

múlthoz való ragaszkodás, amit egy-két generáció majd teljesen levet. Ezt majd meghozza a történelem, az idő, mint ahogyan azt meghozta Kínában, Afrikában és tulajdonképpen még az Egyesült Államokban is. Nem beszélek itt a ***Szovjetunióról****, ahol, ez már teljesen megoldódott. Amúgy is az ország halad a szocializmus felé. Csehszlovákia most lett szocialista köztársaság, és ott már előbbre vannak ilyen kérdésekben. Ott már nincsenek elég régóta szerzetes gimnáziumok."*

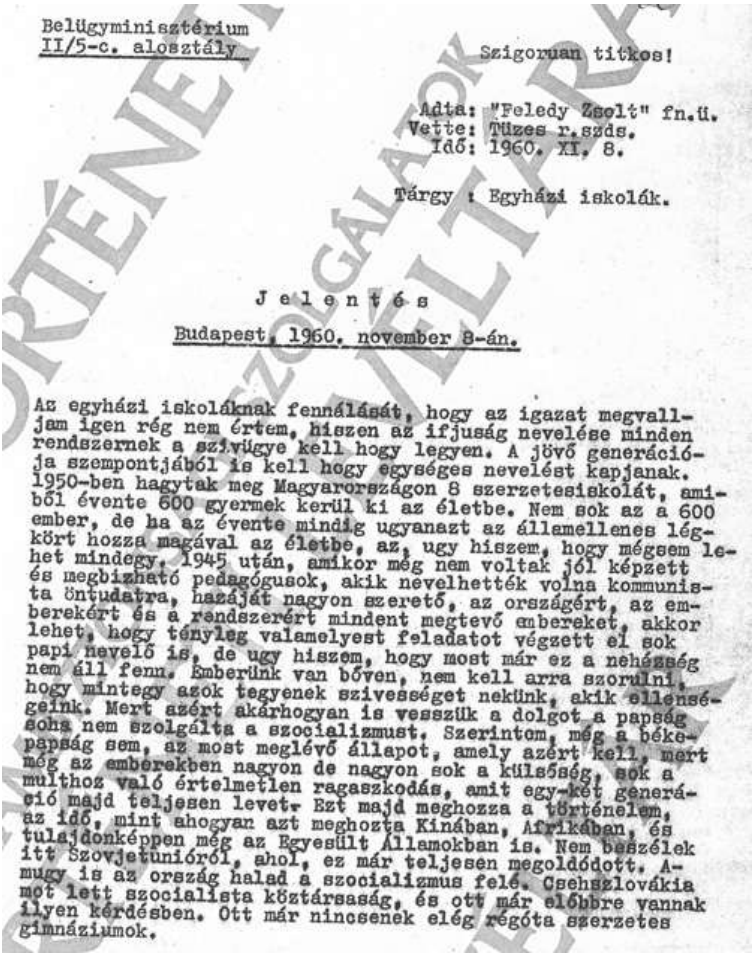

Belügyminisztérium
II/5-c. alosztály

Szigoruan titkos!

Adta: "Feledy Zsolt" fn.ü.
Vette: Tüzes r.szds.
Idő: 1960. XI. 8.

Tárgy : Egyházi iskolák.

J e l e n t é s

Budapest, 1960. november 8-án.

Az egyházi iskoláknak fennálását, hogy az igazat megvalljam igen rég nem értem, hiszen az ifjuság nevelése minden rendszernek a szivügye kell hogy legyen. A jövő generációja szempontjából is kell hogy egységes nevelést kapjanak. 1950-ben hagytak meg Magyarországon 8 szerzetesiskolát, amiből évente 600 gyermek kerül ki az életbe. Nem sok az a 600 ember, de ha az évente mindig ugyanazt az államellenes légkört hozza magával az életbe, az, ugy hiszem, hogy mégsem lehet mindegy. 1945 után, amikor még nem voltak jól képzett és megbizható pedagógusok, akik nevelhették volna kommunista öntudatra, hazáját nagyon szerető, az országért, az emberekért és a rendszerért mindent megtevő embereket, akkor lehet, hogy tényleg valamelyest feladatot végzett el sok papi nevelő is, de ugy hiszem, hogy most már ez a nehézség nem áll fenn. Emberünk van bőven, nem kell arra szorulni, hogy mintegy azok tegyenek szivességet nekünk, akik ellenségeink. Mert azért akárhogyan is vesszük a dolgot a papság soha nem szolgálta a szocializmust. Szerintem, még a békepapság sem, az most meglévő állapot, amely azért kell, mert még az emberekben nagyon de nagyon sok a külsőség, sok a múlthoz való értelmetlen ragaszkodás, amit egy-két generáció majd teljesen levet. Ezt majd meghozza a történelem, az idő, mint ahogyan azt meghozta Kinában, Afrikában, és tulajdonképpen még az Egyesült Államokban is. Nem beszélek itt Szovjetunióról, ahol, ez már teljesen megoldódott. Amugy is az ország halad a szocializmus felé. Csehszlovákia mot lett szocialista köztársaság, és ott már előbbre vannak ilyen kérdésben. Ott már nincsenek elég régóta szerzetes gimnáziumok.

Kapcsolattartó tisztje, Tüzes János r. százados ezt írja a jelentésre: "Megjegyzés: A jelentés kicsit kesernyés hangú, de alapjában a szerzetes iskolákat illetően véleményem szerint reális. Egyetértek az ügynökkel abban is, hogy állami pénzen ellenséges nevelést biztosítunk az egyházi iskolákban és ezeknek a nevelését fényesen bizonyítja a jelenlegi ferences gimnazisták ügye. Helyes lenne, ha a meglévő ilyen irányú anyagaink alapján egy tájékoztatót és javaslatot tennénk a párt felé az egyházi iskolák megszüntetésére, vagy nagyon erős korlátozásokra." "Feladat: készítsen jelentést a pannonhalmi bencésekről, akiknek Budapesten feltehetően csoport kapcsolataik vannak, továbbá azokról, akik aktívan foglalkoznak a fiatalokkal."

Kiszely ügynöki tevékenységének, szabad mozgásának azonban részben útját állta **Legányi Norbert** pannonhalmi főapát. Rossz volt vele a viszonya már állambiztonsági beszervezése, 1960. augusztus 4. előtt is, mert tanulmányi vétségét 1960. május 12-én a főapát szankcionálta, ám ő ennek ellenére sem tett eleget kötelességének, mert elhatározta, hogy nem lesz pap. Igen ám, de beszervezésekor azt a parancsot kapta, hogy maradjon ne csak információs feladatai, hanem Legányi főapát eltávolítása érdekében is. Az utóbbi így nemcsak szolgálati, hanem személyes presztízsügye is lett Kiszelynek. Erről 1960. december 13-án így ír jelentésében:

> *"...nekem megtiltotta (*ti. a főapát*) a legszigorúbb parancs alatt, hogy bármit is elmulasszak a breviárium mondásából 1960. május 12-én. Én persze ezt nem tartottam meg, hiszen nem akartam tovább pap maradni. Nyáron, amikor önökkel találkoztam, mindent vissza próbáltam csinálni, a dolog ment is, persze ezt nem lehetett visszafelé göngyölíteni. Mivel azonban én nem mondtam, hogy kérem felmentésemet, Legányi Norbert minden erejével azon volt, hogy ő valamiképpen kitegyen a Rendből."*

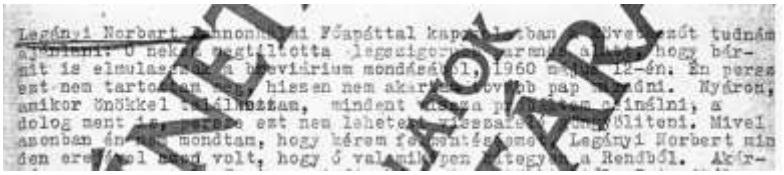

Az ügynök – aki ekkor már fővárosi természettudományi tanulmányait folytatja az egyetemen, s szakdolgozatát a szovjet természetátalakító tervek gigantikus víztárolóiról írja – tippeket is ad az állambiztonságnak Legányi eltávolításához:

> *"Szerintem az egész ügybe ott lehet elindulni, hogy ő végső soron azért dobott ki a Rendből, mert én egyrészt haladó dolgokkal foglalkozom, történetesen a Szovjetunióval és szakdolgozatom témája: a víztárolók szerepe a természet átalakításában. Szerinte a természetet egyáltalán nem alakítják a víztárolók. Tehát ő azt az embert, aki haladni akar a korral és az ifjúságnak modern és korszerű dolgokat akar adni, eleve elgáncsolja, akkor milyen lehet a felfogás ott Pannonhalmán? Fejétől büdösödik a hal..."*

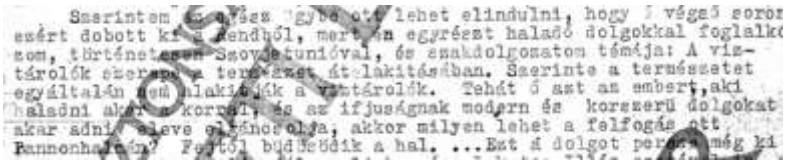

Bizony, a szovjetellenesség akkoriban döntő érv volt valaki eltávolítására. (Csak zárójelben jegyzem meg, hogy "Feledy" titkos megbízott többször is hangot adott a Szovjetunió iránti vonzódásának. Például: 1975. március 18-án jelenti az MSZMP XI. kongresszusáról:

> *"Valamikor a Szovjet (*így, nagy betűvel!*) vezető személyes megjelenését politikai célzatúnak nézték, ma mindenki megnyugtatónak és megtisztelőnek veszi azt, hogy itt van és együtt alakítjuk ki irányelveinket."*

1975. május 5-i jelentésében beszámol két hetes svédországi

útjáról, s arra a meglepő következtetésre jut, hogy a svédek

> *"... igen szeretik a Szovjetuniót... azt mondják, hogy egyszer úgy is valamilyen formában a Szovjetunióhoz fognak tartozni."*

Jelentés 1961. január 21-én, "Tárgy: Feledi rendi helyzete." "Vette: Tüzes János r. fhdgy." "Feledy Zsolt" jelenti:

> *"December 24-én leutaztam Pannonhalmára. Még aznap délelőtt beszéltem Legányi Norberttel. Mikor bementem hozzá, ő mindjárt kérdezte, hogy mit is határoztam, mire én azt mondtam, hogy természetesen azt, hogy maradok. Ő erre kifejtette, hogy ha én maradok, akkor ő nagyon rövid időn belül elintézi azt, hogy kirúgjanak, de annak nagyon súlyos következményei is lesznek, tehát ő szinte parancsként mondja, hogy én menjek el, hiszen annyi panasz van rám, annál is inkább, hogy legutóbbi intézkedéseit nem tartottam be, ami igen nagy fegyelmi vétség lehet..."*

"Értékelés: Feledy Zsolt a korábbi találkozón történt részletes kioktatás után kereste fel Legányi főapátot Pannonhalmán és vele a megbeszélt magatartási vonalat betartva folytatott beszélgetést...jelentését még nem tudtuk a III/e rendszabály által ellenőrzés alá vonni gépelési és egyéb problémák miatt." (III/e rendszabály = szobalehallgatás, tehát a főapát szobájába lehallgató készülék volt beszerelve, – I.Cs.) "Megjegyzés: Feledy magatartásával az a célunk, hogy a jelenlegi főapát ellenes hangulatot kiélezzük és elérjük, hogy Legányi benyújtsa a rendi gyűlésnek lemondását, ennek minden reális alapja megvan."

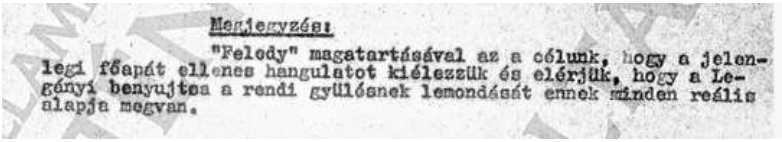
Megjegyzés:
"Feledy" magatartásával az a célunk, hogy a jelenlegi főapát ellenes hangulatot kiélezzük és elérjük, hogy a Legányi benyujtsa a rendi gyülésnek lemondását ennek minden reális alapja megvan.

„A találkozón Feledy még szóban elmondotta, hogy állítólag a főapát közölte vele, hogy elbocsájtása ügyében latin nyelvű írást küldött Rómába." "Feladat: Készítsen egy tervezetet két hónapi időtartalomra (sic!), írja le azokat az elképzeléseit, melyeknek

alapján fokozni lehet a főapát elleni rendi tevékenységet." Tüzes János.

Az egyházi oktatás felszámolásáért

1961. február 17-én az ügynök Kiszely már jelenti elgondolását az **egyházi oktatás felszámolásáról**:

> *"A pannonhalmi gimnáziumot illetőleg elgondolásaim lennének: ha a főapátságot egyszerre elállamosítanák, talán nagyon nagy visszhangot találna verni, azonban ha a* ***gimnáziumot*** *lekapcsolnák, akkor a főapátság is egyúttal meg lenne bénítva. Egyrészt ha ott valami állami szerv működne, akkor az egész nyugodt élet meg lenne ott zavarva. Azonban, ami ennél is sokkal nagyobb és fontosabb, a* ***papi utánpótlás*** *jövő évben már magától nullára csökkenne. Hogy pedig a gimnázium nem felel meg a mai követelményeknek, azt egyrészt világnézettel bizonyítva bárki is belátja. No de eltekintve mindettől maguk a tanárok sem alkalmasak arra, hogy a mai fiatalságot neveljék. Már rég itt van az ideje, hogy ilyen internátusok ne legyenek. Nem mindegy, hogy az ifjúság hogyan nevelkedik, milyen megalapozottságot kap... a múlt héten* ***elvitték mindazon papokat****, akik nagyobb ifjúsági csoportokkal foglalkoztak, mégpedig minden felháborodás nélkül, épp úgy nem válthat ki semmi csodálkozást az sem, ha egyik napról a másikra a pannonhalmi gimnáziumot is megszüntetik."*

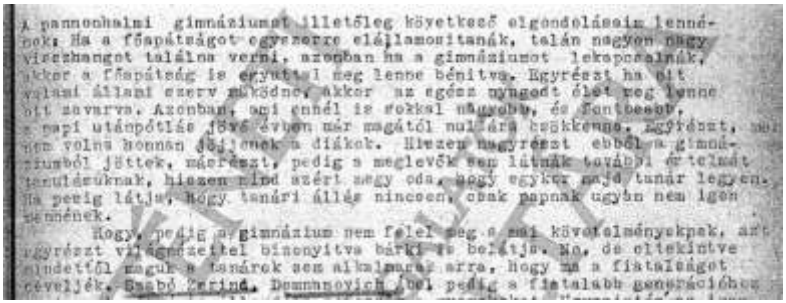
A pannonhalmi gimnáziumot illetőleg következő elgondolásaim lennének: Ha a főapátságot egyszerre elállamosítanák, talán nagyon nagy visszhangot találna verni, azonban ha a gimnáziumot lekapcsolnák, akkor a főapátság is egyúttal meg lenne bénítva. Egyrészt ha ott valami állami szerv működne, akkor az egész nyugodt élet meg lenne ott zavarva. Azonban, ami ennél is sokkal nagyobb, és fontosabb, a papi utánpótlás jövő évben már magától nullára csökkenne. Egyrészt, nem volna honnan jöjjenek a diákok. Hiszen nagyrészt ebből a gimnáziumból jöttek, másrészt, pedig a meglevők sem látnak további értelmet tanulmányaiknak, hiszen mind azért vagy oda, hogy egyszer majd tanár legyen. Ha pedig látják, hogy tanári állás nincsen, csak papnak ugyan nem lesz nevelnek.

Hogy, pedig a gimnázium nem felel meg a mai követelményeknek, azt egyrészt világnézettel bizonyítva bárki is belátja. No, de eltekintve mindettől maguk a tanárok sem alkalmasak arra, hogy ma a fiatalságot neveljék. Szabó Ferenc. Demmanovich Lőrinc pedig a fiatalabb generációhoz

Az ügynökből sem váltott ki egyetlen sor együttérzést sem,

hogy a tisztességes papokat elhurcolta a politikai rendőrség, így nem tudhatjuk, feltette-e magának azt a kérdést: mennyi részem volt nekem ebben?

1961. február 21-i jelentésében a piaristákról és a jezsuitákról szerzett értesüléseiről számol be:

> *"1961 február 19-én, vasárnap bent voltam a **piaristáknál** és ott beszéltem Salánky Istvánnal, Ruttmayer Incével és Forrai Botonddal. Ami a múltkori papi begyüjtéseket illeti, Forrai Botond a következőket mondotta: '...úgy látszik azokat vitték be, akik tényleg sokat dolgoztak és foglalkoztak az ifjúsággal. Ahányat csak ismerek, az mind tevékeny ember volt... Xavér bácsit azért vitték be, mert hozzá is sokan jártak és ő is sok mindennel foglalkozott. Lénárt Ferencet és Némethy Ferit is ismered, hogy mennyit dolgozott..*
>
> *A **jezsuitáknál** is volt házkutatás. Ahogy sikerült kinyomozni, mindazokat vitték el akiknek a munkáját már évek óta valaki besúgta. A jezsuitáknál meg másutt is vannak besúgók. Azt a papot is elvitték, aki összefogta a központi szemináriumból kirúgott papokat. Amúgy figyelmeztettek, hogy az ÁVO-n van példány Gedin abbé Kovász a kenyérben című fordításából, amit ő maga /Botond/ sokszorosított le. Ebbe annak idején én csináltam a fényképeket egy ottani győrszentmártoni családban, mégpedig Pekker Istvánról. Itt mellékelek egy fényképet, amit én csináltam. Ez van beragasztva abba a könyvbe, amit mondott Botond, hogy dugjak el, mert megtalálhatják. /**Múltkor már odaadtam önöknek!**/ Amúgy csak zárójelben mondom, hogy valaki a maguknál lévő híreket elmondhatja, mert honnan tudnák, hogy miből mi van bent. Én biztosan nem mondtam el! Az egész begyűjtés mindennek ellenére sokkal kisebb hatást váltott ki, mint várná az ember. Lassan elcsendesedik, megnyugodtak az itteni bencések is abban, hogy most 'csendben kell dolgozni', majd eljön az ideje annak is, hogy nyíltan dolgozzunk. Megnyugodtak, mert mindazokat vitték csak el – úgy mondják – akik tényleg*

aktíven foglalkoztak a fiatalsággal."

Vajon hogyan emlékeznek ma az egykori pannonhalmi bencések: tényleg megnyugodtak annak idején, amikor azokat a tanáraikat vitték el a rendőrök, akiket a legjobban szerettek, mert titkon, a legnehezebb körülmények között is bátran tisztességre és magyarságra nevelték őket?

Kiszely besúgó tevékenységének egyik legsikeresebb területe a személyek sokaságáról adott kimerítően részletes jelentések. Mindenekelőtt azokról, akiket a III/III beszervezés céljából tanulmányoz, ezért utasítják az ügynököt, hogy tudjon meg róluk minél több terhelő körülményt, írjon politikai nézeteikről, erkölcsi gyengeségeikről, múltbeli viselt dolgaikról, stb., ehhez a munkájához használjon titkos eszközöket. Az ügynök ontja a jelentéseket. Igaz, hogy ezek elnagyolt, felszínes és hanyagul összedobott slampos fogalmazványok, még csak ki sem javítja a nyelvtani, stiláris és gépelési hibákat az ügynök (jó lesz ezeknek így is), de mégis jellemzőek arra a korra, amelyben a hatalomnak gyorsan és odaadással kedvében akart járni egy hivatását és hitét eláruló értelmiségi. Például: **Ruttmayer Ince**

> *"... állandóan a TSZ-eket, 5 éves terveket, politikai eseményeket gúnyolja, kineveti, ... gúnnyal mondja el korszakunk legnagyobb haladásait (sic!), szereti a Nyugatot magasztalni, a Szovjetuniót nagyon letenni. Mikor hozzá megyek, mindig azzal fogad, hogy tudok-e neki cseh koronát szerezni..."*

Tarnai Brúnó Pál prefektus, a novíciusok lelki igazgatója Pannonhalmán a Lénárd Ödön-féle illegális közösség vezetője, aki titkon illegális ifjúsági csoportokkal is foglakozott, Feledy ügynök szerint az őrizetbe vétele után egy rövid időre leállt, majd újra kezdte a fiatalokkal való foglalkozást:

> *"Azt mondja, hogy ma már az állam annyit követel a tanároktól, hogy azt katolikus ember nem teheti meg... a legjobb papokat összegyűjtötték és egészen tehetetlen az ember, mert a külföld sem csinál semmit."*

Kiszely a legjobb barátját: **Vanyó Tihamért** sem kíméli,

annak ellenére sem, hogy szinte egyedül ő állt ki védelmében a főapáttal szemben:

"... reakciós ember a legnagyobb mértékben... a rendszer ellen nagyon nyílt kijelentéseket tesz... a legtipikusabb régi szabású, aki a régi rendszert mindenestől visszakívánja...a külföldi adók fő hallgatója Pannonhalmán... a Nyugatnak nagy imádója... mindenbe szerelmes, ami nyugati, így például 4 féle nyugati villanyborotvája is van, mondván, hogy az az egyedüli jó."

De nem kíméli **M. U.** perjelt sem, amikor megbízói tájékoztatják:

"...a pannonhalmi bencések sorozatosan követnek el forintkiajánlásokat és ennek révén rendszeresen nagyobb összegű pénzre tesznek szert. Az így szerzett pénzmennyiséget ***M. U.*** *perjel kezeli."*

Az ügynök jellemzi a perjelt, akinek összes rokona Ausztriában él, majd rátér a legsebezhetőbb pontjára:

"Győrött igen jóban van H. Katalinnal, a győri bencések konyhavezetőjével. A nő közvetlen és szintén burgenlandi származású, talán az is, de valószínűleg sok más szál is fűzi őket egymáshoz."

Több sem kell az állambiztonságnak, beindítja a gépezetet ebbe az irányba is:

"Feltétlenül figyelmet érdemelnek és reálisnak tartom a jellemzést és azon belül esetleges szexuális kapcsolatait."-

írja az állambiztonsági tiszt, aki 1962. január 31-én intézkedik a megyénél, hogy *a* "Varga Katalin" fedőnevű ügynök felderítse a női kapcsolatot, a "Rieger" fedőnevű ügynök pedig tanulmányozza amúgy egyik legjobb barátja: M. U. mozgását és kapcsolatait. A témakör kiterjesztésére jellemző, hogy hat évvel később, 1968. március 6-án Bozsik százados intézkedést fogalmaz meg "Feledy" ügynök S. Szilveszterrel kapcsolatos jelentése kapcsán:

"A Győr megyei alosztállyal közösen tanulmányozzuk annak lehetőségét, hogy megszerezzük azon szerzetesek névsorát, akik a renden belül gyerektartást fizetnek."

Rokonát és legjobb barátját is feljelenti

"Feledy" tanulékony spicli: vannak ötletei, önállóan is kezdeményez megfigyeléseket, akciókat, tudja, hogy főnökei örülnek minden lehetséges bomlasztásnak, lejáratásnak, kompromittálásnak, elszigetelésnek, kiszorításnak. Gyorsjelentéseket küld, közreműködik ellenséges személy fényképről való felismerésében (Stettner Adél), jó információs csatornához jut az angol követségen, rendkívüli találkozókat kér, s néha elégedetlen, ha a szolgálat nem veszi fel a telefont nyomban: ***"...hívtam Önöket, de nem kaptam vonalat, pedig elég sokszor hívtam a 113-068-at..."*** Személyi jellemzést ad – mások között – a kirándulásokon miséző **Domanovich Ábelről**; a hihetetlen akaraterejű **Pászthory Valterről**; a Keresztény Szocialista Pártot szervező **Jámbor Mikéről**; a "nacionalista" **Karsay Gézáról**, aki új elméleteket állított fel a magyarok őskoráról; a rendszert szidalmazó **Faith Istvánról**; a "szélső jobboldali" **Dobszay Lászlóról**; a régi cserkész szellemben dolgozó **Tálos Zoltánról**; a rendszerellenes vicceket mesélő, szélsőséges **Bánhegyi Miksáról**. Leleplezi **Stipsicz István** svájci kapcsolatait, gazdagodásának forrásait; **Galambos János** "karrierista" törekvéseit; továbbá azt, hogy **Kolos Botond** útján miként lesz a Bécsben befizetett dolláros misepénzekből Ikka-szelvény, abból itthon forint, gépkocsi, motorkerékpár, magnó, hanglemez és más; felderíti **Galambos Iréneusz Ferenc** útját az 56-os forradalom győri eseményeitől a Szabad Európa Rádióig; folyamatosan ellenőrzi **Bajcsy Lajost**, aki a figyelmeztetések ellenére sem hagyja abba a regnumi munkát. Kiszely ügynök nemcsak börtönbe kerülése előtt jelent a regnumos **Hágemann Frigyesről**, de ájtatos szemforgatással annak szabadulása után is.

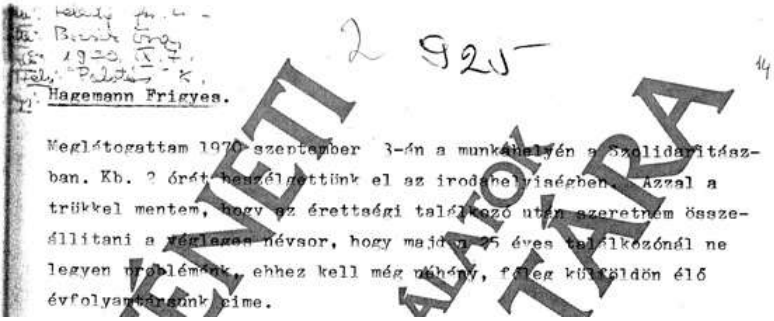

Hagemann Frigyes.

Meglátogattam 1970 szeptember 3-án a munkahelyén a Szolidaritásban. Kb. 2 órát beszélgettünk el az irodahelyiségben. Azzal a trükkel mentem, hogy az érettségi találkozó után szeretném összeállítani a végleges névsor, hogy majd a 25 éves találkozónál ne legyen problémák, ehhez kell még néhány, főleg külföldön élő évfolyamtársunk címe.

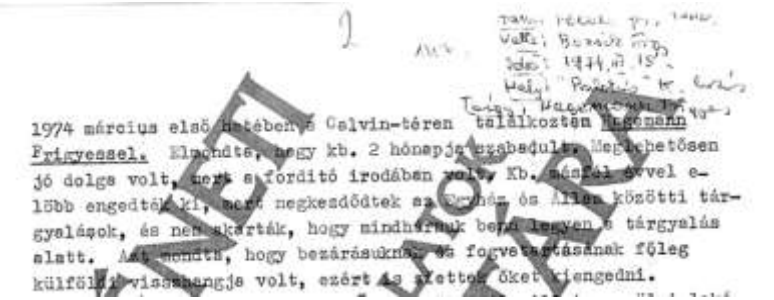

1974 március első hetében a Calvin-téren találkoztam Hagemann Frigyessel. Elmondta, hogy kb. 2 hónapja szabadult. Meglehetősen jó dolga volt, mert a fordító irodában volt. Kb. másfél évvel előbb engedték ki, azóta megkezdődtek az Izrael és Arábia közötti tárgyalások, és nem akarták, hogy mindhárman bent legyen a tárgyalás alatt. Azt mondta, hogy bezárásukkor és fogvatartásának főleg külföldi visszhangja volt, ezért is ítélték őket kiengedni.

Megszerzi a Csehszlovákiában élő magyar bencés szerzetesek névsorát Czuczor Menyhérttől Zsilinszky Kázmérig. Besúgja azokat a győri vám-és pénzügyőröket, akik rokonszenveznek a bencésekkel, s ezért elnézően kezelik Nyugatról érkező küldeményeiket, **Dobra Modesz György** nagyon jóban van velük; válaszlépésként az állambiztonság személyi ellenőrzést rendel el, mozgósítja a vámosok elhárítóit azok ellen "...akik a bencés rend részére törvénybeütköző, vagy szabálytalanságok elkövetésével (sic!) szolgálatokat tesznek."

A legtöbb személyi jelentése **Olafsson Placid** atyáról szól, akit hamis vádak alapján 1946-ban letartóztattak Pannonhalmán, egy szovjet katonai bíróság tíz évre ítélte, 1955-ig több Gulag-táborban raboskodott, majd hazatérése után egy ládagyárban, később egy mosodában dolgozott, s közben titkon végezte lelkészi tevékenységét. Ellenőrzése Kiszely állandó feladata, 1961 októberében ezt jelenti róla:

"...fanatikusan elfogult és egyoldalú, nem hajlandó elismerni, hogy kormányunk jó, hogy a Kommunizmus

mennyit tett az emberekért, egész beszédtémája állandóan a nyugati rádió híreiből, a kommunizmus szidásából, a modern tudomány cáfolatából áll."

Kiszely 1969. április 16-án egyszerre súgja be Placidot és felesége, Hankó Ildikó húgát. Arról tájékoztatja az állambiztonságot, hogy Olafsson Placid

"Egyébként elmondotta, hogy feleségem húgának gyermekét, akit megkeresztelt, Szatmáry Ildikót, beírta a XI. kerületi plébániára, majd meg fogja kapni a keresztelési anyakönyvet. Így szokta ő máskor is csinálni olyan embereknél is, akiknél 'nem volna ajánlatos, ha megtudnák', hogy gyermekük meg van keresztelve."

13

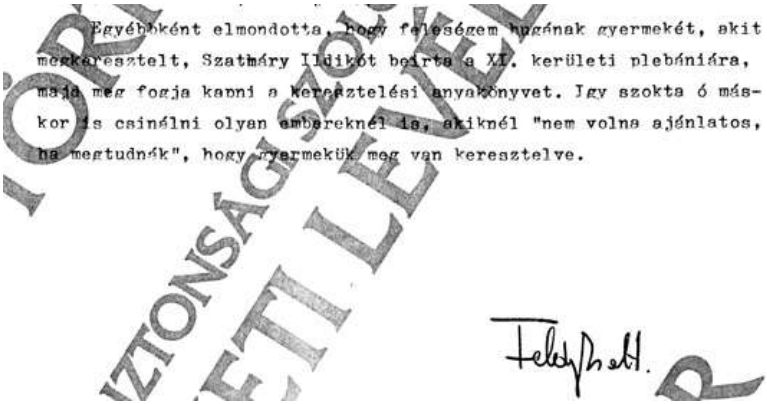
Egyébként elmondotta, hogy feleségem húgának gyermekét, akit megkeresztelt, Szatmáry Ildikót beírta a XI. kerületi plébániára, majd meg fogja kapni a keresztelési anyakönyvet. Így szokta ó máskor is csinálni olyan embereknél is, akiknél "nem volna ajánlatos, ha megtudnák", hogy gyermekük meg van keresztelve.

Bozsik László százados intézkedése: "Megkíséreljük megszerezni a Villányi úti plébánián Olafsson által megkeresztelt gyerekek szüleinek adatait." „Feledy” ügynök beépül az Öreg Bencésdiákok Körébe, amely Budapesten a Bástya Étterem hátsó helyiségében tartja összejöveteleit, ide jár Mensáros László színművész is. Legfiatalabbként először 1976 októberében jelenik meg feleségével, sok hazai és nemzetközi információt gyűjt.

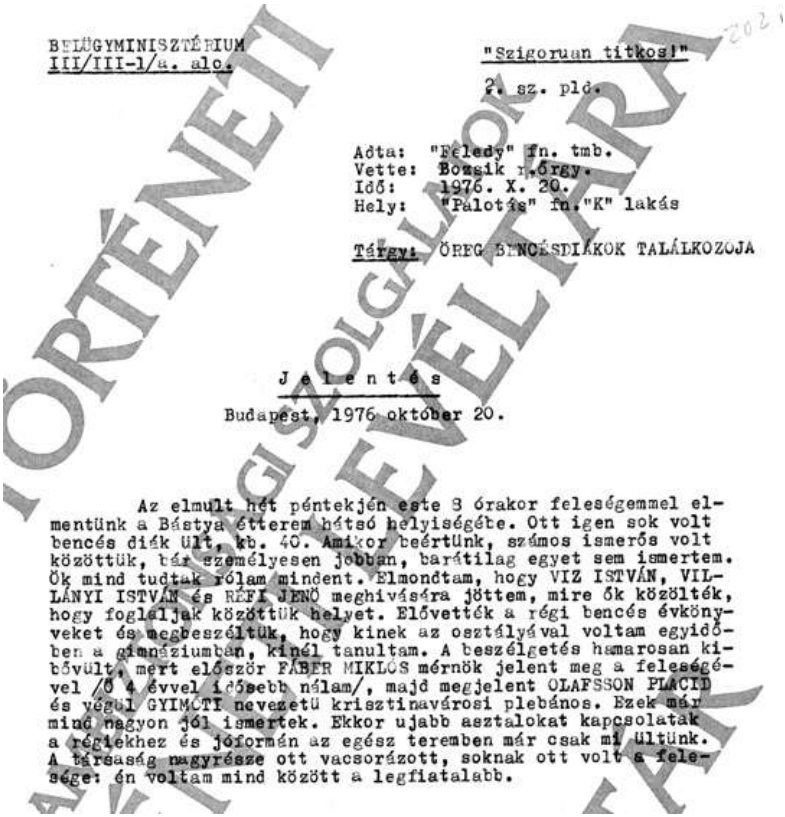

BELÜGYMINISZTÉRIUM
III/III-1/a. alo.

"Szigoruan titkos!"

2. sz. pld.

Adta: "Feledy" fn. tmb.
Vette: Bozsik n.őrgy.
Idő: 1976. X. 20.
Hely: "Palotás" fn."K" lakás

Tárgy: ÖREG BENCÉSDIÁKOK TALÁLKOZOJA

J e l e n t é s

Budapest, 1976 október 20.

Az elmult hét péntekjén este 8 órakor feleségemmel elmentünk a Bástya étterem hátsó helyiségéte. Ott igen sok volt bencés diák ült, kb. 40. Amikor beértünk, számos ismerős volt közöttük, bár személyesen jobban, barátilag egyet sem ismertem. Ők mind tudtak rólam mindent. Elmondtam, hogy VIZ ISTVÁN, VILLÁNYI ISTVÁN és RÉFI JENŐ meghivására jöttem, mire ők közölték, hogy foglaljak közöttük helyet. Elővették a régi bencés évkönyveket és megbeszéltük, hogy kinek az osztályával voltam egyidőben a gimnáziumban, kinél tanultam. A beszélgetés hamarosan kibővült, mert először FÁBER MIKLÓS mérnök jelent meg a feleségével /Ő 4 évvel idősebb nálam/, majd megjelent OLAFSSON PLÁCID és végül GYIMÓTI nevezetü krisztinavárosi plebános. Ezek már mind nagyon jól ismertek. Ekkor ujabb asztalokat kapcsolatak a régiekhez és jóformán az egész teremben már csak mi ültünk. A társaság nagyrésze ott vacsorázott, soknak ott volt a felesége: én voltam mind között a legfiatalabb.

TÖRTÉNETI ÁLLAMI SZOLGÁLATOK LEVÉLTÁRA

Bécsben és Rómában sem kímélt senkit

Kiszely legnagyobb eredményei közt említik a III/III egykori bennfentesei a bencés rend gazdasági és pénzügyi forrásainak, vagyoni helyzetének feltárását **Bécsben** Polgár Vilmosnál, illetve nemzetközi egyházpolitikai kapcsolatainak, befolyásolási lehetőségeinek feltérképezését **Rómában** Békés Gellértnél. Mindkettőnél többször is jár, hol egyedül, hol feleségével Hankó Ildikóval. **Polgár Vilmos** 1941-től gimnáziumi tanár volt Pannonhalmán, 1945-től 1957-ig a rend gazdasági vezetője, akkor elhagyta az országot és Bécsben, a Pázmáneumban telepedett le, 1968 augusztusától osztrák állampolgár. A bencések ausztriai

birtokainak: az egykori Lónyai hagyatéknak a kezelője lesz, de nemcsak a bencés rend nemzetközi pénzügyeit fogja össze, szervezi a hazai támogatást (deviza-átutalások, "miseintenciók"), hanem a nemzetközi katolikus Caritas akció alelnöke is, s mint ilyen, a világszerte összegyűjtött adományokból látja el a rászoruló országokat. Eredményes gazdálkodása lehetővé teszi, hogy a világ minden részén élő magyar bencésekről kielégítően gondoskodjék, rendházakról, oktatási intézményekről, szociális otthonokról.

> *"Polgár Vilmos a magyar bencés rend összes embereit (sic!) kartotékozza, számon tartja anyagi ügyeit és bizonyos mértékben személyi ügyekbe is befolyik."*

- jelenti "Feledy" 1968. szeptember 9-én. S fürdik a hírszerzési lehetőségekben, kimerítően beszámol Polgár személyes kapcsolatairól, a nála megfordulókról, a rendelkezésére álló bécsi lakásokról és vagyontárgyakról, stb. Meghálálja a bizalmat és a vendéglátást: hazahozza Polgár lakásának alaprajzát, de lerajzolja Németh Irén lakását is, akinél többször megszáll.

Még belerúg egykori bencés társába, az Ausztriában élő magyarok mariazelli gyóntatójába, **Sümeg Lothárba**, aki azért ellenszenves neki, mert

> *"...mindent, ami Magyarországról jön, vagy Magyarországgal van kapcsolatban, rossznak bélyegez, kifejtette, hogy ebből az országból sose lesz egy gazdaságilag rendezett ország."*

Tolnai Vilmos Naplószakasz

TÖRTÉNETI LEVÉLTÁR
ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLAT
TÖRTÉNETI LEVÉLTÁR

ÁBTL 3. I. 2. M-37076/2

TÖRTÉNETI LEVÉLTÁR
ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLAT TÖRTÉNETI LEVÉLTÁRA

ÁBTL 3.1.2. M-37076/2 19

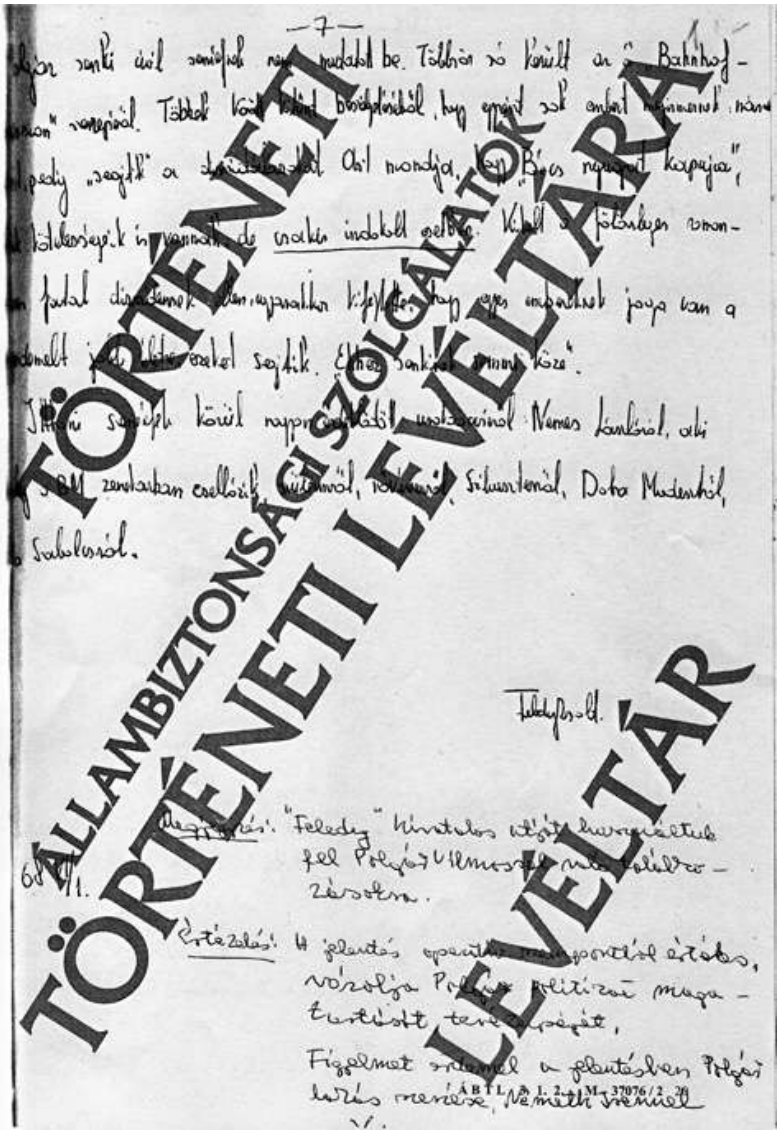

TÖRTÉNETI LEVÉLTÁRA
ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLATOK
TÖRTÉNETI LEVÉLTÁR

TÖRTÉNETI
VSÁGI SZOLGÁLATOK
LEVÉLTÁRA

(Másutt Sümeg erkölcsösségét vonja kétségbe az ügynök annak müncheni évei okán.) Római kiküldetésein is pontosan teljesíti azt, amivel az egyházi elhárítás megbízta akár **Békés Gellért** San Anselmói lakásán, akár a Via Casaletto 481. szám alatti Szent István Házban, a Fáy Erzsébet grófnő adományozta egykori magyar zarándokházban.

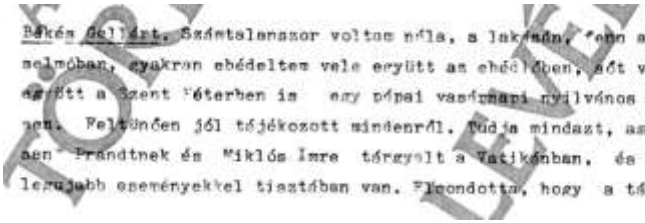
Békés Gellért. Számtalanszor voltam nála, a lakásán, [illegible] San Anselmóban, gyakran ebédeltem vele együtt az ebédlőben, sőt voltam vele együtt a Szent Péterben is egy pápai vasárnapi nyilvános megjelenésen. Feltűnően jól tájékozott mindenről. Tudja mindazt, amit titkosan Prándtnek és Miklós Imre tárgyalt a Vatikánban, és az összes legujabb eseményekkel tisztában van. Elmondotta, hogy a tárgyalá-

A Szent István Házban oly buzgó Kiszely, hogy még a neveket is kiírta a vendégkönyvből egy évre visszamenőleg.

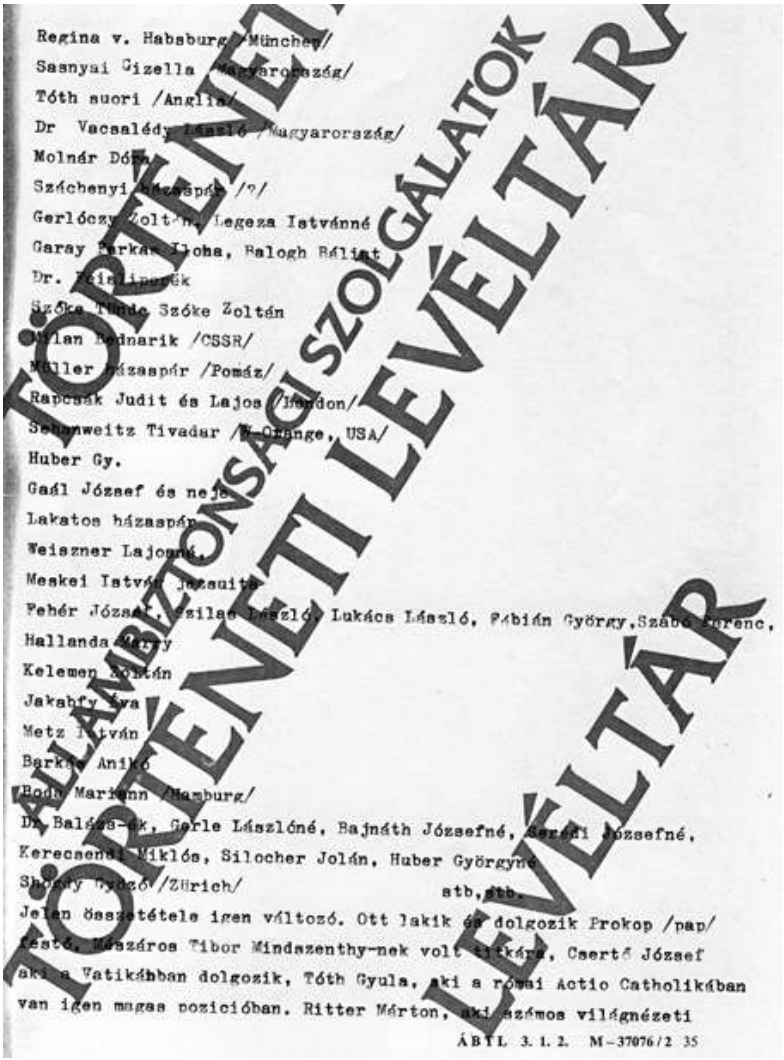
Regina v. Habsburg /München/
Sasnyai Gizella /Magyarország/
Tóth auori /Anglia/
Dr Vacsalédy László /Magyarország/
Molnár Dóra
Széchenyi Mózespár /?/
Gerlóczy Zoltánné, Legeza Istvánné
Garay Farkas Ilona, Balogh Béla
Dr. Zöldi
Szóke Tünde Szóke Zoltán
Milan Rednarik /CSSR/
Müller házaspár /Pomáz/
Rapcsák Judit és Lajos /London/
Schanweitz Tivadar /S-Orange, USA/
Huber Gy.
Gaál József és neje
Lakatos házaspár
Weiszner Lajosné
Meskei István jezsuita
Fehér József, Szilas László, Lukács László, Fábián György, Szabó Ferenc,
Hallanda Mária
Kelemen Zoltán
Jakabfy Éva
Metz István
Barkó Anikó
Bodi Mariann /Hamburg/
Dr. Balássa-ék, Gerle Lászlóné, Bajnáth Józsefné, Szegedi Józsefné,
Kerecsendi Miklós, Silocher Jolán, Huber Györgyné
Shüssy Gyözö /ZUrich/ stb.stb.
Jelen összetétele igen változó. Ott lakik és dolgozik Prokop /pap/
testö, Mészáros Tibor Mindszenthy-nek volt titkára, Csertö József
aki a Vatikánban dolgozik, Tóth Gyula, aki a római Actio Catholikában
van igen magas pozicióban. Ritter Márton, aki számos világnézeti
ÁBTL 3.1.2. M-37076/2 35
TÖRTÉNETI LEVÉLTÁR
ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLATOK
TÖRTÉNETI LEVÉLTÁR

S miközben az ügynökből egyházi érdemei alapján titkos megbízott lesz a hálózatban, sohasem feledkezik meg besúgni a polgári életből civil kollégáit, ismerőseit. Szeret – egyebek között – disszidálási szándékokat jelenteni, ami után főnökei természetesen azonnal intézkednek a BM útlevélosztályán. Például: Dr. L. Imre az MTA Régészeti Kutatócsoportjából nem fog hazajönni,

ha kiengedik Mainzba. M. Endre, aki Pannonhalmán végzett, s most harmadéves a mezőgazdasági egyetemen, Angliába készül, és kint is marad. K.Attila, a pécsi Janus Pannonius Múzeum muzeológusa Münchenbe megy tanulmányútra, nem jön vissza, felesége, C. Zsuzsa, aki jugoszláv állampolgár, utána megy. M. István adjunktus az Orvosegyetem Anatómiai Intézetéből már egy hónapja Kanadában dolgozik, ha felesége és kislánya is megkapja az útlevelet, akkor kint marad a család, Mercedes kocsijukat már árulják... M. Margit, a Régészeti Intézet volt rajzolója Törökországba készül, nem szándékozik hazatérni. (Mint tudjuk, Kiszely saját rokona: É. Sándor és családja disszidálási szándékát is jelentette 1970-ben, abban az évben, amikor az MSZMP X. kongresszusáról még édesapja véleményét is kikérte, s azt írta a közhangulatról, hogy *"Mindenki nyugodt most abban, hogy az ország vezetése jó kezekben van..."*)

1975-ben "Feledy" arról tájékoztatta az állambiztonsági szervet, hogy felesége bátyától hallotta: B. Béla budapesti lakos, aki a MÁV-nál dolgozott, feleségével együtt kint maradt az NSZK-ban.

> *"Kelenvölgyben majdnem kész öröklakásuk volt, ezt most szeretnék Németországból átjátszani a feleség testvérének, hogy ne vegyék el. Magyarországon eddig még senki sem tud kinn maradásukról és disszidálásukról. Kérem intézkedjenek, hogy a lakás becsületes kézbe kerüljön."*

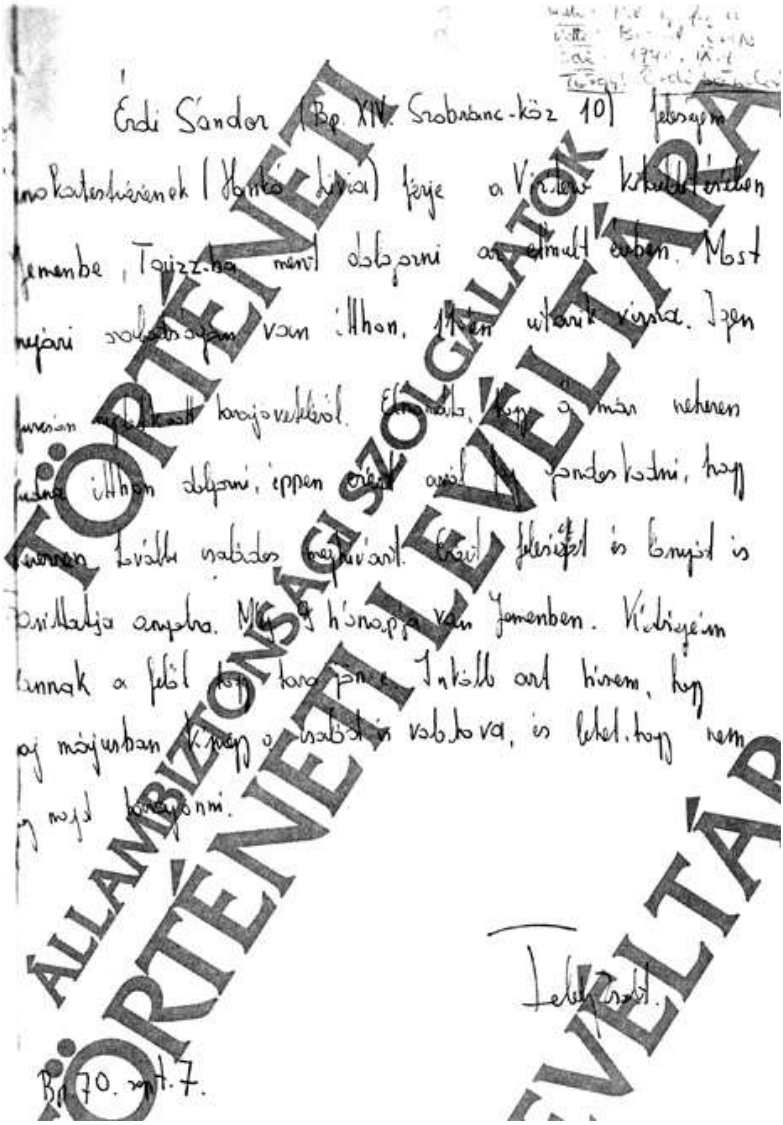

Erdi Sándor (Bp. XIV. Szobránc-köz 10) felesége
orosz katonatisztnek (Jónás Lívia) férje a Vörös Hadsereg katonái emlékére
Jemenbe, Tajizz-ba távozott dolgozni az elmúlt évben. Most
nyári szabadságán van itthon, itteni utcák virágai. Igen
jó kedvében van a harcoktól. Elmondta, hogy a már néhányan
itthon dolgoznak, éppen ezért arról is tárgyalnak, hogy
ő is tovább szabadságot kapjon. Férjét, fiukat és bátyját is
viszontlátja ugyan. Még 3 hónapja van Jemenben. Kívánságom
lenne a felől hogy tovább is. Tudtára adtam, hogy
az májusban kihagy a szabadságon, és kérte, hogy ne
írjak neki semmit.

Telefonról.

Bp. 70. xii. 7.

TÖRTÉNETI ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLATOK TÖRTÉNETI LEVÉLTÁRA

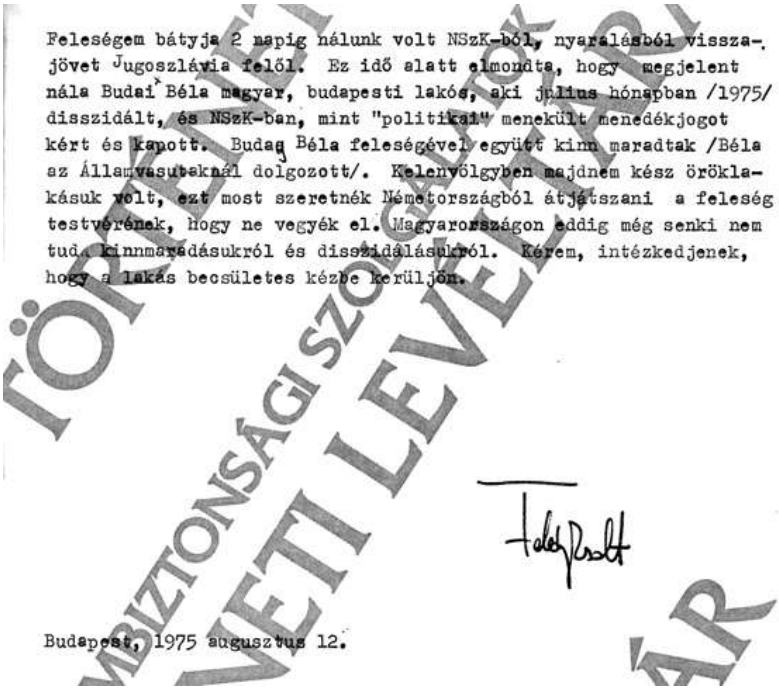

Feleségem bátyja 2 napig nálunk volt NSzK-ból, nyaralásból visszajövet Jugoszlávia felől. Ez idő alatt elmondta, hogy megjelent nála Budai Béla magyar, budapesti lakós, aki július hónapban /1975/ disszidált, és NSzK-ban, mint "politikai" menekült menedékjogot kért és kapott. Budai Béla feleségével együtt kint maradtak /Béla az Államvasutaknál dolgozott/. Kelenvölgyben majdnem kész örökla-kásuk volt, ezt most szeretnék Németországból átjátszani a feleség testvérének, hogy ne vegyék el. Magyarországon eddig még senki nem tudja kinnmaradásukról és disszidálásukról. Kérem, intézkedjenek, hogy a lakás becsületes kézbe kerüljön.

Budapest, 1975 augusztus 12.

1963. május 22-én a BM III. állambiztonsági főcsoportfőnöksége III. csoportfőnökségének (a belső reakció elhárítása) 2/b. alosztálya megdicséri "Feledy" ügynököt pannonhalmi feladata jó végrehajtásáért: frissen szerzett ellenséges propagandaanyagokkal tért vissza, jelentése operatív értékkel bír, felhasználható a bencés belső helyzet tanulmányozásában. Ám az alosztály megjegyzésében azt is elárulja, hogy: "Feledy Zsolt" fn. ügynökünk utasításra utazott Pannonhalmára, abból a célból, hogy megkezdje annak elhíresztelését, hogy visszatér Pannonhalmára tanárnak az egyetem befejezése után."

Mint tudjuk, nem akart és nem is tért vissza. Addigra már rájött legalább három dologra, amit meg is fogalmaz jelentéseiben az állambiztonság számára:

1., Érzi, hogy szerepét nemcsak hogy jól játssza, hanem **"...szerepemet túl jól játszom".**

2., "... egyetlen szenvedélyem van: az utazás. Azért, hogy lássak, nagyon sok mindent meg tudok tenni, azonban, ha bármiféle elvi, vagy más nehézségekbe ütközik, magasabb cél érdekében szívesen lemondok erről... sokkal jobban szeretem országunkat és **rendszerünket**..."

3., "...én a magam részéről **meggyőződésem** szerint is és amúgy is azt csinálom a legszívesebben, amit nem csak úgy érzem, hogy csinálnom kell, hanem, **amit Önök is mondanak, hogy csináljak**." (1962)

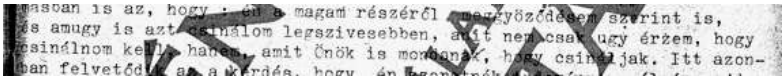

Világos beszéd: azt csinálta, ami a meggyőződése volt és amit az állambiztonság mondott neki

.

Dr. Ilkei Csaba
tudományos kutató

Kiszely István volt állambiztonsági besúgó bocsánatot kért a bencés rendtől

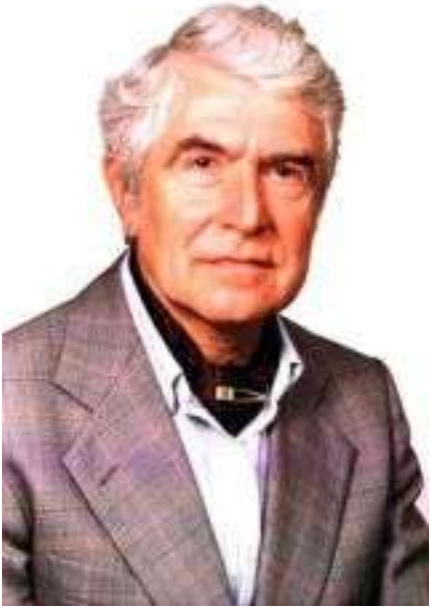

Megbízható forrásból úgy értesültünk, hogy Kiszely István, az egyik leghírhedtebb volt állambiztonsági besúgó, akit 1960-ban "Feledi Zsolt" fedőnéven pannonhalmi bencés növendékként szervezett be a politikai rendőrség, március 12-én feleségével, Hankó Ildikó újságíróval Pannonhalmán felkereste Dr. Várszegi Asztrik püspököt, bencés főapátot, hogy bocsánatot kérjen a bencés közösség ellen elkövetett korábbi, a pártállam ügynökeként elkövetett bűneiért.

A főapát Ambrus vikárius atyával fogadta Kiszelyt, s hangsúlyozta, hogy ő a maga részéről csak a renddel kapcsolatos tevékenységére vonatkozóan hallgathatja meg, és arra korlátozhatja mondandóját. A kb. másfél órás beszélgetés után, távozása előtt az alábbi nyilatkozatot írta alá a bencés rend árulója:

NYILATKOZAT

Dr. Kiszely István, 1950-1963 között a Pannonhalmi Szent Benedek Rend "Márk" néven ünnepélyes fogadalmas szerzetese és felszentelt papja voltam, nyilvánosan megkövetem a bencés rend főapátját és tagjait – a pártállam ügynökeként – ellenük elkövetett minden bűnöm miatt.

Kérem, hozzák bocsánatkérésemet nyilvánosságra!
Pannonhalma, 2011. március 12.
Dr. Kiszely István sk.

A hírt tegnap este Dr. Várszegi Asztrik főapát írásban erősítette meg Dr. Ilkei Csabának, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára tudományos kutatójának, aki 2009-ben két tanulmányában száznál több hiteles dokumentummal leplezte le Kiszely István titkos megbízottként végzett állambiztonsági hálózati tevékenységét 1960 és 1990 között. A tanulmányok itt és itt olvashatók.

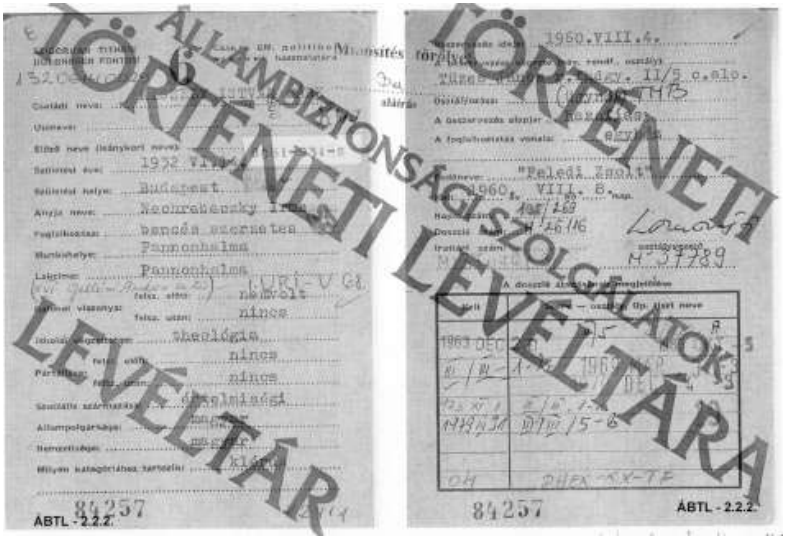

Kiszely hatos kartonja .

Kiszely István (1932. június 14., Budapest, Nehrebeczky Irma) biológia-földrajz szakos tanárként talajhidrológiából doktorált. 1960. augusztus 4-én szervezte be a BM Politikai Nyomozó Főosztályának II/5 osztálya (belső reakció-elhárítás), az osztály jogutódja 1962-től a III/III-1, az egyházi elhárítás. 1979-ben átvette a III/III-5-b osztály és kulturális, művészeti, tájékoztatási objektumokba való beépülése útján foglalkoztatta. 481 jelentése 5 kötetben kb. 1500 oldalon olvasható az ÁBTL-ben.

Kiszely jelentései egyház- és vallásellenesek, az egyházi

iskolák bezárását célozzák; szerinte megbízhatatlan papok helyett rendszerhű pedagógusoknak kommunista öntudatra kéne nevelniük az ifjúságot, ahogyan a Szovjetunióban. Rómában feljelenti a magyarországi bencés rendet. Feljelenti bencés társait, tanárait, akik a magyarság nemzeti problémáiról beszélnek, és Mindszenty példáját tartják követendőnek. Feljelent civil, világi személyeket is, de rokonait, családtagjait is besúgja. Titkosszolgálati eszközöket, módszereket, technikát alkalmaz.

Az Állambiztonsági Főcsoportfőnökség minden utasítását meggyőződéssel teljesíti, példás szolgálata ellenében messzemenően egyengetik életútját, támogatják szakmai pályáján, bőkezűen jutalmazzák; szabadon utazhat a nagyvilágban feleségével együtt. Operatív értékű információkat hoz külföldről az "ellenséges beállítottságú" magyarokról.

Kiszelynek nem csak a bencés rend volt és jelenlegi tagjaitól kell bocsánatot kérnie.

Meg kell követnie azon civil, világi és polgári személyek százait, akiket kiszolgáltatott az állambiztonságnak, többen börtönbe kerültek, másoknak kettétört a pályájuk, megbélyegezték, megfigyelték, kitiltották, lehallgatták őket, szabadságukban korlátozták családjaik tagjait is.

Meg kell követnie azokat a kutatókat, történészeket (dr. Ilkei Csaba, Ungváry Krisztián, Tabajdi Gábor), akiket azzal rágalmazott meg, hogy róla szóló hamis dokumentumokat gyártottak, melyek alapján félrevezették a közvéleményt, rossz hírét költötték. Az utóbbiért megtévesztésül perek indításáról nyilatkozott, de, tudva a tényeket, soha senki ellen nem mert perelni.

Családtagjai, rokonai előtt majd lelkiismerete szerint kell elszámolnia, ha tud, s ha kap feloldozást bűnei alól.

Dr. Ilkei Csaba
tudományos kutató

Egy állambiztonsági ügynök, akiből főapátot csináltak

Kiegészítő ecsetvonások Szennay József András arcképéhez

2012. augusztus 22-én 92. életévében elhunyt **Dr. Szennay József András** (1921. június 2, Budapest, Rancpek Erzsébet) nyugalmazott bencés főapát. Életének egy emlékezetes szakasza hangsúlyosan figyelmeztet arra, hogy a bűnt nem elhallgatni, elkenni, elsimítani kell, hanem nyíltan feltárni.

Szennay András emeritus főapát Pannonhalmán

Hosszabb tanulmányomból: **"A pannonhalmi bencés rend és a magyar állambiztonság (1945-1990)"** két tanulságos részt választottam ki a főapát halála alkalmából: Szennay pannonhalmi tevékenységének értékelését és azt a folyamatot, amely lépésről lépésre mutaja be: hogyan lett bencés főapát 10 év alatt (1963-1973) Szennay András állambiztonsági ügynökből a politikai rendőrség egyházi elhárításának szívós erőfeszítései nyomán.

Pannonhalma 1973-1991 közti emeritus főapátjának méltatásában a Népszabadság azt emelte ki Hortobágyi Cirill pannonhalmi perjel internetes oldaláról, hogy Szennay

> *„…személyes erőfeszítéssel megszilárdította a közösséget a hazai egyházi-, és társadalmi környezetben, következetesen szorgalmazta a II. Vatikáni Zsinat célkitűzéseinek megvalósítását.”*

A Magyar Püspöki Konferencia honlapján hangsúlyozza, hogy:

> *„Az élete során lezajlott nagy társadalmi változások számos nehézséget támasztottak számára. Tanulmányai befejezése után csak néhány évet tölthetett közösségében, főapáti titkári és gimnáziumi tanári munkakörben. Majd a feloszlatás és a numerus clausus miatti távollét évei következtek több évtizeden át, létbizonytalanságban..”*

A Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (MAKÚSZ), amelynek 1991-es megalakulásától 1994-ig első elnöke volt Szennay József András, átveszi a Püspöki Konferencia előbbi megfogalmazását, azt tekintve a legfontosabbnak.
A pannonhalmi főmonostori konvent közleményében – egyebek között – ez olvasható:

> *„A Főapátság konventje Szennay András atyát a diktatúra legerősebb szorítása közepette, elhúzódó belső válságában hívta haza a főapáti székbe 1973-ban. Több évtized kényszerű elszigeteltség után visszavezette rendjét a Bencés Konföderáció és a Salzburgi Apátkonferencia testvéri közösségébe… az egészséges zsinati nyitottság, a józan mérlegelés, az 'idők jeleinek' kutatója, a teológia tudomány és a párbeszéd embere volt.”*

Mindez kötelezően illő és szép méltatás, ám a kutató számára az a dokumentálható valóság, hogy 1963-tól, amikor Kádár János állambiztonsága beszervezte Szennay József András ügynöknek, a **BM III-as Főcsoportfőnöksége** irányította életét, papi pályáját, itthon és külföldön egyaránt, annak köszönheti egyetemi kated-

ráját, pannonhalmi főapáttá választását, – mert a bencés közösség nem őt akarta, s ezért nem hívta haza –, nemzetközi „sikerei” az **Állami Egyházügyi Hivatal** és a BM Állambiztonsági Főcsoportfőnökség célirányos erőfeszítéseinek eredményei. Az állambiztonság egyetértése nélkül Szennay főapát semmilyen érdemi kezdeményezést nem tehetett, nem utazhatott, kapcsolatai, (levelezése, telefonjai) állandó ellenőrzés alatt álltak. Személyes erőfeszítéssel nem szilárdította meg a bencés közösséget a hazai egyházi-, és társadalmi környezetben.

Az egyházi elhárítás (III/III.-1-a) már 1973-ban megállapította:

> *”Szemere” főapáttá történt megválasztásával a rend belső helyzete ez ideig semmit sem változott. Figyelembe véve, hogy „Szemere” befolyásolható ember, véleményeit gyorsan megváltoztatja, előfordulhat, hogy egy adott pillanatban lemond főapáti tisztségről. Szükséges olyan intézkedések megtétele az ÁEH-val közösen, hogy a perjel minden szempontból megfelelő ember legyen, aki tovább tudja vinni a rend vezetését.”*

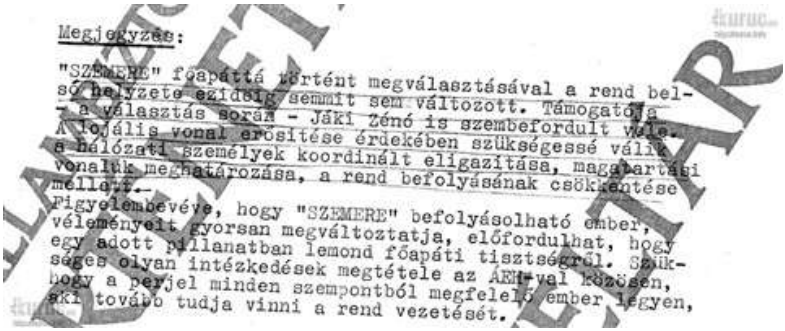
Megjegyzés:

"SZEMERE" főapáttá történt megválasztásával a rend belső helyzete ezidáig semmit sem változott. Támogatója a választás során - Jáki Zénó is szembefordult vele. A legális vonal erősítése érdekében szükségessé vált a hálózati személyek koordinált eligazítása, magatartási vonalak meghatározása, a rend befolyásának csökkentése mellett.

Figyelembevéve, hogy "SZEMERE" befolyásolható ember, véleményeit gyorsan megváltoztatja, előfordulhat, hogy egy adott pillanatban lemond főapáti tisztségről. Szükséges olyan intézkedések megtétele az ÁEH-val közösen, hogy a perjel minden szempontból megfelelő ember legyen, aki tovább tudja vinni a rend vezetését.

„Szennay befolyásolható, a rend belső helyzete semmit sem változott”

Nem egységet teremtett, hanem még jobban megosztotta a bencés közösséget. Nem tudott szót érteni például Jáki Zénóval és a mögé csoportosulókkal (Dobra Modesz György, Vida Szabolcs, Bánhegyi Miksa, Csóka Gáspár, Vanyó Tihamér és a többiek), akik régi és jogos követeléseikre csak régi állambiztonsági

válaszokat kaptak most már az új főapáttól. Békés Gellért (1915-1999), a római Szent Alzem egyetem tanszékvezető tanára, a Magyar Bencés Kongregáció külügyeinek legbefolyásosabb személyisége 1973 januárjában nyílt levélben fordulta a Dél-Amerikában lévő rendházak vezetőihez és a Nyugat-Európában élő bencésekhez, kérve őket arra, hogy a pannonhalmi főapát utasításait, kéréseit ne teljesítsék.:

„A főapát a kommunista rendszer embere, megbízottja, mindennemű támogatásával a rendszert támogatjuk, látogatásait privát emberként kezeljük."

A II. Vatikáni Zsinat (1962-1965) szellemiségéről, célkitűzései megvalósításáról pedig jobb nem beszélni, mert a kommunista hatalommal kiegyező Kelet-politikájáért sem a Vatikán, sem a magyar klérus, sem az egyházi besúgók nem kértek még bocsánatot.

[Jellemző adat: a II. Vatikáni Zsinatra Rómába utazott magyar egyházi küldöttség tagjai közül az I. ülésszak idején a küldöttség (9 fő) háromnegyede volt ügynök, a II. ülésszakon (15 fő) a kétharmada, a III. ülésszakon (14 fő) a fele, a IV. ülésszakon (13 fő) szintén a fele. A nem hivatalosan jelen volt magyar katolikus újságírók mindegyike állambiztonsági hálózati személy volt.]

Szennay András titkos munkatárs jelentéseinek legterjedelmesebb dossziéját (3.1.2. M-37069/3) így zárja le az állambiztonság 1977. március 22-én:

„… értékes adatok fekszenek el a nemzetközi rk. egyház és a bencés rend vonatkozásában. Fontos információk, jellemzések találhatók vezető egyházi személyekről is."

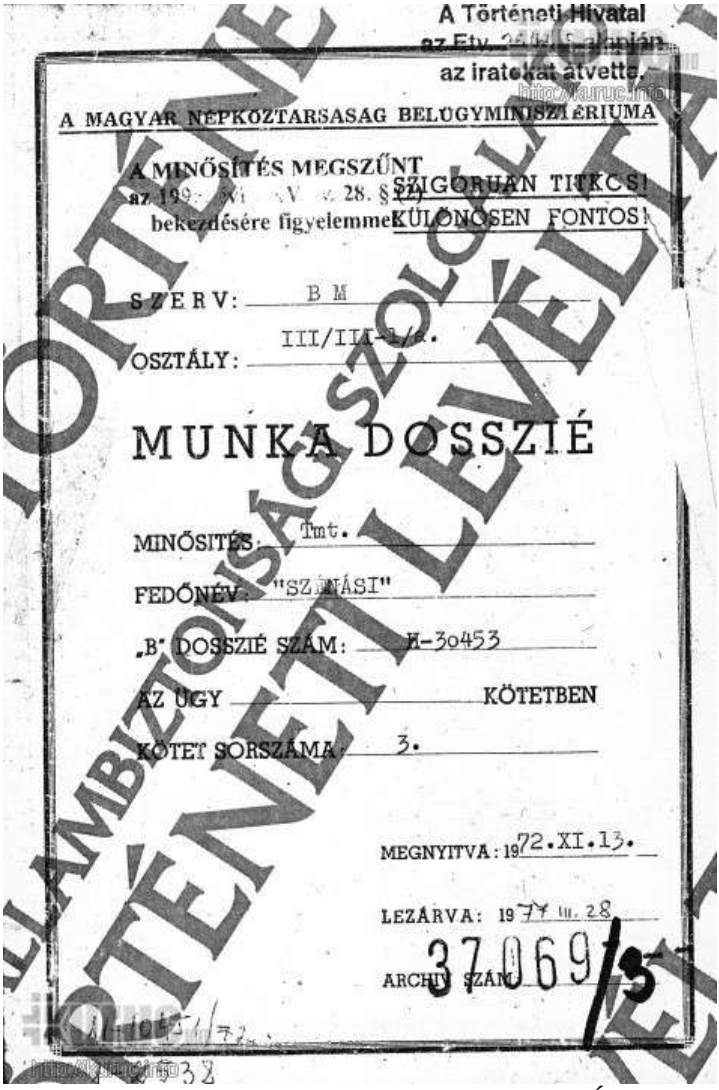

Szennay-„Szénási" jelentéseinek egyik kötete az ÁBTL-ben

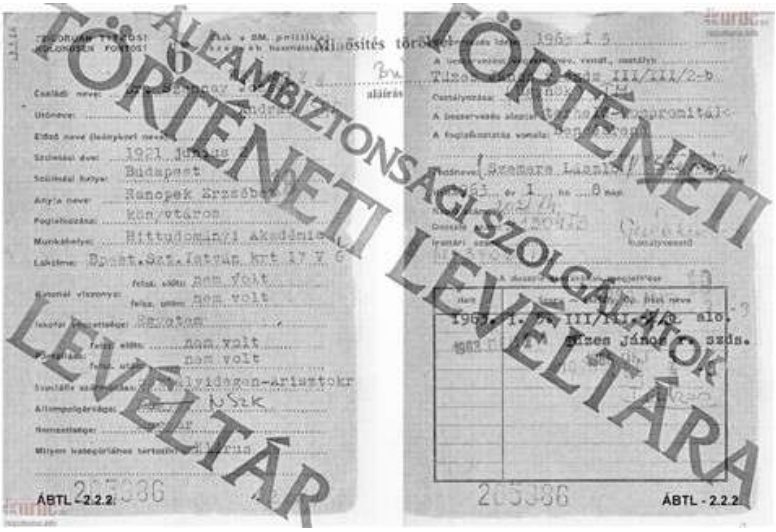

Szennay András állambiztonsági 6-os nyilvántartó kartonja

Szennay Andrást 1963. január 5-én szervezte be terhelő-kompromittáló adatok alapján Tüzes János rendőr százados a BM. III/III-2-b alosztályáról, amely az „ifjúságellenes reakciós erők" elhárítását végezte az egyetemeken, főiskolákon. A „**Szemere László**" fedőnevű állambiztonsági hálózati személy ügynökként kezdte munkáját, majd titkos munkatársként, „**Szénási**" fedőnéven folytatta, „foglalkoztatási vonala: a bencés rend"; „szociális származása: osztályidegen-arisztokrata", „kategóriája: klérus", „nemzetisége: magyar", „állampolgársága: NSZK", olvasható állambiztonsági nyilvántartó kartonján, mely titkosított és lezáratlan, tehát feltételezhetően a rendszerváltásig foglalkoztatták. Beszervezésekor az ügynök könyvtáros volt a Hittudományi Akadémián (1951-1965) Jelentései ma három dossziéban olvashatók az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában: 3.1.2. M-37069/1/2/3.

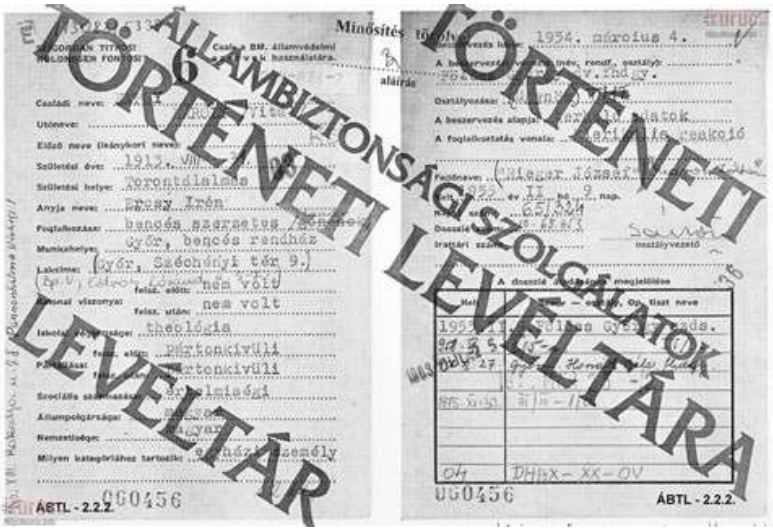

Kapuy Vitál állambiztonsági 6-os nyilvántartó kartonja

Szennay nem akart végleg Pannonhalmára menni

Szennay ügynöki tevékenységéről, állambiztonsági fejlődéstörténetéről a legtöbbet rendtársától, **Kapuy Károly Vitál** (1913. augusztus 31., Torontálalmás, Ercsy Irén – 1995. május 22., Pannonhalma) gimnáziumi tanár, igazgató, házgondnoktól tudjuk, aki „**Rieger József**” és „**Marosi Zoltán**” fedőnéven a legtermékenyebb magyar egyházi személy volt a klerikális reakció elleni elhárítás területén 1954-től: jelentéseit 8 (azaz: nyolc) kötetben, több mint 2 ezer oldalon őrzi az Állam-

biztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára, s ezzel megelőzi Kiszely István („Feledi Zsolt” fedőnevű titkos megbízott) jelentéseinek mennyiségét.

Szennay a budapesti bencés gimnáziumban érettségizett.

1939-ben lépett a bencés rendbe. 1944 júniusában tett ünnepélyes fogadalmat, novemberben szentelték pappá Pannonhalmán.

1939-41 között teológiát tanult a Pannonhalmi Szent Gellért Hittudományi és Tanárképző Főiskolán.

1942-46 között a Pázmány Péter Tudományegyetem Teológiai Karának hallgatója Budapesten, ahol 1947-ben hittudományi doktorátust szerzett.

1945-ben kastély-lelkész Oroszváron. 1946-47-ben **Kelemen Krizosztom** pannonhalmi főapát titkára.

Kelemen Krizosztom főapát

1947-48 között hittantanár a Budapesti Bencés Gimnáziumban. A bencés rend részleges feloszlatása után a rendi közösségen kívül, átmenetileg az Egri Főegyházmegye állományába kerül. 1948-50 között állami gimnáziumi hittantanár Budapesten. 1950-51-ben kisegítő lelkész. 1951-65 között a Hittudományi Akadémia könyvtárosa, ekkor szerez könyvtárosi diplomát az ELTE BTK-án. 1965-től 1988-ig a Hittudományi Akadémia fundamentális tanszékének tanszékvezető nyilvános rendes tanára. 1973-tól 1991-ig a bencés rend magyarországi főapátja, a Magyar Bencés Kongregáció prézese Pannonhalmán. 1991. március 18. és augusztus 6. között apostoli kormányzó.

A Pázmány Péter Katolikus Hittudományi Akadémia dékánja két alkalommal (1975-76 és 1984-86), 1987-ben az Evangélikus Teológia h.c. doktora. A Teológia c. folyóirat felelős szerkesztője

1972-től 1975-ig. 1992-94 között a Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének elnöke.

A pannonhalmi bencés főapát tisztét leghosszabb ideig betöltők egyike.

[Szennay életében a pannonhalmi bencés közösség vezetői: 1933: Kelemen Krizosztom; 1947: Sárközy Pál kormányzó apát, 1951: főapát; 1957: Monsberger Ulrik kormányzó perjel; 1958: Legányi Norbert; 1969: Monsberger Ulrik kormányzó perjel. A Szennayt 1991-től követő Várszegi Asztrik immáron 21. esztendeje tesz eleget főapáti küldetésének. Várszegi egyébként Szennay főapátsága alatt (1973-1991) előbb noviciusmester (1978-86), majd főmonostori perjel 1985-tól.]

1962. január 5-én így jellemzi Szennayt jelentésében Kapuy Vitál („Rieger" titkos munkatárs) a Győr-Sopron megyei Politikai Nyomozó Osztálynak, amelytől a BM. II/5-f alosztálya kért tájékoztatást, mert már foglalkozott személyével:

„Szennay pesti bencés diák volt, ***Radó Polikárp*** *növendéke. Valószínűleg ő támogatta, hogy pesti hittantanár lehessen és biztosan tudom, hogy Radó szerezte (sic!) be az akadémiára könyvtárosnak. Szennay hálás is neki ezért, nehezen bírta volna ki vidéken a bencés életet. Ő tipikus fővárosi úri gyerek volt. Szeretett moziba, színházba, operába járni, egy-egy zsúrra elmenni. Társasági embernek született, nagyobb szellemi képességek nélkül.*

Véleményemet alátámasztja az a tény, hogy ***Legányi*** *főapát Dióri Ákos halála után keresett főapáti titkárt Pannonhalmára. 1961 nyarán szóba került Szennay, a főapát írt neki, Szennay nem fogadta el és ijedtében befeküdt a Széher úti kórházba.*

Egyszerűen nem akart lemenni Pannonhalmára.

Tíz évvel ezelőtt nem volt bencés baráti köre, külső kapcsolatairól meg nagyon tudott hallgatni. Egyetlen bizalmasaként Radó említhető. Jelenlegi munkájáról, életéről, magatartásáról semmi hír, nem beszélnek róla Pannonhalmán."

Radó Polikárp

[Radó Polikárp János 1899-1974, gimnáziumi tanár, a liturgiatörténet professzora a Hittudományi Akadémián, a pannonhalmi főiskolán biblikus tanár, hitoktató, gondnok; a Teológia szerkesztője, száznál több könyvet, tanulmányt írt. Szennay atyai pártfogója és támogatója. Egyik rendi kritikusa szerint a hatalommal szemben gyáva volt, befolyásolható, megalkuvásait az állambiztonság kihasználta és a maga javára fordította.]

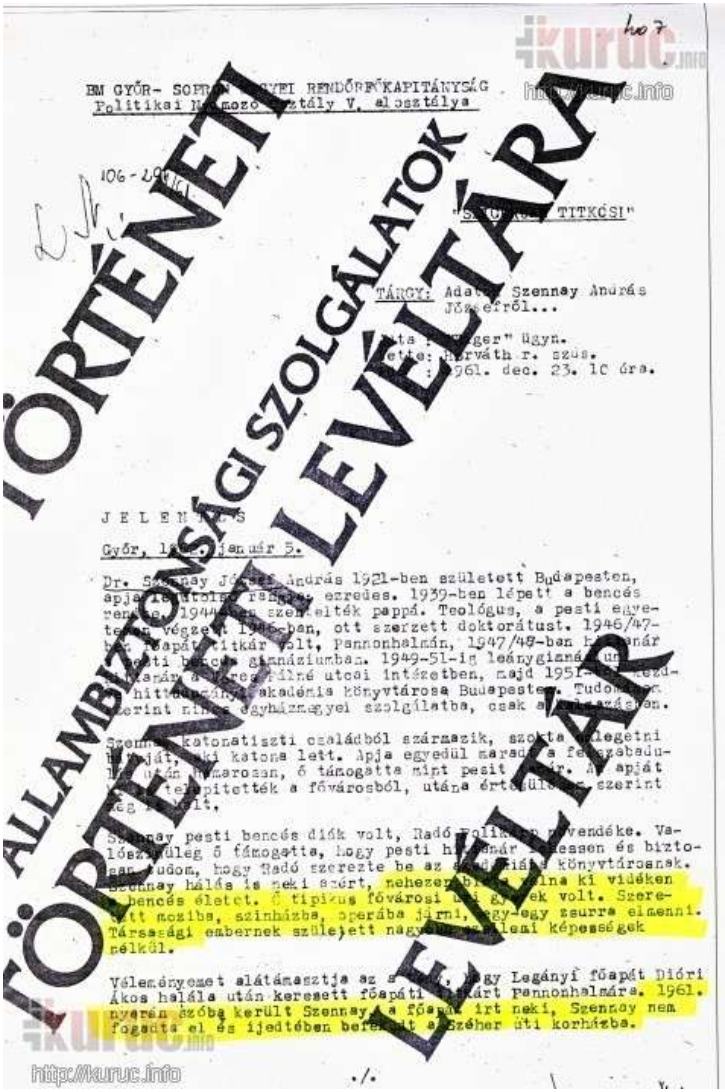

BM GYŐR- SOPRON [illegible] RENDŐRFŐKAPITÁNYSÁG
Politikai Nyomozó Osztály V. alosztálya

106-[illegible]

"SZIGORÚAN TITKOS!"

TÁRGY: Adatok Szennay András
József[illegible]

[illegible] "Berger" ügyn.
[illegible]: Horváth r. szds.
[illegible]: 1961. dec. 23. 10 óra.

J E L E N T É S

Győr, 1[illegible] január 5.

Dr. Szennay József András 1921-ben született Budapesten, apja [illegible] származású, református vallású. 1939-ben lépett a bencés rendbe, 1944-ben szentelték pappá. Teológus, a pesti egyetemen végzett 1946-ban, ott szerzett doktorátust. 1946/47-ben főpapi titkár volt, Pannonhalmán, 1947/48-ban Budapesten a pesti bencés gimnáziumban. 1949-51-ig leánygimnáziumban, majd 1951-[illegible] a Verbőczy utcai intézetben, majd 1951-[illegible] hittudományi akadémia könyvtárosa Budapesten. Tudomása szerint nincs egyházmegyei szolgálatba, csak a [illegible]

Szennay katonatiszti családból származik, szokta dicsekedni hogy apját, aki katona lett. Apja egyedül maradt a felszabadulás után Pannonhalmán, ő támogatta mint pesti úr. Az apját [illegible] telepítették a fővárosból, utána értesülésünk szerint [illegible] élt.

Szennay pesti bencés diák volt, Radó [illegible] növendéke. Valószínűleg ő támogatta, hogy pesti hívásnak [illegible] és biztosan tudom, hogy Radó szerezte be az [illegible] könyvtárosnak. Szennay hálás is neki azért, nehezen [illegible] viidéken bencés életet. Ő tipikus fővárosi úri gyerek volt. Szeretett moziba, színházba, operába járni, egy-egy zsurra elmenni. Társasági embernek született nagyobb szellemi képességek nélkül.

Véleményemet alátámasztja az a tény, hogy Legányi főapát Dióri Ákos halála után keresett főapáti titkárt Pannonhalmára. 1961. nyarán szóba került Szennay a főapát írt neki, Szennay nem fogadta el és ijedtében befeküdt a Széher úti korházba.

./.

TÖRTÉNETI ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLATOK LEVÉLTÁRA
TÖRTÉNETI LEVÉLTÁR
http://kuruc.info

Kapuy: Szennay tipikus fővárosi úri gyerek volt, nagyobb szellemi képességek nélkül

„*Szemere*”, „*Szénási*” megbízhatóan jelentett

Legányi Norbert főapát

„Szemere” első ügynöki jelentéseit 1963 januárjában **Legányi Norbert** (1906-1987) főapátról írja.

„…a köztudatban lévő felfogás, hogy merev, rideg ember, aki saját elképzelései szerint akarja berendezni Pannonhalma szerzetesi életét… a személyes találkozások alkalmával én nemcsak udvariasnak, hanem engedékenynek és hajlékonynak ismertem meg. Összegezve: a belső szerzetesi élet szempontjából valószínűen helytáll, hogy … a világtól elszakadni akaró, középkori felfogást képvisel, külső szereplését, magatartását azonban… hajlékonyabbnak vélem. E téren azt hiszem, nem zárkózik el mereven a haladás gondolatától.”

A főapáti titkárság visszautasításával kapcsolatban megjegyzi:

„… feltártam neki, hogy sohasem tartózkodtam hosszabb ideig Pannonhalmán, akkor sem éreztem

magam jól a túl zárt és merev napirendhez kötött környezetben. Szinte csodálkoztam, hogy könnyen elállt tervétől."

Jámbor Mikéről gépelt jelentését a végén **saját kézírással** egészíti ki, majd kezdő ügynökként elköveti azt a járatlanságából adódó hibát, hogy a Hittudományi Akadémia körüli gazdasági-pénzügyi visszaélésekről beszámoló március 11-i jelentését **valódi nevén írja alá**. (Kapcsolattartó tisztje észrevette, áthúzta és fedőnevét írta fölé. ÁBTL. 3.1.2. M-37069/2, 49.old.)

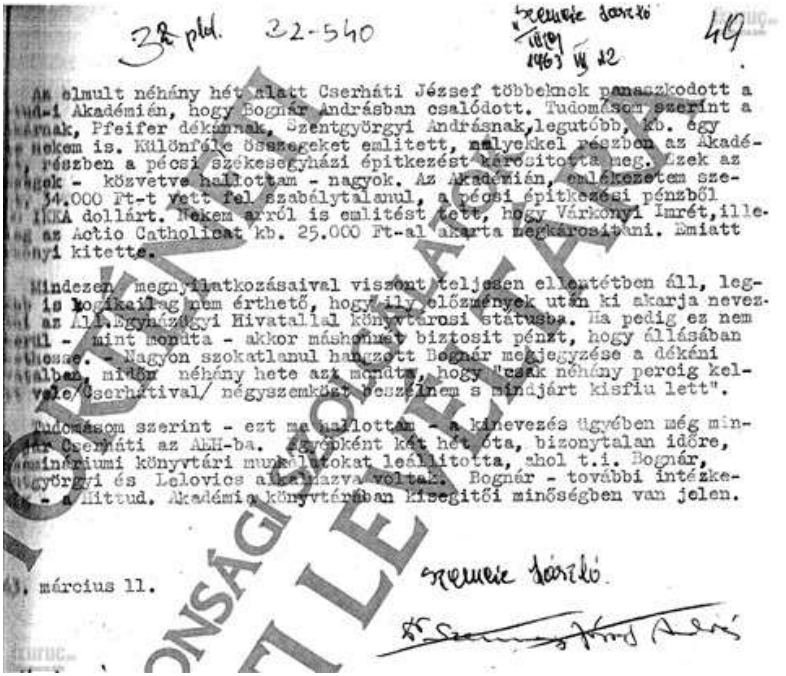

3 pld. 32-540

Szennay Károly
1963 III 12

49

Az elmult néhány hét alatt Cserháti Józsefnek többeknek panaszkodott a [illegible]-i Akadémián, hogy Bognár Andrásban csalódott. Tudomásom szerint a [illegible]nak, Pfeifer dékánnak, Szentgyörgyi Andrásnak, legutóbb, kb. egy [illegible]e nekem is. Különféle összegeket említett, melyekkel részben az Akadé-[illegible], részben a pécsi székesegyházi építkezést károsította meg. Ezek az [illegible]gek - közvetve hallottam - nagyok. Az Akadémián, emlékezetem sze-[illegible], 34.000 Ft-t vett fel szabálytalanul, a pécsi építkezési pénzből [illegible]KKA dollárt. Nekem arról is említést tett, hogy Várkonyi Imrét, ille-[illegible]g az Actio Catholicat kb. 25.000 Ft-al akarta megkárosítani. Emiatt [illegible]nyi kitette.

Mindezen megnyilatkozásaival viszont teljesen ellentétben áll, leg-[illegible]ább is logikailag nem érthető, hogy ily előzmények után ki akarja nevez-[illegible]ni az Áll.Egyházügyi Hivatallal könyvtárosi státusba. Ha pedig ez nem [illegible]rül - mint mondta - akkor máshonnét biztosit pénzt, hogy állásában [illegible]thessék. - Nagyon szokatlanul hangzott Bognár megjegyzése a dékáni [illegible]szobában, midőn néhány hete azt mondta, hogy "csak néhány percig kel-[illegible]t vele/Cserháti/ négyszemközt beszélnem s mindjárt kisfiu lett".

Tudomásom szerint - ezt ma hallottam - a kinevezés ügyében még min-[illegible]dig Cserháti az ABH-ba. Ügyként két hét óta, bizonytalan időre, [illegible]minériumi könyvtári munkálatokat leállitotta, ahol t.i. Bognár, [illegible]györgyi és Lelovics alkalmazva voltak. Bognár - további intézke-[illegible]ig - a Hittud. Akadémia könyvtárában kisegitői minőségben van jelen.

Szennay Károly

[illegible], március 11.

Szennay véletlenül saját nevén írta alá jelentését

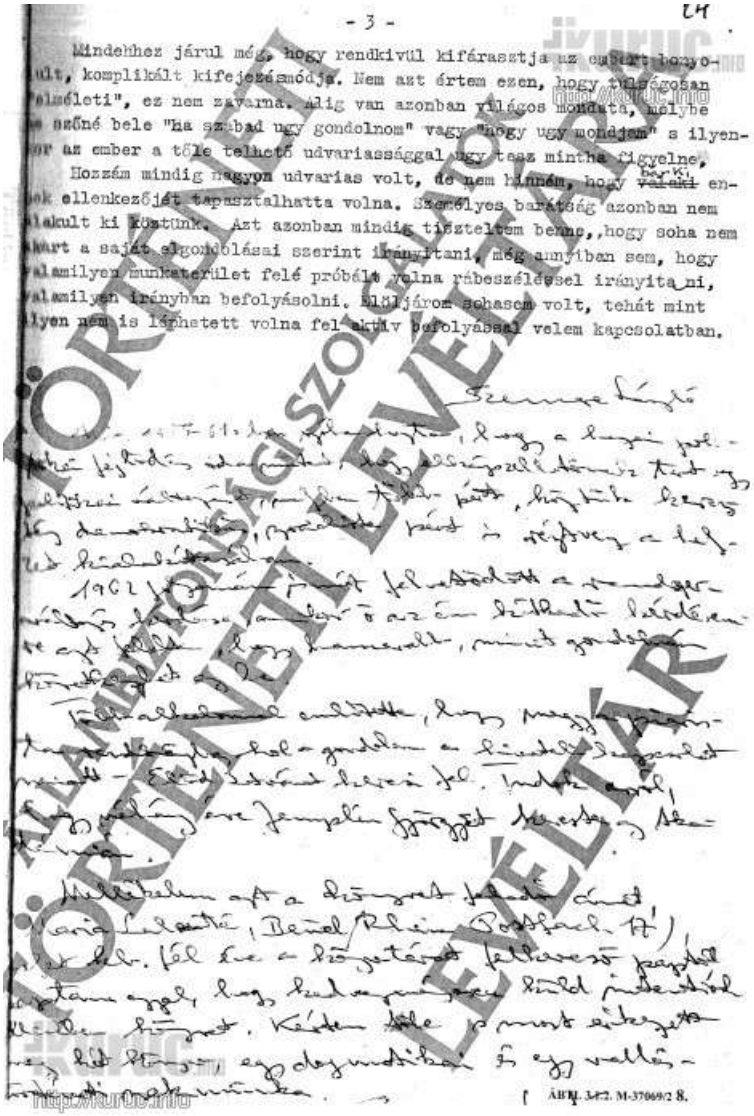

- 3 -

Mindehhez járul még, hogy rendkívül kifárasztja az emberi hosszú, komplikált kifejezésmódja. Nem azt értem ezen, hogy túlságosan "elméleti", ez nem zavarna. Adig van azonban világos mondata, melybe ne szőné bele "ha szabad úgy gondolnom" vagy "hogy úgy mondjam" s ilyenkor az ember a tőle telhető udvariassággal úgy tesz mintha figyelne.

Hozzám mindig nagyon udvarias volt, de nem hinném, hogy valaki ennek ellenkezőjét tapasztalhatta volna. Személyes barátság azonban nem alakult ki köztünk. Azt azonban mindig tiszteltem benne, hogy soha nem akart a saját elgondolásai szerint irányítani, még annyiban sem, hogy valamilyen munkaterület felé próbált volna rábeszéléssel irányítani, valamilyen irányban befolyásolni. Ellenem sohasem volt, tehát mint olyen nem is léphetett volna fel aktív befolyással velem kapcsolatban.

ÁBTL 3.4.2. M-37069/2 8.

TÖRTÉNETI LEVÉLTÁR
ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLATOK

Jámbor Mikéről írt jelentését saját kézzel egészítette ki Szennay titkos munkatárs

Személyi jellemzései közül figyelemreméltók a következők-

ről írt jelentései: Szentgyörgyi András, Békés Gellért, Polgár Vilmos, Galambos Iréneusz Ferenc, Szigeti Kilián, Dezsényi Lóránt, Blazovich Ágoston, Vida Szabolcs, Danczi Villebald, Kövér Alajos, Vanyó Tihamér, Sümegh Lotár, Forrai Botond, Faith István, Mensáros László, Szörényi Andor, Szunyogh Xavér, Radó Polikarp, Kada Lajos, Kiszely István.

1969-ben, miután terjedelmes és általános pannonhalmi állapotrajzot készít a lehangoló „pszichotikus, betegesen rossz" légkörről, az állambiztonság megjegyzi:

> *„Szemere László" 1963 januárjában történt beszervezése óta állandó feladata, hogy az utóbbi években nagy mértékben leszűkült bencés kapcsolatait felújítsa és rendszeresebbé tegye. E célból kapott „Szemere" utasítást, hogy tanulmányi anyagok gyűjtésének fedése alapján utazzon 4-5 napra Pannonhalmára és folytasson beszélgetést feladatai szerint Jámbor, Monsberger, Legányi és Söveges Dávid bencés szerzetesekkel. „Szemere" 1959 óta nem volt Pannonhalmán. A Pannonhalmán folytatott beszélgetéseinek egy része 3/e rendszabály és ügynökség útján ellenőrizve van." (*Tehát beszélgetéseit lehallgatták és szerzetes ügynökökkel ellenőriztették.*)*

Az állambiztonság értékelése egyértelműen pozitív, operatív értékkel bírnak különösen a következő momentumok:

> *„A pannonhalmi bencés monostorban általa tapasztalt általános hangulat a depresszió, Legányi nemtörődömsége és fásultsága, az egységre való törekvés helyett a széthúzás, az állandó veszekedések.*
>
> *Monsberger Ulrik bencés perjellel történt beszélgetése, amelyben Monsberger vázolta törekvéseit az állami szervekkel való tárgyalásait illetően, elvi alapját a béke kérdésében, valamint ellenállását a maradisággal szemben, igényét és munkáját a modern egyházi felfogás iránt.*
>
> *Jámbor Mike helyettes perjellel történt beszélgetése nagyon figyelemre méltó és érdekes Jámbor esetleges áthangolása szempontjából."*

Az állambiztonság útlevelet ad ausztriai tanulmányútjához és kellőképp eligazítja feladatairól. Hazatérése után nagyra értékeli jelentését „A Nyugaton élő magyar bencésekről": Polgár Vilmos, (1914-1974) 1968-tól osztrák állampolgár, a bencés rend ausztriai birtokainak, az egykori Lónyai-hagyatéknak a kezelője Bécsben, a Caritas Internationalis alelnöke, Blazovich Ágoston, Békés Gellért, Büki Gábor, Sümegh Lotár, Rezek Román, Galambos Iréneusz.

Az állambiztonsági értékelés megállapítja:

„A jelentés operatív értékkel bír, megbízható…külön érdekessége és értéke az, hogy tartalmazza a disszidált Polgár Vilmos 1-2 éven belüli hazatérési szándékát. A jelentésben szereplő többi egyházi személy beállítása politikai és egyházpolitikai vonatkozásban megfelel az eddigi ismereteinknek.. A „Münchenen keresztüli áskálódás" „Szemere" véleménye szerint a legszélsőségesebb egyházi és volt politikusok csoportját jelenti, mely irányítani akarja a papi emigrációt és a vatikáni köröket is."

*„**Megjegyzés**:*

„Szemere" támogatásunkkal utazott meghívásra Ausztriába, anélkül, hogy az általános eligazításon kívül – a III/I Csfséggel történt előzetes megbeszélés értelmében – külön feladatot vagy utasítást adtunk volna. Az általános feladatot jól oldotta meg, értesülései más forrásokból nyert információk alapján részben ellenőrzöttek."

*„**Intézkedés**:*

Az eddigi ismereteink és operatív anyagaink alapján szükségesnek tartom, hogy:

1., A III/I Csfség által ellenőriztetni „Szemere" értesülését Polgár hazatérési szándékát illetően. Amennyiben az ellenőrzés során ez bizonyítást nyer, úgy szükségessé válik a Polgárral való, még hazatérése előtti operatív foglalkozás.

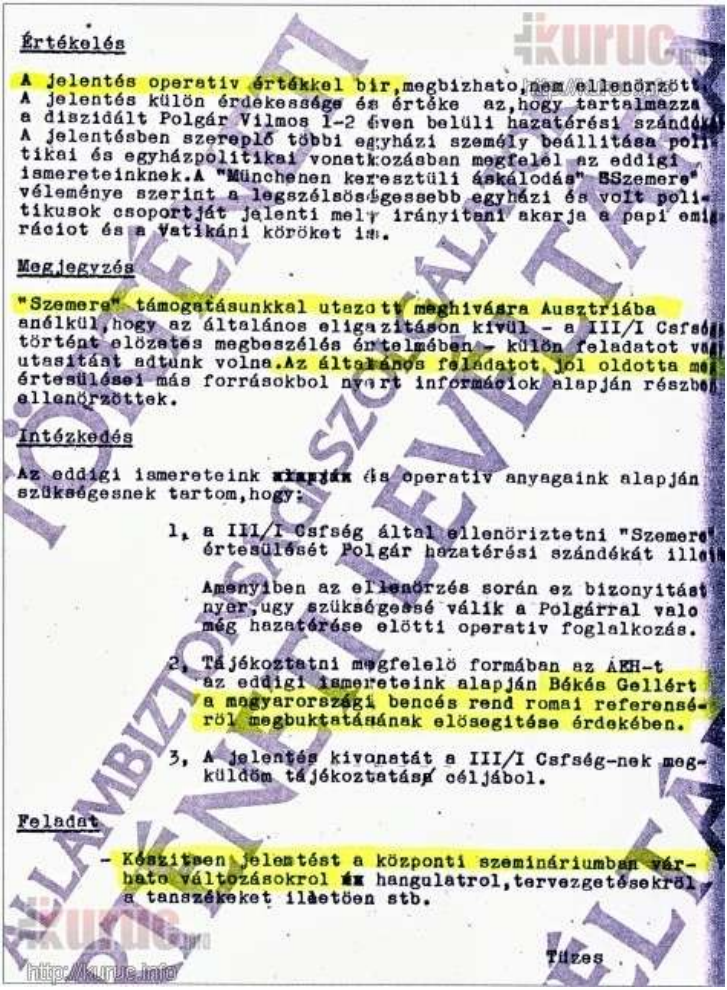

Értékelés

A jelentés operativ értékkel bir, megbizható, nem ellenőrzött.
A jelentés külön érdekessége és értéke az, hogy tartalmazza
a diszidált Polgár Vilmos 1-2 éven belüli hazatérési szándékát.
A jelentésben szereplő többi egyházi személy beállitása poli-
tikai és egyházpolitikai vonatkozásban megfelel az eddigi
ismereteinknek. A "Münchenen keresztüli áskálodás" és "Szemere"
véleménye szerint a legszélsőségesebb egyházi és volt poli-
tikusok csoportját jelenti mely irányitani akarja a papi emi-
rációt és a Vatikáni köröket is.

Megjegyzés

"Szemere" támogatásunkkal utazott meghivásra Ausztriába
anélkül, hogy az általános eligazitáson kivül - a III/I Csfs
történt előzetes megbeszélés értelmében - külön feladatot v
utasitást adtunk volna. Az általános feladatot jól oldotta me
értesülései más forrásokból nyert információk alapján részbe
ellenőrzöttek.

Intézkedés

Az eddigi ismereteink ~~alapján~~ és operativ anyagaink alapján
szükségesnek tartom, hogy:

1. a III/I Csfség által ellenőriztetni "Szemere"
értesülését Polgár hazatérési szándékát illet

Amenyiben az ellenőrzés során ez bizonyitást
nyer, ugy szükségessé válik a Polgárral valo
még hazatérése előtti operativ foglalkozás.

2. Tájékoztatni megfelelő formában az ÁEH-t
az eddigi ismereteink alapján Békés Gellért
a magyarországi bencés rend romai referensé-
röl megbuktatásának elősegitése érdekében.

3. A jelentés kivonatát a III/I Csfség-nek meg-
küldöm tájékoztatás céljából.

Feladat

- Készitsen jelentést a központi szemináriumban vár-
ható változásokról ~~az~~ hangulatról, tervezgetésekről
a tanszékeket illetően stb.

Tüzes

ÁLLAMBIZTONSÁGI SZOLGÁLAT
BÉKÉS GELLÉRT LEVELEI
http://kuruc.info

Az állambiztonság szerint „Szemere” jól oldotta meg ausztriai feladatát

2., Tájékoztatni megfelelő formában az ÁEH-t (Állami Egyházügyi Hivatal) az eddigi ismereteink alapján Békés Gellért, a magyarországi bencés rend római referenséről, megbuktatásának elősegítése érdekében.

3., A jelentés kivonatát a III/I Csfség-nek megküldöm tájékoztatás céljából."

„Feladat:

Készítsen jelentést a központi szemináriumban várható változásokról, hangulatról, tervekről a tanszékeket illetően, stb.

Tüzes"

Szennay András („Szemere") előbb adjunktusi kinevezést, majd **egyetemi katedrát** kér az állambiztonságtól.
Kapcsolattartó tisztje (Tüzes János r. őrnagy) értékeléséből:

„Szemere szívesen venné, ha az ÁEH őt nevezné ki adjunktusnak. Ezt ugyan nem mondta ki, de várja segítségünket. Véleménye szerint az ÁEH-en keresztül meg kellene kísérelni, hogy a lehetőségek szerint Szemere kapja meg ezt az adjunktusi állást."

„Szemere László" fn. ügynök a találkozó során elmondotta, hogy szeretné megpályázni és megszerezni az alapvető dogmatika tanszéket. A találkozón egyetértettem a tanszék megpályázásával. Elmondotta, hogy beszélt erről ***Radó Polikárp*** *professzorral, aki amennyiben Szemere neve felmerül, úgy biztosította támogatásáról. Radó egyébként beszélni kíván* ***Miklós Imre*** *elnökhelyettessel is és amennyiben ez lehetségessé válik, úgy a hivatal felé protezsálni fogja Szemerét."*

*„****Javaslom*** *Szemere törekvését a katedra megszerzése céljából a következő indokok alapján:*

- A jelenleg szereplő nevek ismereteim szerint nem alkalmasak a Hittudományi Akadémián pozícióink erősítésére, másrészt 1965-ben üresedés várható a két filozófiai tanszékre és úgy Papp Imre, mint Szomor Tamás filozófusok szakmájukon belül váromány osok.

- Szemere professzori kinevezése nagy mértékben megnöveli önbizalmát és elmélyítené kapcsolatait – számunkra

kedvezően – a bencések irányában, továbbá ***nevezettel nagy mértékben megnövekedne pozíciónk a Hittudományi Akadémián****.*

Intézkedés*:*

Javaslom, hogy „Kiss János", „Rózsa" és „Zoltán" fn. ügynökök megfelelő mozgatásával tegyük lehetővé „Szemere" nevének felszínre kerülését és támogatását. Továbbá, hogy Miklós Imre elvtársnál eszközöljük ki Radó Polikárp fogadását, aki megfelelő tájékoztatást fog nyújtani a szemináriumról és lehetővé válna, hogy „Szemere „ nevét támogatásával ajánlja.

Feladat*:*

Kísérje továbbra is figyelemmel a Hittudományi Akadémia belső életét, különös tekintettel a pályázók neveire és támogatóikra.

Tüzes"

1965 márciusában az esztergomi apostoli kormányzó megbízza Szennayt a „Magyar Kurír" cenzori és egyházi tanácsadói feladatával. Mivel úgy érzi, hogy ezt a feladatot a hibát hibára halmozó Jámbor Dezső szerkesztő ellenében nem lehet népszerűen és megelégedésre végrehajtani, az állambiztonság egyetértésével visszaadja megbízatását. Keresztury György r. főhadnagy megjegyzése:

„A megbízatás ebben a formában a benne rejlő operatív lehetőségek ellenére is, csak ahhoz vezethet, hogy ügynökünket lejáratja."

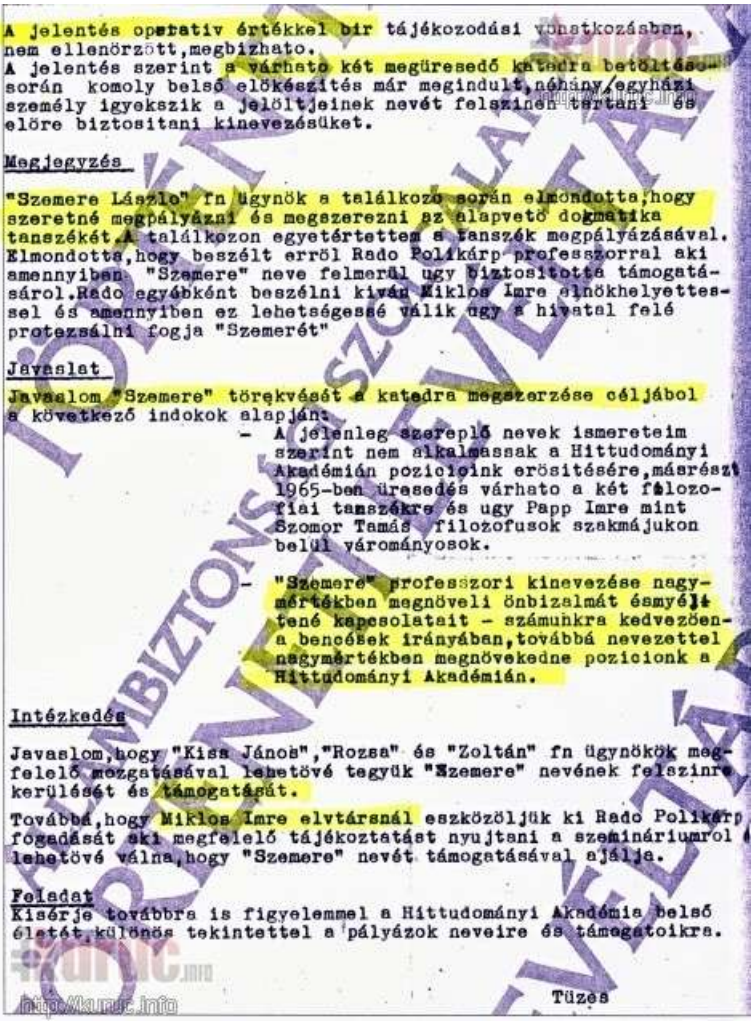

A jelentés operativ értékkel bir tájékozodási vonatkozásban, nem ellenörzött, megbizható.
A jelentés szerint a várható két megüresedő katedra betöltése során komoly belső elökészités már megindult, néhány egyházi személy igyekszik a jelöltjeinek nevét felszinen tartani és elöre biztositani kinevezésüket.

Megjegyzés

"Szemere László" fn ügynök a találkozó során elmondotta, hogy szeretné megpályázni és megszerezni az alapvető dogmatika tanszékét. A találkozon egyetértettem a tanszék megpályázásával. Elmondotta, hogy beszélt erről Radó Polikárp professzorral aki amennyiben "Szemere" neve felmerül ugy biztositotta támogatásárol. Radó egyébként beszélni kivan Miklos Imre elnökhelyettessel és amennyiben ez lehetségessé válik ugy a hivatal felé protezsálni fogja "Szemerét"

Javaslat

Javaslom "Szemere" törekvését a katedra megszerzése céljából a következő indokok alapján:

- A jelenleg szereplő nevek ismereteim szerint nem alkalmasak a Hittudományi Akadémián pozicioink erösitésére, másrészt 1965-ben üresedés várható a két filozofiai tanszékre és ugy Papp Imre mint Szomor Tamás filozofusok szakmájukon belül várományosok.

- "Szemere" professzori kinevezése nagymértékben megnöveli önbizalmát ésmyélt tenő kapcsolatait - számunkra kedvezően a bencések irányában, továbbá nevezettel nagymértékben megnövekedne pozicionk a Hittudományi Akadémián.

Intézkedés

Javaslom, hogy "Kiss János", "Rozsa" és "Zoltán" fn ügynökök megfelelő mozgatásával lehetövé tegyük "Szemere" nevének felszinre kerülését és támogatását.

Továbbá, hogy Miklos Imre elvtársnál eszközöljük ki Radó Polikárp fogadását aki megfelelő tájékoztatást nyujtani a szemináriumról lehetövé válna, hogy "Szemere" nevét támogatásával ajálja.

Feladat
Kisérje továbbra is figyelemmel a Hittudományi Akadémia belső életét, különös tekintettel a pályázók neveire és támogatoikra.

Tüzes

„Szemere" ügynök az állambiztonság segítségével egyetemi katedrát kapott

Kortörténeti állapotrajzként meg kell említeni Szennay mentorának, **Radó Polikárpnak**, a Hittudományi Akadémia dékánjának botránytkavaró évnyitó és székfoglaló beszédét 1966. szeptember 19-én. Radó dékán azzal kezdte, hogy dékánsága alatt **szocialista hazáját** és egyházát kívánja szolgálni. Az egyházi

elöljárók, a papok valamikor a néppel együtt voltak, ám később a feudális viszonyok között eltávolodva az urak és az uralkodók szerepét játszották a legszívesebben. A folyamatnak nincs vége, ezért ha ez így megy tovább, fel kell készülnie az egyháznak arra, hogy hívei köréből egyre többet veszít majd el.

Az ünnepségen megjelent hat püspök a beszéd befejezésekor tüntetőleg nem tapsolt, igen élesen kritizálták és elítélték Radó meglepő beszédét, mert az kihatásaiban káros volt a növendékek számára.

Az állambiztonsági jelentés így magyarázta a történteket és azok okait:

„Radó professzor túlzott baloldali megnyilvánulása előttünk is meglepő. Eddigi értékelésünk szerint felénk igen gyáván viselkedik. Ilyen pozitív hangú előadás elmondásában bizonyára szerepe volt annak, hogy az évnyitón az ÁEH elnökhelyettese részt vett. Szerepe volt továbbá annak is, hogy római kiutazását engedélyeztük, sőt a Hivatal részéről ***az ország érdekeit érintő politikai megbízatást kapott****. Bár az előadásban elmondott végső következtetések politikai céljainkat nem szolgálják, az előadás tartalmában elhangzó részek, amelyek az egyház feudális csökevényeit bírálta, egyházi körökben ma is forradalminak fogható fel.*

Ügynökünket a találkozó alkalmával a jóváhagyott kiutaztatási tervnek megfelelően eligazítottam

Keresztury György r. szds.”

1967. január 31-i jelentésében „Szemere” már azt jelenti: elterjedt, hogy ő lesz a pannonhalmi főapát.

„… azt a számomra kellemetlen körülményt szeretném megemlíteni, hogy legutóbbi pannonhalmi utam alkalmával többen – szinte félreérthetetlen hangsúllyal – érdeklődtek: na, mi van a főapátsággal? A számomra nem értett kérdést azután az a körülmény magyarázta meg, hogy Karsai Géza Budapesten járt nővére temetésén. Visszaérkeztekor Pannonhalmán elmondta, hogy

'egy fő békepap' temette Óbudán nővérét, aki a temetés után megkérdezte: Na, mi van a főapáttal, jó lesz majd Szennay András új főapátnak? Akárki akármilyen jó vagy rossz tréfaként mondotta, nagyon felelőtlen és számomra nagyon kellemetlen megnyilatkozás volt. Nem kevésbé az, hogy azután ennek természetszerűen Pannonhalmán is híre ment."

1968-tól egyre többet utaztatják az ügynököt Nyugat-Európában (megkülönböztetett hangsúllyal az NSZK, Svájc és Ausztria területére), mindazon egyházi szervezeteket, alapítványokat, egyetemeket, intézeteket, apátságokat, katolikus karitatív és sajtó szerveket, kiadókat stb. felkeresi, melyek az állambiztonságnak fontosak. Különösen értékesek a személyes kapcsolatok.

„Ügynökünk hazai és külföldi operatív helyzetét erősíti ***Kőnig bíborossal*** *kialakult bizalmas kapcsolata. A korábban kapott jelentések alapján megállapítható az is, hogy Kőnig bíboros is keresi a kapcsolattartás lehetőségét. Ügynökünk személye iránt tanúsított figyelme összefüggésbe hozható azzal, hogy „Szemere" esélyes jelölt a bencés főapát tisztségre.*

Pénzes Pál r.hdgy."

1969. január 9-én, amikor Legányi főapát távozása már a küszöbön áll (lemondását elfogadták) Monsberger Ulrik perjeltől megkérdezik az ÁEH-ban: kit kívánnak főapátnak megválasztani. Válaszáról hazatérve beszámol Kapuy gimnáziumi igazgatónak, aki nyomban jelenti:

„Monsberger miután a renden belül konkrét név még nem merült fel, saját szavai szerint 'könnyelműen és nem biztos, hogy gondolkodva' Szennay András nevét említette, mivel arra gondolt, hogy ő az állam felé is megfelelő tárgyalópartner lenne. Megválasztásának komoly akadálya, hogy nem szerepel a rendi keretben: kereten kívüli bencés. Nincs is elég belső tájékozottsága a pannonhalmi dolgokról."

Januárban két fontos bejelentés történik, az egyik Pannon-

halma, a másik az ország számára meghatározó.

Az első Monsberger perjelé:

„A második Vatikáni Zsinat értelmében minden szerzetes rendnek szerte a világon felül kell vizsgálnia rendi alkotmányát és azt a kor követelményeihez kell alkalmaznia. Mindezzel együtt jár a rend belső életének megújítása és a világgal (állammal) való kapcsolat rendezése.

'Köztudomású – írja búcsúlevelében volt főapát urunk –, hogy már az apátgyűléseken is szó volt arról, hogy Rendünkben is szűnjenek meg az apátok halálukig való hivatalban maradása. A Zsinat is, az apátgyűlés is, ismerve a történelmet és a jelenlegi helyzetet az Egyházban is meg a Rendben is, szükségesnek tartják a régi gyakorlat megszűnését.'

A magyar bencés kongregációban a rendi alkotmány kidolgozása, a sajátos körülményekhez való alkalmazkodás, a belső megújulási folyamat a Rend külföldi, önálló házaiban már megindult. Ezekben a Házakban az elmúlt évben az Egyetemes Zsinat és az apátgyűlések szándékainak megfelelően – a kongregáció akkori prézesének: Legányi Norbert főapát úrnak tudtával és hozzájárulásával – a legfőbb elöljárókat ***már nem ad vitam választották, hanem meghatározott időre****.*

Volt főapát urunk búcsúleveléből világos az is, hogy saját magát sem akarta kivonni egy ilyen értelmű döntés alól és ezért a Magyarországon lévő bencés házak mélyreható megújulása előtt fölajánlotta a Szentszéknek lemondását, ami akkor úgyis bekövetkezett volna. A Szentatya hosszas és gondos, közel két évi mérlegelés után fogadta el a lemondását, azzal a meghagyással, hogy az új rendi alkotmány kidolgozása és jóváhagyása után válasszon a Rend saját szabályai szerint új főapátot."

A másik január 23-án a Magyar Rádió 15 órai híradásában

hangzik el:

„VI. Pál pápa hozzájárult dr. Hamvas Endre kalocsai érsek, dr. Kovács Vilmos c. püspök, váci apostoli kormányzó és dr. Schwarcz-Eggenhoffer Arthur esztergomi apostoli kormányzó nyugalomba vonulásához. Ezzel egyidejűleg elfogadta dr. Legányi Norbert pannonhalmi főapát lemondását. A pápa dr. Ijjas Józsefet kalocsai, dr. Brezanóczy Pált egri érsekké nevezte ki. Dr. Bánk Józsefet váci megyéspüspökké, dr. Cserháti Józsefet pécsi megyéspüspökké, továbbá dr. Szabó Imrét esztergomi, Kisberk Imrét székesfehérvári apostoli kormányzóvá, dr. Kacziba József lelkészt c. püspökké, győri apostoli kormányzóvá, dr. Udvardi József lelkészt ugyancsak c. püspökké, csanádi apostoli kormányzóvá, valamint dr. Zemplén Györgyöt esztergomi segédpüspökké, dr. Vajda Józsefet váci segédpüspökké nevezte ki. A felmentésekhez, illetve kinevezésekhez az Elnöki Tanács az ide vonatkozó tv. rendelet alapján az előzetes hozzájárulást megadta. A római katolikus főpapok letették az esküt.”

A pannonhalmi bencés alperjel két mondatot fűzött az utóbbi híradáshoz:

„-Főapát úr lemondását elfogadó szentszéki irata szombati konventgyűlésen kerül felolvasásra.

-Főapát úr szentszéki engedély alapján a székesfehérvári Papi Otthonba vonul vissza.”

A főapátválasztás közeledtével az állambiztonság előbb azt a feladatot adja az ügynöknek, hogy, mivel eddig kevés ideje volt az egyes személyek megnyerésére, kezdjen tárgyalásokat célirányosan. Ennek során először Solymos Szilveszterrel találkozik Budapesten. Solymos a Jáki Zénó nevéhez kötött ellenzék nevében a beszélgetés végén úgy látja: Szennay eddig nem nagyon törődött rendjével, ismeretei a bencés problémákról felszínesek, **nem alkalmas a rend vezetésére**.

1970. szeptember 7-én a Győr-Sopron megyei III/III (Dejcző Károly r. ezredes, osztályvezető, Radics József r. százados

alosztályvezető, Modok Árpád r. hadnagy) részletes helyzetképet vázol fel és eligazítja az aktuális feladatokról legjobb ügynökét, a főapáti posztra is alkalmasnak tartott Kapuy Vitált („Rieger", „Marosi" titkos munkatárs).

Megállapítják, hogy Kapuy segítségével több eredményes ellenőrzés, realizálás, operatív akció történt 1954 óta.

Kapuy Károly Vitál

„Hozzánk való viszonya kitűnő, feladatait jól oldja meg, bátran kezdeményez, a minket érdeklő eseményekre azonnal reagál. Egyházpolitikánkat teljes mértékben támogatja, képes ennek érdekében a rendi vezetést pozitív irányban befolyásolni."

Feladatai most egyebek között:

- ***„Operatív úton támogatni kell a lojális, haladó gondolkodású személyeket, bomlasztanunk kell a velük szemben állókat, egyes reakciós személyek lejáratására, kiszorítására kell intézkedést tennünk. El kell érni, hogy a főapáti tisztség betöltésére olyan személy kerüljön, akivel lehetséges az együttműködés, politikailag ne képviseljen ellenséges nézeteket."***

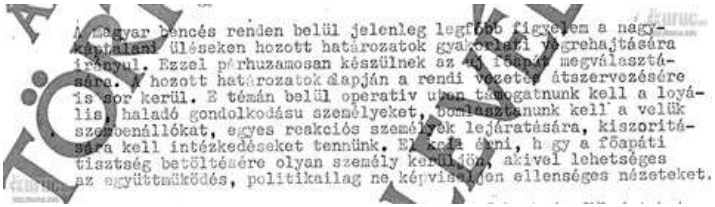
A magyar bencés renden belül jelenleg legfőbb figyelem a nagykaptalani üléseken hozott határozatok gyakorlati végrehajtására irányul. Ezzel párhuzamosan készülnek az új főapát megválasztására. A hozott határozatok alapján a rendi vezetés átszervezésére is sor kerül. E témán belül operatív úton támogatnunk kell a loyális, haladó gondolkodású személyeket, bomlasztanunk kell a velük szembenállókat, egyes reakciós személyek lejáratására, kiszorítására kell intézkedéseket tennünk. El kell érni, hogy a főapáti tisztség betöltésére olyan személy kerüljön, akivel lehetséges az együttműködés, politikailag ne képviseljen ellenséges nézeteket.

A főapát megválasztásánál operatív úton támogatni kell a lojálisokat és lejáratni a reakciósokat

- „Támogassa a jövőben is az eddigihez hasonló módon a rend jelenlegi vezetőjét, Monsberger Ulrik kormányzó perjel tevékenységét.”

- „A tanári kar tagjai közül főleg Luif Otmár és Bánhegyi Miksa bizalmát nyerje meg, mivel az ő személyük látszik a jövőben számításba vehetőnek vezető pozíciókra.”

- „A továbbiakba is gyengítse főleg emberi, szerzetesi negatív tulajdonságok előtérbe állításával Jáki Zénó, Tihanyi Bánk, Vida Szabolcs esélyeit.”

*- „A felsorolt személyekre feladatul adjuk, hogy gyűjtsön össze minden olyan adatot, melyet az ÁEH felé megküldve politikailag elmaraszta*ló*, ellenük felhasználható konkrét kifogásként hozható fel abban az esetben, ha ők kerülnének a rend részéről főapátnak javasolva.”*

- „Az ellenséges beállítottságú személyek közül Marton József, Forrai Botond bencés szerzetesekre szereztünk adatokat, melyek szerint nevezettek illegális ifjúsági nevelőmunkát folytatnak.”

- „A veszélyes elemek ellenőrzésére jelentéseket kérünk tőle Söveges Dávid, Solymos Szilveszter, Jámbor Mike, Pálfy Aurél bencés szerzetesek tevékenységéről, magatartásáról.”

- „Mivel munkakapcsolatban és baráti viszonyban van „Tordai Géza”, „Várhegyi József”, „Mátrai Gá-

bor", "Halmos Sándor" fn. ügynökeinkkel, időszakonként más személyekkel együtt jelentést kérünk nevezettekre is. Így ezen az úton is módunkban áll ellenőrizni hálózatunk tagjait."

[Érdekes, hogy a politikai rendőrség ekkor nem sorolja az ellenséges beállítottságú személyek közé – még csak nem is utal rájuk – azokat a szerzetesi esküjükhöz hű, a nemzet sorsa iránt felelősséget érző, a diktatúra szorításának ellenálló bencéseket, akik korábban a megfigyeltek közé tartoztak, mert „nacionalisták", „magyarkodók", „állandóan Erdélyt meg Nagy-Magyarországot emlegetik", „Mindszentit dicsőítik", ahogy Kiszely István besúgó jelentéseiben is ilyen és hasonló jelzőkkel tűnnek fel. Ezek között említésre méltó: Szigeti Kilián, Vanyó Tihamér, Kelemen Szulpic, Lövey Félix, Karsai Géza, Szabó Zerind, Szunyogh Xavér, Faith István, Dobszay László, Mátéfy Balázs.]

1971-ben felgyorsulnak az események az apátválasztó nagykonvent állambiztonsági előkészítésében, a kiválasztott főapátjelölt személye többségének biztosítása az Állami Egyházügyi Hivatal és a BM. III/III-1-a alosztály (egyházi elhárítás a katolikus egyház területén) feladata.

Az év végén, 1971. december 29-én egész napos találkozón értékelik a kialakult helyzetet a „Palotás" fedőnevű „K" lakásban, amelyen részt vett az alosztály vezetője, Dr. Pálfi József r. alezredes és a legtapasztaltabb operatív főtiszt, Bozsik László r. őrnagy, a bencés vonal vezetője. Jelen van a legfőbb informátor: Kapuy Vital („Rieger", „Marosi" titkos munkatárs) is.

Kapuy a bencés közösségben (86 fő) a rendi reakciós csoport számát a rend egynegyed részében határozta meg, a másik háromnegyed szerinte megoszlott a lojális elveket valló és a passzív, befolyásolható személyek között. A bomlasztó beavatkozások eredményeként a Solymos vezetése alatt álló ellenzéki csoport, eddigi jelöltje: Jáki Zénó helyett újabbat keres, sőt Radó Polikarp hatására Solymos – átmenetileg – Szennayt kezdte támogatni. Az idősebb szerzetesek viszont Pannonhalmán és a győri Rendházban is úgy vélekedtek:

*„**Szennay nem volt hajlandó a volt főapát kérésére Pannonhalmára jönni rendi munkakörbe, de most***

főapátnak eljönne?"

Mindenki előtt tudott tény az is, hogy Szennay nem tagja a rendi keretnek. Megválasztásához a Vatikánnak jóvá kell hagynia az új bencés Statutumot, mely azt is tartalmazza, hogy mennyi időre kell főapátot választani: meghatározott időre, vagy egy életre: ad vitam. Az idősek között felmerült Kövér Alajos neve, a fiatalok körében Luif Otmárt emlegették, de maradt esélye a kompromisszumokra kész, igen aktív Tihanyi Bánknak is. Nem számíthat viszont semmilyen támogatásra a jelenlegi perjel: Monsberger Ulrik, mert rosszul politizált, „*nem látja az igazi problémákat, határozatlan, befolyásolható."* Nem talált támogatásra Maródi Árpád, Dezsényi Lóránt és Bánhegyi Jób azon javaslata, hogy hozzák vissza Legányi Norbertet, s Legányi hívei közül sem számíthat esélyes jelöltnek Vida Szabolcs, Söveges Dávid, Jámbor Mike.

Jáki Zénó

Az értekezlet a következő állambiztonsági értékeléssel zárult:

*„**A renden belüli vélemények alapján Szennay, Kövér és Kapuy a komoly jelöltek. Operatív úton ez a sorrend befolyásolható."***

1972. január 10.

Január 5-én megérkezett Rómából a vatikáni válaszlevél: hozzájárultak a főapát választáshoz, a Statútum szövegét 3 évi próbaidőre elfogadták azzal, hogy a további nagykáptalani

üléseken igazítsa azokat a rend a gyakorlati élet során felmerülő problémákhoz. Monsberger azt szeretné, ha a konkrét választás előtt lehetne egy tájékozódó jellegű ülést tartani. Budapesten járt Nádasy Alfonz győri bencés, Szennayról nagyon negatív véleményt nyilvánított, hangsúlyozva: **mindeddig menekült minden elől, ami kapcsolatban állt a bencés rend problémáival. Csak a hatalmi és a kiemelkedési vágy az, amiért ő vállalná a főapátságot.** Célzott arra, ha mégis előtérbe kerülne Szennay neve, ő rettenetesen ellene lesz és ezt hangoztatni fogja győri rendtársai előtt. Ugyanakkor Kapuy Vitál ügynöki jelentése szerint: Budapesten „Szennay mellett leginkább Várszegi Asztrik és Kiss Domonkos folytat agitációt. Ők azok, akik a legtöbbet foglalkoznak rendpolitikával, mármint a budapesti növendékek körében."

1972. január 26.

A főapátválasztás előkészületeit vitatta meg a pannonhalmi konvent. Kapuy jelentette, hogy Monsberger perjel nem készült fel kellőképpen. Solymos követelte a kereten kívüliek jogi helyzetének rendezését, s úgy tűnt fel: Szennayt nem ellenzi. Az ÁEH ragaszkodott ahhoz, hogy a tanácstagok megválasztására csak a főapát választás után, annak vezetésével kerülhessen sor. Tehát a főapátnak a joga a három legjelentősebb vezetői pozícióra választani a tanács tagjaiból.

1972. február 12.

Erősödik az a vélemény (Dezsényi, Kolos Bertold), hogy az előzetes jelölt-névsorral a szabad választás nincs biztosítva. Az állam jelöltje Szennay, őt választják majd meg és csak ő kap működési engedélyt. Solymosék mintha arra törekednének, hogy Szennay személye csak „látszat főapát" legyen, valójában ők szeretnék a vezetést megkaparintani. A jelöltlista elleni fő kifogás oka Jáki Zénó személyének negatív fogadása az állam részéről. Az aktív propaganda tevékenység során a legszélsőségesebbek bírálják Szennayt, Kapuyt és Kövért.

Az állambiztonsági szerv intézkedéseiből:

- Jáki személyével kapcsolatban elsősorban egyházi, emberi negatívumait kell hangsúlyozni.
- Operatív úton tovább kell erősíteni Kövér, Tihanyi és Kapuy személyét.

- „Luif Otmárral a kialakult kapcsolat (!) révén feltétlenül beszélni kell. A beszélgetést konspiráltan kell megszervezni és operatív célra hasznosítani (!) a lehetőségekhez mérten."

1972. február 21.

„Pozitív a Solymos vezette csoport erőviszonyainak gyengülése. Operatív úton elért eredménynek tekinthető Söveges Dávid, Vida Szabolcs és Dobra Modeszt György leválasztása a reakció oldaláról és pozitív irányú befolyásolásuk."

Jáki Zénót megválasztották, de nem lehetett főapát

1972. február 29.

A gimnáziumban kialakított jelölt névsort hallgatólagosan elfogadták a főmonostorban és Győrött is. A hat név: Szennay András, Kövér Alajos, Kapuy Vitál, Tihanyi Bánk, Luif Otmár és Jáki Zénó. A budapestiek listáján csak négy név volt, az előbbiek közül kihagyták Kapuy Vitált és Luif Otmárt. Sehol sem került szóba Monsberger Ulrik.
Az állambiztonság értékelése:

„A megadott nevek lényegében azok, amelyeket a folyamatos operatív munkánk során megismertünk és mint jelöltekkel számoltunk. Azt, hogy Jáki neve bekerüljön a névsorba, az adott helyzetet tekintve nem lehetett megakadályozni és nem is lett volna szerencsés. Érdekes a győriek és a budapesti növendékek állásfoglalása. Lényegében nem lehet konkrét véleményüket kiszűrni.

Őket az adott helyzet befolyásolja majd a választás során."

Az ÁEH tájékoztatására és operatív intézkedéseink kialakítására a jelentés számos értékes adatot tartalmaz.

Felhasználni „M.Z." („Marosi Zoltán"), „Várhegyi J.", „Kővári I." és „Szemere" fn. ügynökök eligazításához és irányításához. ***Célunk, hogy a végsőkig tartani tudjuk a jelenlegi helyzetet és a lehetőségekhez mérten az alkalmatlan jelölteket kiszorítsuk még a választás előtt."***

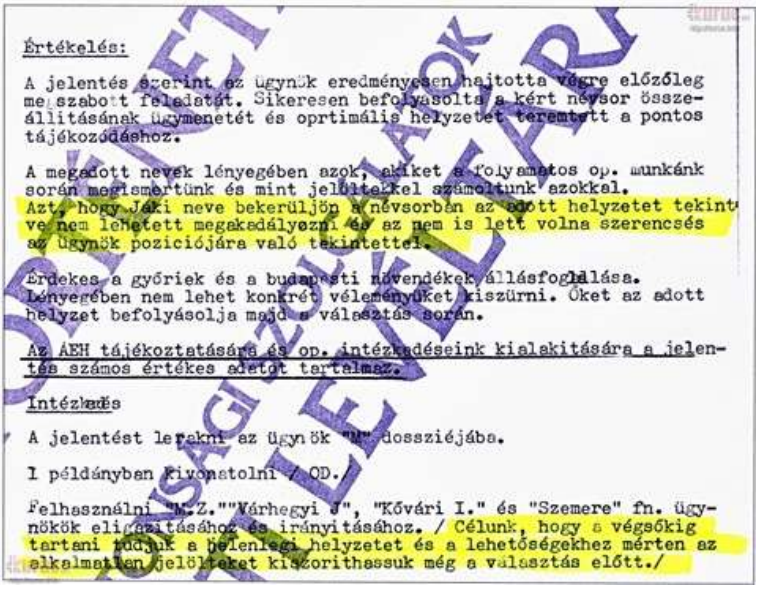

Értékelés:

A jelentés szerint az ügynök eredményesen hajtotta végre előzőleg meg szabott feladatát. Sikeresen befolyásolta a kért névsor összeállításának ügymenetét és oprtimális helyzetet teremtett a pontos tájékozódáshoz.

A megadott nevek lényegében azok, akiket a folyamatos op. munkánk során megismertünk és mint jelöltekkel számoltunk azokkal. Azt, hogy Jáki neve bekerüljön a névsorban az adott helyzetet tekintve nem lehetett megakadályozni és az nem is lett volna szerencsés az ügynök poziciójára való tekintettel.

Érdekes a győriek és a budapesti növendékek állásfoglalása. Lényegében nem lehet konkrét véleményüket kiszürni. Őket az adott helyzet befolyásolja majd a választás során.

Az ÁEH tájékoztatására és op. intézkedéseink kialakitására a jelentés számos értékes adatot tartalmaz.

Intézkedés

A jelentést lerakni az ügynök "M" dossziéjába.

1 példányban kivonatolni / OD./

Felhasználni "M.Z.""Várhegyi J", "Kővári I." és "Szemere" fn. ügynökök eligazitásához és irányitásához. / Célunk, hogy a végsőkig tartani tudjuk a jelenlegi helyzetet és a lehetőségekhez mérten az alkalmatlan jelölteket kiszorithassuk még a választás előtt./

Jáki jelölését nem lehetett megakadályozni

1972. április 9.

„Jelentés.

Tárgy: ***A főapát választás eredménye****.*

„Marosi Zoltán" fn. ügynökünk a mai napon rendkívüli és soronkívüli találkozó keretén belül átadta a pannonhalmi főapát választás lefolyását és statisztikai

adatait tartalmazó jelentését. A jelentést Dr. Pálfi József r. alezredes elvtárs, a BM III/III-1-a alosztály vezetője vette át Pannonhalmán de. 10.00. h-kor."

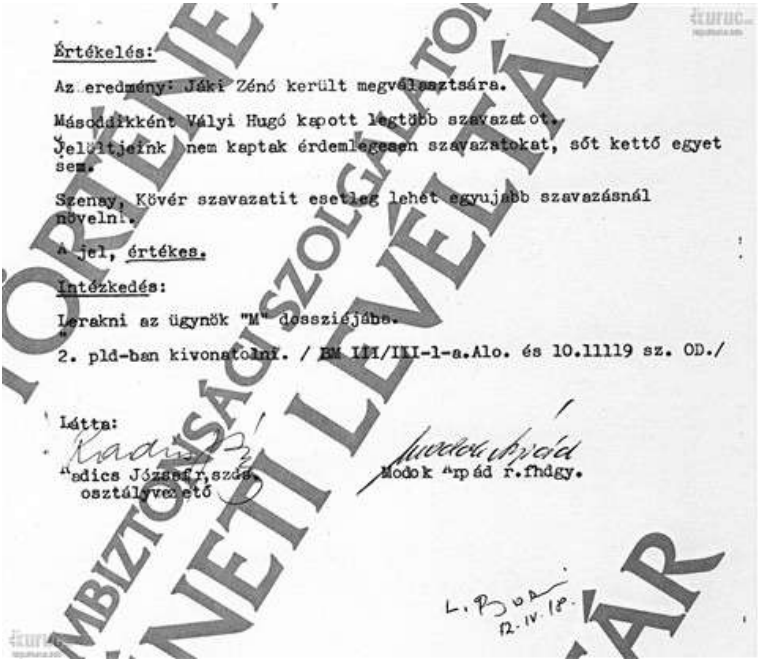

Értékelés:

Az eredmény: Jáki Zénó került megválasztásra.

Másodikként Vályi Hugó kapott legtöbb szavazatot.
Jelöltjeink nem kaptak érdemlegesen szavazatokat, sőt kettő egyet sem.

Szenay, Kövér szavazatit esetleg lehet egyujabb szavazásnál növelni.

A jel, értékes.

Intézkedés:

Lerakni az ügynök "M" dossziéjába.

2. pld-ban kivonatolni. / BM III/III-1-a.Alo. és 10.11119 sz. OD./

Látta:

"edics József r.szds.
osztályvezető

Modok Árpád r.fhdgy.

12.IV.18.

ÁR
NETI LEVÉLTÁR
MBIZTOSÁGI SZOLGÁLATOK

Jáki Zénót választották meg főapátnak a bencések

„Az eredmény:

Jáki Zénó került megválasztásra.

Másodikként Vályi Húgó kapta a legtöbb szavazatot.

Jelöltjeink nem kaptak eredményesen szavazatokat, sőt, kettő egyet sem.

Szennay és Kövér szavazatait esetleg lehet egy újabb szavazásnál növelni.

A jelentés értékes.

Győr-Sopron megyei Rendőr-főkapitányság, III/III. Osztály,

Radics József r.szds. osztályvezető; Modok Árpád r. fhdgy."

[Jáki Zénó Imre, (1919. 08.18. Győr) tanár 1937-ben lépett a bencés rendbe, 1943-ban szentelték pappá. Budapesten matematika-fizika szakos tanári oklevelet szerzett. Tanár Kőszegen; Pannonhalmán és Győrött gimnáziumi tanár, igazgató-helyettes és diákotthoni prefektus, 1982-ben alperjel, 1985-92: A Szent Benedek Leányai Társaság lelki igazgatója. Két öccse ismert bencés: Jáki Szaniszló László (1924. 08.17. Győr) egyetemi tanár, Jáki Teodóz Sándor (1929. 05. 12. Győr) tanár, népdalgyűjtő, a csángó ügyek apostola.]

1972. április 13-17.

Az ÁEH-nek és a BM-nek elfogadhatatlan a választás eredménye.

Olyan helyzetet kell teremteni, hogy kellő indok legyen a választás megismétléséhez.
Pl.

- A választás során Solymosék vétettek az egyházjogi szabályok ellen,
- Jáki saját maga utasítsa vissza megválasztását
- Vályi Húgó maga is ellenezze megválasztását
- Kövér és Pálos azon terve, hogy adják át a kinevezés jogát a Vatikánnak, nem lenne szerencsés.

Jáki alkalmatlanságának kihangsúlyozásához, az újabb választás szorgalmazásához, a reakciós csoport további lejáratásához eligazítják „Gerlai", „Várhegyi", „Tordai" fn. ügynököket, meghatározzák „M.Z." magatartási vonalát.

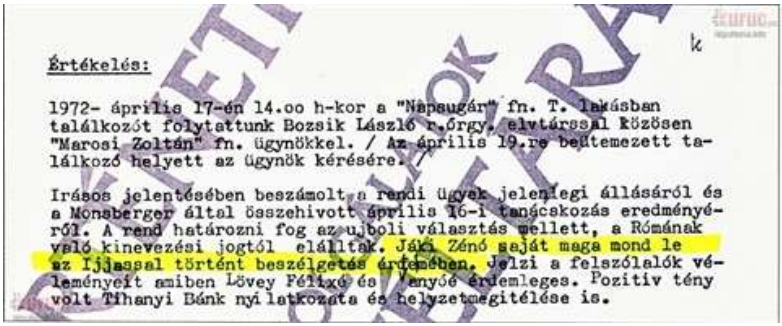

Értékelés:

1972- április 17-én 14.oo h-kor a "Napsugár" fn. T. lakásban találkozót folytattunk Bozsik László r.őrgy. elvtárssal közösen "Marosi Zoltán" fn. ügynökkel. / Az április 19.re beütemezett találkozó helyett az ügynök kérésére. /

Irásos jelentésében beszámolt a rendi ügyek jelenlegi állásáról és a Monsberger által összehivott április 16-i tanácskozás eredményéről. A rend határozni fog az ujboli választás mellett, a Románnak való kinevezési jogtól elállnak. Jáki Zénó saját maga mond le az Ijjassal történt beszélgetés értelmében. Jelzi a felszólalók véleményeit amiben Lövey Félixé és Tanyóé érdemleges. Pozitiv tény volt Tihanyi Bánk nyilatkozata és helyzetmegitélése is.

Jáki lemond az Ijjas érsekkel történt beszélgetés értelmében

A Monsberger perjel által összehívott tanácskozáson a rend határozott az újbóli választásról. Rómától nem kérik a kinevezési jog alkalmazását. **Jákó Zénó, miután Ijjas Józsefnél volt és a kalocsai érsek elbeszélgetett vele, akárcsak Miklós Imre, az AEH elnöke, aki megfenyegette, visszalépett**. Vályival foglalkoznak, vele sem lesz már gond.

[**Dr. Ijjas (Ikotity) József** (1901-1989) kalocsai főegyházmegyés pap, csanádi püspök.

1969-től kalocsai érsek és a püspöki kar elnöke.

1976-tól pápai trónálló. 1987-ben kora miatt lemondott.

Az egyházi elhárítás, a III/III-1-a 1963-ban hazafias alapon beszervezte, fedőnevei: „Illés”, „Péter”, „Máté”.

1984-ben kora és betegsége miatt kérte a kapcsolat

Ijjas József kalocsai érsek, pápai trónálló

megszüntetését.]

1972. augusztus 29.

Egy konvent gyűlés utáni „testvéri beszélgetésen” megfogalmazzák az új főapát kiválasztásának alapelveit. Ezek:

1., A statutumok alapján álljon,
2., Alkotmányos legyen a kormányzása,
3., A rend egyetemében gondolkodjon,
4., Ápolja az állami hatóságokkal való jó viszonyt.

1972. szeptember 12.

Az Állami Egyházügyi Hivatalban eligazítást tartott Staub János osztályvezető és Szeifert József csoportvezető.

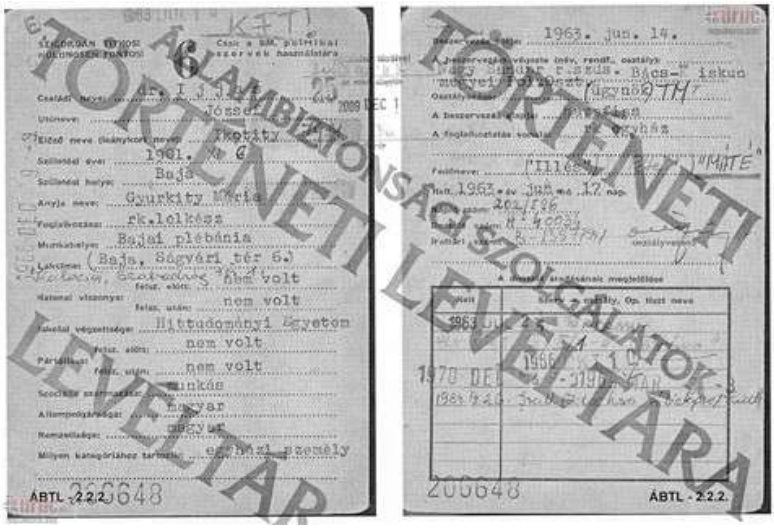

Ijjas József állambiztonsági 6-os nyilvántartó kartonja

Staub közölte az ÁEH elvi álláspontját a bencés rend képviselőivel (Monsberger Ulrik kormányzó perjel, Kapuy Vitál és Tihanyi Bánk rendi tanácsosok): a régi keretből négy személy működési engedélyét tudnák javasolni az Elnöki Tanácsnak: **Kövér Alajos, Szennay András, Monsberger Ulrik, Kapuy Vitál**. Más személyekét – köztük Jáki Zénóét – nem.

1972. október 13.

Az ÁEH-ban tartott újabb egyeztető megbeszélésen a rendi állásfoglalások és közhangulat alapján a Hivatal hozzájárult – ötödikként – Tihanyi Bánk személyéhez is, sőt nem zárkózott el egy hatodik személy jelölt listára való felvételétől sem.

1972. október 16.

A pannonhalmi konvent gyűlés után az állambiztonsági szerv feladatul adja, hogy a 6. helyen „*…elsőként említsék Bánhegyi Miksát, szerzetesi tulajdonságai alapján, de az ÁEH elveinek megfelelően Csizmadi Gerőt tartsák alkalmasnak.”*

Ezzel szemben, az ÁEH-nál tartott utolsó egyeztetésnél a 6. helyen Vida Szabolcsot terjesztették elő. Az állambiztonság megítélése szerint Tihanyi Bánk a legesélyesebb a főapátságra. Ezért a feladat: erősíteni Tihanyiban, hogy a rend érdekében vállalnia kell a főapátságot.

1972. november 6.

A pannonhalmi főapát választás végeredménye

Szavazott: 82 jogosult rendtag.
A szavazatok megoszlása:
1., **Szennay András**: 45 szavazat (55.6%)
2.,Kövér Alajos: 25 szavazat (30.9%)
3., Tihanyi Bánk: 7 szavazat (8.6%)
Monsberger Ulrik és Kapuy Vitál 1-1 szavazatot kapott.

1973. március 21.

Ünnepélyesen beiktatták **Szennay András főapátot** Pannonhalmán.

A megjelentek között volt a protokoll lista szerint:

A külföldi vendégek közül:

Weakland a bencés rend abbas primasa Rómából, Holzinger admonti apát (Ausztria), Sellinger bécsi apát.

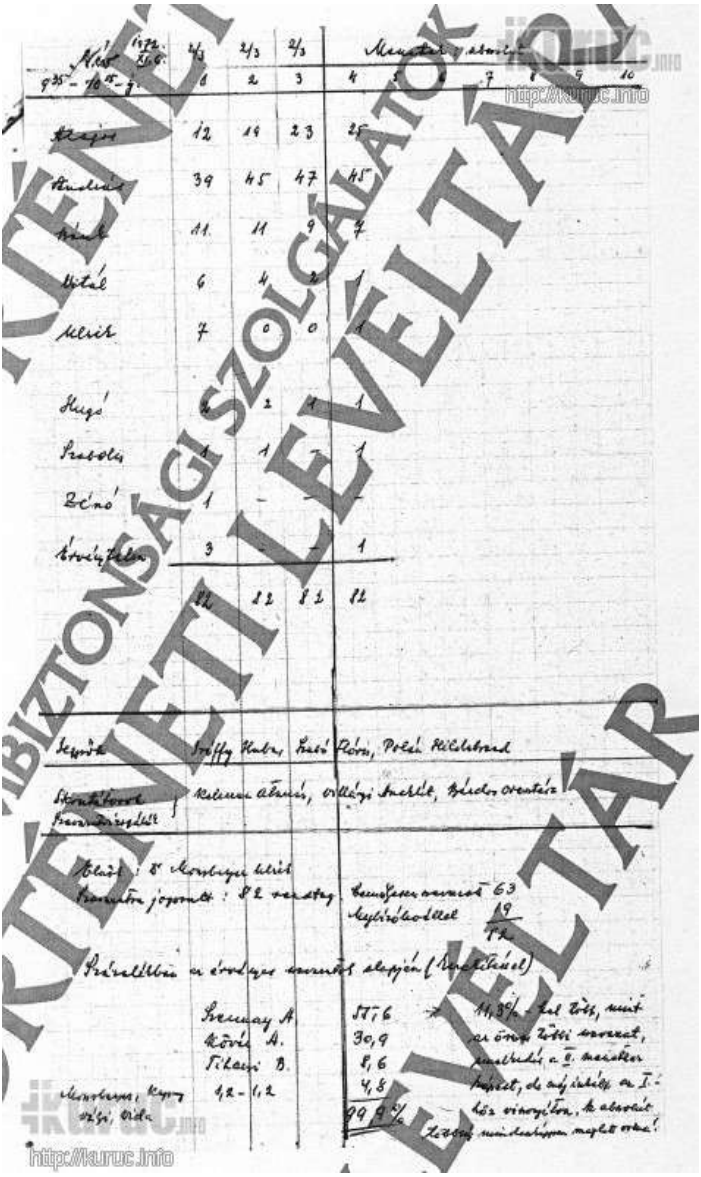

Kapuy kézírásos jelentése: Szennay nyert

Szennay főapát festett arcképe Pannonhalmán

A magyar katolikus püspöki kar tagjai közül:

Ijjas József kalocsai érsek, Cserháti József pécsi püspök, a püspöki kar titkára, Kisberk Imre püspök, esztergomi és székesfehérvári apostoli kormányzó, Kacziba József püspök, győri apostoli kormányzó, Udvardy József püspök, csanádi apostoli kormányzó, Szeged; Lékai László püspök, veszprémi apostoli kor-

mányzó, Fábián Árpád püspök, szombathelyi apostoli kormányzó, Mészáros Lajos, egri főkáptalani helynök, Timkó Imre, hajdudorogi káptalani helynök.

Az Actio Catholica képviseletében:

Dr. Várkonyi Imre prépost kanonok.

A Hittudományi Akadémia képviseletében:

Dr. Félegyházi József ei. Dékán.

A szerzetes rendek részéről:

Albert István, piarista tartományfőnök,

Balázs Sebestyén, ferencrendi tartományfőnök,

A Központi Szemináriumot Dankó László spirituális képviselte.

Az Állami Egyházügyi Hivatal delegációját Miklós Imre államtitkár, elnök vezette.

A Győr-Sopron megyei Tanácstól Kovács István megyei egyházügyi tanácsos jelent meg.

A protokoll listán nem szerepeltek, mégis jelen voltak a BM III. Főcsoportfőnökség illetékes főtisztjei Budapestről és Győrből. Félelem teljes tisztelettel, régi ismerősként köszöntötte őket az egyházi és világi előkelőségek sora. B. volt a legnépszerűbb, őt üdvözölték a legtöbben: „*Isten hozta őrnagy úr!”*

Dr. Ilkei Csaba
tudományos kutató

Pannonhalmi látogatás

Várszegi Asztrik püspök, bencés főapát nyíltan vall titkairól

Asztrik szép üzenetét nyitom ki gondterhelten az éjszaka közepén. Így szól idézete a számítógépemen:

> *"**A fény nem azt jelzi, hogy nincs már többé éjszaka, de azt igen, hogy hajnalodik, és a sötétség legyőzhető."** (H. Fries)*

Heinrich Fries a XX. Század egyik kiváló német teológusa volt. Róla mondta Josef Ratzinger bíboros 1990-ben:

> *„… kulcsot adott a kezünkbe, hogy a történelmi gondolkodást beépítsük a teológiába, vagy jobban mondva: megtanított arra, hogy történelmi módon gondolkodjunk a teológiában, és így felismerjük a hit identitását annak minden fejlődési formájában."*

Már régóta terveztem, hogy néhány napra elmegyek **Pannonhalmára**, hogy megismerjem levéltári "hőseim" történelmi színhelyét, ahol a dossziék szereplői éltek, nevelkedtek, tanultak, tanítottak, fohászkodtak, áldást osztottak; hitet tettek és megbotlottak, felemelkedtek és a gyarlóság mocsarába süllyedtek. A levéltárak sok mindenről nem tudnak, hiányosak, nem találod az összefüggéseket, a hivatalok iratai mögött nem érzed az emberi megpróbáltatások magasságát és mélységét. Az emlékezet, a tapasztalat, a sorsfordítón megélt élmény néha jobban tanúsítja a viseltes múltat, mint a törvényes dosszié tartalma. Sorra halnak meg az utolsó tanúk, siessen ki még beszélni akar a búcsút intőkkel.

Messziről feltűnik és fenséges az alkonyatban Szent Márton monostora a Pannonia feletti hegyen ("Monasterium sancti Martini in monte supra Pannoniam"). **Szent István** királyunk 1002-ben kelt kiváltságlevele szerint édesapja, **Géza** fejedelem alapította valószínűleg **996**-ban. Olyan kiváltságokat kapott, mint amilyeneket a bencések anyamonostora: Monte Cassino. A kivált-

ságlevélen kívül ma levéltárában őrzik legrégibb nyelvemlékünket: a tihanyi apátság 1055-ből származó alapítólevelét is.

A pannonhalmai apátság madártávlatból

A Szent Hegyen épült monostor az Istennel való találkozás helye. A város: az emberek közösségének színtere. A "hegy" és a "város" kettőssége nemzedékeknek szóló üzenet. **Várszegi Asztrik püspök, bencés főapát** írja "A Regula ösvényén" című lelki olvasmányban (Lectio Divina):

> *"A hegyre épült város őrhely, hiszen a magasból rálátás nyílik az emberek völgyeire és síkságaira, ahol azok élnek, dolgoznak, és esetleg veszélyezteti őket a kísértés: elvesznek a mindennapi kenyér harcának buktatóiban, elvesztik az egészre való érzékenységet, és csak a rész, sőt annak is csak ígérete van szívükben. A rész szerint való élet többlet fájdalommal és többlet szenvedéssel jár. Többel, mint ami emberlétünknek egyébként velejárója lenne. A hegy csúcsa metszőpontja az égnek és a földnek. A hegyre épült város lakója ezt a dimenziót magában hordja és hirdeti. Ez az az isteni távlat, amely kiemel, felemel, megszabadít a mindennapok kicsinyességétől,*

cselekvésre, újrakezdésre, újjáépítkezésre szabadít fel."

Várszegi Asztrik püspök, bencés főapát

Regula és „ordo vivendi”

Szent Benedek (Benedictus: Áldott) kb. 470 és 547 között élt. A szabin hegyek közötti Nursiából (ma: Norcia) Rómába ment tanulni, ám az ottani erkölcstelen életből kiábrándulva tanulmányai befejezése előtt visszavonult előbb Enfidébe (ma: Affide),

majd Sublacumba (ma: Subiaco). Remeteként tanítványaival 529-ben Cassinum hegyén (ma: Monte Cassino) telepedett le véglegesen, itt alapította meg monostorát, s írta meg a Regulát, a közösségben élő szerzetesek szabálykönyvét, amely Előszóból és 73 fejezetből áll.

Bencés szerzetesek

A **Regula** szerint élő szerzetesek apátjuk vezetésével radikális keresztény életet élnek, alá vetve magukat az evangéliumi útmutatásnak. Tisztaság, puritánság, engedelmesség jellemzi mindennapjaikat, amelyeket a tanulékony szív megőrzésével kitölt az iskolai és a lelkipásztori munka, a közösségben végzett imádság (liturgia), a lelki épülést szolgáló olvasmányok (Lectio Divina) és az igehirdetések (Homiliák). E hivatás elemek közti harmónia megtalálása az egyik legfontosabb törekvése a Rendnek.

Szent Benedek Rendje (Ordo Sancti Benedicti) történetének egyik meghatározó vonása, hogy sohasem az "ordo", tehát a szervezet tartotta össze elsődlegesen, hanem az **"ordo vivendi",** az életmód, amelyet a Regula jelölt ki, s nem valami merev

szervezeti centralizmus. Az együvé tartozás keretét azok az egyensúlyok jelölik ki, melyek a Lélek szabadságában és a "szárnyaló Szív" folyvást megújuló működésében születnek nyitott ajtók mellett, amikor a benedeki hagyományokból kiindulva keresnek a realitásoknak megfelelő bölcs válaszokat a kor mindenkori kérdéseire. Annak ellenére van ez így, hogy a XIX. század végén XIII. Leo pápa a különféle bencés monostorok összefogására létre hozta a Bencés Konföderációt, Rómában felállította a bencések nemzetközi tanulmányi házát, a Szent Anzelm Kollégiumot, s kinevezte a prímás apátot. Mégis, voltak monostorok, sőt monostor-csoportok, melyek kimaradtak az egységesítésből.

A XVIII. század felvilágosult uralkodói csak azokat a szerzetes rendeket támogatták, melyek hasznosak voltak az állam számára, így például tanítással vagy betegápolással foglalkoztak. Ezért is, mivel Szent Benedek követői a Regula szerint a közösségi életet tekintették céljuknak, II. József 1786-ban bezáratta a magyar bencés kongregáció összes házát. Csak 1802-ben térhetett vissza a Rend, feladatul kapva a középiskolai oktatást.

A II. világháború idején, 1944 őszétől a Pannonhalmi Főapátság területen kívüliséget élvezett a Nemzetközi Vöröskereszt védelme alatt. Elvileg csak nőket és gyermekeket fogadhatott be, mégis a 3000 menekült között férfiak is voltak, a falak között kórház, műtő, csecsemő otthon, óvoda és iskola működött.

945-ben birtokait, 1948-ban iskoláit államosították. 1950-ben, a szerzetes rendek feloszlatásakor a Pannonhalmi Szent Benedek Rend megmaradhatott két gimnáziummal, s korlátozott létszámmal. Megszűnt a tanárképzés, a Rend tagjai az egyetemeken szerezhettek diplomát. Felszámolták az egyházmegyét, a győri egyházmegyéhez csatolták, s csak 1990-ben állították vissza önállóságát.

A Bazilika belülről

A **Magyar Bencés Kongregáció** tagjai: Pannonhalmi Főapátság, tihanyi, bakonybéli és győri perjelség, Sao Pauloi-i Szent Gellért Apátság, budapesti és révkomáromi rendház, tiszaalpári Szent Benedek Leányai Társaság kolostora. A Magyar Bencés Kongregáció 1893 óta tagja a **Bencés Konföderációnak**.

Asztrik főapát eddig a Szláv Bencés Kongregációt is képviselte. A Konföderáció székhelye Rómában van az Aventinus dombon, ez a Szent Anzelm Apátság és Kollégium. Az alapelvek minden közösség számára ugyanazok, de az egyes házak nagy szabadságot élveznek a tekintetben, hogy miként valósítják meg a Regula értékrendjét a saját körülményeik között. Négy évenként a világ összes bencés apátja Rómában találkozik. Minden évben húsvétkor a salzburgi apáti konferencián a német nyelvterület apátjai gyűlnek össze.

A Pannonhalmi Főapátság értékőrző, spirituális, gazdálkodó és kultúrát teremtő közösség, csaknem **40** szerzetessel**, 320** fős iskolájával és kollégiumával, **60** személyes szociális otthonnal. A település környékén a legnagyobb munkaadó.

Egy-egy monostor szerzetes közösségéhez – a történelmi időktől napjainkig – csatlakoztak az **oblátusok, obláták. Obláció**: Istennek adott ígéret a keresztény életre a bencés Regula szellemében, hívők lelki közössége egy monostorral. **Oblátus**: a keresztény személy Istennek fölajánlott életprogramja. Kiemelkedő bencés személyiségek, – így Szunyogh Xavér Ferenc, Vályi Húgó, Juhász Gergely, Iróffy Huba, Solymos Szilveszter és Várszegi Asztrik – körül alakultak ki oblátus csoportok, korábban legálisan, a pártállam idején illegálisan, majd 1989-től ismét szabadon szerveződtek. Híres volt Legányi Norbert főapát és követőinek kapcsolata – Kiss Gabriella: *Tarzícia*, Szauerné Fetter Terézia: *Blondina*, Görgey Edit: *Skolasztika* testvér –, a főapát döntése szinte Isten szava volt számukra. Ma is létezik a Bencés Oblátus Közösség, spirituális tartalmú lapjuk az Obláció.

1996-ban a Főapátság fennállásának ezer éves fordulója alkalmából vendége volt **II. János Pál pápa.** 1994-ben **II. Alekszij pátriárka** járt a hegyen, s a főapát világ vallások közötti közvetítő szándékának egyik szép példájaként megfordult itt a **dalai láma** is.

II. János Pál pápa látogatása

Kapaszkodik kis kocsim a Dózsa György út felől a Cseider völgyön keresztül szállásomhoz az erdő alján frissen épült **Szent Jakab Házhoz**. Rázós a horhós út vége, kövek és gyökerek tarkítják, de a legnagyobb baj az, ha szemből jön egy másik kocsi, valakinek vissza kell fordulnia, mert ketten nem férünk el egymás mellett. Egyszerű, tiszta és olcsó a szálláshely egyéni és csoportos zarándokoknak, nagycsaládoknak, kerékpárosoknak, testileglelkileg feltöltődni vágyóknak. Az öt különálló földszintes épületében 67 vendéget tudnak egyszerre elhelyezni, akadálymentes bejáratokkal is. Ketten vagyunk Kedvesemmel egy nyolc személyes szobában; emeletes ágyak, padlófűtés, zuhanyzó, wc., teakonyha, benne hűtőszekrény. A központi épületegyüttesben ebédlő és közösségi terem, igaz, büfé és étterem nélkül, ám kocsival tíz percre, az Apátság melletti Kosaras dombon modern, európai színvonalú, igényes étterem és borbár létesült a Látogató Központ kétszintes épületében, zöld tetőterasszal, nyitott és fedett parkolóval, kerékpártárolóval és csomagmegőrzővel. A Viator nevet kapta, ami latinul utast, úton lévőt jelent.

Szent Jakab Zarándokház a Cseider völgyben

A gondnok már hallott valamit, úgy tudja, hogy a Levéltárba jöttem tudományos kutatóként állambiztonsági ügyekben, az Apátsági Pincészet lelkes ifjú menedzsere a sajtómunkások nagyüzemi forgalmához illő rutinszerű kérdését teszi fel: *"Melyik sajtószervnek lesz a nyilatkozat?"* Ezzel szemben a Látogató Központ fogadóépületénél beállunk a sorba, fizetünk a kasszánál, s a TriCollis Apátsági Tárlatvezető Iroda csoportjaival járjuk be a világörökség részét. Előbb egy negyedórás filmet vetítenek, ez készíti elő a másfél évezredes életformával, a szerzetesközösség mindennapi életével való találkozást, azzal a szellemiséggel és hagyomány világgal, melybe a XXI. századi turista belecsöppen, amikor belép a monostorba. Két napi utunk állomásai idegenforgalmi reklám nélkül: Bazilika, altemplom; Porta Speciosa és a kerengő; Boldogasszony kápolna; Millenniumi emlékmű; Könyvtár; Levéltár; Gyűjtemények; Arborétum; Apátsági Pincészet; Apátsági termékek. Nem látogatható a barokk ebédlő, mert *"... a szerzetesközösség szűkebb életteréhez tartozik..*."

A nem látogatható ebédlő

A lelkiismereti küzdelmek sikere és kudarca

Várszegi Asztrik, – aki 1991 óta főapát, s kilenc éves küldetését kétszer hosszabbították meg: 2002-ben és 2009-ben erősítették meg hivatalában újra – jól látta meg, hogy nemcsak védeni és gyarapítani kell **a világ kulturális örökségének részét** képező Pannonhalmi Bencés Főapátságot, hanem igényes vendégbarát hellyé is kell tenni, ezért nagyszabású turisztikai fejlesztési programba kezdett. Természetesen tudta azt is, hogy olyan időkben, amikor túlélésre kell berendezkedni, amikor csökken az állami támogatás, kevesebb az adomány, s a vállalkozásokkal is elég sok a gond, elsősorban uniós támogatást kell szerezni és

megnyerni egy nagy bank befektetési kedvét. Mindkét utóbbi sikerült. A főapátság és az MKB közös tulajdonában lévő borház tavaly már elnyerte az Év pincészete díjat. Folynak az arborétum és a gyógynövénykert felújítási munkálatai, készül a levendula lepárló. Az univerzális értékek a magyarság szellemi hagyományaival a minőségi kínálatban találkoznak.

A könyvtár

Asztrik tehát építkezik, szervez, fejleszt, modernizál, óv, ápol és eltakar, miközben folyvást egyensúlyt teremt. Ebben példaképei azok az elődei, akik kritikus történelmi időszakokban töretlen hittel újra tudták kezdeni az építkezést. Ilyen volt **Pálfy Mátyás** főapát, aki 1639-től a török dúlás után újjászervezte a Rendet**. Oros (Uros)** apát (1207-1243) a ma is meglévő templom építtetője visszaverte a mongolokat a monostor falai alól. **Tolnai Máté** apátsága idején (1500-1535) Pannonhalma kiemelt helyet kapott a magyarországi bencés monostorok között és 1541-től főapátság lett. **Sajghó Benedek** főapátságának negyvenhat esztendeje alatt

(1722-1768) jelentős barokk építkezés folyt a monostorban. A XIX. században sok tudós bencés élt Pannonhalmán, akik kitörölhetetlen nyomot hagytak a Főapátság szellemi arculatán**:** **Czuczor Gergely, Jedlik Ányos, Rómer Flóris, Rónay Jácint, Guzmics Izidor** és mások.

Kelemen Krizosztom

Kelemen Krizosztom – akiről doktori disszertációját írta Asztrik – 1929-ben koadjutorként kezdett, majd főapát (1933-1947). Azt őt követők már az állam és az egyház viharos évtizedeinek küzdelmei közepette kerültek a Rend élére, amikor az állambiztonsági szolgálat is beleszólt a kinevezésekbe. 1947 és 1990 között a Pannonhalmi Bencés Főapátság főapáti lakosztályát a munkás-paraszt hatalom osztályharcos következetességgel bemikrofonozta. Így volt ez **Sárközy Pál** főapát (1947-1957), **Monsberger Ulrik** kormányzó perjel (1957-1958), **Legányi Norbert** főapát (1958-1969), **Monsberger Ulrik** kormányzó perjel (1969-1973) és **Szennay András** főapát (1973-1991) idején is.

De ne mélyedjünk el most az állambiztonság és Pannonhalma

kapcsolatában. Ez külön dosszié, amit most átugrok, s később majd kinyitok. Terjedelme messze meghaladja ezen írás lehetőségeinek körét. Csak egy gondolatot emelek ki belőle. Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában végzett kutatások eredményeként jobbára csak a három legsikeresebb állambiztonsági hálózati személyt, jelentéseik terjedelmét tekintve is „csúcs besúgót" emeljük ki: **Szennay József András** főapát („Szemere László", „Szénási" fedőnevű titkos munkatárs), **Kapuy Károly Vitál** bencés gimnáziumi tanár, házgondnok („Rieger József" és „Marosi Zoltán" fedőnevű titkos munkatárs) és **Kiszely István Márk** ünnepélyes fogadalmas szerzetes, felszentelt pap („Feledi Zsolt" fedőnevű titkos megbízott) személyében.

Ám mit tudunk azok lelkiismereti küzdelmeinek sikeréről vagy kudarcáról, akikről a hiányos iratoknál többet mondanak az egykori rendtársak, a szociális otthon lakói személyes emlékeik, tényszerű tapasztalataik alapján, helyenként oly páratlan memóriával, mint amilyennel a maholnap 90 éves galamboki **Takács Dénes** atya rendelkezik. (Így kezdi egy-egy esemény felidézését: „1967. december 21-én délután félháromkor esős időben történt, hogy…") Vajon elbeszéléseik nyomán kaphatunk-e egyértelmű választ arra: tudott-e nemet mondani az állambiztonsági beszervező tiszteknek, vagy terhelő adatok, kompromittáló körülmények hatására hagyta magát megzsarolni; szilárd hittel és erkölcsi tartással ellenállt, vagy karrierje érdekében hazafias alapon vállalta a besúgó szerepet a rend egy-egy tagja? Van, amit már bizonyossággal megválaszolhatunk, van, amit még nem. A háttérben bizony sok az emberi gyarlóság, gyávaság, megalkuvás, a hit és az elvek feladása egyik napról a másikra; nő ügyek, gyerektartás, homoszexualitás, alkoholizmus, összeférhetetlenség, üzletelés, csempész árú, forint kiajánlás, külföldön befizetett mise pénzek, káros szenvedélyek hatványozottan, stb.

S micsoda megmosolyogtató fura életképek a Rákosi és a Kádár korszakból. A meghurcolt **Endrey Vendelnek** élete vége felé mindig mindene volt az IKKA csomagokból: kávé, kakaó, bor, szivar, francia konyak, sokan rájártak a „kávéztatóra", mint a mézre, így egyidejűleg **Bánhegyi Jób,** aki nyíltan hangoztatta, hogy ő csak a Népszabadságot olvassa, mert az a legjobb vicclap (Kapuy Vitál jelentése, 1963. II. 16.) és **Hermann Ipoly László**,

akiről Kapuy Vitál minden humor nélkül jelenti 1961-ben, hogy „Egyetlen komoly híve van itt a szocializmusnak: Hermann Ipoly László, aki csak a Népszabadságot olvassa.”

Legányi Norbert

Zárjuk be ezt a dossziét, s nyissuk ki Asztrikét. Valójában hozzá jöttem. Egy-két durva cikket olvastam róla az interneten. A neve elé tett méltatlan jelzők után kérdőjelek sorakoznak jegyzetfüzetemben: *"istentagadó"?, "zsidó"?, "szabadkőműves"?, "ügynök"?*

Kezdjük a lexikális adatokkal.

Fortitudo mea Deus!

Dr. Várszegi Imre Asztrik OSB főapát (1946. január 26. Sopron, Horváth Rozália.)

1964-ben érettségizett Sopronban, a Berzsenyi Dániel Gimnáziumban. Még abban az évben belépett a Pannonhalmi Szent Benedek Rendbe. 1964-1968: a Pannonhalmi Főapátság Szent Gellért Hittudományi Főiskola hallgatója. 1971.

augusztus 29-én szentelték pappá. 1976-ban történelem-német szakos középiskolai tanári diplomát szerez az ELTE Bölcsészettudományi Karán. 1976-1988: gimnáziumi tanár Pannonhalmán és oktat a Szent Gellért Hittudományi Főiskolán. Novicius mester 1978-1987, főmonostori perjel 1985-től. 1985-ben a történelem tudományok doktora címet szerez az ELTE-n, 1997-ben pedig PhD fokozatot. Témája: Kelemen Krizosztom pannonhalmi főapát (1929-1950).

1988. december 23-án II. János Pál pápa culusi címzetes püspökké és esztergomi segédpüspökké nevezi ki. Jelmondata: **Fortitudo mea Deus** (Erősségem az Isten). 1989. február 11-én szentelik püspökké Esztergomban.

1989 márciusától 1991 júliusáig a Budapesti Központi Papnevelő Intézet rektora és püspöki helynök az Esztergomi Főegyházmegyében. 1990 júniusa és 1993 márciusa között a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára. 1990: a Máltai Lovagrend káplánja. 1989. február 2: a leuveni Katolikus Egyetem díszdoktora.

1991. január 5-én pannonhalmi főapáttá választják.

1998: a Bajor Bencés Akadémia Történeti szekciójának rendkívüli tagja. 1999: a Magyarországi Keresztény-Zsidó Tanács elnöke. 2001: a Bolyai Műhely Programbizottságának elnöke. 1991-2000: A MKPK médiaügyekkel megbízott püspöke. A 2006-ban létrehozott Lénárd Ödön Közhasznú Alapítvány elnöke. Az MKPK Kultúra és Tudomány Bizottságának (korábban: Egyháztörténeti Bizottság) és a Megszentelt Élet Bizottságának elnöke, Oktatásügyi Bizottságának tagja. A Férfi Szerzeteskonferencia elnöke.

2000-ben és 2009-ben a főmonostori konvent tagjai titkos szavazással újra megerősítették főapátnak.

A bencések a harmóniát, az egyensúlyt keresik fegyelemmel és mértékletességgel . Ahogy a Regula mondja: „***Őrizd meg a rendet és a rend megtart, megőriz téged.”*** A Regula egyszerűségre és tisztaságra nevel és bölcsen kompromisszumokat enged,

hogy a realitásokhoz való alkalmazkodással túléld a nyers valóság megpróbáltatásait.

XVI. Benedek pápánál a Vatikánban

A Szent Jakab Házban éjszaka Asztrik világképét próbálom összerakni és megérteni, amikor hajnalig olvasom nézeteit, nyilatkozatait, melyekben a bencés rend mai karizmáját rajzolja fel. (Hajnal felé aztán néhány hazatérő sörös zarándok előzi gondolataimat.)

A bencés **közösségben** gondolkozik és nem szervezetben. A megtalált hit örömét, harmóniáját és békéjét közösségben és egyénileg előítélet- és félelemmentes szeretettel akarja megélni. Imádkozik és dolgozik, s miután kiszabadult a középkori barokk és rokokó bugyor jámborságából és kegyességéből, gőgtől mentesen **nyitott** a mai világra, mert azt megérteni és alakítani akarja. **Dinamizmusával** bizonyítottan többlet örömet és boldogságot tud felmutatni a meghaladott világ ellenében.

Hívőnek kell lenni, csak a hit vezethet hiteles tanúságtételhez. A jámbor megalázkodás nem a kereszténység, hanem a hanyatló és statikus vallások velejárója. A **radikális** keresztény útkövetés életalakító, valóságformáló, mert **új válaszokat** keres hívők és

nem hívők szüntelen kérdéseire, súlyosbodó napi gondjaira, lelki bajaira, morális megingásaira.

A világválság nem csak gazdasági, pénzügyi, társadalmi, hanem lelki, szellemi, erkölcsi és vallási is. Világvallások állnak szemben egymással, pedig egy Atyának vagyunk mindnyájan a gyermekei. Példátlanul züllesztő emberbutítás folyik a világ számos részén. A mai ember pedig önmagát veszíti el, ha benső értékeit adja el napról napra a kufárok piacán.

A bencés rend nyitott ajtóval és szívvel, **szabad** lélekkel akar segíteni amikor **közvetítésre** vállalkozik, találkozókat kezdeményez a különböző áramlatok közötti párbeszéd érdekében. Sorsközösséget a **nemzettel**, az egész magyar társadalommal vállal, s nem négyévenként jövő-menő politikai pártokkal. Tőlük tisztes távolságot tart, mert nem lehet önző érdekek szerint szolgálni tartós értékeket, távlatos célokat, Isten örök országát.

„A bencés közösségben gondolkozik és nem szervezetben”

A mai Magyarország humántragédiája – vallja a bencés főapát –, hogy az emberek gondolkodása, lelki alapállása nincs a helyén. Mindenki szemben áll mindenkivel, senki sem akar senkivel beszélni, a folyó két partján álló **szekértáborokból**

ordítoznak át az emberek egymásnak, de közben az azonos parton állók is veszekednek egymással. A szekértáborok egyre inkább elkülönülnek egymástól nemzeti, faji és felekezeti alapon. A rossz politika időnként alávaló módon állítja szembe egymással a katolikus, a protestáns, az ortodox és a zsidó hívőket.

Minden **hatalom** az egyházzal akarja legitimizálni magát, még akkor is, ha előbb összetöri, mint a kommunista hatalom az Állami Egyházügyi Hivatal és a BM Állambiztonsági Főcsoportfőnöksége segítségével. A politikai pártok szeretik azonosítani magukat némely egyházzal, feladatot is szánnak neki, de a manipulált egyházat ez visszanyesi, foglyul ejti, s előbb utóbb elveszti önálló fejlődésének dinamikáját. A kitartott, **megfizetett egyház** menthetetlenül válságba kerül. Neki nem megbízásból, hanem mindenkor a maga módján kell szeretetet és szolidaritást sugároznia, teremteni iskolát, szociális otthont, kábítószeres ambulanciát, prostituáltakat mentő intézetet, szervezni karitatív mozgalmakat. Az állam istenítheti a pénzt, az egyház soha, mert tudja, hogy ez előbb-utóbb teljes leépüléshez vezet, aminek gonoszság, gyűlölet és háború lesz a vége.

XVI. Benedek ezt kötötte a bencés rendiek lelkére: „***Per ducatum evangelii!***": az evangélium szerint járjátok a keresztény utat. Az evangélium mindig a **megújulás,** a nyitottság, a bátorság lelkületét erősíti és támogatja.

Hálószoba családi fényképekkel

Asztrik lejön elénk a főépület parkolójába, ott vár, udvariasságánál, figyelmességénél tán csak vonzó egyéniségének egyik leglényegesebb vonása: emberi kommunikációja megkapóbb: hiteles és hatásos. Vérében a retorika, a gondolat pontos megfogalmazása, tiszta kiejtés, jó ütemérzék, helyükön a hangsúlyok, akárcsak a gesztusok. Halkan, nagyon belülről beszél, a tartalom az elsődleges, nem a külsőség, a lényeget előre hozza, kiugratja a mondat elején. De mégsem ez a legmegragadóbb, hanem a tekintete, amely nem enged, tartja a figyelmet, felemel a felszínről és követésre kényszerít az elvont világ mélységeibe. Tudja mindazt, amiről a Regula így szól:

A 404-es szobában Szennay András volt főapát lakik

> *„Halál és élet van a nyelv kezében”, ám „… a hallgatás kedvéért néha még a jó beszédektől is tartózkodnunk kell, mennyivel inkább kell a bűnnek büntetése miatt a rossz szavakkal felhagynunk. Tehát a hallgatás fontossága miatt a tökéletes tanítványok is ritkán kapjanak engedélyt még a jó, szent és épületes beszédre is, mert írva van: ’A sok beszédben nem kerülöd ki a bűnt’ (*Regula 6.*)*

Míg nem olvastam el a Regulát, nem értettem: miért hallgat időnként levelezésünkben Asztrik néhány szokatlan felvetésemmel, még inkább kritikámmal kapcsolatban. De sohasem magáról, hanem másokról. Magáról nyitott, másokat véd, míg lehet.

A hagymás rostélyos vagy a paprikás krumpli konyhából kicsapódó illata tekereg fölfelé a lépcsőkön, melyeken a főemeletre tartunk. Balra a 404-es szobában a 90 éves Szennay András, volt főapát, ki ma már csak tolószékben közlekedik. (Újságíróként jut eszembe róla, hogy a rendszerváltás után két évig, a Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének elnöke is volt.)

„Ez egy kötény, ahogy a Regula előírta…”

Szemben a falon a bencés rend kiemelkedő személyiségeinek festett portréi, köztük azoké, akik a legközelebb álltak Asztrikhoz: **Kelemen Krizosztom** főapát, a küldetésbeli példakép, akiből doktorált, s kinek arcképe a főapáti lakosztályban is látható, és **Legányi Norbert** főapát, akit 17 éves korában, a Berzsenyi

Gimnázium tanulójaként ismeretlenül szólított meg Sopronban: bencés növendék szeretne lenni. Halála pillanatában is a főapát mellett volt Pannonhalmán, fogta a kezét; szerette és sokat tanult megpróbáltatásokkal teli küzdelmes életéből.

> *„Milyennek kell lennie az apátnak?" kérdi Szent Benedek Regulája. És válaszol: „Az apát, aki méltó arra, hogy monostor élén álljon, mindig tartsa emlékezetében, hogy minek nevezik, és az elöljáró nevének tettekkel feleljen meg. Hisszük ugyanis, hogy Krisztus helyettese a monostorban… parancsa és tanítása az isteni igazság kovászaként áradjon szét a tanítványok szívében. Mindig gondoljon arra az apát, hogy mindkét dolog, mind az ő tanítása, mind tanítványai engedelmessége szigorú vizsgálat tárgya lesz az Isten félelmetes ítélete során. Tudja meg azt is az apát, hogy a pásztor hibájának róják fel, ha a Gazda bármily tekintetben kelleténél kevesebb hasznot talál a juhaiban*." *(Regula 2.)*

A főapát **lakosztálya** is puritán, Asztrik egyedül főzi a teát és a kávét. Egyszer csak megragadja a hasánál vastagabb szerzetesi ruháját, fél kézzel összehúzza: „*Tudod mi ez a rátét, Csaba? Nem valami díszítő elem, hanem egy kötény, azért, hogy az alatta lévő ruhát megvédje munka közben."* A Regula azt parancsolta, hogy a szerzetesek olyan ruhát hordjanak, olyan színűt és durvaságút, s olcsón megszerezhetőt, amilyet az azon a vidéken lakók, tehát a parasztok.

Amikor a fogadószobából átszalad valamiért dolgozószobájának íróasztalához, keres valamit, s aztán váratlanul hív, menjek át, akarva-akaratlanul bepillantok **hálószobájába**, sőt Kedvesem is, ami különösen szokatlan, hisz női szemeket el sem tudott képzelni a Regula a szerzetes hálóhelyén. Az egyszerű deszka ágy keménynek tűnik, rajta erdélyi szőttes ágyterítő, a három népi hímzésű párna közül kettő szintén erdélyi mintájú, még Asztrik édesanyjának keze munkája, a harmadik már modernebb, valamelyik születésnapjára kapta; oldalt **családi fényképek**, édesanyja, altiszt atyai nagyapja, s annak gyermekei, köztük Asztrik édesapja.

A püspök hálószobája

Történelmi a lakosztály azért is, mert itt lakott **II. János Pál pápa** 1996-os látogatásakor, Asztrik kiköltözött arra az időre szerényebb körülmények közé. (Ámbár a szerénységgel soha sem volt baj Pannonhalmán, jártam már néhány püspöki és érseki palotában aranytól ragyogó barokk díszítések, faragott fénylő ágyak, nehéz bársony függönyök és süppedő keleti szőnyegek között. A Szent Atya sem hiányolta a luxust, ismeri a bencések sallangtalan világát. Jól érezte magát itt.)
Azért megjegyzem mosolyogva:

- Nem ezt írja elő a Regula! S idézem a 22. fejezetet:

„Hogyan aludjanak a szerzetesek?" „Ha lehetséges, mindnyájan egy helyen aludjanak; ha pedig nagy számuk ezt nem engedi, tizenkét vagy huszanként aludjanak dékánjukkal együtt, hogy őrködjék fölöttük. Ebben a helyiségben egészen reggelig égjen a mécses. Ruhában aludjanak, és övvel vagy kötéllel felövezve, de késük ne

legyen az oldalukon, amikor alusznak, hogy az alvót álom közben véletlenül meg ne sebezze. Így a szerzetesek mindig készen legyenek arra, hogy a jeladásra késedelem nélkül fölkeljenek és egymást megelőzve, de mégis komolyan és serényen az istenszolgálatra siessenek. A fiatalabb testvérek ágyai ne legyenek egymás mellett, hanem az öregebbekével vegyest."

„Édesanyám salamonfai, illetve csepregi"

- Ma már mindenki külön alszik, a növendékek kollégiumi körülmények között, s nem nappali ruhában övvel vagy kötéllel, és késünk sincs az oldalunkon, sőt, nekem egyáltalán nincs késem. – válaszolja Asztrik. De annak idején így kívánta a szerzetes élet és bölcsen fogalmazott a Regula, mert életszerűen óvott a veszélyektől és a kísértésektől.

„Atyai nagyapám: Vobrák Ferenc családja”

És kivételt is tett, ha a körülmények és a helyi viszonyok úgy kívánták rugalmasan megengedő volt. Mert egyfelől azt mondja:

„Semmi sem ellenkezik annyira a keresztény emberrel, mint a mértéktelen evés és ivás, amint a mi Urunk

mondja: 'Vigyázzatok, hogy szívetek el ne nehezedjék a mértéktelenségben.' (Regula 39.)

A következő fejezetben mégis a realitásokhoz igazítja a mértéket, amikor ezt írja elő:

„Ha a helyi viszonyok, a munka vagy a nyári hőség miatt többre lenne szükségük, azt az elöljáró ítélje meg. De mindenképpen ügyeljenek arra, hogy sokat ne igyanak, vagy éppen meg ne részegedjenek. Bár azt olvastuk, hogy 'a bor egyáltalán nem való szerzeteseknek', de mivel korunkban lehetetlen a szerzeteseket erről meggyőzni, legalább abban egyezzünk meg, hogy ne igyunk a telítettségig, hanem mértékletesebben; hiszen 'a bor elszakítja Istentől még a bölcseket is" (Regula 40.)

Azért **bölcs** a Regula, mert megérti és tudomásul veszi a földi élet **realitásait**, nem menekül kegyes csalásokba, hanem megbocsátóan tiszteli az esendő embert..

Én pedig azt az általános következtetést vélem kicsengeni, hogy ha korunkban nem tudjuk egymást meggyőzni igazságainkról, legalább meg kéne egyeznünk bizonyos **kompromisszumokban,** hogy legyünk mértékletesebbek, különben a gyűlölet elszakítja az Istentől még a bölcseket is. S úgy érzem, Asztrik is ezt hirdeti és tesz szüntelen kísérleteket, feláldozva a kudarcok oltárán nem keveset személyes tekintélyéből is. „***Az egyház és a magyar valóság határmezsgyéjén próbálok derűvel járni. Olyanok közt próbálok közvetíteni, akiknek egymástól igen távoli az egyházképe."***

Fájdalmas sebeket kap részsikerek árán amikor az állambiztonsági múlttal való szembenézést sürgeti egyházában. „***Bűnbánat és a múlt bevallása nélkül nincs megtisztulás." „Addig nem tudunk evangéliumot hirdetni hitelesen, amíg nem bíznak bennünk.""Személyes megtérésre és kollektív megtisztulásra van szükség, hogy az egyház újra tudjon indulni…"***

Ilkei Csaba: „Kezdhetjük az interjút, négyszemközt vagyunk."

Iszonyúan zord ez a harc. Sokszor eszébe jut az Ady idézet, mely négy évig (1960-64) volt előtte az osztály falán a soproni Berzsenyi Dániel Gimnáziumban: „*Bár zord a harc, megéri a világ."* Én folytatom a sort: „*Ha az ember az marad, ami volt: Nemes, küzdő, szabadlelkű diák."* (Ady: „Üzenet egykori iskolámba.") Püspökként választott jelmondata, a „*Fortitudo mea Deus"*: „Erősségem az Isten" a 61. zsoltárban szerepel, azt fejezi ki, hogy nem magamban bízom, hanem az Istenben.

„*Per ducatum evangelii*"

Tán abban a székben ülök, melyben II. János Pál pápa 1996-ban, velem szemben a bencés püspök, főapát: Dr. Várszegi Imre Asztrik, kit 1991 óta háromszor választottak újra. Most már négyszemközt vagyunk. Bekapcsolom a magnómat

- Kezdjük a kérdőjeleimmel, essünk túl a legkényesebb kérdéseken…

- Nem veszem zokon. De várjál, kitalálom és megelőzöm az elsőt. Egy öreg paptársam is ide akart kilyukadni évekkel ezelőtt, de ami kiderült a válaszomból, az egy életre meglepte. Szóval, 1988. augusztus 20-án Budapesten a Kárpátia étteremben találkoztam az Amerikából érkezett régi levelezőtársammal: ***Dr. Horváth Miklós*** *clevelandi filozófia professzorral, aki 1947-ben elkísérte Kelemen Krizosztomot Párizsba. Jóízű beszélgetésünk során mindenképp arra akart kitérni magyarosított nevem kapcsán, hogy* ***zsidó vagyok vagy nem?*** *Elmondtam részletesen a családfámat, s amikor idővel odaértem, hogy anyai nagyapám édesanyja Ragasits Rozália, akkor felkiáltott: „Te Jóisten, akkor a nagyanyám a te dédnagyanyád!" Így volt igaz. Többé nem érdeklődött a származásom felől.*

- De én igen. Ha felvázolnád vagy lerajzolnád mindkét ágat. S milyen névről magyarosítottál Várszegire? Olvastam, hogy a fotexes milliárdos Várszegi rokona vagy…

- Nem vagyok rokona, nincs semmilyen családi összefüggés. Ő más névről magyarosított Várszegire.

- Édesanyádat korábban úgy említetted, hogy burgenlandi…

- Édesanyám: ***Horváth Rozália*** *apai ágon salamonfai (ma Zsira nagyközség) volt, anyai ágon a Bodsza család csepregi (Sopron megye).*

- Édesapád ága?

- Nagyapám a Bakonyban, a Zirc melletti svábszlovák faluban, Nagyesztergáron nőtt fel. Vobrák Ferencnek hívták, felesége született Császár Mária. Négy fiú gyermekük: Ferenc (édesapám), Imre, Géza és József. Apám, ***Vobrák Ferenc*** *1935-ben adta be a magyarosítás iránti kérelmét, több nevet is megjelölve. A Várszegit fogadták el. 1946-ban engem már Várszegiként Imrének kereszteltek. Asztrik a bencés szerzetesként felvett nevem.*

- Várszegi (Vobrák) Ferenc és Horváth Rozália házasságából hány gyerek született?

- *Egyedül én. Nem volt testvérem.*

- A Keresztény-Zsidó Tanács elnöke vagy…

- ***Már nem**. Tavaly kértem Erdő Péter bíboros prímás urat, mentsen fel. Bebizonyosodott, hogy csak olyan személy tudja ellátni ezt a feladatot, aki állandó jelleggel Budapesten él. Öregszem, elnyűttem Trabantomat, Ladámat, Lada Szamarámat, de a Volkswagenbe is egyre ritkábban ülök be, meggondolom, hogy kimozduljak-e Pannonhalmáról.*

...és interjú közben

- Ki az utódod a Tanács élén?

- *Dr. Székely János, Esztergom-budapesti segédpüspök. Egyetértek azzal, hogy a párbeszédet folytatni kell, nem lehet elzárkózni a problémák elől.*

- Szabadkőművesség. Azt olvastam, hogy egy nagy

hatalmú szabadkőműves páholy élén állsz rejtélyesen és megfellebbezhetetlen tekintéllyel…

- *Nem álltam és nem állok,* ***titkos hatalmakat nem szolgálok.***

- A Pallas Páholy tagjaként említett egy híradás…

- *Könyvbemutatójukon voltam két alkalommal, feltételezem, ezzel tévesztették össze a tagságot.*

- Jeruzsálemi Szent János Szuverén Máltai Lovagrend Autonóm Perjelségek Szövetségének Magyar Nagyperjelsége, mely 2000. május 27-én alakult…

- *Hallottam róluk. De engem csak a* ***Szuverén Máltai Lovagrend kápláni tisztére*** *hívtak meg akkor, amikor esztergomi segédpüspökként két és fél évet Pesten töltöttem (1989-91). 1989 őszén ünnepélyes keretek között vettek fel a Lovagrendbe a budapesti Egyetemi Templomban Kozma Imrével és Bolberitz Pállal együtt. Elfoglaltságom és a távolság miatt időnként egy-egy misét, lelkigyakorlatot vállalok, ha kérnek.*

Múltfeltárás: csalódás és lemondás

- Miért mondtál le tavaly a Lénárd Ödön Alapítvány Kuratóriumának elnöki posztjáról, mikor épp ennek az alapítványnak a feladata a katolikus egyház állambiztonsági múltjának feltárása, a megtisztulás és a társadalmi bizalom visszaszerzése?

[**Lénárd (Loszkot) Ödön** (1911-2003) piarista szerzetes, latin-történelem szakos gimnáziumi tanár Kecskeméten és Szegeden, az Actio Catholica titkáraként tiltakozott az egyházi iskolák államosítása ellen, ezért 1948 június 28-án letartóztatták és izgatás címén elítélték. Különböző koholt vádak alapján rövid megszakításokkal 18 és fél évet töltött börtönben. VI. Pál pápa 1977 júniusában szóvá tette a Rómába látogató Kádár Jánosnak , hogy Lénárd Ödön már majdnem két éve az egyedüli börtönben lévő elítélt pap. Ezután szabadult harmadszor és véglegesen

amnesztiával.]

- Két éve szerepet vállaltam – bevezetőmmel és narrátor szövegemmel – Kabay Barna és Petényi Katalin „Hitvallók és ügynökök” című két részes dokumentumfilmjében, mely a múlt feltárásának első jelentős állomása volt. Ám a film nagysikerű vetítése után az egyházon belül többen botránynak kiáltottak. ***Sok ajtó kinyílt előttem, sok bezárult, csalódnom kellett: több barátot vesztettem, mint szereztem .*** *Megdöbbentett a visszhang. Elszánt híve vagyok a progresszív folyamatnak, de személyesen nem vittem tovább az elnökséget,* ***visszaadtam megbízatásomat****. Ne vedd megfutamodásnak.*

- Ki folytatja a munkát?

- Dr. Kiss-Rigó László Szeged-csanádi megyéspüspök az új kuratóriumi elnök.

A 6 napos 6-os karton

- Még visszatérek az állambiztonsági múltra, de most beszéljünk személyes találkozásaidról az állambiz-

tonsági szolgálat képviselőivel. Elhoztam és átadom **6-os nyilvántartó kartonodat.** Azért különleges, mert mindössze 6 napig volt érvényben, aztán „meghiúsult beszervezésként" irattárba került. Kitöltötte **1988. december 8-án** a beszervezést végző Erős Lajos rendőr őrnagy a katolikus egyház elhárítását végző III/III-1-a osztályról „**Kassai Imre"** titkos megbízott fedőnevére, aki hazafias alapon vállalta a hálózati munkát, aminek azért lett vége példátlan gyorsasággal már **1988. december 14-én**, mert a bejegyzés szerint **az együttműködést megtagadtad**. Már az első feladatnál?

„Ávós! Fogják meg!"

- Én akkor nem tudtam, hogy ilyet kitöltöttek rólam, s noha éveken át kísérleteztek velem, még úti jelentést sem adtam.

*Amikor Erős Lajos ezután felhívott, s bizonyára feladatot akart adni, nagyon dühbe gurultam. Ordítottam és püspökhöz nem méltó módon elküldtem mindenhová. Jól emlékszem, azt mondtam: tönkretették az országot, az egyházat, a rendemet, most pedig az én lelkemet akarják? Vegye tudomásul és jól jegyezze meg magának: ha a közelembe jön, ha meglátom még egyszer, legyek bárhol is, én elkezdek kiabálni: „**Ávós! Fogják meg!"** Erre úgy megijedt, hogy lecsapta a kagylót és soha többé nem jelentkezett. Ő volt az Erős Lajos őrnagy.*

– No de ennek azért nyilván voltak korábbi előzményei is.

*– Hát persze. 1968-70-ben a teológiai főiskola hallgatójaként **sorkatonai** szolgálatot teljesítettem Baján, Budapesten és Sormáson. Baján az elhárító tisztek igyekeztek megkörnyékezni a magamfajtákat. Megelégeltem a zaklatást és szolgálati úton kívül meghallgatást kértem a parancsnoktól, Kocsis őrnagytól. Tisztességes református parasztgyerek volt, megértéssel kezelte panaszomat,*

megígérte, hogy békén hagynak bennünket és meg is tartotta szavát.

„Nem tudtam, hogy ilvet kitöltöttek rólam…”

Amikor a hetvenes évek elején ***útlevelet*** *kértem Nyugatra, előbb a budapesti útlevélosztályra hívtak be, aztán Győrbe, a megyei rendőr-főkapitányságra, ahol a III/III-*

as osztályon Modok Árpád főhadnagy érdeklődött a főapát választás kilátásairól, a monostoron beüli állapotokról, s igyekezett bemérni.

Később azért szaglásztak utánam, mert Szakos Gyula, székesfehérvári megyéspüspök felvett lehetséges ***utódjai*** *listájára.*

Igazán ***püspökké való kinevezésem*** *idején szálltak rám. Akkoriban, 1988. november végén vagy december elején látogatott egyszer Pannonhalmára az Állami Egyházügyi Hivatal elnökhelyettese: Bugár Péter egy csoporttal. Ő beült Szennay főapát úrhoz, én pedig kalauzoltam a csoportot, melynek egyik tagja a végén megszólított: „Szeretnék a Perjel úrral valamikor négyszemközt beszélni."- de akkor még nem tudtam ki szólított meg. Később bemutatkozott a valódi nevén: Erős Lajosnak mondta magát.*

*Mint utólag megtudtam, a BM III/III-1-a osztályáról jött. A kérés az volt, hogy a Bencés Tanulmányi Házunkban találkozzak egy filmes szakemberrel, aki elmondja a kérésüket. A kérés pedig az volt, hogy nézzek meg egy filmet és mondjak róla véleményt, mert a film veszélyes lehet az állam és az egyház viszonyára, sokat árthat annak. Tölgyessy Ágnes: „****A kövek beszélnek"*** *című filmjét kellett megnéznem Gergely Jenő egyháztörténész professzor és sokak társaságában egy nyilvános filmbemutatón a filmgyárban. Mindjárt rájöttem, hogy én már találkoztam Ágnessel, Pannonhalmán dolgozott a film felvételekor a szociális otthonban, onnan ismerte jól azoknak az öreg szerzeteseknek, szerzetesnőknek a keserves életét, 1945 utáni megpróbáltatásait, megaláztatásait, akiket megszólaltatott a filmjében, de oly hatásosan, hogy én a vetítés után könnyezve gratuláltam neki. Nagyon nehezteltek rám ezért a „szakvéleményemért".*

Akárcsak akkor, amikor 1989-ben esztergomi segédpüspökként Bécsben az Actio Catholicában nyilatkoztam a sajtónak a hazai változásokról, s arra a kérdésre, hogy

*miért oly lassú Magyarországon a katolikus egyház, azt válaszoltam: azért, mert a Belügyminisztérium túl aktív. Hazajöttem, ezt követően bejött egy ismerős pap és jóindulatúan figyelmeztetett: „**Jó lesz, ha befogod a pofád!”** Nyomban kihallgatást kértem az akkori művelődési minisztertől, Glatz Ferenctől, s elpanaszoltam, hogy megfenyegettek igazmondásomért. Kutatóként tán tudod, hogy megsemmisített megfigyelési dossziémról azt mondták, akik még látták: tele volt „rendszerellenes” kritikai kijelentéseimmel. Más dossziém pedig nem található az ÁBTL-ben.*

„Figyelmeztettek: 'Jó lesz, ha befogod a pofád!”

- Ezt több tartótiszt is elhitette beszervezettjével, aztán egyszer csak előkerült egy dosszié…

- *Kizárt dolog esetemben.*

- Hogyan nevezhettek ki püspöknek az előzőek ellenére?

- *A hatvanas évek elejétől a Szentszék keleti politiká-*

ja (Ostpolitik) kompromisszumok sorát hozta a Kádár rendszer és az egyház között. 1964-es megállapodásuk után ha segíteni akartam egyházamnak, akkor két dolgot nem tehettem: egyfelől ***nem hagyhattam magam beszervezni,*** *másfelől* ***nem lehettem nyíltan államellenes****. Annyi kritikát engedhettem meg magamnak, amennyivel még nem ártottam egyházamnak, s amennyit az állam még tolerált. Ez volt a túlélés ára a Vatikán számára azért, hogy a keleti blokkba szorult diktatúrákban élő keresztények béklyóin lazíthasson, fönntarthassa az egyház hierarchiáját, hogy az egyház, ha visszaszorított módon is, de működésével, szentség szolgáltatásaival a hívek javára legyen. Ugyanakkor az állam nélkül nem volt kinevezés, az Állami Egyházügyi Hivatal szorosan együttműködött a pártszervezetekkel, a politikai rendőrséggel és a helyi hatóságokkal, teljes kontroll alatt tartották a magyarországi egyházakat, szerzetes rendeket. Magam sohasem készültem püspökkinevezésre, szerzetes akartam lenni Pannonhalmán.*

– Püspöki kinevezésedet 1988. december 23-án kaptad meg…

– ... és 1988. december 30-án déli 12 órakor jelentették be a Kossuth Rádióban, majd 1989. február 11-én szenteltek püspökké Esztergomban.

Hogyan maradt meg a bencés rend?

- Régóta foglalkoztat a kérdés: a szerzetes rendek 1950. június 1-én történt feloszlatásakor miért tettek kivételt a bencés renddel, hogyan, milyen kompromisszum árán vészelte át a diktatórikus döntést ?

- Ezen én is sokat gondolkoztam. De sokat is hallottam Jámbor Mike alperjel atyától, aki ott volt az állam és a püspöki kar közötti tárgyalásokon Sárközy főapát úr jobb kezeként. Egy kicsit visszanyúlok időben, ahogy ezt a filmünkben is tettem. 1946 tavaszától a politikai rend-

őrség tisztjei az egyházi iskolákban, kolostorokban fegyvereket rejtenek el, melyeket a házkutatások során megtalálnak, hogy aztán a legszigorúbb megtorlásokkal büntessék az egyházakat.

[Páter Kiss Szaléz ferences atyát és több növendékét szovjet katonák meggyilkolásának koholt vádjával Gyöngyösön letartóztatják. A Conti utcai börtönben kínzásokkal beismerő vallomást kényszerítenek ki a diákokból. Páter Kiss Szalézt és három kiskorú tanítványát kivégzik.]

-1948 június 16-án a parlament megszavazza az egyházi iskolák államosítását. 6505 iskolát, 98 tanítóképzőt és líceumot, 113 egyházi gimnáziumot államosítanak. 225 pap és szerzetes ül a börtönökben ártatlanul.

1950 június 1-én határoznak a szerzetes rendek felszámolásáról.

[1950 nyarán ávósok jelennek meg a szerzetes házakban, lehetőleg éjjel kettőkor, amikor a város vagy a környék alszik, összegyűjtik a rendházban lévő szerzeteseket, akik már előtte 24 órával készenlétben vannak menetfelszerelésben és a legszükségesebbeket összepakolva, majd elszállítják őket az internáló táborokba. Június első napjától folyamatosan hurcolják el a szerzeteseket. Egyetlen éjszaka, június 19-én 2000 szerzetest internálnak. A feloszlatás körülményei brutálisak mindenütt: bencéseknél, ferenceseknél, piaristáknál, pálosoknál.]

- Mi történt volna ha a püspöki kar nem engedelmeskedik a nyomásnak?

- Akkor a szerzeteseket Szibériába szállították volna. Megfélemlítések, hatalmas politikai nyomás alatt 1950. augusztus 28., illetve 29-én a kormány aláírja a megegyezést a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciával.

Egy héttel később, szeptember 7-én a szerzetes rendektől megvonják a működési engedélyt. 11. 538 szerzetesből több mint tízezer válik földönfutóvá egyik napról a másikra.

Van azonban a megállapodásnak egy sajátos záradéka. ***Négy szerzetes rendet meghagy a kormány, ezek a bencések, a ciszterciek, a piaristák és a szegény iskolanővérek.*** *Rájuk részleges feloszlatás vár, csökkentett létszámmal, kevesebb iskolával.*

- De a ciszterciek helyére hamarosan a ferencesek kerülnek…

- Igen, mert a ciszterciek ellen (akiknek egyébként a bencések után a legtöbb iskolájuk volt) újabb konstruált pert készítenek elő. Miután a rend pénzét jószágigazgatójuk kimentette – volt a szóbeszéd – Svájcba, októberben letartóztatták ***Endrédy Vendel*** *zirci apátot.* ***Rákosi Mátyás*** *Endrédyt tartotta* ***Mindszenty József*** *esztergomi érsek titkos tanácsadójának.*

[Endrédy Vendel visszaemlékezéséből: „Engem akkor egyenesen az Andrássy út 60-ba vittek. Nem gondoltam volna, hogy egy 56 éves embert úgy össze lehessen verni, rúgni, válogatott kínzóeszközökkel megkínozni, injekcióval úgy elkábítani, hogy megfosztják akaraterejétől. Vallattak nagyfeszültségű árammal, elektrosokkal; lábujjhegyen kellett állnom, alatta szöges deszka, jobbról, balról izzó rezsó, hogy egyenesen álljak. Meztelenre vetkőztettek, tornáztattak föl-le egy fiatal ávós lába előtt, amelyet minden lehajlásnál meg kellett csókolnom mindaddig, amíg össze nem estem.”]

- Az ötvenes években a kommunista diktatúra 1300 papot, 940 szerzetest, 2200 szerzetesnővért börtönzött be.

- Tehát törölték a négy megmaradó szerzetes rendből a ciszterciekét, helyükre meglepetésre a ferencesek kerültek, akiknek iskolájuk sem volt. De miért tettek első helyen kivételt a bencésekkel?

- Két okot látok – válaszolja Asztrik. A bencés rend volt ***a legősibb rend és a legnagyobb iskolafenntartó.*** *Apátságaink: Pannonhalma, Tihany, Bakonybél, Celldömölk, Zalaapáti; kilenc iskolánk: egy főiskola Pannonhalmán, gimnáziumok: Pannonhalma, Sopron, Győr, Esztergom, Csepel, Pápa, Kőszeg, Révkomárom. 250 felszentelt szerzetes paptanár és 50 növendék. 26 plébániánk volt.*

Sárközy Pál

- Mit jelentett a részleges feloszlatás?

- A rend kétharmada egy tollvonással kereten kívül került 1950-ben. Oktatás két helyen maradt: Pannonhalmán és Győrben. Azért, hogy e szörnyű csonkítást követően ne valami velünk nem összeegyeztethető intézmény kerüljön az apátság falai közé, Sárközy Pál főapát úr (1947-1957) vállalta, hogy a feloszlatott ***szerzetesrendek egyik idős otthonát*** *állami szociális otthonként Pannonhalmán rendezzék be a kolostor északi szárnyában.*

[1951-től szinte az utolsó időkig megközelítőleg 100 szerzetest zsúfoltak be ide a legkülönfélébb rendekből. Itt éltek és haltak a jezsuita atyák, Kelet-Közép-Európa legnagyobb jezsuita kolostora a 60-as, 70-es években Pannonhalma volt. Itt halt meg Endrédy Vendel ciszterci apát, továbbá ferencesek, ciszteriek, verbiták, szaléziek, kapucinusok, irgalmasok. Ha valaki ellátogat ma Pannonhalmán a városi temetőbe, mint a katonasírok a II.

világháború csatái után, ott nyugszanak eltemetve a magyar katolikus egyház szerzetesei, akik 1951-től napjainkig itt Pannonhalmán haltak meg.]

Hitvallók és ügynökök

- Hogyan éltétek meg az ÁEH és az állambiztonság állandó jelenlétét?

- Egy állami megbízott állandó jelleggel itt lakott, felügyelte a terepet, információkat gyűjtött, átnézte a főapát postáját. Érdekelte az állambiztonságot minden mikro szerveződés, milyen kapcsolatot tartunk a római hatóságokkal, nem veszünk-e fel titokban utánpótlást. Megfigyeltek és figyeltettek, beszerveztek és sajnos rendtársaim néha egymást figyelték. Monsberger Ulrik kormányzó perjel atyánk telefonjában lehallgató készülék volt. A főapáti lakásba is állandóan beszerelték, amit Legányi Norbert főapát úr nagyon radikálisan eltávolított a hatóságok erős rosszallását kiváltva ezzel. Jámbor Mike soha nem beszélt szobájában velünk. Ha bementünk hozzá, s beszélni kezdtünk, azonnal a rádiójához nyúlt, bekapcsolta, mondván: „Tudjátok, szeretem a bécsi muzsikát…"

- A püspöki konferencia pedig mindezt tehetetlenül, némi beletörődéssel nézte…

- A katolikus egyház magas erkölcsi elvárásai nem mindig teljesíthetőek, mert emberek vagyunk és törékenyek. Ha egy pap, szerzetes vagy keresztény hívő a pénz, a karrier, a szexualitás területén valahol érzékeny vagy akár bukott, akkor már zsarolható. Az állambiztonsági szolgálat erre a bomlasztó pszichológiára építve próbálta megközelíteni a bencés rendet is. De ha ilyen nem volt, akkor akár hírbe is hozták a rend tagját, vagy olyan helyzetet teremtettek, melyet ennek érdekében kihasználhattak.

- Nem tapasztalom, hogy a Lénárd Ödön Alapítvány

múlt feltáró munkája gyorsabban haladna azóta, amióta lemondtál a kuratórium elnökségéről.

- Csak ismételni tudom: bűnbánat és a múlt bevallása nélkül nincs megtisztulás. Csak olyanban bízunk, akiről feltételezzük, hogy tiszta. Ha nem szerezzük vissza hitelességünket, nem leszünk képesek megújulni és ismét elnyerni a társadalom bizalmát. ***A bűnt nem elhallgatni, elkenni, elsimítani kell, hanem nyíltan megbánni.*** *Ha nem mi magunk tárjuk fel múltunkat, megteszik helyettünk mások. Erkölcsi adósságunk rendezésére 1990 óta nyitva áll az ajtó, mégsem tártuk elég szélesre.*

[Lénárd Ödön: „Elmaradt az egész magyar társadalom vértelen, de tisztességes megtisztulása. A mostani egész átvilágítás a komédiája ennek a tisztulásnak. De pontosan ugyanúgy elmaradt a magyar egyházban is. És ahogy a közélet azt sírja, a mai magyar egyház ezt sírja. És nem véletlen maradt el sem ott, sem itt."]

Némi emlékeztető: 1988-ban, abban az évben, amikor Várszegi Asztrikot kinevezik püspöknek, **a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 13 tagja közül 10 volt állambiztonsági hálózati személy,** a Konferencia elnökét: **Paskai László** bíborost 1972. június 3-án szervezte be a BM Állambiztonsági Főcsoportfőnökség III/III-1-a osztályáról Bozsik László őrnagy hazafias alapon „Tanár" fedőnéven a római katolikus egyházi reakció elhárítására. „Tanár" titkos megbízott jelentései az M-37075 sz. dossziéban olvashatók az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában.

Egy másik jellemző adat: a **II. Vatikáni Zsinatra (**1962-1965) Rómába utazott magyar egyházi küldöttség tagjai közül az I. ülésszak idején a küldöttség (9 fő) **háromnegyede volt ügynök,** a II. ülésszakon (15 fő) a kétharmada, a III. ülésszakon (14 fő) a fele, a IV. ülésszakon (13 fő) szintén a fele. A nem hivatalosan jelen volt magyar katolikus újságírók mindegyike állambiztonsági hálózati személy volt.

- Az egyházi besúgók még nem kértek bocsánatot, akárcsak a Vatikán a kommunista hatalommal kiegyező Kelet-politikájáért. A magyar felső papság fele fertőzött

volt. Milyen mentális állapotban van ma a katolikus egyház nálunk?

- *A **múlt** kicsúszott a kezünkből. Gyöngék vagyunk, szegények, lelkileg lerongyolódva. De a **jelen** és a **jövő** még megmenthető. Nemcsak jajgatni kell, szidni a múltat, hanem építkezni, erősödni is. Csendesen, derűvel, hittel, reménységgel**. A jajgató, jámbor kereszténység nem vonzó a mai világban. De a minden nap győzedelmeskedni akaró sem.** Fordulj el magad a rossztól, s ne elégedj meg kevesebbel, mint a teljes élet. Az evangélium útmutatása szerint holnaptól elszántabban törekedj a kiteljesedő életre! Ez az igazi kiút.*

„A múlt kicsúszott a kezünkből.”

Hozzászoktunk a párturalomhoz

- A hívők vallásosságára hogyan hatnak a különböző válságok, a napi megélhetési gondok?

- *Az ateista **lenini út tévedése** az volt évtizedeken ke-*

resztül, hogy ha a kollektivizmus sablonos, uniformizált keretei között megváltoztatják a társadalmat, az majd később kívülről megváltoztatja az embert is. Rossz ez a sorrend, mert noha az út széles, tetszetős és sokan próbáltak menetelni rajta, mégis a pusztulásba visz, mint láttuk, a társadalmi békétlenséget az egyén belső békétlenségévé tette. A keskenyebb úton kevesebben járnak, ám ez a belső út vezet az élethez, ez ad belső szabadságot, harmóniát, noha fegyelmet követel, rendet. ***Nem a hit van válságban, hanem az a felfogás, mely szerint minden a pénztől, a vagyontól, a hatalomtól, s a kapcsolatoktól függ.***

- Az igazi közösségekhez az egyénen keresztül vezet az út, de az új kollektivizmus mindig új formákban üti fel a fejét, például egy-két párttal való kötelező együttműködésként, s ez azért is tetszetős, mert az egyénnek így nem kell felelősséget vállalnia tetteiért, felmentést kap attól a kollektívától, melyhez átmenetileg csatlakozik.

- Hozzászoktunk a párturalomhoz, ahhoz, hogy odafönt gondolkodnak helyetted, neked csak végre kell hajtani a határozatokat, holott ***a hívő embernek és a nemzetnek is önmagával kell együttműködnie,*** *ebben teljesedik ki szabad választása, miközben keresi, de nem birtokolja az igazságot.*

Itt az óránkra nézünk. Harminc percünk maradt az esti imáig, a templomban 19 órakor kezdődik a **vesperas** és pontosan 19.25-ig tart. Nem késhet el egyikünk sem. Azért még megjegyzem:

- Sok irigyed van, néhányan nehezen viselik sikereidet…

*- Atyai nagymamámtól egy életre megtanultam az útravalót: „****Kisfiam, inkább legyen száz irigyesed, mint két szánakozód!”*** *Ehhez tartom magam.*

- Gyerekkorodban mivel töltötted szabad óráidat, mi akartál lenni?

- Rengeteg dologgal foglalkoztam: atletizáltam, zongoráztam, kertészkedtem és gazdálkodtam, érdekelt a galamb-és baromfitenyésztés és állatszelidítő is akartam lenni. Sokat olvastam.

Vesperas: esti ima

Teát iszom, s mert még haza kell vezetnem kis kocsimat a Cseider völgyi zarándokházhoz, csak formálisan koccintok azzal a szilvóriummal, melyet Asztrik hozott titkára, László esküvőjéről a Partiumból, Kárásztelekről, s mely bizonyára fajsúlyosan kitűnő, ha Nemeskürty tanár úr dicsérte, hisz ő pálinkaszakértő volt, mikor 1947-ben minden állásából kirúgták. A forgalmas pincészet kedvelt fehér borai – Rajnai Rizling, Sauvignon Blanc – is kiesnek, már csak azért is, mert Asztrik soproni létére ragaszkodik az ottani kékfrankoshoz, ritkán, magas rangú vendég esetén udvariasan egy-egy kortyot hörpint a helyi Pinot Noir-ból és a drága Infusio-ból.

Indulnunk kell a vesperasra – mondja Asztrik – a templomban üljetek le bárhol, a könyvet majd én odaviszem hozzátok, a zsoltárok száma ki lesz írva. Tizenhét hívőt számolok össze a

padokban, feltehetően valamennyien helyiek, a szerzetesek ma este huszonketten az oltár körül.

Az esti ima ezen a napon is a szigorúan meghatározott sorrendben zajlik: indító fohász, himnusz, három rövid zsoltár, majd az arra adott válasz antifonákkal (keretvers), olvasmány, válasz (responsorium), Mária hálaének (Magnificat), könyörgések, Miatyánk, áldás.

A vesperas végén Asztrik ismét odajön hozzánk, kikísér a templomból, s elbúcsúzik.

Csillagfényes éjszaka borul a Cseider völgyre, mire hazaérünk a Szent Jakab Házhoz. Napközben sok zarándok érkezett.

Bekapcsolom a magnómat és hajnalig hallgatom ismét Asztrikot.

*„**A fény nem azt jelzi, hogy nincs többé éjszaka, de azt igen, hogy hajnalodik és a sötétség legyőzhető.”***

Dr. Ilkei Csaba
tudományos kutató

Titkos szervezetek a nemzetközi magántőke globális rendszerében

A politika egyre inkább a látszatok világa. Semmi sem az, aminek mutatja magát. A megtévesztő kirakatok mögött kettéválik a valóság és annak médiatükre. Fecseg a felszín, és hallgat a mély. A láthatatlan háttérhatalom bábfigurákat mozgat: felemel és elsüllyeszt; legnagyobb fegyverével: a pénzzel mindent és mindenkit meg tud venni.

A világot ma egészen mások irányítják, mint ahogy azt a színfalak mögé nem látók elképzelik.

Egy demokráciában – többpártrendszer és szabadságjogok közepette – épp úgy tönkre lehet tenni egy országot, mint az egypárti diktatúrában, a kollektivizmus szabványos keretei között. Csak meg kell fogadni a dinasztiaalapító **Rothschild** bankár fő tanítását: ***"Adjátok kezembe egy ország pénzügyeit, s nem érdekel, kik hozzák a törvényeket a parlamentben!"*** Azaz: **egy ország közpénzrendszerét meg kell szereznie a nemzetközi vagyonokra épülő magánpénzrendszernek**. Ez utóbbinak az a jellemzője, hogy bankjai hitel és kamat pénz-mechanizmusa olyan uzsorajövedelmet biztosít, amellyel adósságfüggésbe lehet taszítani egész népeket, azok gazdaságát, ellenőrzés alá helyezhetők kormányok, látszatdemokráciájuk és bábként mozgatott intézményeik, valamint tömegtájékoztatási eszközeik.

A Nemzetközi Pénzügyi Közösség magánpénzrendszere az uzsoracivilizáció programját igyekszik rokonszenvesen becsomagolni: a szegénység leküzdését, jólétet és biztonságot ígér a világ népeinek. A jelszavak: **globalizáció, liberalizáció, dereguláció, privatizáció**. Az erősek szabadságának korlátlan növelése a tőke és a szabadpiac korlátozatlan uralmához vezet, az egyenlőtlenségek sorához, a versenyképtelenek tömeges elszegényedéséhez, testi, lelki és szellemi nyomorához. Akik a munkán és az értékteremtő termelőtevékenységen alapuló közpénzrendszer visszaállítását szorgalmazzák, és felelősen gondolkodnak a nemzetek közösségeinek jövőjéről, azok ma könnyen megkapják a populista jelzőt, ha pedig ugyanezt a másik oldalon teszik, akkor ők a

szociális bozótharcos jelzőt kapják.

Abraham Lincoln

Pedig a gazdaság nem lehet öncélú, az van az emberért és nem fordítva. Bármely gazdaság erkölcsi mércéje az: hogyan boldogulnak benne az önhibájukon kívül versenyképtelenek, az elesettek, a gyerekek, az öregek, a betegek, a szegények. Szolidaritás és társadalmi igazságosság nélkül a gazdasági növekedés önmagában csak keveseket boldogít. Ám a pénz diktatúrája éppen ezen kevesek törekvéseit emeli a kis nemzetek fölé, amelyek egyre kiszolgáltatottabbak és megalázottabbak a centralizált erőforrások és magánvagyonok árnyékában.

Abraham Lincoln (1809-1865), az USA 16. elnöke, a rabszolgaság eltörlője mondta a korporációs hatalom veszélyéről:

> *"Olyan válság közeledését látom, amely megbénít, és arra késztet, hogy remegve aggódjak hazám biztonságáért. A háború eredményeként a korporációk kerültek hatalomra, és ezt a korrupció korszaka követi a legmagasabb szinteken.* ***A pénzhatalom mindent maga alá gyűr****, hogy meghosszabbítsa uralmát, kihasználja az emberek hiszékenységét, egészen addig, amíg a vagyon néhány kézben halmozódik fel, és a köztársaság elpusztul."*

A korporációs rendszer működésének alapvető szabályai:

a., a profit magánosítása

b., a költségeket át kell hárítani

c., ellenőrzés alá kell vonni a tájékoztatási rendszert (titkosítás)

d.,a politikai hatalmat centralizálni kell (a fő feladat, hogy az állami intézmények helyébe **a magántulajdonban lévő korporációk és azok titkos szervezetei** lépjenek)

e., a gazdasági hatalmat is centralizálni kell

f., el kell hárítani minden korlátozást a szabadpiaci kereskedelem elől

Az eladósítás elpusztítja a demokráciát!

A nemzetközi pénzkartell hitelek nyújtásával vagy megtagadásával meg tudja határozni népek és kormányok sorsát – ezért nem beszélhetünk sem szabadságról, sem nemzeti önrendelkezésről. A mesterséges ködösítés, félretájékoztatás, a tudatosan előidézett káosz eredményeként az emberek többsége ma még nem képes a bonyolult pénzviszonyokban kiismerni magát.

Az eladósítás – a hatalom átvétele. A társadalom szükségleteire termelő ökonómiával (közgazdasággal) szemben Arisztotelész **krematisztikának** (pénzgazdaságnak) nevezte a pénzuralmi rendszert. Lehetővé teszi a világot uraló nemzetközi pénzkartell számára, hogy a magánpénz-monopóliumára támaszkodva tetszése szerint szabályozza a forgalomban lévő pénz mennyiségét, ezáltal a saját ellenőrzése alatt centralizálja a világ termelővagyonát és erőforrásait. Ennek a felmérhetetlen hatalomnak az egyedüli forrása az, hogy tudatlan, illetve megvásárolt politikusokkal legalizálni tudta a pénzhamisítás monopóliumát a maga számára.

A világot egészen mások irányítják

1912-ben, az Egyesült Államok 26. elnöke, **Theodore Roosevelt** (1858-1919) egy választási gyűlésen a következőket mondta:

> *"A látható kormányok mögött trónol egy láthatatlan kormány, amely nem tartozik hűséggel a népnek, és nem ismer felelősséget. Az államférfi feladata ennek a láthatatlan kormánynak a megsemmisítése, a korrupt*

üzlet és a korrupt politika közti szövetség széttörése."

Caroll Quigley amerikai egyetemi tanár, a washingtoni Georgetown Egyetem, a Princeton Egyetem és a bostoni Harvard Egyetem professzora, a globális pénzhatalom titkainak egyik legjobb ismerője ezt írja a globális háttérhatalom nemzetközi hálózatának céljairól:

"..ez nem kevesebb, mint létrehozni a pénzügyi ellenőrzés olyan magánkézben lévő világrendszerét, amely képes uralni valamennyi ország politikai rendszerét és a világgazdaság egészét. Ezt a rendszert a világ központi ***bankjai*** *feudális módon kontrollálják, összhangban azokkal a* ***titkos*** *megállapodásokkal, amelyeket a rendszeresen tartott* ***magántalálkozókon*** *és konferenciákon elfogadnak."*

A háttérerők létezéséről **Benjámin Disraeli** angol államférfi, író, brit miniszterelnök (1804-1881) ezt mondta 1856. július 14-én a brit alsóházban:

"Van egy hatalom Olaszországban, amelyről alig teszünk említést ebben a házban... a titkos társaságokra gondolok... Nincs értelme tagadni, mert lehetetlen eltitkolni, hogy Európa nagy részét – egész Olasz- és Franciaországot, valamint Németország nagy részét, hogy más országokat ne említsünk, – ***titkos társaságok egész hálózata vonja be****, ahogyan a föld felszínét behálózzák a vasútvonalak. És melyek a céljaik? Nem is kísérlik elrejteni. Nem akarnak alkotmányos kormányzatot; nem akarnak megreformált intézményeket... a föld tulajdonát akarják, elűzni a jelenlegi birtokosokat, és véget vetni az egyházi intézményeknek. Néhányuk ennél is tovább megy..."*

Ugyancsak **Disraeli** mondotta az 1848-as európai forradalmakat követően:

*"****A világot egészen más személyek kormányozzák, mint ahogy azt a kulisszák mögé nem látók képzelik.*** *Az a hatalmas forradalom, amely jelenleg van készülőben*

Németországban, jelentősebb reformot fog jelenteni, mint az első."

Thomas Woodrow Wilson (1856-1924), aki nemcsak az Egyesült Államok 28. elnöke (1913-1921), hanem tekintélyes történész, egyetemi tanár és a Princeton Egyetem elnöke is volt, félreérthetetlenül célzott egy hatalmas és jól szervezett hálózat létezésére, amely ellenőrzése alatt tartja a gazdasági-társadalmi folyamatokat. 1913 decemberében ő írta ugyan alá a **Federal Reserve System** (az Egyesült Államok pénzrendszerét kézben tartó magánkartell, amely ellátja a központi bank szerepét) engedélyezéséről szóló törvényt, de már 1916-ban így foglalja össze Amerika pénzügyi-gazdasági helyzetéről a véleményét:

*"Ezt a nagy ipari nemzetet most már a pénzhitel rendszere ellenőrzi. A hitelek nyújtása központosítva lett. Ezáltal az ország növekedése, és valamennyi tevékenység ellenőrzése néhány ember kezébe ment át. **A legrosszabb uralom alá kerültünk**, kormányzatunk egyike a civilizált világ leginkább ellenőrzött és dominált kormányzatának. Ez a kormány többé nem a választók szabad döntésének, hanem befolyásos csoportok véleményének és kényszerének megfelelően cselekszik."*

Ezeket mondta 1920-ban, amikor már tudta, hogy nem pályázza meg újabb négy évre az elnökséget:

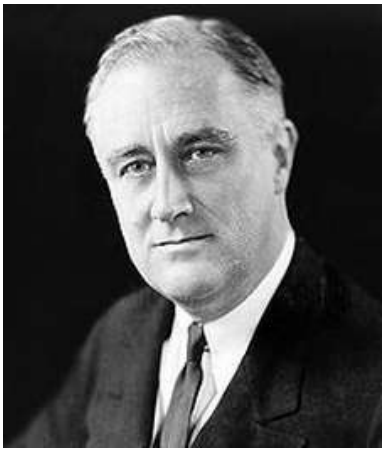

Franklin Delano Roosevelt

"Az Egyesült Államok kereskedelmének és iparának még a legnagyobbjai is félnek valakitől, félnek valamitől. Tudják, hogy létezik valahol egy hatalom, amely olyan szervezett, kifinomult és mindenre figyelő, olyan összefonódott és mindent átható hogy jobban teszik, ha nem

beszélnek hangosan, amikor elítélőleg nyilatkoznak róla.“

Franklin Delano Roosevelt (1882-1945) – aki 1933-tól 1945-ig volt az Egyesült Államok 32. elnöke – úgy vélte, hogy

“A politikában semmi sem történik véletlenül. Ha valami megtörténik, biztosak lehetünk abban, hogy az így lett eltervezve.“

Az 1930-as évek elején dúló világgazdasági válság idején jegyezték fel tőle a következőket:

*"**Amerikában 60 család ellenőrzi az egész ország vagyonát…** A lakosság egyharmadának nincs elfogadható lakása, ruházata és alultáplált... A Közmunka Hivatal programjain részvevők 20%-a nagyfokú alultápláltság következtében nem képes végig dolgozni egy munkanapot… Szándékomban áll kiűzni a pénzváltókat a templomból."*

Roosevelt tisztában volt vele, hogyha nem képes a nemzetközi pénzvilág modern templomából (FED) kiszorítani – megfegyelmezni, befolyásolni – azokat, akik a pénz visszatartásával, a hitelek megvonásával és más pénzügyi manipulációkkal tartósan megbénították az egyébként egészséges gazdasági életet, akkor nem tud véget vetni a gazdasági válságnak. Hamarosan rájött azonban, hogy **a pénzhatalommal szemben tehetetlen**.

Arnold Toynbee brit történelemfilozófus, a London School of Economics tanára, aki 40 éven át, 1925-től 1965-ig a tekintélyes Royal Institute of International Affairs (RIIA) igazgatója volt, annak a meggyőződésének adott hangot, hogy

“A jövő pénzembere a világot átfogó irányítási rendszer egyik kulcsszereplője lesz, függetlenül attól, hogy visel-e valamilyen hivatalos címet vagy sem. Az üzletemberek következő nemzedékének a többsége az új világrend kialakításával és fenntartásával lesz elfoglalva, amely az egyetlen alternatívának tűnik a népirtással szemben.“

Pierre Quesnay, aki 1926-ban a Francia Nemzeti Bank

vezérigazgatója volt, főnökének, a Bank kormányzójának, Emil Moreau-nak, a megbízásából tárgyalásokat folytatott Londonban **Montague Normannel**, a Bank of England, az Angol Nemzeti Bank akkori elnökével. Visszatérve Párizsba többek között ezeket jelentette:

> *"Az Angol Bank elnöke számára a XX. század legnagyobb feladata a világ gazdasági és pénzügyi megszervezése. Nézetei szerint a politikusok és a politikai intézmények nem képesek elvégezni ezt a feladatot. Csak a központi bankok, amelyek egyidejűleg függetlenek a kormányoktól és a magán pénzintézetektől, alkalmasak ennek a feladatnak a megoldására. Ezért kampányt folytat a teljesen autonóm központi bankok érdekében, amelyek irányítják a saját pénzügyi piacaikat és közös megegyezéssel osztják fel maguk között a hatalmat. Ezt úgy tudják sikeresen megvalósítani, ha a politikai szférától elvéve ők döntenek minden olyan kérdésben, amely lényeges az adott ország pénzügyi biztonsága, a hitelek szétosztása és az árak mozgása tekintetében. Így elejét tudják venni, hogy a belső politikai küzdelmek kárt okozzanak a nemzetek gazdasági fejlődésének."*

Norman tehát egy olyan világrendszert akart, amelyben a nemzetek pénzügyi szuverenitása megszűnik, ahol a **központi bankok** a politikától függetlenül maguk dönthetnek a nemzetek legfontosabb pénzügyi kérdéseiben.

Wright Patman, aki az amerikai képviselőház bank és pénzügyi albizottságának a vezetője volt, állapította meg a washingtoni kongresszus tagjai számára 1964-ben készült jelentésében:

> *"Az Egyesült Államoknak ma gyakorlatilag két kormánya van… Az egyik alkotmányos előírásoknak megfelelően jön létre, a másik kormány a független, ellenőrizetlen és a tevékenységét nem egyeztető Federal Reserve System, (A Szövetségi Tartalék Rendszer, az Egyesült Államok magántulajdonban lévő jegybankja, a FED), amely* ***a***

***pénz feletti hatalmat gyakorolja**, noha ez hatalom a Kongresszust illeti meg az alkotmány előírásai szerint."*

Tehát sem a demokratikusan megválasztott és politikai felelősséggel tartozó elnökök, törvényhozók, sem a pénzügyminiszterek nem irányíthatják a pénzügyeket. Ezekben az igen fontos és minden polgárt érintő kérdésekben **magánszemélyek döntenek** a politikai felelősségre vonás minden lehetősége nélkül. Vagyis a gazdasági-pénzügyi szféra az ellenőrizetlen hatalommal rendelkező pénzvagyon tulajdonosok magán kormányzása alá került.

Ezek után bocsássuk előre a témánkat meghatározó fogalmakat és alaptételeket (nem lehet elégszer ismételni őket):

- **A HÁLÓZAT – Carol Quigley nevezte így – a globális pénzhatalmat gyakorlók csoportja által koordinált stratégia alapján működtetett formális és informális szervezetek hálózata. Célja: a globális pénzuralmi diktatúra megvalósítása – ha kell, erőszakos eszközökkel – az egy központból irányított világállam létrehozásáért.**

- Míg a felszínen a nemzeteket megosztó és gyengítő többpártrendszerű álságos demokráciák manipulált nyilvánossága előtt versengenek egymással a bábként mozgatott politikusok, addig a nemzetközi magántőke **láthatatlan és titkos szervezeteiben** néhány kiválasztott a pénz és a tömegtájékoztatás feletti ellenőrzés jogának megszerzésével eldönti a kis nemzetek sorsát, mindenekelőtt az uzsorakamatra adott hitelekkel és az ellenőrizhetetlen, kiszámíthatatlan nemzetközi szervezetekbe kényszerítés könyörtelen diktátumaival. A nemzetek feletti „kerekasztaloknál" aztán a globális hálózatok megbízottaival találják szemben magukat a kis nemzetek becsapott képviselői, akik csapdába kerülve birka módon szavazzák meg nemzetük szuverenitásának feladását, hazájuk hosszú távú gazdasági-pénzügyi eladósítását. (Lásd a lisszaboni szerződés valódi tartalmát és hatását.)

- **A globalizáció**: a tőke és a szabadpiac korlátozatlan uralmából származó – társadalmi, gazdasági, kulturális, szociális és más – egyenlőtlenségek sora, amely következményeiben emberellenes, közérdekellenes, az életet piaci kérdéssé silányítja, s

elosztási viszonyaival mélyen sérti a társadalmi igazságosságot, kiszolgáltatva és megalázva a peremre szorult, lecsúszott versenyképtelen tömegeket.

- **A világkormány:** a hatalomgyakorlás privatizált formája. Integrálja és aláveti az egyes államok hatalmi elitjét. A pénzbirodalmi kontroll kiterjed a nemzetállamok kormányaira, törvényhozó és végrehajtó szerveire. A hatalom privatizálása azt jelenti – mutat rá Drábik János –, hogy az "egy ember, egy szavazat" elven létrejövő számbeli többséget kiszorítja a gazdasági és pénzügyi erőfölényen alapuló többség, így a szervezett magánhatalom a közhatalom fölé kerekedik, s a közvélemény befolyásolásával, tudatos megtévesztésével érvényesíti akaratát. A nagyobb érdekérvényesítési többség mindenkor felülkerekedik a demokratikus számbeli többségen!

- **A piac**: a szervezett pénzügyi hatalom szolgáltató intézménye.

- **A globális pénzrendszer**: bankok, pénzügyi szervezetek, pénzügyi konzultációs szervezetek, kockázat- és hitelminősítő intézetek, tőzsdék, biztosítók, befektetési alapok, nyugdíjalapok, pénzfedezeti alapok, multi- és transznacionális vállalatok. Univerzális, nemzetek feletti intézmények: **Világbank, Nemzetközi Valutaalap**, az amerikai **Federal Reserve System (FED)**, a frankfurti **Európai Központi Bank**, a bázeli **Nemzetközi Fizetések Bankja**, a londoni **Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank**, a **Gazdasági Együttműködés és Fejlesztés Szervezete**, az Általános Vámtarifa-és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) helyébe lépett **Világkereskedelmi Szervezet (WTO)**, az **Észak-amerikai Szabadkereskedelmi Szerződés Szervezete**, az **Amerikaközi Fejlesztési Bank**.

Az 1848-49-es szabadságharc igazi oka

Kevesen tudják, hogy az **1948-49**-es magyar polgári forradalom és szabadságharc igazi oka **az önálló magyar pénzrendszer** megteremtése volt.

Az **1848**-as európai forradalmi megmozdulásokat az a

nemzetek feletti pénzkartell szervezte és mozgatta, amely tervei végrehajtására felhasználta saját alapítású szabadkőművességét: az illuminátusokat és az azok irányítása alá került párisi Grand Orient szabadkőműves páholyt. A pénzkartell legfőbb ellenfele az abszolutizmus volt, a dinasztikus és katolikus dunai monarchia.

A békés forradalom **sohasem változott volna át fegyveres harccá**, ha a pénzhatalom akkori irányítói, jelesül: a Rothschild-tulajdonban lévő Osztrák Nemzeti Bank nem robbantja ki a fegyveres konfliktust a bécsi udvar és az önálló közpénzrendszert követelő magyar kormány között. A magyar fejlődés legfőbb akadálya akkor is a pénz és a hitel hiánya volt, akárcsak ma.

Szabadságharcaink valós történetét csak a nemzetközi összefüggések és a háttérhatalmak titkos történetén keresztül ismerhetjük meg.

Az 1789-es francia forradalom anarchiába torkollott. 1830-ban, amikor a szabadkőművesség eltávolította a trónról X. Károlyt, már a szocializmus szót használták annak a politikai-kormányzati formának a megjelölésére, amellyel a jövőben kísérletezni akarnak. Párizsban 1835-ben megalakult az "**Igazak Szövetsége**". Ezt – mert túl pacifista volt – a **Grand Orient** átalakította **Kommunisták Szövetségévé** 1840-ben. A radikálisok vezetője egy 32-es fokozatú Grand Orient szabadkőműves, **Karl Marx** lett, aki Németországból jött Párizsba, majd onnan Londonba ment, ahol haláláig, 1883-ig élt.

Miként hatott mindez a magyarországi helyzetre? Miért mondhatjuk azt, hogy **1848-ban Európa-szerte a Grand Orient koordinálta a politikai megmozdulásokat**? (Németországban is az Igazak Szövetségének egyik vezetője: Bernard Oppenheim, a dúsgazdag német pénzarisztokrácia egyik tagja diktálta az eseményeket.)

1848. február 28-án kitört az újabb francia forradalom, megfosztotta trónjától Lajos Fülöpöt, megszületett a második köztársaság, a Grand Orienthez tartozó Louis Napóleonnal. Rómában is köztársaság alakult, fellázadt a bécsi nép, lemondott V. Ferdinánd császár és magyar király a trónról; felkelések törtek ki Dániában, Írországban, Lombardiában, Schleswig-Holsteinben és Velencében. Németországot egy rövid időre egyesítette a frankfurti parlament, az egység a porosz király ellenállásán bukott

meg.

A pénzkartell létrehozta saját szabadkőművességét, az **illuminátusokat**, akik 1782-ben a Wilhelmsbadban megtartott kongresszusukon határozták meg stratégiájukat: a köztársasági államformára való forradalmi áttérést (szemben a dinasztikus, abszolutista, katolikus monarchiákkal), **Európa egyesítését** egy államban, s a pénzkartell ellenőrzése alatt álló közös pénz- és hitelrendszer kialakítást. A pénzkartell a saját alapítású illuminátus páholya révén irányította a többi szabadkőműves páholyt.

1848. március 6-án, amikor megdőlt az orleansi monarchia, a párisi ideiglenes kormány 11 tagja közül 9 a Grand Orienthez tartozó szabadkőműves volt. A Nemzetgyűlés is szabadkőműves irányítás alá került. A Prieure de Sion akkori nagymestere Victor Hugo volt. A Nemzetgyűlés Bonaparte Napóleon unokaöccsét, a Grand Orienthez tartozó szabadkőművest: Charles Louis Napóleon Bonaparte-t (1808-1873) választotta elnökévé, – apja feltehetően Nathan Mayer Rothschild volt, a pénzdinasztia-alapító öt fiának egyike –, aki később III. Napóleon néven Franciaország császára lett.

[A Grand Orient 1851 decemberében államcsínnyel abszolút hatalomhoz juttatta Louis Napóleont. Ám ő nem engedelmeskedett többé a szabadkőműveseknek, és III. Napóleon néven császárrá kiáltotta ki magát. Olyan diktatórikus rendszert vezetett be, amelyet időszakonként népszavazással erősítettek meg a polgárok. Napóleon épp annak a Grand Orientnek lett az ellensége, amely hatalomra segítette.]

A magyar pénzügyi szuverenitás megteremtésének útja:

a., Az 1825-ös magyar reform-országgyűlés nem járult hozzá, hogy a magyar pénzügyeket egy osztrák magánbank intézze (**a Rothschild-ház bécsi ága**), miközben a pénzveréshez szükséges nemesfém Magyarországról került Bécsbe. De a pénz nemcsak nemesfém, hanem adók és kamatok formájában is folyamatosan áramlott ki az országból. A Széchenyi szorgalmazta magyar hitelszervezet is az ő kezébe került.

b., 1848. március 3.: a pozsonyi országgyűlésen Kossuth Lajos, Pest megye követe követelte a **magyar pénzügyi szuverenitás**

megteremtését.(De sürgette az alkotmányos rend bevezetését is az abszolutizmus helyébe: Bécsben új alkotmányt, Pesten új Nemzeti Bankot!)

c., V. Ferdinánd 1848. április 11-én szentesítette a magyar követelések nagy részét, kivéve az önálló pénzügyeket. Az Osztrák Nemzeti Bank visszavonta hiteleit, nem váltotta be a váltókat.

Kossuth Lajos

Kossuth pénzügyminiszter hozzáfogott a **bankjegynyomda** felállításához, a **nemesfém-fedezet** ellenőrzéséhez. Április 19-én megtiltotta az arany és ezüst külföldre vitelét.

d., Az ONB ekkor azt kérte a császártól, hogy katonai erővel akadályozza meg a független magyar pénz kibocsátását. Ezért utasította a császár Jellasics horvát bánt a támadásra.

e., Kossuth 1848. június 17-én egy 18 pontos megállapodást kötött a Pesti Kereskedelmi Bankkal: 5 millió forint értékű arany és ezüst ellenében a bank **kibocsáthat** 12 és fél millió forintnyi bankjegyet. Lépéseket tett a kormány ellenőrzése alatt álló **Nemzeti Bank** létrehozására és a kamatlábak csökkentésére. 1848 augusztusában, a költségvetési vitában a következőket mondta:

"Azon nézetben vagyok, hogy ameddig befolyásom lesz Magyarország ügyeibe, a banknak nem akarom azon hatalmat adni a kezébe, hogy ő szabályozza Magyarország pénzügyeit. Őt csak eszközül, s mintegy tisztvi-

selőül akarom használni bizonyos határok között. Ez okból nem ő bocsátja ki a pénzt, hanem csak kezeli bizonyos jutalomért..."

f., Amikor az uralkodó kétségbe vonta Magyarország jogát a pénzügyi önállósághoz, Deákkal az élén 100 tagú küldöttség ment az áprilisi törvényekkel az udvarba, de megalázóan elutasították őket, mire Batthyány lemondott. A kormány a nádor mellé bizottmányt rendelt. Az országgyűlés engedélyezte Kossuthnak, (szeptember 12.), hogy az ország védelme érdekében 5 forintos pénzjegyet bocsásson ki. A király szeptember 28-i manifesztumában: – "Magyarország népeihez" – nyíltan megtagadta a magyar pénzügyi törvények jóváhagyását, mondván: félti alattvalóit a fedezetlen papírpénztől.

g., Szeptember 29-én Jellasics vereséget szenvedett Pákozdnál. A bécsi polgárság elűzte a császárt, aki Olmützbe menekült. Kinevezte Windisgratzet főparancsnoknak, aki leverte a bécsi lázadást. November 6-án a király parancsot adott a magyarok leverésére is. A magyar haderő felszerelésére az országgyűlés jóváhagyásával 100 és 1000 forintos bankjegyeket hozott forgalomba. A harctéri sikerek hallatán a **Kossuth-bankók** árfolyama emelkedett, a kudarcok hírére csökkent. A fémpénz eltűnt a forgalomból.

h.,A pénzjegynyomda gépeit, a papírt és a nyomdászokat vasúton vitték Szolnokig, majd onnan szekerekkel Debrecenbe. Kossuth utasítást adott a nemesfémfedezet elszállítására, de ezt a Kereskedelmi Banknál dolgozó, igazgatói posztot betöltő **Wodianer Sámuel** megakadályozta. Ő **Rothschild** megbízottja volt, aki Kossuth bizalmába férkőzött. (Széchenyi István terveit – pl. az önálló hitelszervezetet, a gazdasági egyenjogúságot, stb. – is a Rothschildok keresztezték.)

i., És mégis: nemesfémfedezet nélkül is a Kossuth-bankók **megtartják értéküket, nincs infláció, nem kell külföldről magas kamatozású hiteleket felvenni: ez a pénzügyi szabadságharc győzelme**! Eredményeit csak katonai, rendőri és adminisztratív eszközökkel tudták megsemmisíteni. Win-

disgraetz és Welden táborszernagy után Haynau táborszernagy következik 1849. május 30-án. Haynau rendeletben kötelezi a lakosságot az osztrák kormány által kibocsátott kincstári utalványok névértéken történő elfogadására.

j., Havas József, a Kereskedelmi Bank igazgatósági elnöke – akivel Kossuth a bankjegykibocsátásról tárgyalt – a **bécsi körök** bizalmi embere volt. (Hangsúlyosan ismétlem: Kossuth pénzügyi tanácsadója, akit miniszteri bankárnak is kinevezett: Wodiáner Sámuel egyenesen a Rothschildok megbízottja volt.)

[1849. július 5-én Görgey főserege Vácnál megütközik az inváziós orosz erő előcsapataival. A kormány azzal próbálja feltartóztatni az orosz főerőt, hogy felajánlja a magyar koronát a cári család valamelyik tagjának Rűdiger gróf lovassági tábornokon keresztül. De már késő volt.]

k., **Kossuth** amerikai útja során lett **szabadkőműves**. 1852-ben vették fel a 133-as számú páholyba, majd a központi páholy és a Nagypáholy ünnepelte. Segéd, mester. Olaszországban csatlakozott **Mazzinihez**, a magas rangú illuminátushoz, aki egyesek szerint Adam Weishaupt utóda az illuminátus rend élén. Az olasz karbonárik a francia Grand Orient irányzathoz tartoztak. Magyarok harcoltak a 33-as fokozatú Grand Orient szabadkőműves karbonari vezér, Garibaldi tábornok seregében. A karbonárik megszállóknak tekintették az osztrákokat Észak-Olaszországban. A Grand Orient irányzatú szabadkőművesek számára a magyar szabadságharc az ő 1848-as nagy forradalmi megmozdulásaiknak az utolsó hősies fejezetét jelentette.

l., A pénzkartell, a Grand Orient hálózat legnagyobb ellenfelei a **dinasztikus**, **katolikus, abszolutista rendszerek** voltak. Eltávolításuk eszmei és politikai eszközei: a felvilágosodás, a humaizmus, a modernizáció, a "szabadság, egyenlőség, testvériség", a forradalom, a szocializmus, a kommunizmus, a világszabadság érdekében indított szellemi és politikai mozgalmak. A nemzetközi pénzkartellnek saját fegyveres ereje nem volt, céljai elérésére a **pénzt és titkos hálózatát** használta fel, valamint más államok hadseregeit. 1848-ban Magyarország hős volt a Grand Orient szemében, mert Ausztria ellen

lépett fel.

m., Ma ismét időszerű a pénzügyi szabadságharc. Kossuth bebizonyította, hogy **meg lehet teremteni a bizalmat az állam által kibocsátott közpénz iránt**. Eladósodás és kamatfizetés nélkül sikeresen lehet vele működtetni a gazdaságot.

Miért kell a titkosság?

1990-től az olcsó állami közpénzt kiszorította a Nyugatról érkező magánpénz, áttértek a hitellevél formájában történő pénzkibocsátásra. Az államok eladósításával és kamat formájában történő megsarcolásával más népek termelő vagyonát saját tulajdonává tette a nemzetközi pénzkartell.

(Közpénzrendszer esetén a demokratikus közhatalom bocsátja ki a pénzt és adja oda használatra polgárainak kamatmentesen vagy alacsony kamatozású közhitel formájában.)

1989-ben a több mint 120 milliárd dollárra becsült vagyon eladásáért csupán 5 milliárd folyt be az MNB-hez. 11 milliárd dollár kamatot kellett fizetni 1 milliárd dollár tőkebevonásért, ahogyan ez a Nemzeti Bank hivatalos kiadványa szerint 1973 és 1989 között történt, az eladósodás 1990 és 2002 között megháromszorozódott.

Az Európai Unió a nemzetközi pénzoligarchia uralmi rendjének egyik regionális alrendszere. Benne nem a nemzeti önrendelkezést fenntartó együttműködésről, a Kelet-Közép-Európai Konföderációról van szó.

A magyar nép ismét választút előtt áll: örökös eladósodottság, az önrendelkezés elvesztése és a magyar nemzet fogyása vagy közpénzrendszer, önrendelkezés, létbiztonság és harmónia, a nemzet gyarapodása lélekben és szaporulatban.

Egy 1996-os közvélemény-kutatás szerint az amerikaiak 74 százaléka – azaz négy polgárból három – azt hiszi, hogy az Egyesült Államok kormánya rendszeresen folytat **titkos és összeesküvés-jellegű** tevékenységet. Miért, mi ennek a tényleges alapja? Milyen titkos szervezetek működnek az Egyesült Államokban?

Illuminátusok: egy több kötetes mű Németországban annak

bizonyításával próbálkozik, hogy minden valaha felfedett összeesküvés mindössze az illuminátusok álcázására szolgált, akik mögött valójában a **Rothschild** család áll, akik háborúba kergették a nemzeteket és bábjukat, **Hitlert** is, és arra kényszerítették őket, hogy adósodjanak el az ő bankjaiknál.

Kirobbantották a francia forradalmat, beszivárogtak a katolikus egyházba, amelyben már 800 évvel ezelőtt is megjelentek zsidó papok és püspökök.

Adam Weishaupt

1776. **Adam Weishaupt**, Ordo Novus Seculorum: az Új Világrend. Az idősebb és az ifjabb Bush, sőt mindkét nagyapa és testvéreik is tagjai a "Koponya és Csontok" rendjének. Mit kellett kezdetben titkolni? Azt, hogy **a pénz nem csak csereeszköz, hanem a zsidók a kamatra adott kölcsönnel, s a titkos kamatszedéssel a vagyonképzés eszközévé tették**, s így jött létre a gazdaság. Az USA-ban a **FED**-et (Federal Reserve Bank) még mindig "templomnak" nevezik, nagymestereik úgy beszélnek, mint egy orákulum papjai. Széles körben ismert **Alan Greenspan** kijelentése:

> *"Ha megértettek, akkor nem fejeztem ki magam elég pontosan."* Azaz: "Semmi sem az, aminek látszik."

Üzleteltek a náci Németországgal is, a **General Motors**, **Du Pont**, **Opel**, **Rockefellerek**, **Coca Cola**. **Bush** nagyapja és dédapja vagyonokat keresett németországi beruházásaikkal. A Koponya és Csontok emberei először anyagilag segítették mind a németországi nácikat, mind a kelet-európai kommunistákat, hogy aztán ismét leszereljék őket a második világháború és az azt követő hidegháború nagy szintézisében.

Alan Greenspan

Miért kell a **titkosság**? 1992-ben az Irán-kontra ügyet vizsgáló **John Kerry** (volt demokrata elnökjelölt, ma külügyminiszter) a terrorizmus, a kábítószerek és a nemzetközi műveletek bizottságának vezetője nem akarta elhinni, hogy a CIA kábítószert csempészett az országba, s az ezekből az üzletekből származó dollármilliókból finanszírozza saját tevékenységét. A CIA igazgatója válaszolta Kerrynek:

> *"Igen, uram. Miután az Önök szenátusa sohasem járulna hozzá, hogy megkapjuk azt az összeget, amelyre szükségünk van geopolitikai befolyásunk stabilizálásához összesen 50 országban, kénytelenek vagyunk más bevételi forrás után nézni. A magas profitarány révén a kábítószerüzlet éppoly alkalmas erre, mint a fegyverkereskedelem, mindenekelőtt akkor, ha mindkét szemben álló félnek szállítunk..."*

Az önálló nemzetállamok internacionalista ellenzői évtizedek óta visszatérően felteszik a kérdést: miért baj az, hogy kiváló, sikeres pénzügyi szakemberek, összefogva a nagyhatalmak politi-

kusaival, felelősen gondolkodnak és cselekednek az értéket előállítani nem tudó, az érdekeik felismerésére is képtelen, vegetáló és egymásnak eső, törzsi háborúkat folytató népek és népcsoportok sorsáról, szegénységük mérsékléséről és felszámolásáról? Hiába engedik át nekik a gazdasági és politikai hatalmat, nem tudnak mit kezdeni velük, mert nem tudnak értőn és előrelátóan gazdálkodni, képtelenek demokratikus játékszabályokat alkalmazni, s korrupt vezetőik saját meggazdagodásukon túl nem törődnek a tömegek szociális, egészségügyi, oktatási és más problémáival. Amikor baj van, éhínség, háború, zavargás, akkor persze a nagyhatalmakhoz fordulnak, hogy csináljanak rendet, adjanak segélyt, építsék fel, amit saját maguk leromboltak. Akkor miért baj az, ha felelős és tehetős emberek intelligens előrelátással megpróbálják elkerülni a nagy világégéseket? Hogy titkosan? Hát persze, ezeket a kérdéseket nem lehet a tudatlan tömegekkel az utcán és tereken megszavaztatni, a tömeghangulat ellensége az ésszerű és racionális, árnyalt és sok szempontú döntéseknek. (Mi lett a szabadságukat visszanyert afrikai országokkal, mi lett Jugoszlávia népeivel, kinek kell helyreállítani Irakban a békét, a szabadságot, a gazdaságot, mi lett volna Európával a második világháború után az amerikaiak és a pénztőke segítsége nélkül?)

A kérdésre a történelmi folyamatok mélyebb elemzése adja a legmeggyőzőbb választ.

A Komintern és a Kapintern közös forradalma

Hrisztyián Georgijevics **Rakovszkíj** (eredeti neve: Chaim Rakover), a SZU kommunista pártjának egyik megalapítója, Szovjet-Ukrajna kormányának elnöke, a SZU londoni és párizsi nagykövete. **A nemzetközi pénzügyi közösség által irányított háttérhatalom fontos embere.** 1938-ban, a sztálini tisztogatások idején őt is bíróság elé állították, de a halálbüntetést sikerült elkerülnie.

Rakovszkij Chaim Rakover

Trockij

Amikor a Dobrudzsában lévő családi birtok román fennhatóság alá került, román állampolgár lett. Középiskoláit Bulgáriában végezte, majd 1890-ben Svájcba költözött és a berni egyetem orvosi karán tanult. Diákként több éven át szerkesztette a Sozial-Democrat című lapot. Itt ismerkedett meg Engelsszel és Wilhelm Liebknechttel, Plehanovval, Leninnel, Rosa Luxemburggal. Marxista tanulóköröket szervezett. Berlinben folytatta tanulmányait, majd Angliába költözött. A franciaországi Montpellierben fejezte be orvosi

tanulmányait. Disszertációjában az orvostudomány és a társadalomtudomány kapcsolatát elemezte.

Románia, Szentpétervár, Románia, ismét Szentpétervár, de az orosz hatóságok kiutasítják. Párizsban találkozik **Trockijjal**, a Grand Orienthez tartozó szabadkőműves forradalmárral. Románia ismét: a Balkáni Szocialista Munkásföderáció titkára. Letartóztatják 1916-ban, 1917 májusáig Jasiban raboskodik, a szabadkőművesek elérik kiszabadítását.

1917-ben belép a bolsevik pártba,1918-ban Petrográdon találkozik a szintén szabadkőműves Leninnel. Az ukrajnai Cseka elnöke, kormányfő, a Katonai Tanács elnöke, a párt központi vezetőségének tagja, londoni nagykövet.

Sztálin ellen a Trockij-féle ellenzék egyik vezéralakja. Elutasította a szocializmus felépítését egy országban, továbbra is a **világforradalom** híve. Párizsi nagykövet. 1927-ben aláírta a trockista ellenzék azon nyilatkozatát, amelyben felszólították az európai proletariátust a kapitalizmus megdöntésére. Trockijjal együtt kizárták a Komintern VB-ből, majd a XV. pártkongresszus után kizárták a bolsevik pártból is. Asztrahányba száműzték, majd Szibériába. 1934-ben levonta a következtetést abból, hogy Németországban a nemzetiszocializmus és Hitler került hatalomra és ekkor önkritikát gyakorolt.

1934-ben Japánba küldik egy küldöttséggel a Nemzetközi Vöröskereszt tokiói konferenciájára. Egy japán titkosügynök közli vele: az orosz trockista mozgalom céljai egybeesnek a japán kormány céljaival. (Rakovszkíj tájékoztatja a szintén trockista Jurenyev nagykövetet.)

1937 nyarán letartóztatták, 1938 elején bíróság elé állították.

A koncepciós per előkészítése során Rakovszkíjt a Ljubljanka börtönben hallgatta ki Sztálin egyik bizalmasa, Gavril G. **Kuzmin** tábornok, aki Gabriellként is ismert volt.

A kihallgatás során Rakovszkíj egy **meglepő tervet** adott elő arról, miként kellene megindítani a II. világháborút úgy, hogy annak ne a SZU legyen a vesztese. Ezt a tervet **Sztálin** elfogadta, s cserébe nem végeztette ki Rakovszkíjt, később pedig szabadon is engedte. A kihallgatáson jelen volt dr. Josef Landovszkíj orvos, egy eloroszosodott lengyel, aki Moszkvában élt, de Párizsban tanult. A kihallgatás franciául folyt. Mindhárman anyanyelvi szin-

ten tudtak franciául (Gavril Kuzmin alias René Duval).

A kihallgatásról készült jegyzőkönyv a második világháború tényleges forgatókönyve lett. A kihallgatási füzeteket a Leningrád körüli frontvonalon egy kunyhóban találta meg a spanyol önkéntes hadosztály egyik tagja dr. Landovszkij orvos holtteste mellett. Don Mauricio Carlavilla adta ki Madridban **Egy vörös őrnagy szimfóniája** címmel.

Landovszkíj a kábítószerek emberi szervezetre gyakorolt hatását vizsgálta. Kuzmin egy francia milliomos fia volt (René Duval), akit az NKVD Moszkvába csalt tanulni baloldali érdeklődése ürügyén. Hírszerző lett, tábornok, Sztálin személyes bizalmát élvezte.

Landovszkíj a francia nyelvű hangszalagot oroszra fordította, egy-egy példány Sztálinnak, s Kuzminnak, egyet pedig elrejtett magának.

A pénzhatalom HÁLÓZATA a német hadsereg segítségével akarta visszaszerezni a szovjet állam feletti ellenőrzést attól a **Sztálintól**, aki nem az ő internacionalista világforradalmi programját hajtotta végre, hanem **a szabadkőművesek helyébe a saját maga vezette bolsevik pártot állította, s nem akarta átadni a hatalmat a trockista szabadkőműveseknek.**

Az **ötágú** csillag, amely egész Európát beragyogta a fényével: az **öt** Rothschild-fivér a bankjaikkal. 2004-ben a Rothschild Ház együttes ellenőrzése alatt álló vagyontömeget 491 409 trillió amerikai dollárra becsülték (1 trillió: 1000 milliárd) A XXI. század elején a világ vagyonának kb. a felét ellenőrzik!

A bankok csaló módon a meglévő tőkének a sokszorosát kölcsönzik ki...

Az **első internacionálé** megalapítója – ismételjük meg – Adam Weishaupt volt, az illuminátus szabadkőműves páholy vezére.(Az illuminátus nevet a másik kereszténységellenes és kommunista összeesküvés korától: a gnosztikától kölcsönözte.) Főnöke a nagy filozófus-bankár: **Moses Mendelsohn** volt. A szervezet célja: **a francia forradalmat tovább kell fejleszteni olyan szociális forradalommá, amelynek célja a kommunizmus létrehozása**. Ennek a titkos mozgalomnak a **Rothschildok** nemcsak kincstárnokai, hanem vezetői is voltak. Kinek engedelmeskedtek az Internacionalé vezetői, Heine és Herzen? Báró

Lionel Rotschildnak, akinek egyéniségét Disraeli angol miniszterelnök írta meg regényében. (Főhősét, Szidóniát, Lionel Rothschildról mintázta, aki számtalan kémnek, szabadkőművesnek, titkos forradalmárnak, zsidónak és cigánynak parancsolt.)

Az öt Rothschild-fivér anyja mondta:

"Ha a fiaim nem akarnák, nem lenne háború!"

Hogyan és miként emelkedett fel az ismeretlen **Trockij** a legtekintélyesebb forradalmárok közé? Úgy, hogy felesége, Szedova, annak a Javitovszkijnak a lánya, aki szoros összeköttetésben állt a **Warburg** bankárokkal, **Jacob Schiff** vagyonának résztulajdonosaival és rokonaival, vagyis azzal a pénzügyi csoporttal, amely Japánt is pénzelte és Trockijon keresztül az 1905-ös forradalmat is finanszírozta. De az osztrák trónörökös elleni 1914-es merénylet mögött is ők álltak.

Az októberi forradalom valósága: a bolsevikok átvették a hatalmat, amelyet **"Azok" (a zsidók)** kiszolgáltattak nekik. Kerenszkij, Lenin és Trockij tettestársa volt Rakovszkíj – jobban mondva **"Azoké!"**

Rakovszkij Kuzminnak:

> *"... tudja, ki pénzelte az októberi forradalmat?" "**Azok**" pénzelték, pontosan azokon a pénzembereken keresztül, akik Japánt és az 1905-ös forradalmat is pénzelték. **Jacob Schiff** és a **Warburg-fivérek**, azaz a bankok nagy szövetsége. Köztük az öt **Federal Reserve Bank egyike, valamint a Kuhn, Loeb és Társa Bank,** amelyben más európai és amerikai bankárok is részt vettek, olyanok, mint Guggenheim, Hanauer és Aschberg, a stockholmi "Nya Banktól".*

A német titkosszolgálat élén **Max Warburg** bankár állt, aki **Lenint** és társait átutaztatta a háborúban álló Németországon, hogy Helsinkin keresztül Szentpétervárra mehessenek **Trockijjal**, akit egy kanadai táborból hoztak ki. (A forradalom vezetőinek 90 százaléka ebből a körből nőtt ki.)

Rakovszkíj **"Azok"**-nak nevezi a nemzetközi pénzhatalom névtelenségbe burkolózó szupertitkos vezetőit, akik irányítják a szabadkőművesség különböző irányzatait, azok pedig a

szocialista mozgalomban működőket.

Rakovszkíj: „*AZOK*”-hoz tartozom: zsidó vagyok

Rakovszkíj :

"ÉN ISMEREM A TITKOT. TERMÉSZETESEN NEM AZÉRT, MERT SZABADKŐMŰVES VAGYOK. AZ KEVÉS LENNE. HANEM AZÉRT, MERT SZÁRMAZÁSILAG "AZOKHOZ" TARTOZOM: ZSIDÓ VAGYOK."

Trockij lett volna Lenin utódja, de a döntő pillanatban, amikor Lenin meghalt, megbetegedett, és hónapokon keresztül képtelen volt bármilyen tevékenységet kifejteni.

A **Wall Street** olyan reprezentánsai, mint a Rockefellerek és a Warburgok támogatásaikkal hatalomra juttatták **Hitlert** és a náci pártot. **Hjalmar Schacht**, aki 1923-tól 1930-ig a Reichsbank elnöke volt a weimari korszakban, majd Hitler hatalomra kerülése után ismét a bank elnöke lett 1939-ig, közben egy ideig gazdasági csúcsminiszter – a **Wall Street** megbízottja Hitler mellett. Nyíltan vallotta magáról, hogy **szabadkőműves**. A nürnbergi perben csak tanúként hallgatták ki. Köztiszteletben álló személyként halt meg 1970-ben.

A nemzeti bolsevista rendszert kellett tehát igazi kommunizmussá változtatni. A folyamat végén pedig megszületett az **internacionalista-globalista világ**.

Rakovszkíj:

*"...**Hitler**, ez a műveletlen, egyszerű ember... egy igen veszélyes gazdasági rendszert hozott létre. A gazdasági elméletek analfabétájaként – csupán a szükségszerűségnek engedelmeskedve – ugyanúgy, ahogy mi a Szovjetunióban csináltuk, kikapcsolta mind a nemzetközi, mind a privát pénzvilágot. Ez azt jelenti, hogy újra kiváltsága van arra, hogy pénzt teremtsen. Kisajátította nemcsak a kézzelfogható pénz, hanem a financiális pénz kibocsátását is. Magához ragadta a hamispénz-gyártás*

sértetlen gépezetét, és azt most már csak az állam számára működteti. Megelőzött bennünket, mert mi ezt másképp csináltuk. A magánpénzrendszert egy nagy apparátussal, az ún. államkapitalizmussal helyettesítettük."

"Hitler... pénze számára egyetlen biztosítékként csak a németek technikai tehetségét és hatalmas munkaerejét használhatta. A technika és a munka lett az aranyfedezet, ami annyira lényegbevágóan ellenforradalmi, hogy, mint ezt ön is tudja, mintegy varázsütésre megszüntette több mint hatmillió munkás és technikus munkanélküliségét."

"El tudja képzelni, mit jelentene, ha egy sor népet megfertőzne ez a rendszer, akik így gazdaságilag önálló kört képeznének?"

Rakovszkij:

A maradék kereszténység leverése nélkül lehetetlen győzelemre vinni a kommunizmust. A forradalomnak tizenhat évszázadába került, amíg az első részeredményt el tudta érni, amikor is elő tudta idézni a kereszténység első szakadását: a protestantizmust. Valójában ***a kereszténység az egyetlen ellenségünk****, mert a kereszténység következménye a polgári népeknél kialakult politikai és gazdasági berendezkedés."*

Kuzmin:

"Azok" *engedélyezték a német terjeszkedést és az újra felfegyverzést. Hitlernek és Sztálinnak egyezményt kellene kötnie és felosztania Lengyelországot."*

"Rakovszkij:

"Azok" *közül az egyik a rapallói* ***Walther Rathenau*** *volt. Aztán ott volt* ***Lionel Rothschild****. Mint egység, a* ***Kuhn, Loeb and Co.bankház*** *a Wall Streeten. E bankházon belül a* ***Schiff*** *család,* ***a Warburg, a Loeb és Khun****. Valamennyit házassági kapcsolatok kötik össze egymással.* ***Baruch, Frankfurter, Altschul, Cohen,***

Benjamin, Straus, Steinhardt, Blum, Rosenman, Lippman, Lehman, Dreyfus, Lamont, Rothschild, Lord Mandel, Morgenthau, Ezechiel, Lasky..."

Összegezés:

A Pénzügyi Internacionálé, amit Rakovszkíj Kapinternek nevezett, azt akarta, hogy Lev Trockíj legyen Szovjet-Oroszország diktátora Sztálin helyett. Ez lehetővé tette volna, hogy a **Pénzügyi Internacionalé közvetlenül is a nemzetközi kommunista mozgalom irányítója** legyen. De a rendőrzseninek bizonyult Sztálin magához ragadta az abszolút hatalmat. Az ő egyszemélyi diktatúrája azonban már túl sok volt a Pénzügyi Internacionálénak. A Pénzügyi Internacionálé – amely ma **nemzetközi pénzügyi közösségnek** hívja magát – úgy gondolta, hogy Sztálin annyira a bonapartizmus útjára tért, hogy formálisan is Oroszország cárja lesz. A Pénzügyi Internacionálé szemében **Sztálin** legnagyobb bűne az volt, hogy **a forradalmat** (értsd: a nemzetközi bankárok világuralmának szervezett erőszakkal történő elősegítését) **alárendelte az államnak ahelyett, hogy az államot állította volna a bankárok világuralmának szolgálatába**. De a Pénzügyi Internacionálé attól is tartott, hogy ha Sztálint idő előtt elpusztítja, akkor azzal a kommunizmust – saját találmányát – is mint rendszert elpusztítja.

A pénzdiktatúra és a kommunista diktatúra ikertestvérek.

A pártállami diktatúra uralkodócsoportja az állampolgárok vagyonának elvételével együtt kisajátítja magának az egyes emberek életével való rendelkezést is az emberi jogok és a politikai szabadságjogok önkényes korlátozásával. A társadalom nyíltan a kommunista diktatúráé, ez utóbbi pedig álcázva a nemzetközi bankároké.

A globalizációnak nevezett pénzügyi forradalommal felszámolták a polgári demokráciák szociális piacgazdaságon alapuló jóléti államát, magukhoz ragadva a szuverén nemzetállamoktól a legfontosabb uralmi eszközt: a gazdasági és pénzügyi hatalmat. A kommunista forradalomtól a pénzügyi forradalom vette át a stafétabotot. A világforradalom győzelméhez, a globális pénzdiktatúra világállamához (Rakovszkíj szóhasználatával: a kommunizmushoz) vezető leghatékonyabb eszköz továbbra is a **háború**. Ez

változatlanul megmaradt a történelem mozdonyának. A **terrorizmus** ellen meghirdetett örök háború is valójában az egy központból irányított világállam mielőbbi létrehozásáért, a globális pénzdiktatúra örök békéjéért folyik.

A Rakovszkíj által Pénzügyi Internacionálénak nevezett háttérhatalom csupán a kétpólusú uralom rendőri változatát cserélte le az uralom pénzügyi módszerekkel gyakorolt, álcázottabb változatára. Így válik érthetővé, hogy **miért tudott a korábbi internacionalista-kommunista uralkodó réteg olyan simán átalakulni kozmopolita-globalista vezetőréteggé**.

Az ország erőforrásait piócaként elszívó parazita adósságtömegtől a közpénzrendszer visszaállítása nélkül nem lehet megszabadulni, mert ekkora adósság nem fizethető vissza. Az adósságszolgálati terhek, a törlesztés és a kamatfizetés valójában örök szolgaságra kényszeríti a formailag szabad embereket. A magyar adós proletár így soha nem lehet önrendelkezéssel bíró szabad állampolgár, akinek van kellő anyagi bázisa és politikai befolyása ahhoz, hogy érvényt szerezzen saját akaratának.

Ma a világállamot alkotó világrégiók (pl. az Európai Unió, az egész amerikai földrészt tömörítő **Amerikai Unió**, az EU mintájára **Ázsiai és Afrikai Unió**) létrehozása és az ENSZ globális kormányzati intézménnyé való alakítása van folyamatban.) A tervezett világállam pénzdiktatúrájának nincs szüksége államokra (sem keleti diktatúrákra, sem nyugati demokráciákra), csak **szuverenitás nélküli régiókra**. Így már érthető, miért tartotta szükségszerűnek az állam elhalását a marxizmus a kommunizmus világméretű győzelme idején.

Az Európai Unió – a világállam régiója

Az **EU**-ról egyre inkább nyilvánvaló lett, hogy nem a benne társult népek szükségleteit és érdekeit képviseli, hanem az önös érdekeit hajszoló pénztőke engedelmes kiszolgálója. Az önrendelkezésüket megtartó, szociális piacgazdasággal rendelkező jóléti államok – amelyek azért társultak, hogy egyes termelési és kereskedelmi feladataikat optimálisabban láthassák el – helyét **egy nemzetek feletti birodalmi struktúra és bürokrácia**

foglalta el, amely tervgazdasági technikákkal (kvótarendszerrel), valamint adminisztratív eszközökkel történő újraelosztással kormányoz. Ebben a konstrukcióban nem érvényesül az egyenlő elbánás, a kölcsönösség és a viszonosság, valamint a valódi szolidaritás elve. A nemzetek Európája helyére a pénzvagyonosok önző uralma került.

A nemzetközi pénzügyi közösség vezetői, vagyis "**Azok**" hozták létre az Európai Uniót a nagy hatalmú **Bilderberg csoport** segítségével. Irányítását pedig az Európai Üzletemberek Kerekasztala (**European Round Table of Industrialists**) nevű zárt társaság végzi, amely szintén "Azok" szervezetének tekinthető.

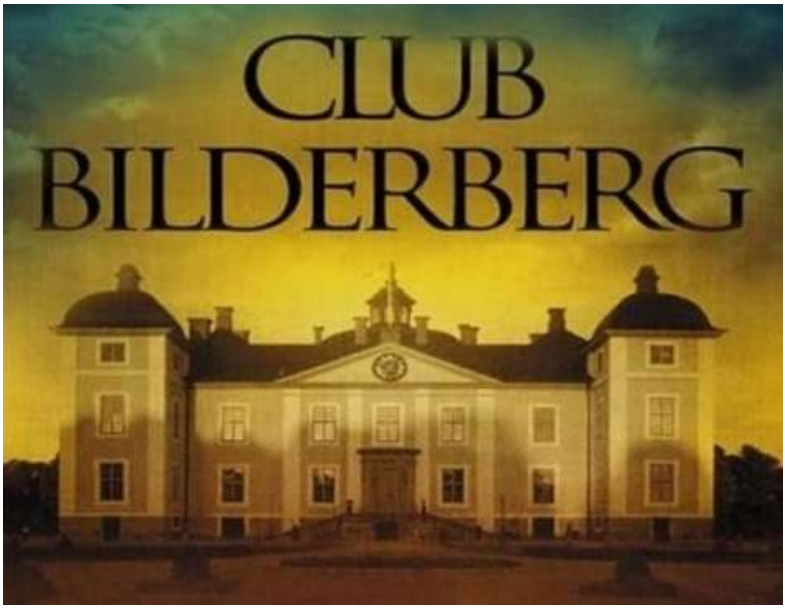

A Szovjetunió "Azok" világtörténelmi kísérlete volt.

A nemzetiszocialisták éveken át dollármilliókat kaptak a **Cíty of London** és a **Wall Street** vezető pénzembereitől, valamint sok millió márkát a német bankároktól és nagytőkésektől a Wall Street berlini megbízottján, **Hjalmar Schachton** keresztül. Hitler azonban „hatalmas bűnt" követett el a Pénzügyi Internacionaléval

szemben, amikor, megszegve a megállapodást, magához vonta a pénz kibocsátásának előjogát, és nemcsak fizikai formát öltő pénzt bocsátott ki, de ún. számlapénzt is. Így **Hitler** lényegében támadást intézett a nemzetközi pénzügyi közösség gazdasági hatalmának legfontosabb pillére, a pénzkibocsátás-hitelezés és kamatszedés magánmonopóliuma ellen. Ezért a többi burzsoá állammal együtt az ő rendszerének is pusztulnia kellett.

Rakovszkij tehát úgy látta, hogy újabb nagyszabású háborúra van szükség **a nemzetállamok felszámolására**, valamint a **kereszténység mint vallás- és értékrendszer eltörlésére**. A kihallgatáson szó szerint ezt mondta:

"Valójában a kereszténység az egyetlen igazi ellenségünk." De figyelemreméltó az is, amit az illuminátus Rakovszkíj a háborúval kapcsolatban hangsúlyoz:

"Minden őszinte kommunista Lenint utánozza." A bolsevik bálvány szerint a legnagyobb forradalmi stratégáknak mindig akarniuk kell a háborút. Semmi sem tudja olyan hatékonyan közel hozni a forradalom győzelmét, mint a háború. Ez alapvető marxista-leninista tanítás.

Rakovszkíj:

> *"Csak egy cél van, egyetlenegy: a kommunizmus győzelme. Nem Moszkva fogja rákényszeríteni ezt a demokratikus államokra, hanem* ***New York****. Nem a Komintern (Kommunista Internacionalé), hanem a* ***Kapintern*** *(Kapitalista Internacionalé) a* ***Wall Streeten****."*

Az Egyesült Államok nyersanyagokkal, fejlett technológiával, s pénzügyi eszközökkel támogatta a Szovjetuniót, hogy fel tudja építeni hatalmas ipari és katonai gépezetét, több mint 11 milliárd dollár értékben szállított a Szovjetuniónak hadianyagokat, bombázó- és vadászrepülőgépeket, légvédelmi fegyvereket, olajfinomító berendezéseket, mozdonyokat, teherjárműveket, komplett gyárakat.

Rakovszkijt nem végezték ki, mint Buharint és társait, hanem húsz év lágerben letöltendő szabadságvesztésre ítélték 1938 márciusában. A Gulág-foglyokból szervezett egyik NKVD-s fekete hadosztály (fekete ruhások voltak) parancsnoka lett. Vagy a fronton halt meg, vagy 1941 nyarán, 68 éves korában nem

tisztázott körülmények között a Gulágon vagy börtönben. Eddig egyetlen történésznek sem sikerült bizonyítania, hogy a Rakovszkij-jegyzőkönyvek nem hitelesek.

A történelem titkos erői és a geopolitika
Két történelemformáló erő geopolitikai irányultsága
Atlantizmus és eurázsizmus

Drábik megfogalmazásában:

Az atlantizmus: az individualizmus elsőbbségét érvényesíti, a gazdasági liberalizmust és a protestáns típusú demokráciát testesíti meg; a gazdaság elsőbbségét a politikával szemben. (A tengeri hatalmakból nőtt ki, ma az Egyesült Államok és Nagy-Britannia szimbolizálja.)

Az eurázsizmus: a nagy eurázsiai népeket a keleti morál szellemében akarta egyesíteni, a nemzeti önállóság és a történelmi idealizmus közösségi szellemében – kontra: demokrácia, főniciai anyagiasság, individualizmus.

(A francia Jean Pervulesco adta át az orosz Alexander Duginnak a bizalmas dokumentumokat a világméretű geopolitikai összeesküvésről.)

Lenin és **Sztálin**: eurázsista. Az eurázsisták a **hadsereget** uralták, amelynek hírszerző szolgálata a **GRU** volt a Kontinentális Rend központja. Megszervezője Lenin megbízásából: Aralov cári tiszt, majd oly hírességek álltak mögötte, mint Tuhacsevszkij, Zsukov, Tyimosenko, Konyev, Stemenko, Ogarkov, Grecsko, Ahromajev, Jazov. Az eurázsisták egyik legnagyobb sikere a Ribentropp-Molotov paktum volt.

Az atlantisták a **KGB**-t vonták befolyásuk alá (Trockij, Rakovszkij, Jakovlev).

Az Új Világrend totális globalizációjával és a mindent átfogó amerikai univerzalizmussal mindenkor szembesíteni kell a nemzeti szükségleteket, érdekeket és értékeket. Amerika – a nemzetközi pénzügyi világ képviselője – a Szovjetunió

felbomlásával behatolt az eurázsiai vákuumba, és azóta igyekszik megszilárdítani geopolitikai pozícióját, megakadályozva új geopolitikai erő létrejöttét.

A központilag kormányzott világállamban nem a választott vezetők irányítanak, hanem a pénzhatalom, amelynek igazi hatalma a pénzrendszer feletti ellenőrzésből ered. A demokrácia csak alibi, üres rituálé, a politikus kiszolgálók mozgatásának bábtechnikája.

Húzzuk alá hangsúlyosan:

A szabadkőművesség szerint nem a nemzeti uralkodó dinasztiáké, nem a születési arisztokráciáé a főhatalom, hanem a szabadkőműves pénzoligarchiák által kiválasztott elité, amely demokratikus technikákkal biztosítja a pénzarisztokrácia önkényes uralmát.

A magán pénzvagyonok rejtőzködő világrendszere a demokratikus államok ellenőrzése alól kivont központi bankok segítségével és titkos megállapodásokkal uralja az egyes államok gazdaságát és politikai rendszerét. A **HÁLÓZAT** nem tartozik felelősséggel a népnek és a népképviseletnek.

A Nemzetközi Valutaalap

Az Egyesült Államok kincstárának 51 százaléka a **Nemzetközi Valutaalap** és a **Világbank** tulajdonában áll. A Világbank és a Nemzetközi Valutaalap a hitelek feltételei közt megkívája a közművek, a víz-és energiaellátás, a telefonhálózat, az olajvezetékek stb. "privatizációnak" nevezett eladását nemzetközi vállalatoknak.

Thomas Woodrow Wilson-t, a 28. amerikai elnököt 1913 és 1921 között a főtanácsadója, **House ezredes** mozgatta, akit az **Inquiry** (Kutatás) titkos kör küldte az elnök mellé (a kör tagjai Rockefeller, Morgan, Warburg, Davis,) tőlük eredt a Federal Reserve System és a **Népszövetség** létrehozásának gondolata. Sikeresen.

ENSZ, UNESCO, Környezetvédő Világalapítvány, A Világ Erőforrásainak Intézete, a Nem Kormányzati Szervek – ezek az "**új House ezredesek**". A hidegháború időszakában (1950-70): UNICEF, UNEPTA, Trilateriális Bizottság, stb.

A szabadság átértelmezése a globális környezetvédelmi katasztrófa veszélyével az **Új Világrend**-ben jelent meg.

Maurice Strong volt az ENSZ környezetvédelmi programjának első főtitkára, a Világgazdasági Fórum társelnöke, a Világ Jövő Társadalma igazgatója, a 72-es stockholmi konferencia, majd a '92-es riói konferencia főtitkára.

Maurice Strongról ma már tudjuk:

> *"... ő az egyik irányítója a háttérhatalom azon stratégiájának, hogy a környezetvédelemre hivatkozva rákényszerítsék a világ népeire a Nemzetközi Pénzügyi Közösség által kidolgozott világállam-elképzelést, és az ehhez az államhoz tartozó két pólusú társadalmat, amely a világkormányt a háttérből irányító nemzetközi bankárokból, a pénz, a termelő vagyon tényleges tulajdonosaiból, valamint az összes többi emberből áll, akik ezektől a vagyonnal és hatalommal rendelkező emberektől függenek."* (Drábik)

A **világkormányzat** előkészítése 1990 után:

Agenda 21 és a Riói Deklaráció (klímaváltozás, biológiai sokféleség); "A fenntartható fejlődés"; ki felelős a társadalomnak és ki a magánhatalomnak, amely a fenntarthatóság minimumáig hajlandó finanszírozni a védelmet.

1995: a **koppenhágai világ-csúcsértekezlet**: út a világállam globális kormányzati rendszeréhez.

1995: a **Gorbacsov** által szervezett "Fórum a világ helyzetéről" **San Franciscóban**. *"Kormányoznunk és szabályoznunk kell az emberi tevékenységet."* – Jim Garrison. A fórum felszólította a világ államait: adják át fegyverzetüket az ENSZ-nek, kezdődjön meg a globális adófizetés, a népesedési program a népszaporodás korlátozásáért, **a nemzetállamok és a nemzeti határok megszüntetéséért**. (!) Együtt jelent meg Gorbacsov, **G.Bush** és **M. Thatcher**. Gorbacsov Maurice Stronggal számításba volt véve, mint az ENSZ főtitkára, de ezt 96-ban nem lehetett végrehajtani,

mert ebben az időben egy afrikai politikusnak járt a főtitkári tisztség, így jött Kofi Annan.

A **krematisztika**: a pénzmonopolisták által erőltetett pénzgazdaság, amelyet a magánpénz-monopólium tart uralma alatt, s amely a szabadsággal való visszaélés szabadságát biztosítja a multinacionális vállalat birodalmaknak. A társadalmi szabadságot úgy határozzák meg, mint az állami szabályozástól és a kormányzati korlátozástól való függetlenséget. Az első számú közjónak a szakadatlan gazdasági növekedést tekintik és a pénzben kifejezett hasznot.

Nincs esélyegyenlőség, nincs alulról jövő, önrendelkezést biztosító demokratikus társadalom, nem a termelő gazdaságé az elsőbbség, a társadalom többségének nincs meg az a lehetősége, hogy ellenőrizze a pénzvagyonnal rendelkező kisebbséget.

A **Nemzetközi Pénzügyi Közösségnek** a korlátlan tulajdonlásról vallott nézete összeegyeztethetetlen az emberiség alapvető és közös érdekeivel.

Egyfajta kiút a neoliberális zsákutcából: a nemzeti érdekeket követő, a Nemzetközi Valutaalap diktátumaival szembeszegülő gazdaságpolitika. Az **argentin** elnök, Kirchner nem hagyta, hogy a hitelezők szabják meg a feltételeket, hanem ő kötötte ki, hogy csak az adósság 25 százalékát hajlandó kifizetni. Nagy fenyegetőzés fogadta a bejelentést a hitelezők részéről, de végül kénytelenek voltak elfogadni a 25 százalékot. A probléma gyökerét természetesen a kamatos kamat okozta.

Mi a baj a **liberalizmussal**?

A liberalizmus minden egyes egyén, polgár szabadságáról és autonómiájáról beszél, de ténylegesen csak az erősek, a vagyonosok és ezért hatalmasok korlátlan egyéni szabadságát és autonómiáját segíti érvényesülni a társadalmi, politikai és gazdasági élet gyakorlatában. Korlátozásra pedig nem hajlandó. **Akinek van pénze, annak van szabadsága**, akinek nincs pénze, annak ténylegesen szabadsága sincsen. Az állam szinte minden újraelosztó, a gyengéket védelmező szociális tevékenységét fel akarják számolni.

Ezért is a közpénzrendszer visszaállítása vagy a magánpénz-monopólium fenntartása jelenti a valódi alternatívák közötti választást.

2005 januárjában csaknem egy időben rendezték meg a brazíliai Porto Alegrében az ötödik **Szociális Világfórumot** és a svájci Davosban a hagyományos **Világgazdasági Fórumot**.

Egyik sem tudott mit kezdeni a szegénység és a gazdagság között egyre növekvő szakadékkal.

Porto Alegrében tehetetlenül nyugtázták a köztudott tényt: a nyugati világ pénzarisztokráciája egyre kiszolgáltatottabb helyzetbe hozzá a világ nagyobbik részét. Nagy képmutatás, hogy a demokráciát és az emberi jogokért folytatott harcot használják fel további piaci stratégiai előnyök szerzésére. Pedig a demokrácia csak átlátszó technika a pénzhatalom bábfiguráinak mozgatására. Akik ténylegesen irányítják a világot, azokat senki sem választotta meg, ilyenek a **Világbank, a Nemzetközi Valutaalap és a Világkereskedelmi Szervezet, a WTO**. Az utóbbiak neoliberális receptje szerint csökkenteni kell az állami kiadásokat, visszafogni a belföldi vásárlóerőt és az így megtakarított összegekkel törleszteni kell az ország adósságát, amiért aztán az újabb hitelekhez juthat. Ez a nemzetközi magánvagyonokra épülő globális pénzoligarchiák és titkos szervezeteik legfőbb eszköze: eladósítás kamattal, uzsorakamattal. A fizetésképtelen kis nemzetállamok szuverenitása, szabadsága, földje és kultúrája ettől kezdve már csak illúzió.

Davosban a nagykapitalista világ gazdasági és politikai elitje szabványosan megtárgyalta a szokásos témákat: szegénység, környezetpusztítás, a harmadik világ országainak reménytelen lecsúszása, a felzárkóztatás esélyeinek romlása. Kivitelezhetetlen bölcs ötletek hangzottak el, morzsák hullottak a kalapokba, s mintha dolgukat jól végezték volna, hazatértek az előkelőségek, s másnap kapitalistaként ott folytatták, ahol abbahagyták: piacvásárlás, elbocsátás, hitelnyújtás, az

A Rockefeller Center

uzsorakamat behajtása. Ez a globalizáció, amelynek útjából állítólag nincs kitérés.

Nem lehet eléggé realisztikusan és eléggé gyakran hangsúlyozni, hogy a **globalizáció** nem más, mint a tőke és a szabadpiac korlátozatlan uralmából származó társadalmi, gazdasági, szociális és kulturális egyenlőtlenségek sora, mely következményeiben emberellenes, közérdekellenes, az életet piaci kérdéssé degradálja, elosztási viszonyaival sérti a társadalmi igazságosságot, megalázza a peremre szorult, versenyképtelen tömegeket.

Valódi rendszerváltás akkor lesz Magyarországon, ha a pénzrendszer irányításának életbevágóan fontos közügye ismét a köz – azaz a demokratikus állam és társadalom – ellenőrzése alá kerül, ha áttér az ország a magánpénzrendszerről a közpénzrendszerre. Csak az uzsorajövedelmet biztosító magánpénzteremtés és kamatmechanizmus megszüntetésével lehet beindítani a tartós gazdasági növekedést, felszámolni a munkanélküliséget, az inflációt, és **visszaállítani az értékteremtő munka és teljesítmény becsületét**. Csak a pénzrendszer demokratizálásával lehet megszabadulni a ránk telepedett pénzmonopólium jelenlegi diktatúrájától, amely a demokratikus formák és látszatok mögé bújó arctalan uralom, de amely ugyanolyan könyörtelenül leigázza és megalázza az embereket, mint a nyílt – fizikai erőszakra – támaszkodó diktatúra.

A felelősséggel gondolkodó, nemzethű magyar értelmiség hosszú évek óta következetesen félti a **kis nemzetállamok** szuverenitását, szabadságát, földjét és kultúráját a nemzetközi magánvagyonokra épülő pénzoligarchiák hatalmától, amely kormányok felett álló globális hatalom, titkos szervezetek – mindenekelőtt az illuminátus szabadkőművesség – központilag irányított hálózata. Ennek a világhatalomnak legfőbb eszköze a pénz és az eladósítás kamattal, uzsorakamattal, legfőbb ellenfele pedig – egyfelől – a szellemileg és anyagilag független, politikailag cselekvőképes, jól tájékozott egyén és a gazdaságilag önálló, művelt, értékeinek és érdekeinek hatékony képviseletére kész **középosztály**: az erős nemzetek megtartó gerince. Ez utóbbiakat kell ugyanis kiszolgáltatottá és alattvalóvá tenni, hogy aztán uralkodni lehessen fölöttük. Hogyan? Úgy, hogy bekényszerítik őket antidemokratikus és

ellenőrizhetetlen, **nemzetek feletti szervezetekbe**, így banki, pénzügyi és kereskedelmi szervezetekbe, katonai, rendfenntartó és bírósági szervezetekbe.

A nemzetközi pénzhatalom hálózatának megszervezése

Hazai történészeknek ritkán jut eszükbe, hogy megemlítsék a mai globális világ szellemi atyját, máig működő titkos szervezetének létrehozóját: **Cecil Rhodes-t** (1853-1902), aki 1878-ban a fokföldi parlament tagja lett, 1890-ben pedig **Dél-Afrika miniszterelnökévé** választották. Angol születésű közgazdász, üzletember, bányamágnás, politikus, a brit gyarmatbirodalom híve és kiterjesztője, róla nevezték el **Rodéziát** (ma Zambia és Zimbabwe), melynek angol helytartója is volt.

Cecil Rhodes

Egész életében egy új világrendről, s a világkormányról álmodozott. Addig is, amíg az utóbbi létrejön, gyakorlatilag már annak meghatározói irányítják a világot a színfalak mögött, a nemzetközi magánvagyonokra épülő érdekszövetségek titkos és szervezett **hálózata** útján. Rhodes úgy gondolta, hogy akik kezében a legtöbb pénz van, azok ellenőrizzék a modern világtársadalmat, tehát a legnagyobb bankok, amelyek titkos társaságot alapítanak: a pénzemberek hálózatát. Amely aztán – szögezzük le nyomban – a nemzeti mivoltot, a nemzetek önállóságát és függetlenségét feláldozza a mindenható világkormány érdekében.

Rhodes egy lelkész tüdőbeteg, gyenge fizikumú fia volt, akit a család a ködös Albionból a melegebb éghajlatú Dél-Afrikába küldött: segítsen bátyja gyapotfarmján. Amikor a gyapotüzlet nem

ment, a testvérek a közeli gyémántmezőkön próbáltak szerencsét. Cecil 1880-ban már egyik főrészvényese és titkára a De Beers bányavállalatnak, amely tíz éven belül a világ gyémántterme-lésének 90 százalékát ellenőrizte. 1873-tól időnként hazahajózott Angliába, hogy befejezze tanulmányait Oxfordban, ez a '80-as évek közepére sikerült is. Közben befolyásos barátokra tett szert, a brit kolonializmus elszánt híveire, akikkel együtt határozta el egész Dél-Afrika, majd Afrika megszerzését Fokvárostól Kairóig. A fekete kontinens brit civilizációjában vetélytársai voltak a belgák, a németek, a portugálok és a búrok. Rhodes elérte, hogy Becsuánaföld (a mai Botswana) déli része 1885-ben brit gyarmat, északi része pedig protektorátus legyen. 1888-ban olyan megál-lapodást kötött Lobengulával, a matabele törzs uralkodójával, amely lehetővé tette a britek számára a bányászatot és a letelepedést (a félrevezetett király azt hitte, hogy csak "egy nagy lyukat" ásnak majd a földjén...). Az egyezmény kiaknázására létrehozta a Dél-afrikai Brit Társulatot, amelynek Viktória királynő ünnepélyes chartában biztosított kiváltságokat. Rhodes magánhadserege észak felé nyomult, s megalapította az akkori brit kormányfőről elnevezett Salisburyt. A meghódított területet Rodéziának nevezték el, saját törvényeikkel és kormányukkal, a fellázadt törzseket leverték, jó földjeiket bekebelezték. A De Beers terjeszkedett, ám amikor megnyíltak a belga-kongói és angolai gyémántbányák, a gyémánt ára nagyot esett. A részvényeket csendben felvásárolta Ernst Oppenheimer, s családi vállalkozássá tette a céget. (1923-ban London átvette a társaságtól és koronagyarmattá nyilvánította Rodéziát, önkormányzatot hagyva a telepeseknek.) Amikor Rhodes miniszterelnöksége alatt 1895-ben elvesztette a búrok elleni háborút – bátyját elfogták és bebörtönözték –, lemondásra kényszerült.

Lord Rothschild

Az 1890-es években Rhodes évi egymillió fontot keresett, melyet jórészt titkos terveire költött. A világkormányt célzó titkos szervezet létrehozását szolgálta hét végrendelete 24 és 46 éves kora között. (Mindössze 48 évet élt.) A legismertebb az első: a Titkos társaság hagyaték, s az utolsó, amiben a Rhodes ösztöndíjat alapította. "A Hit megvallása" című végrendelet a Jezsuita Rendet javasolta a titkos társaság mintájaként, de megemlíti a szabadkőműveseket is. A harmadik végrendeletben mindent bankárjára, **Lord Rothschildra** hagyott, akit később veje, Lord Rosebury váltott. (Megjegyzem: az első titkos szervezetek szellemi atyja a bajor Adam Weishaupt volt, aki 1776. május elsején alapította meg a Felvilágosodás (Illuminati) Rendet, mely a jezsuiták felépítési rendjét vette alapul. Az illuminátusok mintául szolgáltak a francia forradalom és a kommunista forradalom (Marx, Lenin) számára is. Weishauptra pedig szellemi atyja és felettese, **Moses Mendelsohn** filozófus és bankár volt eredendően nagy hatással.)

1891: Rhodes Társaság, "Rounde Table", Hálózat

A **Cecil Rhodes Társaság** legbelső magja 1891 márciusában alakult Rhodes pénzén, Rothschild körében, Lord Alfréd Milner

gyakorlati irányításával. A cél egyértelmű volt: az Egyesült Államok feletti brit hegemónia helyreállítása után megszerezni a világuralmat és egy, a világ központi bankjai által ellenőrzött modern világtársadalmat létrehozni.

A Round Table hálózata (hiányosan)

A Rhodes Társaság, (a "**HÁLÓZAT**") angliai központtal működött, legbelsőbb irányító testületét **Round Table**-nek nevezték, a más országokban létrehozott helyi szervezeteit pedig **Round Table csoportnak**. (Ezek ma is működnek, egy "Kerek Asztalnak" tartják az Európai Uniót is.)

A Társaság egyik legfontosabb leágazása a New York-i **Council on Foreign Relations**, a Külkapcsolatok Tanácsa, amelynek belső körét a **Skull and Bones Order**, a Koponya és Csontok Rendje alkotja, ennek szupertitkos elitjét viszont az **Order of the Quest**, a Keresés Rendje képezi, amely a kutatók

előtt **Jason Society** néven ismert.

A CFR tagjai a világ legnagyobb bankjai, vezető brókerházai, befektető cégei, multinacionális nagyvállalatai, biztosító társaságai, kereskedelmi kamarái és tömegtájékoztatási óriásai, a tudományos intézetek és az alapítványok irányítói.

A Háromszázak Bizottsága (**The Committee of 300**) a háttérhatalom központi döntéshozó szerve. (Egyes kutatók azonosítják a „Club of the Isles”-zal.)

Ügyintéző és a személyi kiválasztást végző szerve viszont a londoni **Royal Institute of International Affairs**, az RIIA, a Királyi Külügyi Intézet;

"Politikai bizottsága", amely a világrégiók közötti együttműködést összehangolja: a **Trilaterial Commision**, a TC, a Trilaterális Bizottság;

A központi döntések végrehajtásáról pedig a **Bilderberg Group** (Csoport) gondoskodik, amely nevét az első találkozó színhelyéről kapta: Hotel de Bilderberg, Hollandia, Oostebek, életre hívója pedig a holland Bernhard herceg volt, aki a Royal Dutch Petroleum és a Societe General de Belgique képviselője.

Az elméleti kutatóintézetek munkáját az Oxford közelében lévő Tavistock Intézet, a **Tavistock Institute for Human Relations** hangolja össze a RIIA útmutatásával, ez az intézmény irányítja például a Római Klubot is, amelynek fiókintézménye az 1993-ban létrehozott Budapest Club.

A kutatóintézetek rangos sorában említhető a Stanford Research Institute, a Massachusetts Institute of Technology, Institute For Policy Studies, RAND Corporation, Hudson Institute, Wharton School of Economics, stb.

De a Tavistock Intézet nevéhez fűződik pl. annak a kísérleti programnak a kidolgozása is, amelynek homályban tartott célja az volt, hogy a hagyományos értékrendszert hordozó kultúrát olyan igénytelen popkultúrával cserélje le, amely elősegíti a tömegek – elsősorban a fiatalok – ízlésromboló manipulálását a rock-drug-sex szubkultúra rafinált eszközeivel. Az itt előkészített program alapján indultak a világ meghódítására az 1960-as évek elején a Beatlesek is. Erre utalt John Lennon, amikor 1962-ben ezeket mondotta Tony Sheridan-nak a hamburgi Starclub-ban:

"Tudom, hogy a Beatles-nek olyan sikere lesz, amilyen eddig még semmilyen más zenekarnak sem volt. Azért tudom ezt ilyen biztosan, mert ezért a sikerért én eladtam a sátánnak a lelkemet."

A londoni Királyi Külügyi Intézet, a **RIIA** és testvérintézménye a New York-i Külkapcsolatok Tanácsa, a **CFR** áttételesen – gyakran csak többszörös közvetítéssel – **felügyeli** az általa kiválasztott főtitkárokon, helyetteseiken és más vezetőkön keresztül az ENSZ, valamint szakosított szervezetei tevékenységét, továbbá **meghatározza** olyan nemzetközi szervezetek fő stratégiai irányvonalát, mint **a NATO, az Európai Unió, a Nemzetközi Valutaalap, a Világbank, a Nemzetközi Fizetések Bankja, a Világkereskedelmi Szervezet.** (Itt csak az a figyelemre méltó, hogy a most felsorolt intézményeket kivétel nélkül a Committee of 300, a CFR és a RIIA kezdeményezésére és hathatós közreműködésével hozták létre és mindez kellően dokumentálható.) Ugyanakkor a CFR-t olyan **alapítványok** pénzelik, amelyeket közvetlenül irányítanak a Bechtel, a Citicorp, a Cummins Engine, a Kimberly-Clark és egy tucat más nagyvállalat és pénzintézet emberei. Igaz, a CFR-t nem a kormány finanszírozza, de olyan szorosan együttműködik vele, hogy igen nehéz megkülönböztetni melyik kormányintézkedés önálló, és melyiket kezdeményezte a CFR.

Érdemes kutatni a különböző **szabadkőműves irányzatok** (Grand Orient, az angol és az amerikai szabadkőművesség, a Priory of Sion és az Illuminátusság), valamint a pénzhatalom intézményeinek az **együttműködését** az új világrend kialakításában és egy szinkretikus világvallás elterjesztésében. *(Szinkretizmus: különféle vallási, filozófiai irányok felszínes összehangolását célzó irányzat és az így kialakított rendszer.)* Ez annál is fontosabb kutatási terület, mert több esetben is bebizonyosodott, hogy az intézményesült pénzhatalom, a titkos társaságok és a különböző szabadkőműves irányzatok legfelsőbb vezetői **perszonáluniót** alkotnak. Sok hasznos ismerettel gyarapítaná tudásunkat annak kutatása is, hogy milyen a közvetlen és közvetett, nyílt és rejtett kapcsolat a pénzhatalom nemzetközi HÁLÓZATA és a domináns politikai irányzatokat képviselő **pártok** vezetői között.

(Az amerikai **Gery Kah** kutatási eredményei szerint egyedül a különböző szabadkőműves páholyok archívumaiban több mint két és fél millió dokumentum, továbbá 60 ezer könyv található, amely tartalma miatt közérdeklődésre tarthatna igényt.) Számos jól dokumentált tanulmány tárta már eddig is fel, hogy a HÁLÓZAT milyen direkt és indirekt kapcsolatot tart fenn a legfontosabb országok **hírszerző szervezeteivel**. Ennek a területnek a kutatása a dolog természeténél fogva igen nehéz, de a valóság megismerése érdekében a tudomány nem mondhat le ennek a területnek a kutatásáról sem. Az említett kapcsolatoknak a felderítése és az archívumok tanulmányozása magyarázatot adhatna többek között arra, hogy a lényeges kérdésekben miért annyira egyező a kevésbé fontos kérdésekben egyébként élesen szemben álló pártok programja Amerikában és másutt is.

Cecil Rhodes elméletének és szellemiségének átültetése a gyakorlatba ma számos „**Rhodes scholars**" feladata. Amerikában például évente 32 kiválasztott tehetséges diák kap Rhodes ösztöndíjat, hogy Oxfordban tanulhasson, s tanulmányozhassa Rhodes munkáit.

A mai napig kulcsszerepet játszó Külkapcsolatok Tanácsának (CFR) alapításában a **Morgan** bankház vitte a prímet, de ott volt a többi nagy is: **Rockefeller, Kuhn, Loeb, Harriman, Warburg, Schiff, Baruch** és a többiek. Közülük végül is a **Rockefeller** család vette át az ellenőrzést. Az Egyesült Államok legbefolyásosabb testülete szigorúan zárt csoport, melybe csak ajánlással és gondos előzetes kiválasztással kerülhetnek be a meghívottak, itt nyoma sincs a demokratikus kiválasztásnak.

New-Yorkban, a Park Avenue 68 sarkán van egy palota, amelyet Harold Pratt Háznak neveztek: Pratt úr özvegye – egy Standard Oil-örökös – 1945-ben adományozta a Külügyi Kapcsolatok Tanácsának. Azóta innen irányítják a világ ügyeit.

Itt döntöttek arról is, kik közül kerüljenek ki az USA elnökei. De **Kissinger** is így kiáltott fel visszavonulásakor, a díszvacsorán: *"Önök találtak fel engem!"* Itt nőtt fel a demokraták közül mindegyik: **Kennedy, Averell Harriman, Dean Rusk**; a köztársaságiak részéről: **Dwight Eisenhower, John Foster Dulles, Robert McNamara, Richard Nixon**. S olyan diplomaták, mint **Henry Cabot Lodge, John McCloy, John McClosky**. A Skull

and Bones Order tagja az egész **Bush** család. A KKT tagjai kerültek a legfontosabb kormányposztokra, hivatalokba mindkét párt kormányzása időszakában – ebben a tekintetben mindkét párt ugyanolyan gyökereket vallhat magáénak. A Központi Hírszerző Ügynökség gyakorlatilag megalakulása óta a Külkapcsolatok Tanácsának ellenőrzése alatt áll.

A CFR székháza New Yorkban

A **CFR** privát intézményként meghatározóan befolyásolja a szövetségi kormány működését, mert megalakulásától kezdve annak kulcspozícióit – elnökválasztásról elnökválasztásra egyre növekvő mértékben, de különösen nagy számban 1945 után – a CFR tagjai töltötték és töltik be, olyan szakértők, akiket ez a magánszervezet választott és képzett ki közfeladatok ellátására.

A **CFR** tagja, illetve támogatottja volt **Herbert Hoover, Franklin Delano Roosewelt, Dwight Eisenhower, John F. Kennedy, Lyndon B. Johnson, Richard M. Nixon, Gerald R. Ford, James E. Carter, George Bush és Bill Clinton.**

Ronald Reagan nem volt tagja a CFR-nek, de több mint 75 CFR-, illetve TC-tagot nevezett ki vezető kormánytisztségekbe. Amikor alelnöke, **Bush –** aki a CFR-en kívül a Skull and Bones, a Trilateral Commission, a Bilderberg Group és a Comittee of 300 testületi tagja is – követte az elnöki székben, akkor ő már 348 CFR-, illetve TC-tagot helyezett el adminisztrációja kulcspozícióiba. Ez a szám tovább növekedett Bill **Clinton** elnöksége alatt, aki nemcsak Rhodes-ösztöndíjas volt, de CFR-, TC- és Bilderberg-tag, valamint a "De Molay Order" örökös tagja is. (A Clinton-kormányzat vezetői pozícióinak túlnyomó többségét már a CFR tagjai töltötték be, beleértve a Fehér Ház, a Pentagon, a CIA és a State Department felső vezetőit is.) Ők ültetik át aztán a gyakorlatba a CFR szakértői által részleteiben kidolgozott poli-

tikai programokat.

Federal Reserve System

Ha figyelembe vesszük, hogy ma már a törvényhozás mindkét házában a legbefolyásosabb tisztségek egyre nagyobb részét a CFR föderális szinten kiépült hálózatához tartozó, vele kapcsolatban álló vagy tőle közvetve függő képviselők és szenátorok töltik be, hogy mind a republikánus, mind a demokrata párt gépezete is a befolyásuk alatt áll, hogy a központi bank szerepét betöltő magánkartell, a Federal Reserve System pedig a CFR-t létrehozó pénzemberek tulajdonában van, továbbá, hogy a Szövetségi Legfelsőbb Bíróság tagjainak a fele is a CFR, illetve a mögötte álló befolyásos körök támogatásával került tisztségébe, akkor konkrét formát ölt a pénzhatalom szinte minden döntési központot elérő-befedő sűrű hálózata. A pártgépezetek pl. csaknem korlátlanul finanszírozhatók a privát szervezetek, intézmények által. Ezzel szemben az egyes elnökjelöltségért vagy más választott tisztségért induló személyek csak igen szigorúan meghúzott és ellenőrzött korlátok között támogathatók. Ezért csak a pártgépezet támogatása révén nyílik reális esély a megválasztásra. A pártgépezet viszont a CFR befolyása és hatékony ellenőrzése alatt áll.

Amikor 1913-ban a nemzetközi fináncelitnek sikerült privatizálnia az Egyesült Államok pénzügyeit és létrehoznia a **Federal Reserve Systemnek** nevezett magánkartellt, akkor még azt is elérte, hogy a "Federal Reserve Act" kimondja: A FED "Class A" minősítésű részvénytulajdonosainak neveit ne hozzák nyilvánosságra. Mára azonban már ismeretes, hogy a **FED** fő részvényesei a következő magánbankok voltak (a jelenlegi tulajdonosai is ők vagy jogutódaik): **Rothschild Banks of London and Paris, Lazard Brothers Banks of Paris, Israel**

Moses Seif Banks of Italy, Warburg Bank of Hamburg and Amsterdam, Lehman Brothers Bank of New York, Kuhn, Loeb Bank of New York, Chase Manhattan of New York és végül Goldman, Sachs Bank of New York.

A KKT tagságának 90 százaléka a Wall Street-i nemzetközi bankházakat képviseli; az 1600 fős szuper elitben ott vannak a gazdasági, pénzügyi, kereskedelmi élet nagymoguljai; a sajtóból például az NBC, CBS, ABC, CNN, UPI televíziók; a New York Times, a Washington Post, a Los Angeles Times, a Knight lapok, a Life, a Business Week, az U.S. News and World Report vezetői, mint tagok.

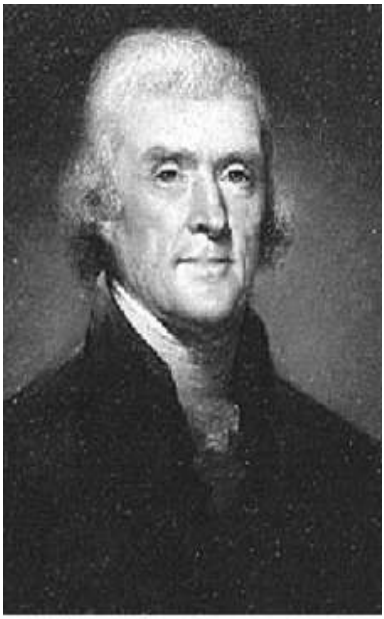

Thomas Jefferson

Thomas Jefferson (1743-1826), az Egyesült Államok harmadik elnöke (1801-1809):

"Polgáraink nem látják világosan bajaink igazi okát. Mindennek tulajdonítják, kivéve igazi okozójának: a bankrendszernek. Őszintén hiszem, hogy a ***bankok*** *veszélyesebbek, mint a fegyverben álló hadseregek. Olyan pénzek elköltése befektetés címén, amit majd unokáinknak kell megfizetniük – nem egyéb, mint nagy tételben* ***szerencsejátékot űzni jövőnk rovására****."*

A KKT -ben az első tag, aki ellentmondott a szervezet törekvéseinek, **Chester Ward** tengernagy volt, akit ugyan nem zártak ki, de bíráló szavai után többé nem kapott meghívót. Ward mindenekelőtt azt nem fogadta el, hogy

"Nemzeti mivoltunk megszüntetése kell legyen nemzeti célunk." Ward*: "... a tagság legtöbbjét áthatja az*

Egyesült Államok nemzeti függetlensége feladásának vágya." "A mindenható világkormány előtt feláldoznák az USA függetlenségét és nemzeti önállóságát."

"Akár tetszik, akár nem, világkormány lesz!"

James Warburg

James Warburg bankár 1950. február 17-én a szenátus egyik bizottsága előtt makacs elszántsággal vágta az őt meghallgatók képébe:

"Akár tetszik Önöknek, akár nem, világkormány lesz! A kérdés csak az, hogy szépszerével vagy erőszakkal."

Hitler hatalomra jutásának finanszírozását előbb a Warburg irányítása alatt álló **Mendelsohn Bank** intézte, később a **Schroeder Bank**. Az utóbbi New York-i jogi képviselőjének üzlettársa volt John Foster Dulles és Allen Dulles. A KKT javaslatára már 1939-ben létre jött a Háború Utáni Ügyek Bizottsága. A Chicago Tribune írta 1950. december 9-én:

"A Külügyi Tanács tagjai jóval több mint átlagos befolyással rendelkező emberek. Tekintélyük, vagyonuk, társadalmi helyzetük és képzettségük által nyert előnyüket arra használják fel, hogy csődbe és katonai összeomlásba juttassák az országot." Carol Quigley professzor: *"A Round Table néven azonosítható Hálózat egyáltalán nem idegenkedik a kommunistákkal vagy bármely más csoporttal való együttműködéstől."*

A gyárosok és bankárok osztályharcos ellenségei érdekes módon egyazon szabadkőműves páholyt látogatják, a KKT-nak

vannak tagjai nyíltan balos szervezetekből is, ilyen például az Amerikai Fabianus Szocialisták, az Ipari Demokrácia Szocialista Ligája vagy az Egyesült Világszövetség.

A **Bilderberg csoport** évente egyszer vagy kétszer ülésezik. Az általános ülés utáni megbeszélésre korábban csak baloldali személyek mehettek be. Európa jellegzetes szocialista pártjai mindig fajsúlyosan vannak képviselve. A Tanácsadó Bizottság egy még belsőbb kört jelent. A Group rendszeres támogatója a Rockefeller, a Carnegie és a Ford alapítvány. A tanácskozások általában három napig tartanak.

Amikor az alapító **Bernhard** herceg megérkezett az 1971. április 23-25-i összejövetelre a New York -i Woodstockba, Laurence Rockefeller egyik szállodájába, előtte – amint erről a Rutland Vermont Herlad című lap tudósított – azt mondta a repülőtéren: a megbeszélések tárgya az Egyesült Államok vezető szerepének megváltoztatása lesz. (Igen, Bernhard, Rothschild és Rockefeller dönti el, hogy az USA milyen szerepet vállaljon a világban!) Az utasításokat Henry Kissinger, az elnök első számú külpolitikai tanácsadója juttatta el Nixonhoz. A woodstocki megbeszélés után nem sokkal Kissinger elutazott Pekingbe, hogy előkészítse Kína felvételét a világ nagy kereskedő nemzeteinek családjába, majd nemzetközi pénzügyi válság tört ki, és a dollár leértékelődött.

A világot egészen mások irányítják, mint ahogy azt a színfalak mögé nem látók elképzelik.

Míg a felszínen a nemzeteket megosztó és gyengítő többpártrendszerű álságos demokráciák manipulált nyilvánossága előtt versengenek egymással a bábként mozgatott politikusok, addig a nemzetközi magántőke láthatatlan és titkos szervezeteiben néhány kiválasztott a pénz és a tömegtájékoztatás feletti ellenőrzés jogának megszerzésével eldönti a kis nemzetek sorsát, mindenekelőtt az uzsorakamatra adott hitelekkel és az ellenőrizhetetlen, kiszámíthatatlan nemzetközi szervezetekbe kényszerítés könyörtelen diktátumaival. A nemzetek feletti „kerekasztaloknál” aztán a globális hálózatok megbízottaival találják szemben magukat a kis

nemzetek becsapott képviselői, akik csapdába kerülve birka módon szavazzák meg nemzetük szuverenitásának feladását, hazájuk hosszú távú gazdasági-pénzügyi eladósítását. (Lásd a lisszaboni szerződés valódi tartalmát és hatását.)

A pénzhatalom globális erői ellen küzdő **Charles August Lindberg** (a híres repülő apja) az amerikai törvényhozásban mondta – egyebek között -:

> *"A földkerekség leggigászibb trösztjét hozták létre... a pénzhatalom láthatatlan kormányzatát. Ha a Wall Street nem játszana ki minket, ha Kendtek, szenátorok és képviselők nem tennék szélhámossággá a Kongresszust és a valóban a népet képviselnék, akkor lenne csak stabilitás. A jelenlegi pénzrendszer a Kongresszus legnagyobb bűne. A banktörvény az utóbbi idők legnagyobb törvényhozási gaztette. A választmányi és pártfőnökök megint csak működésbe léptek és megakadályozták, hogy a népnek haszna legyen a saját kormányából."*

A szövetségi tartalékrendszer, az Egyesült Államok pénzkibocsátó központi bankja (FED) egy magántulajdonú részvénytársaság. Az általa kibocsátott amerikai dollár hamis mivoltát 1953-ig maga a bank is elismerte, mert a következő felirat volt a bankjegyen: "... törvényes pénzre váltható az Egyesült Államok kincstárában vagy bármely Szövetségi Tartalék Bankban."

A dinasztiaalapító bankár, **Mayer Amschel Rotschild** meghatározta a mindenkori célt: *"Adjátok kezembe egy ország pénzügyeit, és nem érdekel, hogy kik hozzák a törvényeket a parlamentben!"* Amikor a dinasztiaalapító meghalt, a Ház londoni ágának vezetését fia **Nathan**, majd pedig unokája, **Lionel** vette át. Ellenőrzésük alatt tartották Nagy-Britannia központi bankját, a Bank of Englandot, amely hatalmas kölcsönöket nyújtott az angol és az amerikai kormánynak. Lionel fia, aki ugyancsak a **Nathan** utónevet kapta, lordi méltósághoz jutott, Ő volt az első **Lord Rotschild**, aki bekerült a brit törvényhozás második kamarájába, a Lordok Házába 1885-ben. Ő lett egyben a **Bank of England** kormányzója és közvetve az akkori világ nemzetek feletti pénzügyi szervezetének az irányítója. Ez a hatalom ma nagyobb, mint volt, fokozatosan terjeszkedik, s a **Rotschild Family Trust**

ellenőrzése alatt áll az Egyesült Államok központi bankja, a Federal Reserve System.

Bank of England

A Hálózat háttérhatalma

Cecil Rhodes a Rotschildokkal létrehozta a nemzetek felett uralkodó univerzális intézményeket, a **Hálózat** háttérhatalmát, amelynek meghatározói a következők:

1., Kimagaslik:

a., a **Külkapcsolatok Tanácsa (Council on Foreign Relations: CFR)** New Yorkban és a

b., londoni **Királyi Külügyi Intézet (Royal Institute of International Affairs: RIIA)**.

(A CFR egyik igazgatója hosszú éveken át **Soros György** volt, ő kezdeményezte 2007. május 8-án a Külkapcsolatok Európai Tanácsának létrehozását. Csak a CFR-nek kb. kétszáz testületi, intézményi tagja van.)

2., Globális pénzrendszer: bankok, pénzügyi szervezetek, pénzügyi konzultációs szervezetek, kockázat- és hitelminősítő intézetek, tőzsdék, biztosítók, befektetési alapok, nyugdíjalapok, pénzfedezeti alapok, múlti- és transznacionális vállalatok.

Királyi Külügyi Intézet, London

Univerzális nemzetek feletti intézmények: **Világbank, Nemzetközi Valutaalap**, az amerikai **Federal Reserve System (FED)**, a frankfurti **Európai Központi Bank**, a bázeli **Nemzetközi Fizetések Bankja**, a londoni **Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank**, a **Gazdasági Együttműködés és Fejlesztés Szervezete,** az Általános Vámtarifa-és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) helyébe lépett **Világkereskedelmi Szervezet (WTO),** az **Észak-amerikai Szabadkereskedelmi Szerződés Szervezete**, az **Amerika-közi Fejlesztési Bank**.

A City of London pénzügyi csoporthoz tartozik **Rothschild-ház, Warburg-ház, Morgan-Greenfels -ház, a Brown-Shipley-bankház, a Schroeder-ház és a Lazzard Freres-bankház**, valamennyi a brit központi bank: a **Bank of England** ernyője alatt. Ismertek a nagy bankár családok: **Schiff, Lazard, Carnegie, Harriman** és mások. A nemzetközi pénzimpériumot Neo-British Empire-nek, azaz Új-Brit Birodalomnak is nevezik. A nemzetközi pénzügyi közösség ellenőrzi befolyási övezetük gazdasági és monetáris rendszerét, így a pénzkibocsátást, a kamat-és árfolyam szabályozást, a hitelezést, a központi és kereskedelmi bankok irányítását.

A **City of London** állam az államban, a **The Crown** (A Korona) pedig a nemzetközi pénzügyi közösség transznacionális pénzbirodalmának független közigazgatási egységként működő fővárosa, ahol a Bank of England működik. A Brit Birodalom egykor két egymástól elkülönült hatalomként működött. Az egyik

a tényleges Brit Birodalom: a fehérbőrű lakosság által benépesített gyarmatok a brit uralkodóhoz és a brit kormányhoz tartoztak, így pl. Kanada, Ausztrália, Új-Zéland, Dél-Afrikai Unió (Brit Nemzetközösség). A másik: a koronagyarmatok a színes-bőrűek által lakott gyarmatok, így India, Egyiptom, Málta, Ciprus, a közép-afrikai gyarmatok, Szingapúr, Hongkong, Gibraltár, ezeken a brit jogszabályok nem voltak érvényesek. A korona-gyarmatokat magántulajdonként birtokolta és igazgatta a Korona a City of Londonból. Az egész Brit Birodalomban nem lehetett hatáskörrel és illetékességgel bíró bíróságot találni, ahol lehetőség lett volna a Korona által hozott döntések megtámadására. A Korona a Brit Birodalom fegyveres erőinek védelme alatt üzletelhetett, ám az így keletkezett vagyon nem brit vagyon volt.

A CFR tagjai Amerika és a világ **legnagyobb bankjai** (pl. Citibank/Citicorp, Bank of Tokyo, The Chase Manhattan Bank, Bank of Montreal, Bankers Trust Company, Deutsche Bank AG stb), **vezető brókerházai** (Dow Jones and Company, Inc., J.P. Morgan and Co, Inc., Lazard Fréres and Co, Lehman Brothers, Merrill Lynch International stb.), **befektető cégei** (The Rockefeller Group, Salomon Brothers Inc., Soros Fund Management, Sierra Capital Management stb.) **multinacionális nagyvállalatai** (Exxon Corporation, AGIP Petroleum Company, AT and T International, Atlantic Richfield Company, The Boeing Company, Texaco Inc, Xerox Corporation, Siemens Corporation, ITT, IBM, The Coca-Cola Company, PepsiCo, Sony Corporation of America, stb.), **biztosító társaságai** (MetLife International, Mutual Life Insurrance Company of New York, The Prudentiel Insurance Company of America, stb.), **kereskedelmi kamarái** (British-American Chamber of Commerce, French-American Chamber of Commerce, stb), **tekintélyes intézetei** (Institute of International Bankers, Nomura Research Institute America stb.) és **tömegtájékoztatási óriásai** (Time Warner, Times Mirror, Newsweek, stb.), is a CFR tagságához tartoznak, azaz számos gazdag és nagyhatalmú korporáció is tagja a CFR-nek.

3., Az **Európai Unió**: a világállam üzleti régiója. Irányítását az Európai Üzletemberek Kerekasztala nevű zárt társaság végzi, valódi neve: **European Round Table of Industrialists**,

amelyet a nemzetközi pénzügyi közösség vezetői hoztak létre a Bilderberg csoport segítségével.

4., Illuminátusság és szabadkőművesség. (Az utóbbi elődje a Templomos Lovagrend.)

Az illuminátus: megvilágosodott elnevezés a babiloniai miszticizmusból származik, a távolbalátás pszichikus képessége, amelyet harmadik szemnek is neveznek. Legfontosabb az Adam Weishaupt alapította bajor illuminátus rend.

Egyik követője, a skót **John Robison** 1798-ban összegezte az illuminátusok céljait – köztük -: a békés kormányok eltávolítása, a patriotizmus megsemmisítése, a családi szerkezet bomlasztása, a vallások felszámolása, az öröklési jog megszüntetése, a világkormány létrehozása.

Az illuminátus hálózat középpontjában 500 család áll, amely egyesíti vérségi vonalait: **Morgan, Astor, DuPont, Bundy, Guggenheim, Oppenheim, Onassis, Kennedy** családok és mások; a Nagy Druida Tanács (Tizenhármak Tanácsa) ellenőrzi a volt szocialista országokat.

A szabadkőművesség szerint nem a nemzeti uralkodó dinasztiáké, a születési arisztokráciáé a fő hatalom, hanem a szabadkőműves pénzoligarchiák által kiválasztott elité, amely demokratikus technikákkal biztosítja a pénzarisztokrácia önkényes uralmát, akadályozza a törvényes öröklést, nehogy a tulajdon kikerüljön az ő hatóköréből. Nem a nép és az általa választott, ellenőrzött, demokratikusan működő törvényhozó és végrehajtó hatalom irányít, hanem a titkos és láthatatlan pénzhatalom, amely ereje a pénzrendszer és a közvélemény formálás eszközei feletti ellenőrzésből ered.

A demokratikus játékok, a többpártrendszer versengése számukra csak alibi, üres rituálé. Szabadkőműves páholyok például: a már említett **The Order of Skull and Bones**, a **WASP** (White Anglo-Saxon Protestant) fehérbőrű, angolszász születésű és protestáns vallású vezetőréteg; **B'nai B'rith, Grand Orient, Priory of Sion, Wolfshead, Scroll and Key** stb. Szabadkőműves központok: a londoni City: a Hálózat Vatikánja; Washington, Bázel, Párizs, Genf stb.

Az illuminátusság és a szabadkőművesség mögött ártatlannak

tűnő jótékonykodó segélyszervezetek emberbaráti lánca húzódik, akárcsak a különböző nemes lovagrendeké, adakozó cluboké, sejtelmes egyházaké, tudományoskodó nemzetközi tanácsoké, gyanús, de jól hangzó elnevezéssel bíró értelmiségi társaságoké – ne tévesszenek meg senkit, többségük az előzőek udvarához tartozik, azok eszköztárához.

(Újsághír 2009. 2. 9-én.: "A Jeruzsálemi Szuverén Máltai Lovagrend uralkodó nagymestere a Rend nagykeresztjét adományozta az Országházban Gyurcsány Ferenc miniszterelnöknek és Szili Katalin házelnöknek... A Rend nagymestere négynapos hivatalos látogatása során találkozott Sólyom László köztársasági elnökkel, és megbeszélést folytatott Göncz Kinga külügyminiszterrel.")

A nagytőke és intézményei manipulálják, gyengítik és megvesztegetik a civil és nonprofit szervezeteket, felhasználják őket a globalizáció ellenes mozgalmak leszerelésére.

5., Egyetemek, tudományos intézetek, alapítványok, tanulmányi központok, gondolati műhelyek, klubok, fórumok. A kiválasztás, a képzés, a felkészítés, a felépítés és a pozícióba helyezés intézményei. A koordinált hálózat legismertebb intézményei az USA-ban: Harvard, Columbia, New-York University, Princeton, Yale, Stanford, Chicago, Georgetown; Nagy-Britanniában: Oxford, Cambridge, London School of Economics. Carnegie Alapítvány, Hoover Intézet, Stratégiai és Nemzetközi Tanulmányok Központja, Világgazdasági Fórum, stb. Klubok: Rotary, Lion, stb.

6., **Sajtó és média, a tudatiparág, az információs monopólium, a filmipar, a nyomdák, a kiadók, az internet, az iskolai tananyagok publikálásának kizárólagossága**.

Meghatározó fórumok: New York Times, Washington Post, Newsweek, International Herald Tribune, Time Warner, Times Mirror; CNN, ABC, CBS, NBC; hetilapok, folyóiratok: The Economist, a német Der Spiegel, a francia Le Monde, a Foreign Affairs, a Commentary, a The National Interest; hírügynökségek: Reuters, Associated Press, DPA, France Press.

A tömegek gondolkodásának átformálását, meggyőzését, a

nemzeti értékrendek megtörését azonban nem elég újságírókra, programozott és maszkírozott celebekre bízni, szükség van tudósokra, fizetett írókra, a tudatmódosítás laboratóriumi szakembereire, hiszen nem kevesebb **a feladat**, mint például észrevétlenül gyengíteni egy-egy ország lakói közti összetartozást, erősíteni a szeparatizmust és a bizalmatlanságot, megfosztani őket a tiszta víztől és a tiszta levegőtől, csökkenteni az egészségügyi és oktatási kiadásokat, tönkretenni a kisgazdaságokat, elárasztani a piacot dömpingárukkal, korlátlan előnyben részesíteni a multi- és transznacionális nagyvállalatokat, felgyorsítani a termőföld eladását és elhagyását, a közszolgáltatások privatizálását, az import munkaerő beengedését, korlátlan teret engedni a szórakoztatóipar kábításának, az üzletszerű örömszerzésnek, a racionális gondolkodástól való eltérítés Amerikában már kipróbált kommersz eszközeinek stb. A tömegtájékoztatási intézmények tulajdonosai és a vezető propagandisták a központok legszigorúbb ellenőrzése alatt állnak, s pillanatokon belül lecserélhetők, a fizetett közéleti pályák felépített alanyai szintén egyik napról a másikra helyezhetők a süllyesztőbe.

Abraham Lincoln amerikai elnök utalt arra, hogy az alibi demokráciában már nem *"a nép kormányoz a nép által a népért"*, hanem a pénzoligarchia szolgálatában álló fizetett politikai elit a látszatok fenntartásával. *"A pénzhatalom mindent maga alá gyűr, hogy meghosszabbítsa uralmát, kihasználja az emberek hiszékenységét, egészen addig, amíg a vagyon néhány kézben halmozódik fel és a köztársaság elpusztul."* A gazdasági globalizáció kiveszi a hatalmat a közjóért felelős kormányok kezéből és a tőkés társaságok kezébe teszi le. Az ember védtelen és tehetetlen eszközzé válik a birodalom szolgálatában, az ellenállókat pedig könnyen fel is áldozzák a rettegés, a megfélemlítés, a gyűlöletkeltés és a bosszú oltárán.

Rhodes beteljesülő életműve

Foglaljuk össze **Cecil Rhodes** örökségét, életművének kiteljesülését a globális világ folyamataiban:

A globalizáció: a tőke és a szabadpiac korlátozatlan uralmából származó – társadalmi, gazdasági, kulturális, szociális és más – egyenlőtlenségek sora, amely következményeiben emberellenes, közérdekellenes, az életet piaci kérdéssé silányítja, s elosztási viszonyaival mélyen sérti a társadalmi igazságosságot, kiszolgáltatva és megalázva a peremre szorult, lecsúszott versenyképtelen tömegeket.

A világkormány: a hatalomgyakorlás privatizált formája. Integrálja és aláveti az egyes államok hatalmi elitjét. A pénzbirodalmi kontroll kiterjed a nemzetállamok kormányaira, törvényhozó és végrehajtó szerveire. A hatalom privatizálása azt jelenti – mutat rá Drábik –, hogy az "egy ember, egy szavazat" elven létrejövő számbeli többséget kiszorítja a gazdasági és pénzügyi erőfölényen alapuló többség, így a szervezett magánhatalom a közhatalom fölé kerekedik, s a közvélemény befolyásolásával, tudatos megtévesztésével érvényesíti akaratát. A nagyobb érdekérvényesítési többség mindenkor felülkerekedik a demokratikus számbeli többségen!

A piac: a szervezett pénzügyi hatalom szolgáltató intézménye.

A háború: a gazdasági erőforrások és a vagyonok átcsoportosításának eszköze.

A neoliberalizmus: a szabadsággal való visszaélés szabadsága, mely a köztulajdon ellenőrzött és felelősségteljes irányítása helyett a pénztőke korlátlan társadalmi felelőtlenségét teszi elfogadottá az információs monopóliumok útján.

A libertarianizmus: a liberalizmus szélsőséges irányzata, a szabályozatlan piacgazdaság és a maximális egyéni haszon gátlástalan híve, amely eltörölné a jóléti szolgáltatásokat, és privatizálná a közösségi ellátó rendszereket. Minden gazdasági és pénzügyi túlkapás lehetséges, ha az megfelelő haszonnal kecsegtet. Ami profitáló, az a jogrendszer számára akkor is megengedett, ha egyébként nyilvánvalóan erkölcstelen és etikailag elítélendő.

A nemzetközi pénzintézetek és multinacionális nagyvállalatok magánvagyonára épülő pénzoligarchia tehát kormányok

felett álló globális hatalom, amely egyúttal – a nyilvánosságot és a demokratikus döntéseket kerülő – titkos szervezetek központilag irányított hálózata is. Ennek a világhatalomnak legfőbb eszköze a pénz és az **eladósítás uzsorakamattal**. A pénzuralom alapjain terjeszkedő neoliberális világrend leggyakoribb áldozatai a kis nemzetállamok, melyeket antidemokratikusan létrehozott, ellenőrizhetetlen **nemzetek feletti szervezetekbe** kényszerítenek be, így például banki, pénzügyi és kereskedelmi szervezetekbe. Létrejön a globalizált jog, a nemzetközi igazságszolgáltatás, rendőrség, hadsereg; eltűnnek a korábbi dinasztikus és nemzeti középosztályok, helyükbe új kasztok lépnek: a pénzoligarchia, a gazdasági háttérhatalmat kiszolgáló politikai és államigazgatási osztály, a bérből és fizetésből élők, alkalmazottak, segélyezettek, eltartottak, lecsúszottak.

A folyamat legfőbb finanszírozói a nemzetközi pénzintézetek és bankok, amelyek biztosítják az agymosó **médiaháttér** intézményeinek működését, bekebelezik a közvélemény-formálás szervezeteit, gondoskodnak az együttműködő helyi uralkodó csoportok megvásárlásáról, a magánérdekeket kiszolgáló technokrata vezetők irányító pozícióba helyezéséről, pártok, politikusok, választási kampányok támogatásáról a birodalmi érdekeknek megfelelően.

Fritch Ratings

A nemzetközi nagytőke gyakorlatilag felügyeletet gyakorol a **jegybankok** és a kormányok felett, befolyásolni képes a törvényalkotást (törvénygyártás rendelésre), az igazságszolgáltatást, s ellenőrzést kell gyakorolnia – nem győzzük hangsúlyozni – a sajtó és a média világa felett, mert nem tisztán piaci elit, hanem kapcsolatban áll az alvilággal, a maffiákkal, a terroristákkal, a titkos szervezetekkel, a pénzmosás, a korrupció, a feketegazdaság összefonódó erőivel, lásd még fegyverkereskedelem, kábítószertermelők és forgalmazók címszó alatt.

A piac nem önszabályozó, nem teremt semmiféle gazdasági esélyegyenlőséget és demokráciát, csupán az erősebb győzelmét biztosítja a gyengébb felett. A tulajdon, a tőke, a termelés és a szolgáltatások szabad áramlása újratermeli az egyenlőtlenségeket, eldologiasítja az emberi viszonyokat, szembeállítja a társadalom tagjait a megélhetésért vívott napi harcban.

A szociálpolitika például már nem alkotmányos alapjogra épül, hanem az új gazdag elit adakozókedvére. A profit magától sohasem "csorog le" oly mértékben, hogy az egész társadalom jól járjon. A klasszikus kapitalizmus fellendülést hozó időszakával ellentétben, az új kapitalizmus elitje már nem "jó bácsi" módjára viszonyul a vesztesekhez, nem hajlandó eltartani a versenyképteleneket, ellenkezőleg: annak az államnak a lebontásában érdekelt, amely szociális, pénzügyi, környezetvédelmi és más védő hálókat próbál vele szemben szövögetni.

A Koponya és Csontok Rendje

A saját érdekeiket hajszoló pénzpiaci csoportok és a közérdek által vezérelt társadalom híveinek küzdelme egyre reménytelenebb az utóbbiak szempontjából. A kis nemzetállamok mindeddig sikertelen kísérleteket tettek azért, hogy korlátozzák a **tőke szabad, de kártékony áramlását**, mérsékeljék társadalomellenes hatásait, az elszegényedést, s annak következményeit. A nemzeti önvédelem – a globalizáció kritikai értelmiség és az

antiglobalista mozgalmak támogatásával is – a jelszavakban megfogalmazott célok ismételgetésénél tart: esélyegyenlőség, igazságosabb elosztás, a középrétegek megerősítése, a lemaradók felzárkóztatása; érdekegyeztetés, érdekvédelem, jogvédelem; a köz akaratát érvényesíteni tudó, ellenőrzött állam, amely partneri viszonyt ajánl a munkaadóknak és a munkavállalóknak a kölcsönös felelősség alapján stb.

A politikai elit világszerte politikai játékokat játszik, de a klasszikus ideológiáknál erősebben hat a piaci-üzleti élet logikája, ezért a hatalmi elit a tulajdonjogok alapján különül el – egyesek gazdagsága mások elszegényedéséből származik –, a vagyon feletti korlátlan uralomhoz pedig annak két legfontosabb garanciáját is megteremtette: zavartalan befolyás a **jogalkotásban** és a **jogérvényesítésben**.

A hazai politikai választóvonalak aszerint is meghúzhatók: melyik párt miként viszonyul az új kapitalizmushoz, a neoliberális gazdaságpolitikához, a globalizációhoz és annak hatásaihoz: az egyenlőtlenségek és a társadalmi igazságtalanságok növekedéséhez. Ám egyik politikai erő sem határozta meg pontosan és tartósan viszonyát az új kapitalizmushoz.

A négyévenkénti kurzusváltások alkalmával meghirdetett új gazdasági-társadalmi programok ellenére 1990 óta tartósan maradt az uzsoracivilizáció tendenciája – ahogy ezt Drábik megfogalmazza -: termelőgazdaság helyett pénzgazdaság; teljesítmény helyett spekuláció; emberközpontú gazdaság helyett pénzközpontú; ellenőrzött közhatalom helyett ellenőrizetlen magánhatalom; érdemi demokrácia helyett formális és kiüresedett tartalmú demokrácia.

A két tömbre szakadt ország négyévenként ígérgető versennyel és hazugságokkal válaszol a világméretű kihívásokra. Semmi sem drága a hatalom megszerzéséért és megtartásáért. **Deák Ferenc**, a haza bölcse mondta 1869-ben: *"Sem a népnek, sem az országnak nem barátja az, aki elérhetetlen vágyakat ébreszt a könnyen hívők kebelében."*

Ha a magánhatalom erősebb, mint az állam

A végkövetkeztetések között az egyik legnyilvánvalóbb az, hogy a világ **igazi nagy kérdései**, feszültségei és válság helyzetei nem kicsi, önző és jelentéktelen politikai pártok között feszülnek, hanem:

- a szegénység és a gazdagság között,

- a környezetrombolás és a környezetvédelem között,

- a már reménytelenül lecsúszott népek, népcsoportok, társadalmi rétegek és felemelkedésük még megmaradt esélyei között.

A racionális tények világa klasszikus ellentétre vezethető vissza, ám annak megoldása sem pártpolitikai:

* a **szabadság** az erőseknek kedvez: lehetővé teszi, hogy megkülönböztessék magukat képességeik és teljesítményeik szerint, ez felemelkedésük alapja;

** az **egyenlőség** a gyengék menedéke, akik a versenyben alul maradnak; az egyenlőség ennyiben a szabadság korlátozása, de szabadság nélkül nincs társadalmi haladás, egyenlőség nélkül nincs társadalmi igazságosság;

*** a **testvériség** (szolidaritás) képes megteremteni az előző kettő közötti helyes arányt, a harmóniát, amely biztosíthatja a társadalmi békét. (Ezt rúgták fel a világválság kirobbantói.)

A "Szabadság, egyenlőség, testvériség" elvét gátlástalanul figyelmen kívül hagyták a gazdasági-pénzügyi világválság kirobbantói, s a társadalmi béke megbomlásából sem vonták le a felelősségteljes következtetéseket. A statisztika változatlan: a világ lakosságának a fejlett ipari országokban élő 20 százaléka fogyasztja el a világ erőforrásainak 86 százalékát, míg a világ lakossága 80 százalékának jut az erőforrások maradék 14 százaléka.

Ha a globális pénzkartell közös világstratégiáját végrehajtó magánhatalom titkos és szervezett hálózatáról beszél egy egyetemi hallgató a vizsgáján – korábban a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen, ma utódja tanszékein –

akkor leállítják: hagyja a világ-összeesküvési elméleteket. A mindennapi valóság tényleges intézményeiről és bekövetkezett eseményeiről pedig jobb nem beszélni, mert rásütnek valamilyen megbélyegző, minősítő jelzőt.

Az ellenőrző tényleges hatalom mindenütt jelen van és – megtévesztő módon – átmenetileg minden hatalomra esélyes politikai erőt támogat, hogy aztán egyik pillanatról a másikra indoklás nélkül cserben hagyja bármelyiket. Néha az utolsó utáni pillanatig tagad, aztán lelepleződése után beismerés, kritika és bocsánatkérés nélkül vált új szempontú tematizálásra, mintha mi sem történt volna.

Amikor 2008 őszén Amerikában a **Long Term Capital Management** (LTCM), a **hedge foundok** (spekulatív kockázati tőkealapok) élén spekulációs szerencsejátékával világraszóló pénzügyi lavinát indított el, egyes hazai szakemberek azt a megtévesztő képet vetítették a lakosság elé, mintha csak egy-két amerikai bankház (Bear Stearns, Lehman Brothers) átmeneti nehézségeiről lenne szó, a FED által korrigálható hibákról, a magyar bankrendszer minden tagja oly szilárd, s kellő tartalékokkal rendelkezik (pl. az MKB a kikezdhetetlen szilárdságú Bayerische Landesbank hátterével), hogy az államnak semmilyen beavatkozó lépésre sem kell készülnie, mert *"...Magyarországot a válságnak csak az oldalszele éri el."* Soha, senki nem korrigálta a nyilatkozatokat nyilvánosan. A szélsőségesen szabályozatlan, meghaladott neoliberalizmus működőképtelenségének, az államok eladósodásának, a pénzrendszer megbénulásának következményeit egyszerűen áthárították az adófizetőkre.

A nemzetközi pénzoligarchia és hazai kiszolgálói az állam lebontásában érdekeltek – gyenge állam: nagyobb érdekérvényesítő képesség. ("Az állam a legrosszabb tulajdonos!" "A minimális állam" elmélete: legyen olyan gyenge, hogy ne tudjon ellenállni a nemzetközi nagytőkének.)

A nemzetközi pénzhatalom HÁLÓZATÁNAK egyik reprezentánsa, a Rothschild-házhoz közel álló **Soros György**, aki egyben a **CFR** azon hat igazgatójának az egyike, akiknek megbízatása 1999-ben járt le, **A globális nyitott társadalom felé** c. írásában elégedetten állapítja meg, hogy:

"a globális kapitalista rendszer napjainkban mind kiterjedését, mind intenzitását tekintve lendületes növekedést mutat. Vonzereje az általa nyújtott előnyökben rejlik, no meg abban, hogy ***keményen bünteti azokat az országokat, amelyek ki akarják vonni belőle magukat****."*

Nos, Soros György is egy meglehetősen nagy csoportot jelöl meg (globális kapitalista rendszer) a kollektív cselekvés alanyaként, amelynek saját érdekérvényesítő képessége van, és amely **képes keményen megbüntetni a spekuláns tevékenységgel szembeforduló országokat, ha nem akarnak a nekik előírt módon beilleszkedni a kamatszedő uzsoracivilizáció globális rendjébe.**

Soros György

A Nemzetközi Valutaalap, amely a magánbefektetők érdekeinek legfőbb védelmezője és az adós országokba kihelyezett magánhitelek nemzetközi behajtója, lényegében csak annyi kölcsönt nyújt igen kemény feltételekkel a tagállamok adófizetőinek a pénzéből – tehát közpénzekből – az adós országoknak, hogy azok fizetőképessége fennmaradjon, és teljesíteni tudják adósságszolgálati terheiket magánadósaiknak, megóvva a magánbefektetőket attól, hogy akkor is viseljék döntéseik következményeit, ha az nem nagy nyereséggel, hanem veszteséggel jár. **A Nemzetközi Valutaalapot a HÁLÓZAT hozta létre.** Ma már kizárólag a pénzvagyonnal rendelkezők érdeke ennek az idejétmúlt intézménynek a fenntartása. Az egyes tagállamok, azaz az adófizető polgárok ugyanis nem részesülnek a Valutaalap által nyújtott kölcsönök hasznából, holott ezt a pénzt a tagállamok adták össze.

Franklin Delano Roosevelt, az Egyesült Államok 32. elnöke – az egyetlen, aki két ciklusnál tovább vezette a Fehér Házat, és 1933-1945 között négy terminusra választották meg – az utolsó volt, aki még befolyásmentesen jellemezhette azt a helyzetet, amikor a magánhatalom maga alá gyűri a társadalmat és az őt képviselő demokratikus államot:

> *"**Nincs biztonságban egy demokráciának a szabadsága, ha polgárai eltűrik, hogy akkorára nőhessen a magánhatalom, hogy erősebb legyen, mint maga a demokratikus állam**."*

Végül térjünk vissza az alapító atyákhoz, **Thomas Jefferson** elnök mához szóló igazságához:

> *"Ha az amerikai nép valaha is megengedi a bankoknak, hogy azok ellenőrizzék a pénz kibocsátását... a bankok és a korporációk tovább növekednek és megfosztják a lakosságot minden vagyonától egészen addig, míg gyermekeik arra ébrednek egy szép napon, hogy otthontalanná váltak azon a földrészen, amelyet apáik megszereztek."*

A HÁLÓZAT íratlan alkotmányának a legfőbb rendelkezése, parancsa a homályban maradás, a titkolódzás, a látható intézmények és tevékenységek álcázása, valami másnak való feltüntetése.

Mégis egyre világosabb és nyilvánvalóbb, hogy az egykori szovjet birodalom felbomlásának ugyanaz az oka, mint az **1990 utáni magyar kormányok** (Antall-, Boross-, Horn-, Orbán-, Medgyessy-, Gyurcsány-, Bajnai- és ismét Orbán-kormány) monetáris politikájának: **igazodás** ahhoz az elváráshoz, hogy a legfőbb nemzeti kötelezettség az uzsorakamat miatt létre jött adósság visszafizetése a nemzetközi magánhatalom szervezeteinek, a HÁLÓZAT mindenkori érdekeinek megfelelően.

Vajon miért felejtik el a választások után kormányra kerülő politikai pártok rögtön választási programjuk jelentős részét, s miért kezdenek pragmatikus megalkuvások sorozatába idegen hatalmak javára?

Orbán és Tom Lantos

Nem árulkodó-e a magyar politikai elit igyekezete 1992 óta, amikor is megalakult a **Magyar Atlanti Tanács** kétszáz taggal (köztük: Jeszenszky Géza külügyminiszter, Bod Péter Ákos MNB-elnök), s Orbán Viktor jelenlegi miniszterelnöknek sem volt hazafiasabb dolga, mint hogy 1996 májusában megszervezze az **Új Atlanti Kezdeményezés Magyar Bizottságát**, amit követően került sor május 11-12-én Prágában arra a nagyszabású nemzetközi konferenciára, amelyen szervezetté formálódott az az „**Új atlanti kezdeményezésnek"** nevezett mozgalom, amelyet 1994-ben kezdeményezett a HÁLÓZAT néhány magas rangú képviselője, köztük **Henry Kissinger, Zbigniew Brzezinski, Margaret Thatcher és Helmut Schmidt.**

A **CFR-RIIA** típusú kormányzás híveit ma már a magyar politikai, pénzügyi, gazdasági, tudományos és tájékoztatási elit soraiban kell keresnünk. Ők azok, akik a bankok, külföldi befektetők, brókerházak, nagyvállalatok, alapítványok tőkeerős támogatásával, média fölényük érvényesítésével most teljesítik a magánvagyonokra épülő, szervezett nemzetközi pénzvilág végzetes diktátumait, amelyek évtizedekre ássák alá a nemzet legjobb értékeit és hosszú távú érdekeit. A világ kormányzására készülő magánhatalom menthetetlenül maga alá gyűri a

közhatalmat, a közéletet, a civil társadalmat. A tömegek leépülése nemcsak anyagi, hanem mélyen morális, szellemi és testi is.

Orbán, Köves Shlomó és Metzger főrabbi

Giuseppe Mazzini

A pénz már a bűnt finanszírozza. Miután a nemzetközi pénzhatalom a különböző szabadkőműves mozgalmak irányítására 1776. május 1-jén Adam Weishaupt vezetésével létre hozta az illuminátus rendet, a **maffia** az illuminátus rendhez tartozó olasz karbonári mozgalom vezetőjéről, **Giuseppe Mazziniről** (1805-1872) kapta az elnevezését: „**M**azzini **a**utorizza **f**urti, **i**ncendi e **a**ttentanti.” Mazzini a maffia megalapítójaként engedélyezte a lopást, a gyújtogatást és a merényletet. Ma mindez engedélyezett a kis népek ellenében. Megalázóan, könyörtelenül,

visszavonhatatlanul.

Napjainkban a globális pénzhatalom irányítói számára a **nemzetközi hitelválság** jó alkalom arra, hogy beindítsák a tömeges csődöket, a velük járó árverezéseket, a termelői vagyon, a valódi értéket hordozó fizikai vagyontárgyak elvételét korábbi tulajdonosaiktól.

A HÁLÓZAT intenzív ütemben számolja fel azokat a vívmányokat, amelyeket az előző évszázadban a társadalmi igazságosságra törekvő haladó mozgalmaknak a jóléti állam és a szociális piacgazdaság keretei között sikerült kiharcolniuk (mindenki számára elérhető egészségügyi ellátás, esélyegyenlőséget megalapozó iskolarendszer, szavatolt nyugdíjak stb.) Ez a világszinten megszerveződött magánhatalom a köztulajdon privatizálásával, a közérdeket szabályozó rendszerek felszámolásával, a magánérdek korlátlan érvényesítésével el tudta érni, hogy kivonja magát az igazságos közteherviselés alól és példátlan extra profitra tegyen szert.

Mint már szó volt róla: a pénzkartell saját intézményén: a bázeli **Nemzetközi Fizetések Bankján (BIS)** keresztül irányítja a világ központi bankjait. Ám az Európai Unióban egyenrangú szereplőként irányítja a pénzrendszert az **Európai Központi Bank (ECB)**, valamint a **Központi Bankok Európai Rendszere** is. Valamennyi az államok feletti pénzkartell intézményeihez tartozik, együtt az IMF-fel, a Világbankkal, a FED-del, a City of London-nal és a WTO-val.

A pénzkartell triumvirátusa – **IMF, ECB, EU** – nyíltan zsarol, számára az érdemi demokrácia ma már túlhaladott intézmény, annál inkább kívánatosak az alibidemokrácia kiürült formái és technikái. A gyakorlatban kifizetődő a bankok számára a csalás, a bűnözés, ha meg tudja bénítani a rendfenntartó és szabályozó állami hatóságok működését. Tevékenységük alig titkolt mércéje lett: miként, s milyen mértékben lehet egy üzleti megállapodást kamatkötelezettséggel járó eladósítássá átalakítani.

Egy állam, mely feladja saját szuverén pénzrendszerét és csatlakozik az euró zónához, lemond több fontos eszközről, amellyel kezelhető a gazdasági visszaesés. Az egyik: nem tudja többé leértékelni saját nemzeti valutáját, s ily módon versenyképesebbé tenni exportját. A másik: nem tudja monetáris

politikáját gazdasági eszközökkel támogatni. Az **Európai Unió Stabilitási és Növekedési Paktuma** megtiltja tagállamainak, hogy expanzív költségvetési politikával segítsék nemzetgazdaságaik növekedését.

Ovadia Yosef

Az „új Keyneseként”ügyködő **Soros György** nem titkolja, hogy az új világrend ára az állami szuverenitás feladása. A pénzügyi összeomlástól és a gazdasági válságok sorozatától az mentheti meg a világot – írja Soros – hogy Amerikát fel kell cserélni egy **világkormányzattal**, amelynek átmenetileg saját világvaluta áll a rendelkezésére az ENSZ keretében. Soros szerint már most el kell ismerni: a világgazdaságban Kína a legfontosabb szereplő, az Egyesült Államok csak másodhegedűs lehet.
Soros György néha fennkölten hangzó kétértelmű megfogalmazásait a világ pénzügyi problémáit megoldó bizonyos reformokról, kooperációkról és homályos receptekről teljesen egyértelművé teszi egy-két izraeli megnyilatkozás. Például: Ovadia Yosef rabbi, Izrael állam volt országos szefárd főrabbija, a kormánykoalícióban résztvevő Shas párt spirituális vezetője 2010. október 16-i búcsúztató hitszónoklatában egyebek között kijelentette:

„Goyim [non-Jews] were born only to serve us. Without that, they have no place in the world – only to serve the Poeple of Israel. (...) Why are gentiles needed? They will work, they will plow, they will reap. We will sit like an effendi and eat."

Vagyis: „ A gojok [nem zsidók] azért születtek, hogy minket szolgáljanak. E nélkül nincs helyük a világon – csak azért léteznek, hogy Izrael népe számára végezzenek munkát. (…) Miért van szükség a gojokra? Dolgozni fognak, szántani, aratni. Mi ülünk, mint egy úr, és eszünk."

Dr. Ilkei Csaba
tudományos kutató

[Felhasznált irodalom:
Ilkei-Drábik televíziós műsor sorozatának témába vágó adás anyagai, s a két szerző ezekkel kapcsolatos írásai.]

Egy KGB-CIA kettős ügynök jött hozzám a paradicsomból

Sammy kutyám bizalmatlan az ügynökkel szemben

Egy KGB-CIA kettős ügynök jár a kertemben, de nem jut tovább a védőkorlátnál. Hiába mosolyog ezen a langymeleg augusztusi koradélutánon, egyik kutyám, a megvesztegethetetlen és könyörtelen Sammy Purgatórium Totál bizalmatlan iránta, felugrik, félelmetes üvöltő hangot ad, megmutatja elrettentő állkapcsának tűhegyes és pengeéles fogsorát. A másik kutyám Jockey Purgatórium Totál pedig szokása szerint hangtalanul áll ugrásra készen a kutyaviadalokon megszokott, támadó testhelyzetben, hogy aztán váratlanul csapjon le az ismeretlen betolakodóra. Az ügynök jól méri fel helyzetét, a visszavonulást választja, hátralép, onnan integet békésen és megdicséri a házőrzők éber elszántságát.

„Kegyetlenül egyedül vagyunk a döntő pillanatokban”

Életrajzírója **Martin Strasser Caidin**, – aki repülőtársa volt –, 1991-ben megjelent **"A repülési terv titkos, – Amerika megvásárlása a KGB számára"** ("Secret flight plan") filmnovellájában jellemzésül azt írta a nála Barthol Péter álnevet viselő, magyar származású, amerikai állampolgárságú KGB-CIA kettős ügynökről, hogy minden mozdulatát ravaszul eltervezi és kipróbált könnyedséggel kivitelezi. A magyar pilóta, üzletember egy éhes farkas csalhatatlan ösztönével volt képes megérezni a felé irányuló gyanakvást. Nem mutatkozott éppen vigyázatlannak kifelé, de holtbiztosan paranoiás érzékenység rejlett bensőjében. Semmin sem lepődött meg. Beolvadt a tömegbe. Együtt élt az álcával. Érdektelenség a felszínen, alatta rejtett, borotvaéles éberség. Kaméleon természete akkor és ott, ahogy épp kellett, eltakarta gyengeségeit. Ez volt a saját túlélési stratégiája.

Kapott ugyan némi kiképzést az amerikai biztonsági szolgálatoktól (Caidin nem tudta, hogy a magyaroktól is), de ez inkább csak arra volt elég, hogy "hivatalból" kapcsolatokat létesítsen. Amikor azonban a túlélésről volt szó, az éles helyzetekről, akkor csak magára számíthatott. Egész életünkben

kegyetlenül egyedül vagyunk a döntő pillanatokban. Csak az ösztöneire, tudására, önbizalmára építhetett. Caidin hozzáteszi : s arra a gyűlöletre, amit a hazájából elűzött családjának a kommunizmus valójában jelentett: a megalázottságot, a kiszolgáltatottságot, az uniformizált kollektivizmust, a nyomort. Mivel a CIA-hoz csak a legvégső esetben fordulhatott, kifejlesztette saját játékszabályait az ellenségeivel és a barátaival szemben.

Tizennyolc évig volt sétáló számítógép

Az **1973-1991 közötti 18 év** alatt magyar származású amerikai állampolgárként a CIA és a KGB kettős ügynöke volt. Az oroszokhoz a magyar állambiztonságon keresztül vezetett az út. **A KGB megbízásából titkos amerikai technológiát kellett vásárolnia** a tudomány és a technika minden területéről: elektronikai és más high-tech szerkezeteket, terveket, tervrajzokat, COCOM-listás alkatrészeket, információkat hadiipari beruházásokról, fejlesztésekről. A KGB-től kapott amerikai dollárért megvett árut a CIA tudtával és segítségével hozta át Európába és vitte el egy előre megbeszélt helyre, legtöbbször Bécsbe és Budapestre.

Az amerikaiak a megrendelésekből pontosan fel tudták mérni az orosz szükségleteket, azt, hogy milyen állapotban van hadiiparuk, **hol tartanak** a fejlesztésekben, miben vannak lemaradva a két hadászati rendszer fegyverkezési versenyében. Az ügynök saját végzettségének, civil foglalkozásának és érdeklődési körének megfelelően sűrűn fordult a repülőgépipar termékei felé. A polgári és katonai repülőgépek motorjainak , fedélzeti műszereinek, rádióinak és más berendezéseinek speciális ismerettárával rendelkezett, nem kevés újdonságot saját maga választott ki és ajánlott magyar kapcsolattartó tisztjén keresztül Moszkvának.

A Prett-Whitne repülőgépgyár ezen használt vadászgép motorját 57 ezer dollárért vették meg az oroszok 1988-ban

Tizennyolc esztendő alatt a legszerényebb számítások szerint is 20-30 millió dollár folyt keresztül a kezén készpénzben. Tapasztalatai alapján rövid idő alatt rájött, hogy egy-egy menetrend szerinti repülő járaton maximum 340 ezer dollár készpénzt tud megbízhatóan elrejteni és kivinni Amerikába. Ezért néha háromszor is fordult egyetlen üzlet lebonyolítása során. A KGB a megvásárolt áru értékének 30 százalékát fizette ki ügynökének. Ezt azonban amint megérkezett, elvették tőle az amerikaiak – állítja az ügynök –, s csak költségeit számolták el az általa bemutatott számlák és a saját maga vezette nyilvántartás szerint.

Halálos körtánc volt ez 18 éven át: pénzt vett át és a megrendelt tételeket pontosan szállította. Információkat gyűjtött, adatokat tárolt, s noha egy máig megőrzött kockás füzetbe felírt

néhány számot és dátumot, valójában memóriájára hagyatkozó **sétáló számítógép** volt, amit állandóan feltörhetetlen állapotban kellett tartania.

Nem ihatott, nem kerülhetett beszámíthatatlan állapotba, nem fecseghetett, nem dicsekedhetett. Szürkén, kiismerhetetlenül el kellett vegyülnie. Még akkor is, amikor ez nehézzé vált. Sikerei csúcsán a társasági élet legfelsőbb régióiban kellett megjelennie; politikusok, tábornokok, üzletemberek, kereskedők; vacsorák, fogadások, pezsgős partik, estélyi ruhás protokoll események, különösen szűk körű, rejtélyesen szervezett és lebonyolított fedő rendezvények PIN kódos belépővel. Pilótája volt, s ezért együtt vacsorázott Károly herceggel és kíséretével; társalgott és teázott Anglia királynőjének húgával: Margaret hercegnővel; rendszeresen megjelent a Buckingham-palotában. Moszkvában a bemutató után a kormány és a Politikai Bizottság egyes tagjaival kellett vodkáznia, noha sem a vodkát sem a whiskyt nem szerette.*(Ma is csak a száraz fehér borokból, jobbára az olaszrizlingekből saját maga spriccelte fröccsöket kedveli, a pálinkát házilag főzi a Balaton partján, de nem igen issza. Ezt nem Caidin írja, hanem én teszem hozzá.* ***I.Cs.*** *megj.)* Az újságok címlapjain tűnt fel a KGB-nek: túl sokat szerepelt, túl sokat foglalkoztak vele. Követni kezdték, megfigyelték és összegyűjtötték a vele kapcsolatos információkat, zaklatása nélkül.

Vigyáznia kellett mindkét oldalon, **nehogy áldozata legyen** a belső harcoknak. A KGB vezetése követte az orosz politika legfelsőbb körei erővonalainak változásait, ám az igazodásban néha a rivalizáló csoportok közé szorult és ezért vétlenül eltűnt egy-egy ott ragadt ügynök valamelyik vesztes oldalán. Caidin jól látta: az egyébként lassú és bürokratikus amerikai szolgálatok a kémkedést gondolkodásmódjuknak megfelelően véres bizniszként élték meg, biztosak voltak benne: bárkit és bármit megvásárolhatnak ellentmondás nélkül. Nem hittek az elvekben, mások hazafiságában. A kettős ügynök amerikai gazdái etették a KGB-t, mintha mindig a legújabb technológiát kapnák, holott már régen nem az volt (ráadásul volt, amit csak használtan engedtek ki, például egy lezuhant helikopter motorját), ám kíváncsiak lesték: vajon mi érdekli az oroszokat? **Ahol az érdeklődésük, ott a tudásuk határa,** tehát az amerikaiak mindig tisztában voltak

azzal: hol tartanak ellenfeleik. Az ügynök egyszer ellopta egy új tervezésű rakéta másolatát egy világkonferencia alkalmából rendezett kiállításról. A KGB boldog volt, lám milyen különleges ügynöke van. Pedig egyszerűen csak úgy helyezték el a kiállítási tárgyat, hogy könnyű legyen elemelni...

Egy briliáns pilóta, aki ellen a legjobb nőket vetették be

Néha anélkül utazott a világ körül, hogy a légitársaságok számítógépei a helyfoglalást regisztrálták volna. Eltűnt útközben, aztán megjelent mérföldekkel távolabb. Néha a repülőjegyével olyan valaki utazott, akit ő maga sem ismert, mialatt ő a saját gépével repült különböző rendeltetési helyek felé vagy éppenséggel eltűnt az amerikai katonai légtér határain belül. Tudta, hogyan kell megszabadulni a figyelő tekintetek elől alaktalanul és esetlenül.. Valahol egy jelentéktelen kis repülőtéren egy feltűnés nélküli kis gépet tartott. Megtanulta, hogyan kell becsapni a radarokat. Eldugott helyen leszállt, átült egy autóba, s egy nagy utasszállító fedélzetén folytatta saját nevén vagy másén, miközben a számítógépek ugyanúgy összezavarodtak, mint az őt szemmel tartó, nyomában lévő ügynökök.

A nőket is mindenki bevetette ellene. Az angolok a vacsoráknál mint manökeneket mutatták be őket, s vitték valamennyit utána. Az amerikai prostik lenézték, mint ahogy azokat is, akik dollárért kibérelték őket, ezért már tekintetükről, szájbiggyesztésükről könnyű volt kiszúrni ezt a típust. A franciák női a legjobbak, a legvonzóbbak és a legintelligensebbek. S ráadásul értettek a gasztronómiai élvezetekhez is, nem sajnálták értük a pénzt. Az oroszok nőkkel látták el Moszkvában és nőkkel ellenőriztették egész Európában. Az oroszok a maximális követelményeket támasztották női ügynökeikkel szemben, vakmerően vezettek, mindenhova bejutottak, remekül sportoltak, profik voltak a szeretkezésben, szakszerűen bekamerázták a szobáit…

A repülés iránti ösztönös érdeklődését szüntelen tanulás és gyakorlás követte, briliáns pilótává nőtte ki magát: bemutató-, műrepülő- és tesztpilóta, számos repülőgép típusra szerzett

jogosítványt, kapitányi rangot kapott; céges pilótaként előkelő delegációkat szállított légi parádékra, nemzetközi légi bemutatókra az NSZK-ba épp úgy, mint az NDK-ba, Svájcba, Franciaországba, a skandináv országokba, Törökországba, Spanyolországba, Csehszlovákiába, Oroszországba és Magyarországra; paradicsomi üdülőhelyekre, szigetekre és szigetcsoportokra, így Barbadosra, St. Martinra, Puerto Ricoba, Kubába, Mexikó partjaira és világhírű üdülőhelyeire.

1969-ben marketing igazgató lesz **Alex Müller** „A Papa" repülőgépgyártó cégénél a British Aerospacenál, „A Papa" 1936-ban vándorolt ki Magyarországról Argentínába; 1983-ban bekövetkezett halála után pártfogoltjaként és tanítványaként átveszi a céget, amely angliai központú repülőgépgyártó bázisát később francia és német vállalatokkal bővítette, így az Aerbus gyártójával is. Az USA-nak adták el a legtöbb gépet, de jutott Izraelnek is. Még Müller úr halála előtt, annak gépén1972-ben együtt hazarepültek Magyarországra. Amerikai útlevéllel jött, azzal repült és utazott 1963 óta, akkor kapta meg az amerikai állampolgárságot. („ A Papa" egyébként sejtett valamit hirtelen eltűnései, különös távollétei okáról, de falazott neki, ha egy váratlanul jött telefonra nyomtalanul felszívódott. Erről 1981-es moszkvai közös útjukon – úgy, hogy barátnője: Sári ne hallja – félreérthetetlen megjegyzést tett baráti alapon.)

Az egész világgal üzleti kapcsolatban állt. És szüntelenül repül, egyre jobban próbára téve képességeit. Amikor 1984-ben az amerikai válogatottal eljön Magyarországra a békéscsabai műrepülő világbajnokságra a repülési könyvében 12 500 repülési óra volt beírva. Belügyi kapcsolatai főnököstül ott tapsoltak neki a nézőtéren. New Jerseyben bejegyzett cégének 1983 óta kizárólagos tulajdonosa, ma is az egész világon kereskedik, s ezt csak itthon nem értik néha.

Kettős ügynöki múltjának tizennyolc éve alatt bejárta Európát és Ázsiát, keresztül-kasul az Egyesült Államokat, eljutott a Távol-Keletre, a karibi és dél-atlanti szigetekre, Afrikába, Dél-Amerikába, keresve olyan embereket, akik pénzért bármit hajlandóak voltak eladni, anélkül, hogy tudták volna: kinek. Közben életvitelével múlandó hírességek, hatalmasságok, kémek és királyok, szajhák és királynők, szélhámosok és életművészek

izgalmas és szomorú, hisztérikus és kacagtató világában mozog, ahol a szerencse is forgandó, ám **a KGB sohasem fedezte fel** azt a tényt, hogy ügynöke kettős életet élt és az Egyesült Államok kormányának dolgozott.

Mindez akkor is igaz, ha a kettős ügynök bohém barátja: az öt évvel ezelőtt rákban elhunyt Martin Strasser Caidin a valóságos tényeket felfényezte **írói fantáziájával**, s helyenként egy idealizált kémfigurát épített fel olyan mesevilágban, ahol a hús-vér kettős ügynök sohasem járt. Nem is lett a szinopszisból film.

Egy magyar volt hírszerző főtiszt hozta

2010. augusztus 19-én délután 14 óra 08 perckor egy középkategóriás, világos színű Ford személygépkocsi állt meg vidéki otthonom előtt.

Egy magyar volt hírszerző főtiszt vezette, ő hozta a kettős ügynököt. A nyolcvanas évek közepén ismerte meg, amikor tartós állambiztonsági szolgálatát teljesítette az Egyesült Államokban külügyi tisztviselőként. 1990 után a III/I. szakmai utódjánál folytatta munkáját, ma már nyugdíjas.

Engem a főtiszt 2009 decemberében, nem sokkal karácsony előtt egy zuglói benzinkútnál szólított meg: ismer a televízióból, olvassa állambiztonsági tanulmányaimat, tetszenek neki, szívesen elmondana néhány dolgot, ha időm engedné. Engedte. Többször találkoztunk, jegyzeteltem, de még semmit sem publikáltam.

Tőle hallottam először a KGB-CIA kettős ügynökről, aki magyar származású, amerikai állampolgár, New Jerseyben bejegyzett céggel, floridai családi szálakkal, de mert **hatodik(!) felesége magyar**, s annak apja egy korábban szocialista ipari város vezető szocialista politikusa volt, ebben a városban egy társasházban él ím már 19 éve feleségével, aki közben szintén amerikai állampolgárságot kapott. Végleg hazaköltözött, az év nagy részét itthon is töltik, ők, „az amerikaiak.”

Egy volt hírszerző főtiszt hozta a kettős ügynököt

Szögezzük le a tényt mindjárt itt: nem a gépkocsit vezető főtiszt szervezte be 1973-ban a kettős ügynököt. De a kutató már tudja: ki, mikor és hol, **a BM. volt III. Állambiztonsági Főcsoportfőnöksége** mely csoportfőnökségének melyik osztályáról, – erről majd később. Két dolgot ismer még a kutató. Két dokumentumot. Az egyik az Amerikában megjelent említett filmnovella . A másik az, amit a „Kárpátok Őre" írt a kettős ügynökről, annak elbeszélése alapján a kis formátumú folyóirat 2003/7-8. számában. A kutató azonosítani akarja az ügynökkel az előzőek tartalmát; kíváncsi arra: ugyanazt mondja-e el évekkel később neki is, vagy mást, vagy teljesen új verziót, esetleg az idő múlásából adódóan teljesen más előjelekkel, tanulságokkal és következtetésekkel.

„Ravaszkás mosolya mint a székely góbéké”, – Ilkei Csaba és PvV valahol Pest megyében

A középmagas, vékony testalkatú vendég fekete nadrágban, világoskék-fehér kockás ingben, nyakkendő nélkül, világos sárgásbarna (bézs) színű puha őszi zakóban érkezik, mely felett könnyű, világoszöld esőkabát; divatosan rövidre vágott, a bal oldalon elválasztott őszülő barna haj, a módos paraszt gazdákra emlékeztető, gondosan nyírt bajusz. Egyenes, nyílt tekintet, rövid, határozott mondatok; ravaszkás mosolya, mint a székely góbéké, akik szüntelenül túl akarnak járni az eszeden, de oly pofon egyszerű módon, hogy az szinte barátian megalázó, amikor pillanatok alatt nevetségessé válsz egy társaságban.

Nem egy befelé forduló intellektuális alkat meditatív motívumokkal, akinek rejtélyes halk szavaiból kell kibogozni a titkos üzenetet, negyedóránként elejtett, gondosan becsomagolt fél mondataiból a cselekvési tervet, bonyolult körmondatok szövevényeként olvasható tanulmányából világképét, hitvallását és a hegeli filozófiát fejetetejére állító reform téziseit, azért, hogy eljussunk Wittgenstein 7. tételéhez, mely szerint: *„Amiről nem beszélhetünk, arról hallgatni kell!”* Nem, épp ellenkezőleg. Alig

fedezni fel benne az ügynökök tankönyv szerinti és terepen begyakorolt jellemző vonásait. Kifelé beszél, óvatoskodás nélkül, időnként a mindent leegyszerűsítő paraszti gondolkodás elnagyoltságával, vagylagosságával (a dolgok vagy csak fehérek, vagy csak feketék), kissé megkopott memóriával, indulatosan és gesztikulálva, helyenként jópofa odamondogatóként , s amikor nem találja emlékezetében a helyes évszámot, nevet vagy helyszínt, akkor trágár, mint egy strázsamester vagy a vincellér a szőlőben, igazolva a legfegyelmezetlenebb pórias filozófiát, melyhez mindenki érthet: ami a szívemen, az a számon.

De lehet, hogy ez is csak az **álca** egyik megtévesztő formája. Épp ellenkező stílusban, mint ahogy azt Martin Strasser Caidin megírta róla. Ne higgyük el nyomban, hogy egy egyszerű lélekről, a szerencse fiáról van szó. Lehet, hogy csak mesterien be akar csapni, mint már annyi megfigyelőt a nagyvilágban.

Több órát töltöttünk együtt, az első találkozót követte egy másik, de a 71 éves ember mai állapotából **nem tudok vissza következtetni**: milyen különleges erényekkel rendelkezett fénykorának sikeres éveiben. Nem tudom például, milyen volt koncentrációs képessége, gondolati műveleteinek gyorsasága, szempont váltásainak rugalmassága, memóriájának befogadó, törlő, megőrző és felidéző adottsága, a mindenkori körülményekhez alkalmazkodó tehetsége, stb. Ahogy tábornok barátom szokta mondani: a rántottából már nem tudunk tojást csinálni, a kihűlt omlettből pedig megbízható következtetéseket levonni az egykori friss tojásra.

Könnyedén tisztázzuk, hogy megengedem: tegezhet, lévén, 1939. július 22-én született, tehát öt héttel én vagyok az idősebb. Ő Budapesten született, én Székesfehérváron, tehát én vagyok „A vidéki". Jó. Aztán: a teljes neve helyett csak a kezdőbetűket írom ki, így: **PvV.**, noha ez csak a német nyelvterületen érthető igazán. Továbbá közlöm: PvV személye azonos az amerikai filmnovellában szereplő **Barthol Péterével**, az utóbbi persze csak álnév, Caidin fantáziájának terméke.

De itt jön a kutató következő dokumentatív ténye: a kettős ügynök üzletemberként saját elhatározásából, saját arcával, életbeli alkatával, valós nevével és saját hangján jelent meg tavaly év végén az egyik televíziós hírmagazin műsorában. Százezrek

láthatták, hogy **arcához milyen név tartozik**. Nos ez az, amiről most nem fogunk beszélni, valós archoz nem illesztünk valós nevet. Ámbár ez súlyos és netán meggondolatlan tényközlő azonosítás volt, amitől nem lehet elvonatkoztatni.

Megisszuk a kávét, aztán váratlanul megkérdezi az említett amerikai biznisz világ mentalitásnak megfelelően:

– *Mit fizetnek nekem ezért az interjúért*?

– Az égvilágon semmit – válaszolom –, de milyen ásványvizet hozhatok?

Nem követelőzik, ez a téma le van zárva. A reklám a legjobb fizetőeszköz. De most kénytelen vagyok rákérdezni a számomra fontos körülményre:

– Milyen dokumentumokat hoztál életutadról, szakmai és hivatásbeli pályádról, szüleidről, például édesapád halálos ítéletéről?

Úgy vágja rá a választ, ahogy tanították nekik: rezzenéstelen, minden érzelmet nélkülöző arccal, „az csak természetes" előjellel:

– *Semmit. Egyfelől minden Amerikában van, másfelől, erről a történetről, melyre Te kíváncsi vagy, még ma sem tanácsos akármilyen dokumentummal előállni. Bartaim, üzlettársaim, üzletfeleim nem örülnének neki. Csak mesélek.*

Rendben – mondom –, akkor itt és most megállunk és szünetet tartunk, a magnót kikapcsolom.

A szünetben pedig, miután behoztam a sós-sajtos süteményt, a vendég kísérőjének pedig – nevezzük őt „**Őrnagy Úrnak"** – a Sprite-t, elmagyaráztam és megérttettem PvV.-vel, hogy egy tudományos kutató, aki az állambiztonsági múltat tárja fel, dokumentumok (iratok és fényképek) nélkül semmit sem tud bizonyítani és könnyen hiteltelenné válhat. PvV. megígérte, hogy legközelebbi találkozásunkra összeszed néhány itthon fellelhető dokumentumot, bízvást az is elég lesz. Sajnos, nem lett elég, roppant kevésnek bizonyult. Történetünk itt véget is érhetett volna, de „Őrnagy Úr" arról biztosított, hogy ismerőse: PvV. dokumentumok nélkül is valós tényeket fog előadni, ő pedig saját

információival segíti majd. Én azzal fogadtam el ezt az ajánlatot, hogy lejegyzek egy felettébb érdekes történetet, de annak hitelességéért nem én állok helyt. Ebben maradtunk.

Bobikék Sátoraljaújhelyről Amerikába mentek

A felvételek után – némi derűvel – több mint egy évig „pihentettem" az ügynököt (ez egy szakmai kifejezés), most elővettem, a több órás felvétellel, jegyzeteimmel és fényképeimmel együtt.

– Kezdjük a családoddal, édesapáddal, édesanyáddal…

– *Anyám Peiker Etelka, apám tót származású, eredeti nevén:* ***Bobik Ferenc****. Apai nagyapám a XIX. század végén vándorolt ki Amerikába, Miska nevű unokatestvérével együtt. Magyar huszárként harcolt az amerikai-mexikói háborúban, „rough rider" (rideg lovas) az elnök „Teddy" Roosevelt környezetében, állítólag ő honosította meg az úgynevezett magyar nyerget az amerikai lovasságnál. Odakint házasodott, két lánya született, de amikor felesége meghalt, hazajött Miskával* ***Sátoraljaújhelyre*** *újabb feleséget választani. A legendárium szerint, amikor háztűznézőbe ment leendő menyasszonyához, megakadt a szeme annak húgán, aki a vendégek körül térült-fordult ügyesen. Egészen odáig, míg nem azt mondta Miskának: „Őt kérd meg nekem, ne a nővérét!". Így lett a felesége az alig több, mint tizenhárom éves gyönyörű lány, aki összesen tizennégy gyereket szült neki, közülük a nyolcadik volt az édesapám. Az öreg nem is ment vissza Amerikába, cipőgyárat alapított a városban.*

– Jó Atyád aztán magyarosított…

– *Apám jogot végzett, az* ***országgyűlésben*** *Zemplén megyét képviselte, s születésem idején kinevezték* ***kincstári főügyésznek****. Akkor magyarosított. Az úgy történt, hogy keresztapám, aki bírósági elnök volt, azt mondta neki délben: igyekezz és délutánra hozzál valami jó magyar nevet. Ebéd közben, a Kárpátia étteremben összetalálko-*

zott régi ismerősével, egy újságíróval, aki a Népszavánál dolgozott, s később a fia is ugyanott lett sportújságíró. Hirtelen ötlettel és kellő bátorsággal azt kérdezte tőle apám: mit szólna ahhoz, ha átvenné a nevét? Jót nevetett és barátságosan ráállt az adományozásra, mondván, ő is találta valamikor ezt a nevet, amikor zsidó emberként magyarosított. Így lett apám ***dr. V. Ferenc****. Én már V.-nek születtem, aztán persze húgom és öcsém is.*

– Mi történt veled itthon 17 éves korodig, amikor elhagytad az országot?

– *Ami a legjobban megmaradt bennem: megpróbáltatásaink a* ***háború alatt****. Ötévesen éltem át a főváros ostromát. Szép rákospalotai villánkból az egyre hevesebb harcok elől Budára menekültünk, egy kis térre a Böszörményi út és a Németvölgyi út között. Belövést kapott a ház, lemenekültünk a pincébe. Különös élmény volt, ahogy szüleim megismerkedtek egy betévedt orosz tiszttel. Az első világháborúban hadifogolyként ragadt kint Oroszországban, jól beszélt magyarul, felültetett a lovára, elvitt lovagolni, miközben körülöttünk dörögtek az ágyúk. A harcok alatt végzetesen szerelmes lett egy magyar nőbe, akinek kedvéért ledobta egyenruháját, felvette apám civil ruháját és megszöktek. Mit ad Isten, 1956 után, New Yorkban találkoztunk vele, ha jól emlékszem, nagynénémmel tartották a kapcsolatot.*

– Hogyan emlékszel a háború végére?

– *Amikor a harcok véget értek, apám egy kétkerekű kordéval visszavitt minket Rákospalotára, onnan hamarosan egy Belgrád rakparti, első emeleti lakásba költöztünk. Ide jöttek aztán apám politikus barátai is,* ***Varga Béla, Nagy Ferenc, Pfeiffer Zoltán****, akiket viszont láttam az emigrációban. A Kisgazda Pártot ért támadások következtében apám mintha kilépett volna és átment Pfeiffer Magyar Függetlenségi Pártjába, de bevallom, ebben sem vagyok biztos. A Kommunista Párt erőszakos lépései, a*

letartóztatások, az elhurcolások, az állandó fenyegetések pillanatokon belül elérték apámat is.

– Az igaz, hogy disznónak nevezte a parlamentben Rákosit?

– *Így hallottam. Sohasem kedvelték egymást* ***Rákosival****. Egyszer állítólag épp akkor lépett be a parlamenti ülésterembe, amikor Rákosi ott tartott előre megírt szövegének felolvasásában, hogy „…éhes disznó makkal álmodik…"Mire apám vakmerően rámutatott: „****És íme a disznó!"*** *Hamar megbánta, de akkor már késő volt. Ebédre azzal jött haza, hogy azt mondta anyámnak: neki itthon ezzel befellegzett, jobb, ha időben elhagyja az országot. Az utolsó pillanatban csúszott* ***át a határon****, titkárával: Eszterhással együtt. 1947-et írtunk. Távollétében ítélték halálra, de erről sohasem láttam papírt.*

– Édesanyád itt maradt a három gyerekkel. Miből éltetek?

– *Apám IKKA csomagjaiból és anyám keresetéből, mert elment dolgozni. 1948-ban a Belgrád rakparti lakás megtetszett egy kommunista vezetőnek és megterveztek ellenünk egy akciót, aminek következtében elhagytuk a lakást és soha többé nem térhettünk vissza. Egy jóakaró rábeszélte anyámat, hogy megszervezi* ***szökésünket*** *a határon túlra, ő garantálja, hogy átjutunk. Szombathelyen aztán már vártak minket. Tíz éves voltam, anyám másfél évig ült börtönben, mi, a három gyerek három napig egy szombathelyi laktanyában, aztán rokonokhoz kerültünk, háromfelé. Én Miskolcon folytattam az általános iskolát. Mikor anyám kiszabadult, összeszedett minket, gyerekeket, állást kapott Pesten a földalatti építkezésénél, ahol 16 évesen a nyári szünetben én is dolgoztam, lent, a keszonban, hegesztőként. De ez is kevés volt a megélhetéshez, nem tudtuk a lakbért fizetni, vándoroltunk egyik lakásból a másikba: Németvölgyi út, Csörsz utca, onnan is tovább…*

– Hol ért 1956. október 23?

– *Gimnazista voltam Szentendrén a ferenceseknél és fociztam a Pénzügyőrben, elég jól ment a játék. Két héttel október 23 előtt, edzőm: Csikós bá', a híres válogatott kapus Fejér Gyurival együtt átirányított a Dózsa ifibe segítségként. Október 22-én az ifi válogatottban játszottam volna a csehszlovákok ellen a Népstadionban. A meccs elmaradt én meg belekeveredtem az utcai harcokba. Akkor a Bécsi utcában laktunk, az Anna presszóban megbújt fiatal fegyveresekhez csatlakoztam, onnan átverekedtem magam a Corvin köz környékére, ahol az egyik unokabátyám harcolt, akit november 4-én mellettem ért a halálos golyó. Ekkor anyám azt mondta: elég volt, nem várunk, indulunk. Vonattal mentünk Pinkaóvárig, majd 1956. november 22-én a Pinka folyón át* ***Ausztriába****. Amikor megérkeztünk Bécsbe, még nem tudtuk, hogy édesapámat munkahelyi baleset érte és koponyaalapi töréssel fekszik egy New-York-i kórházban. Épp akkor érkeztünk hozzá hosszú hajóút után* ***1957. január 4-én****, amikor az orvosok azt mondták: meggyógyult, hazamehet* ***New Jerseybe*** *. Ott várt egy nagy pofonnal, mikor meglátta a cigarettát a számban.*

Amerikából Budapestre Németországon át

– Valójában milyen állapotban volt édesapád? Politizált még?

- *Belefáradt a politikába, az emigráció veszekedéseibe, a vezetők személyes torzsalkodásaiba. A* ***Magyar Nemzeti Bizottmány*** *válságba került, 1952-re szétesett, apám csalódott* ***Nagy Ferenc*** *volt kisgazda miniszterelnökben, összeférhetetlenségi bejelentést is tett ellene. Kilépett ebből a körből, jogász diplomával szövőmunkásként dolgozott. Irogatott, színdarabjait előadták, otthon főzött, jól és ízesen, ha kedvemben akart járni, hazai sztrapacskát készített. Soha sem tanult meg angolul. Egyszer fogadta* ***Eisenhower*** *elnök a Magyar Nemzeti Bizottmány tagjaként, akinek azt mondta: „Elnök úr, hamarabb fog*

Ön megtanulni magyarul, mint én angolul!" Élete (1904-1984) utolsó 22 évében rákos beteg volt, ez alatt eltemette öt orvosát, napi 21 gyógyszer tablettáját mindig fröccsel vette be. Halálakor én épp Békéscsabán voltam a műrepülő világbajnokságon. Derűs történet, de igaz: néhány orvos több gallon bort hozatott abból, melyből apám a fröccseit készítette és azzal vetették be ugyanazon gyógyszereket a hasonló bajban szenvedő betegekkel, mert feltételezésük szerint csak ennek volt köszönhető, hogy apám rekordideig: 22 évig élt együtt betegségével.

Interjú közben: „Egyenruhában álltam őrséget az amerikai nagykövetség előtt…"

– Hogyan kezdődött amerikai életed?

– *Befejeztem a szentendrei ferenceseknél megkezdett gimnáziumot, 1958-ban leérettségiztem, s nyomban megvettem életem első autóját 25 dollárért. Ekkor egy moziban voltam jegyszedő. Két évvel később megnősültem, egy ka-*

nadai francia lányt vettem el New York államban, ő volt ***Elizabeth****. Hamarosan megszületett* ***Cristopher*** *fiam, aki 6 hónapos volt, amikor 1962-ben behívtak* ***katonának****, pedig még csak zöld kártya tulajdonos voltam, de a szolgálat így is kötelező volt. Repülős alapvizsgám jó belépő volt, hamarosan egy vezérőrnagy helikopterének szerelője lettem,* ***Németországba*** *irányítottak, Mannheimbe, mint kiderült, nem véletlenül, származásom és magyar anyanyelvem predesztinált küldetésemre. Igaz, első németországi eltávozásaim egyikén egyenruhám ellenére letartóztatott a katonai rendőrség egy szórakozóhelyen, mert rossz angolsággal adott válaszaim hallatán gyanús lettem, „ez inkább kém, mint amerikai katona", mondták. Bevittek, s noha tisztáztam magam, ettől kezdve csak civilben mentem ki, ne nyelvészkedjenek velem. Viszont megtanultam németül, az oroszra pedig kicsit emlékeztem. Három éves katonaidőm majdnem négy lett, mert a mannheimi gyalogsági ezredtől egyik napról a másikra áthelyeztek* ***Budapestre****, s 1963 májusában tizedesként már egyenruhában álltam őrséget az* ***amerikai nagykövetség*** *Szabadság téri épülete előtt. Mindenkit magyarul igazítottam el. Reggelente az épületben tartózkodó* ***Mindszenty*** *bíborossal imádkoztam, oly annyira megkedvelt, hogy később, amikor halála (1975) előtt Ausztriából New Yorkba jött, találkozhattam, s beszélgethettem vele, bár már nagyon beteg volt. Szabadidőmben pedig látogathattam a rokonaimat, több mint százan voltak, köztük 49 unokatestvérem. Oly annyira megszokták gyakori csöngetésemet, hogy Jolán néném a Logodi utcai lakásban kis unokája azon kérdésére: „Ki az?", azt válaszolta: „Senki, csak a Péter jött meg…" Háromnégy hónapi szolgálat után szabadságra mehettem, hazarepültem, amikor pedig visszajöttem Budapestre, mindig összegyűjtöttem a rokonságot kedvenc helyemre: a patinás* ***Budagyöngye*** *vendéglőbe, amelynek vezetője, Pali bácsi, régi családi ismerősünk volt.*

– És a Budagyöngyében alakult másképp az életed…

– *Nem, a Vörösmarty téren, a Gerbeaud cukrászdában. De addig, 1972-ig, még történt velem egy-két dolog. Miközben sorra felkerestem a rokonságot az ország legkülönbözőbb pontjain, észre vettem:* ***követnek, figyelnek****. Történt persze velem olyan esemény, s aztán több is, amelyen essünk túl itt és most. Amikor 1965-ben Szentendrén meglátogattam volt iskolatársaimat a ferences gimnáziumból, köztük volt egykori szerelmem:* ***Enikő*** *is. Újra és végzetesen egymásba estünk, aminek az lett az eredménye, hogy elvettem feleségül, s kivittem Amerikába. De nem sikerült a házasságunk, gyermekünk nem született, másfél év után elváltunk. Szerencsétlenül alakult a sorsa, még háromszor férjhez ment, aztán fiatalon meghalt. A harmadik feleségem egy félig olasz, félig lengyel nő,* ***Marika*** *volt, ma is él,* ***két lányunk*** *született, aztán elváltunk. A sváb származású* ***Arlene*** *volt a negyedik, elvált asszonyként két lányt hozott a házasságba, nekem is volt kettő, így négy lányt neveltünk egyidejűleg. Néhány évig, aztán következett* ***Magdi****, akinek üzlete volt a Déli pályaudvarnál, kijött Amerikába az unokabátyjához nyaralni, ott ismerkedtünk meg. Másfél évig volt a feleségem, későn tudtam meg, hogy itthon eléggé szabadosan kezelte és váltogatta a kapcsolatait, nem is ingyen. Ott hagyott egy német férfi kedvéért, aztán még négyszer férjhez ment odakint. Hatodikra találtam meg az igazit,*

Mindszenty József bíboros prímás

***Erikát**, akit 1991-ben ismertem meg, s most már 19 éve felhőtlenül élünk egymással itthon, Magyarországon.*

– A hatodik házasság után térjünk vissza a Budagyöngyébe…

– *1969-ben már egy olyan cégnél dolgoztam, amely fegyvereket árult Közép-Amerikában, repülőgépeket adtunk el az egész világon, bemutatókon repültem, újságokban szerepeltem, marketinggel foglalkoztam, híresség oldalán tűntem fel, úgy, ahogyan Caidin megírta, s az **oroszok** felfigyeltek rám. Amikor pedig hazajöttem, nem győztem látogatni a rokonságot. S jöttek utánam mindenhova a **magyar állambiztonság** emberei, egyszerre többen is, már pofáról ismertem őket. Követésem egyszer váratlan fordulatot hozott. Egy tikkasztóan forró nyári napon délben odalépett hozzám a három figyelő egyike, s a következő párbeszéd zajlott le köztünk: „Maga egy kém, aki feltérképezi az országot!” „Csak a rokonokat látogatom, nem tehetek arról, hogy szanaszét szóródtak az országban.” „Ha most elmegy valahova, mikor jönnek vissza?” „Valamikor délután.” „És hol lesz majd este?” „Ahol szoktam: a Budagyöngyében.” „Akkor majd ott találkozunk – mondta fáradtan és kimerülten a homlokát törölgetve – **a rosseb fog magával szaladgálni ebben a kánikulában!**”*

A BM. III/I Csoportfőnökség 5. osztálya bejelentkezik

– S mikor jelentkezett a beszervező tiszt?

– *1972-ben. Jolán néném Logodi utcai lakásában csöngött a telefon és a Tamás jelentkezett.*

[**R. Tamás** alezredes, az 1990. előtti Belügyminisztérium III. Állambiztonsági Főcsoportfőnöksége **III/I-es Hírszerző Csoportfőnökségének 5. osztályán** tudományos és műszaki hírszerzéssel foglalkozott. Moszkvában végzett repülőmérnökként, perfekt orosz, rangos diplomata szülők gyermeke. **Ma PvV. üzlettársa**.]

	1962	1971	1976	1981	1984	1989
A	?	Elektronikai				
B	?	Stratégiai				
C	?	Vegyipar, mezőgazdaság			Vegyipar, biotechnológia, gyógyszeripar	
D	?	Kohászat, építőipar, ügynöktelepítés				
E	nincs	nincs	Feladatkör ismeretlen	Nyilvántartó és dokumentációs		
F	1981-től nyilvántartó			Gazdasági és embargós		Nemzetközi kapcsolatok
G	1981-től H-vonal, gazdaság, kereskedelem, pénzügy, embargó					
I	1989-től Információs, népgazdasági kapcsolattartó					

A BM. III/I Csoportfőnökség 5. osztályának szakmai tagozódása

- *Udvarias volt, azt mondta a repülésről akar velem beszélgetni, találkozzunk egy kávé mellett a* ***Gerbeaud*** *cukrászdában. Találkoztunk. Aztán még háromszor-négyszer. Méregetett, puhatolózott, nyilván jelentett rólam, újra visszajött, új kérdésekkel. Oda lyukadt ki, hogy* ***be kéne szerezni*** *néhány dolgot, amely fontos az országnak.*

- Közbevetőleg, korábban hazautazásaidkor találkoztál már belügyis emberrel?

– *Második feleségemnek, Enikőnek az unokatestvére a Belügyminisztériumban dolgozott, kiváló sportoló volt, rajta keresztül tudtam útlevelet szerezni többeknek. Volt például úgy, hogy hat MALÉV-stewardess lakott nálam New Yorkban, híres művészeket vittem ki New Jerseybe , olyanokat, akik évek óta nem kaptak útlevelet, pedig mindent megpróbáltak.*

– Tudott erről a megkörnyékeződ?

– *Hát persze. Később, amikor már dolgoztam neki, még azt is elmesélte: mi volt a menü az esküvői bankettünkön, amit a Krisztina városban rendeztünk, a Déryné cukrászdában.*

– Hogyan folytatódott ismeretségetek?

– *Azt hiszem már 1973-at írtunk, amikor felhívott New Jerseyben: „Mikor jössz haza?” „Épp most indulok…”, „Akkor találkozzunk Bécsben!” – mondta. „OK!”- válaszoltam.*

– Mi történt Bécsben?

– *Egy repülési útmutatót, vékony könyvet vett meg tőlem először, semmi titkos nem volt benne, nem ért többet 4-5 dollárnál, de 100-at adott érte, lássam: mennyit lehet keresni nála. Kért még szaklapokat, folyóiratokat.*

– És nyomban ráálltál a folytatásra?

– *Látszólag. Legközelebb, amikor már alkatrészeket rendelt, s komolyabbra fordult az üzlet, visszarepülve Amerikába, kerestem a **CIA**-t. De nem tudtam elérni, hiába lapoztam a telefonkönyvet. Éber reagálás helyett egy nehézkesen mozgó, bürokratikus gépezettel találtam szemben magam. Hívtam az **FBI**-t. Megpróbáltam nekik elmondani a történetet, de az oly valószínűtlennek hangzott, hogy végig sem hallgattak, felírták a nevemet, a telefonszámomat és azt mondták: „**Ne hívjon minket többé. Várjon. Keresni fogjuk.”** De nem kerestek. Türelmetlen voltam. Odaát már vártak, de lebukni sem akartam abban az országban, melynek állampolgára voltam és vagyok. Szóltam az öcsémnek, aki a **Bevándorlási Hivatal** ügyvédje volt. Így álltak szóba velem két és fél hónap után. Ráadásul olyan kezdő figurával, hogy menjek először egy bizonyos postára, ott jelentkezik nálam valaki, s az majd megadja a további utasításokat.*

– Nem volt mégis valami értelme ennek a várakoztatásnak?

– *De volt. Ellenőriztek, de alaposan, s egyúttal felmérték: alkalmas vagyok-e az együttműködésre a kettős szerepkörben. Amikor végül is egy tökéletes rejtekhelyen elém állt az illetékes tiszt, s elmondatta velem beszervezőm személyleírását, előhúzott egy fényképet és azt kérdezte: „**Ő volt az?”** És kezében tartotta a **Tamás** fényképét.*

– Gondolom ezek után megkezdődött a felkészülésed a kettős életre…

– *Igen. És néha beleremegtem a kockázatba, mert – ahogy Caidin is írta – egyik nap feltűnő szakszerűtlenség, másnap tökéletes összehangoltság, s nem tudtam, mire számíthatok a harmadik napon.*

[A kezdődő kettős szerepről hadd idézzem itt a filmnovellát: „Hamarosan visszatért Európába, hogy felvegye első megbízatását, majd gyorsan visszautazott az Egyesült Államokba, hogy szigorúan titkos elektronikai alkatrészeket vásároljon fel. A kormány megszervezte, hogy ezek az alkatrészek 'felvásárolhatók' legyenek és Péter meg is szerezhesse őket. Ezeket az árucikkeket vagy dokumentumokat néha a saját poggyászában szállította. Máskor a megvásárolt holmikat dobozokba csomagolta és légipostai küldeményként továbbította. Miután most már 'fontos tétel'-ként tartották számon, mindig nyilvánvaló volt, mikor kell elhagynia az Államokat. A papírjai mindig rendben voltak. A poggyászát sohasem ellenőrizték, sőt elkülönülve surrant át a repülőgépekhez elkerülve a biztonsági ellenőrzéseket. Amikor kereskedelmi ügyekben utazott, a különböző légitársaságok 'dolgozói' gondoskodtak róla, hogy személyes rakománya mindig a gép fedélzetére jusson.”]

Az áru a Hotel Pentából Moszkva felé tart

– *...egyik utamon már a nyolcvanas években velem repült hazafelé a két lányom. Egy asztalnyi repülőgép motort kellett célba juttatnom. A **Kennedy repülőtérről** szálltunk fel, **Münchenben** le, ahol már vártak, természetesen akkora kocsival, hogy a csomagtartóban elférjen az áru. **Bécsben** mindig ugyanabban a szállodában laktam (akárcsak ma), a garázs minden sarkát ismertük. Másnap azt az utasítást kaptam a magyar összekötőmtől, hogy menjek utánuk, s ne álljak meg sehol a határon. Hegyeshalomnál már nyitva volt a sorompó, a gyerekeknek feltűnt, hogy nem kérték az útlevelet és nem volt vámvizsgálat. Lassítottunk, kiszóltak az előttem lévő ko-*

*csiból: „**Tovább, egyenesen a Pentába!”** Budapesten akkoriban a Déli pályaudvar és a Vérmező között felépült Pentha Hotel részben annak az angol repülőgépgyárnak volt a tulajdona, ahol dolgoztam. Az volt a főhadiszállásunk. (Ma is, bár ma már másnak hívják.) Odaadták a szobakulcsot, elkérték a kocsiét, s azt mondták: félóráig ne menjek utánuk az alagsorba. Este a Budagyöngyében azzal nyitott Tamás a vacsoránál, hogy **„A motor már úton van Moszkva felé!”***

– Bizonyára szép jutalmat kaptál…

– *Tévedsz. **A magyarok hülyére keresték magukat az oroszoknál, amiből én egy fillért sem kaptam.** Hullottak is a csillagok az állambiztonságiak vállára soron kívüli előléptetések formájában. Kitüntetések és anyagi elismerés, de nem nekem.*

A budapesti Penta Hotel a 80-as évek végén. Alagsorából indult az áru Moszkvába

- Egyáltalán tudtak rólad az oroszok?

– *Hát hogy a fenébe ne tudtak volna. De én direktben sohasem találkoztam velük. Az lehet, hogy akikkel Moszkvá-*

ban, Bécsben, Amsterdamban vagy idehaza találkoztam és társaságban vodkáztam, azok között voltak KGB-tisztek, de én ezt nem tudhattam, másképp mutatkoztak be.

-

- Ha a KGB dollárjait kézhez kaptad, hogy vidd ki és vásárolj értük meghatározott terméket, sikeres üzlet esetén téged illetett a vételár 30 százaléka. Ha ezt állításod szerint az amerikaiak elvették és **csak a költségeidet** térítették, akkor – miután a magyar állambiztonság sem becsült meg anyagilag – **miért csináltad** ezt az életveszélyes kettős szerepet 18 éven át?

A Teledine cég CT-7 típusú repülőgép motorját 1986-ban hozta

– *Bármennyire is furcsa, azért, mert volt* ***törleszteni valóm*** *Rákosiék bűneiért, amiért tönkretették a családunkat, másrészt* ***segíteni akartam*** *második hazámnak azzal, hogy* ***becsaptam az oroszokat****.*

– Mielőtt sajnálni kezdenélek, azért ugye nem fizettél rá?

– *Nem, mert Amerikában a* ***civil életben*** *én mindig sokat dolgoztam és* ***jól megfizettek*** *a repülőiparban, ahol elég sok mindent csináltam és letettem valamit az asztalra. Elnézést, de nekem a világkereskedelmi cégem mellett ma is vendéglőm van például Palm Beach-en, a lányom vezeti.*

- Fiadat viszont elvesztetted tavaly…

– *Igaz. Kábítószer túladagolásban halt meg Arizonában. Kiváló zenész volt, itthon is ismerték. Viszont van két szép unokám.*

Ronald Reagan

– Azért még visszaugrok egy pillanatra az amerikai-orosz „árucserére”. Nem lehet, hogy az oroszok átláttak a szitán és hamis képet, információkat közvetítettél megrendelések formájában a tényleges műszaki fejlettségükről?

– *Elvileg nem zárható ki, gyakorlatilag azonban nem hiszem. Az elmúlt két évtized nem igazolta ezt a feltevést.*

– Voltál valaha is igazi életveszélyben?

– *Pisztolyt nem szorítottak a tarkómhoz. De a veszély állandó volt, hisz a* ***legkisebb hiba*** *is nagy bajba sodorhatott volna. Az állandó készenléthez műkö-*

Mark Palmer

dőképes veszélyérzet és kifogástalan idegrendszer kell, az megóv sok mindentől, de meg kell tanulni az önellenőrzést és még jó néhány rutin fogást is.

– Az említett kettős szerepen kívül különleges szolgálatokat is tettél az amerikai hírszerzésnek, elhárításnak. Ezek már „szóló számok" voltak…

- *Amerikai elnökök előfutára voltam. Látogatásaik előtt észrevétlenül el kellett vegyülnöm a célállomás környékének kocsmáiban, üzleteiben és szállodáiban, s jelentenem, ha valami gyanúsat találtam. Amikor megérkeztek, nem maradhattam, tovább kellett állnom. 1988. májusában például* ***Reagan*** *előtt jártam Helsinkiben, ennek köszönhetően ugorhattam át Budapestre, ahol május 23-án* ***Mark Palmer*** *amerikai nagykövet fogadott és a „csendes szobában" (lehallgathatatlan) beszélgettünk.*

Az elnök előfutára Orbánt figyeli Oxfordban

– No de magyarok ellen is bevetettek.

– *Mire gondolsz?*

– Arra, hogy volt egyszer egy Soros Alapítvány melynek ösztöndíjával **Oxfordban** tanult a rendszerváltás előtt néhány reményteljes ifjú politikus…

Orbán Viktor és Kövér László

– Ja?! 1986 és '88 között elküldtek néha: nézd meg mit csinálnak a honfitársaid, nem rendetlenkednek-e a mi rovásunkra. Három-négy napig voltam a közelükben, ma már biztosan nem ismernének meg, de akkor „Apuci"-nak szólítottak, sörözés közben beszélgettünk. Álta-

lában a késődélutáni ebéd után jöttek le a kocsmába, néha lányokkal. De nem hangoskodtak, nem verekedtek, mint jó néhányan. Elsőként ***Szájer József*** *érkezett 1986-ban egy évre az Oxfordi Egyetem Baliol College-be, 1987-ben* ***Kövér László*** *követte őt,* ***Orbán Viktor*** *1989. szeptember 25-én jött ki Soros jóvoltából az oxfordi Pembroke College-be, s akkor nagy liberálisnak vallotta magát.*

[Pontosabban: az angol liberális filozófia történetét tanulmányozta Viktor; 1992-ben a Liberális Internacionálé alelnökévé választották, 1993-ban pedig a szervezet végrehajtó bizottságának tagjává, – megj. **I.Cs.**]

– *Őszintén szólva nem nagyon érdekeltek,* ***Soros*** *jól ellátta őket zsebpénzzel. Amikor hazamentem Amerikába és jelentenem kellett: milyenek a fiúk odaát, de tömören, azt válaszoltam: „****Beképzelt fütyik!”***

– Huúú de szigorú voltál! Az angol kémelhárítással nem találkoztál környezetükben?

– *Egyszer találkoztam. De ez önmagában nem jelent semmit. Vigyáztak rájuk.*

[„**Őrnagy Úr”**-nak erről más az értesülése, de még nem fejti ki. Szerinte PvV. is többet tud, de még nem kapott felmentést a titoktartás alól.]

- És mi volt azokkal az eminens tanulókkal, akik az SZDSZ színeiben tűntek fel többnyire **New-York**-ban?

– *Általában a Columbia Egyetemen tanultak, s a „****Piros Tulipán”*** *nevű magyar vendéglőbe járt az SZDSZ-es garnitúra. A tulajdonos, Bandi jó barátom volt, én is meg szoktam fordulni ott, munka után cigányzenét hallgatni. Láttam ott – ha jó a memóriám –* ***Haraszti Miklóst****, aki 1988-89-ben a New York állambeli Bard College-ben vendégeskedett,* ***Kis János*** *ugyanebben az időben a New-York-i Új Társadalomtudományi Főiskolán volt vendégtanár, a vékony kis* ***Molnár Péter*** *pedig (FIDESZ majd SZDSZ) 1989-ben érkezett az USA-ba. Bandi ugratott,*

azt mondta: na itt vannak a honfitársaid, a holnapi főnökeid.

– Apropó: mikor találkoztál utoljára belügyi összekötőddel és ismerőseiddel?

– *Meg kell jegyeznem, hogy azért időnként voltak más összekötőim is* ***Tamás*** *mellett, így például amikor 1981-ben Angliába érkeztem, ott meg kellett keresnem egy másik magyart, bizonyos* ***Dr. R****.-t a követség környékén, s meg is találtam. Nyolcvankilenc végén kirúgták Tamást, aki ma társam a cégben és perfekt oroszsággal képvisel Moszkva felé. Ekkor már* ***Nagy Lajos*** *ezredes volt a közvetlen főnök.*

Orbán Viktor és Kis János

[**Nagy Lajos** hírszerző ezredes, a BM karhatalom önkéntese, moszkvai KGB-kiképzéssel saigoni és New-York-i megbízott, 1990. február 14-től Németh Miklós miniszterelnök bizalmából az újonnan szervezett Nemzetbiztonsági Hivatal első főigazgatója fél évig. Kártékony működéséért 2005-ban Mádl Ferenc

köztársasági elnök Kiss Péter kancelláriaminiszter előterjesztésére egyszerre két rendfokozatot ugorva vezérőrnaggyá léptette elő, pedig a „nagy hazug" körül akkor már bűzlöttek az üzleti ügyek, melyekben Nagy az S-Komplextől az Apró klánnal a Földesi-Szabó nevével fémjelzett Együtt Egy-Másért bűnszövetségig jutott el . 2005 és 2007 között ügynök ügyekben végighazudta az egész magyar sajtót és egyes tévéműsorokat, melyekhez mindig akkor hívták, amikor az aktuálpolitikának szüksége volt egyesek gyanúba hozására. A III/I-es hírszerző csoportfőnökség vezetői PvV. tevékenységének időszakában, 1973 és 1990 között: **Rajnai Sándor** vezérőrnagy, **Bogye János** altábornagy és **Dercze István** ezredes. Megj.: **I.Cs.**]

– *Tamás után **J. János** lett az új társam, de ő nem értett semmihez. Két találkozóra emlékszem. Az egyik 1990 nyarán volt Óbudán, a Siposban, ahol a Lajos nagyon berúgott, ott volt még Cs. Jóska meg a Dönci, (de ma napig nem tudom ki volt az a Dönci valójában.) Utoljára 1991. áprilisában jöttünk össze ugyanott, de az már nagyon szomorú volt, mert akkorra már mindenkit kirúgtak a belügyből.*

A háborúnak most üzlet a neve

– Céged viszont ma is jól prosperál…

– *A fenét!*

– Megvetted a sármelléki repülőteret, aztán jól eladtad az angoloknak…

– *Az angolok meg nagyon rosszul a skótoknak, most két település is perli őket, tulajdonjogi problémák vannak, járok a bíróságra…*

– Nagyon kedvező árajánlatot adtál a HM-nek egy **AN-26-os** szállító repülő ügyében…

– *Annak az árnak az **egyharmadáért** megszereztem volna egy kifogástalan gépet, mint amennyiért megvették az ukránoktól közbeszerzés nélkül, egy ciprusi offshore cégen*

keresztül. De nem kellett az ajánlatom. Így lehetett osztozkodni a HM-ben. Ahhoz persze volt eszük, hogy rám küldjék a rendőrséget, mert azt hitték, hogy engedély nélkül kereskedek…

[…és azt, hogy a garázsodban tartod a repülőgépet, amit el akarsz adni – így „**Őrnagy Úr"** – pedig az Németországban állt és várt egy repülőtéren.]

"Őrnagy Úr" néha mosolyog PvV. Válaszain. Ő másként tudja.

– Milyenek a kilátások?

– *Pocsékok. Ma egy csavarhúzóra nem lehet árajánlatot kapni az oroszoktól, ezt nemcsak a Baksa mondja (Oroszországban tanult repülőmérnök), hanem* ***Igor*** *is, aki* ***Putyin unokaöccse*** *és bejegyzett vállalata, irodája van Budapesten. (Egyebek között léglökéses kis repülőgépekkel, yachtokkal kereskedik, ő vette meg a tököli repülőgép javító bázist)*

[Ezen a ponton szól ismét „**Őrnagy Úr"** megmagyarázva a helyzetet: **Jelcin** és **Gorbacsov** alatt még mindent el lehetett adni, üzletelt az orosz tábornoki kar egy szétszórt rendszerben, a HM-

ben pedig aki nem volt partner a korrupcióhoz és a saját zsebre dolgozáshoz, azt nyugdíjazták, a katonai elhárítás és hírszerzés látott, tudott mindent, de szóltak nekik: üldögéljenek csak csendben és szépen a fizetésükért. Jött **Putyin** és **Medvegyev**, elzárták a csapokat, megkerülhetetlenül centralizálták a fegyvergyártó-és javító ipart és kereskedelmet egyetlen minisztériumban. Ezért aztán itthon is megváltozott a kereslet és a kínálat helyzete, amit mindenki megérez. Keresni kell tehát olyan gyártmányokat, melyeket nem Oroszországban gyártottak, hanem például Ukrajnában, ott még lehet játszani a közvetítéssel és az árakkal. Nemcsak a HM., mi is, volt állambiztonságiak tele vagyunk önmagukat leamortizált, kilátástalan alakokkal, aki még ebből a felhígult, nívótlan mai szakmából is kilógnak…]

– *No nekem mennem kell – mondja PvV – vár Igor titkárnője:* ***Kati****, akinek egy orosz ügyvéd a férje, s azért vannak tippjei. Nem adjuk fel, az üzletnek mennie kell…*

– Honnan tájékozódsz?

– *Csak azért van internetem, hogy a munkámhoz használjam. A televízió? Csak a híreket nézem a CNN-ben. Telefon? Ha hazaérek, kikapcsolom a mobiltelefonomat, ami egyébként régi reflex is…*

– Mi változott szerinted az utóbbi 21 évben?

– *Csak a díszletek, de a hatalom természete maradt, akárcsak a békétlenség, ám a* ***háborúnak most üzlet a neve.***

Az üzlet kissé elnehezült piaci körülmények között, de szabadon és háborítatlanul zajlik a mai Budapesten, amelynek kávéházaiban, luxus hoteljeiben, éttermeiben, bárjaiban és wellness fürdőiben rendszeresen megfordulnak a legnagyobb titkosszolgálatok rezidensei, átutazó ügynökei; békésen beszélgetnek egymással, iszogatnak és nevetgélnek, adnak-vesznek híreket és árut az egykori ellenfelek, volt amerikai és orosz tábornokok, magyar állambiztonsági főtisztek és közvetítő új arcok, azzal a különbséggel, hogy most már mindenki a saját szakállára játszik, a profitot együtt kockáztatja az egykori hálózati személy és kapcsolattartó tisztje, a volt hírszerző főnök és a

kémelhárító parancsnok, s mindkettő egykori főnöke a pártközpontból, mert az is üzlettárs. A tegnapi garnitúra már a paradicsomban van, de az újak is oda akarnak menni. Ez az újabb harc viszi előre az örök üzletet ma és holnap is.

Dr. Ilkei Csaba
tudományos kutató